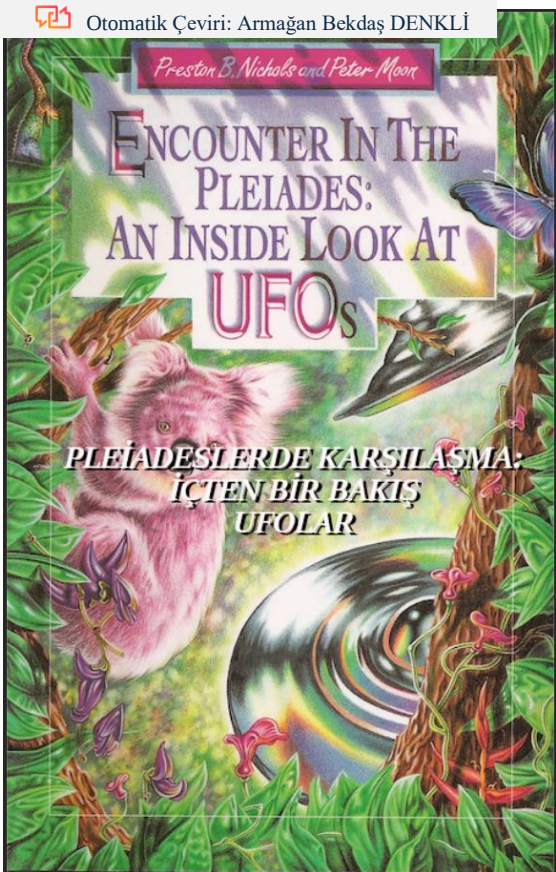

Preston B. Nichols and Peter Moon

ENCOUNTER IN THE PLEIADES: AN INSIDE LOOK AT UFOs

**PLEİADESLERDE KARŞILAŞMA:
İÇTEN BİR BAKIŞ
UFOLAR**

Kapak resmi: Ülker takımyıldızındaki bir gezegen olan Alderon'un flora ve faunasına ilişkin sanatçının anlayışı. Pleaides'in boyutlararası yönleri üzerinde hüküm süren totem hayvanı olarak bir Koala seçilmiştir. Pembe rengi dünya dışı bir pigmentasyonu yansıtıyor ve aynı zamanda kalbin iyileştirici enerjisini de ifade ediyor.

Gece gökyüzünde hiçbir takımyıldızı, insan zihni üzerindeki etkisi açısından Pleiades'e rakip olamaz. Sanatçılar, şairler, bilim adamları, mitograflar ve peygamberler Ülker'i yalnızca eserlerine ilham veren bir yıldız olarak değil, aynı zamanda insanlığı ve onun varoluşun yaratıcı ilkeleriyle olan ilişkisini anlamanın anahtarı olarak da göstermişlerdir.

Bu kitap, kendisini Pleiades'e götürülmüş bulan ve burada insan gibi görünen akıllı yaşam formları tarafından incelenip eğitilen bir adamın inanılmaz hikayesidir. Pleiadesliler ona sağlığına kavuşmasını ve elektromanyetik bilim ve bunun UFO teknolojisindeki rolü konusunda benzersiz bir anlayışa ulaşmasını sağlayacak bir eğitim ve beyin yıkama vermeye devam ettiler.

"Pleiades'te Karşılaşma" fizik ve UFOloji tarihini Preston Nichols'un kişisel deneyimleriyle harmanlıyor ve uçan daireler teknolojisi ve onlara eşlik eden fenomenler hakkında benzeri görülmemiş bir bakış açısı sunuyor. UFO'ların karmaşık konusu daha önce hiçbir bilim adamının takdir edeceği ve sıradan insanların anlayabileceği kadar basit bir dille açıklanmamıştı.

SKY BOOKS'TAN DİĞER BAŞLIKLAR

Preston Nichols ve Peter Moon tarafından

Montauk Projesi: Zamanda Deneyler

Montauk'a Yeniden Bakış: Eşzamanlılıktaki Maceralar

Montauk Piramitleri: Bilinçteki Araştırmalar

Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış

Zamanın Müziği

kaydeden Peter Moon

Kara Güneş: Montauk'un Nazi-Tibet Bağlantısı

Eşzamanlılık ve Yedinci Mühür

Montauk Ölüler Kitabı

Yaşayanların Montauk Kitabı

Spandau Gizemi

Joseph Matheny ve Peter Moon tarafından

Ong'un Şapkası: Başlangıç

Radu Cinamar ve Peter Moon

Transilvanya Gün Doğumu

Transilvanya Ay Doğumu

Kaydeden Stewart Swerdlow

Montauk: Uzaylı Bağlantısı

Şifacının El Kitabı: Hiperuzaya Yolculuk

Kaydeden Alexandra Bruce

Philadelphia Deneyi Cinayeti:

Paralel Evrenler ve Deliliğin Fiziği

Kaydeden Wade Gordon

Brookhaven Bağlantısı

Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış

Preston B. Nichols ve Peter Moon tarafından

Sky Books tarafından yayınlandı

Posta Kutusu 769

Westbury, NY 11590

Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış

Telif Hakkı © 1996, Preston B. Nichols ve Peter Moon'a aittir.

İkinci basım, Kasım 1996

İllüstrasyonlar Nina Helms'e ait

Tipografi ve kitap tasarımı Creative Circle Inc.'e aittir.

Editör Danışmanları: Margo Geiger ve Althea Carlson

Yayınlayan: Sky Books, Box 769, Westbury, New York 11590-0104 web sitesi: www.skybooksusa.com, www.digitalmontauk.com - posta: skybooks@yahoo.com

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmış ve ciltlenmiştir. Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir incelemede kısa pasajlardan alıntı yapabilen bir hakem dışında, yayıncının yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yöntemle çoğaltılamaz.

SORUMLULUK REDDİ Bu kitabın tüm içeriği yazarların deneyimlerine ve anılarına dayanmaktadır. Burada anlatılanlar, söz konusu deneyim ve anıların yalnızca kendilerine ait ifade özgürlüğü olup, Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın Birinci Değişikliği hükümleri kapsamında korunmaktadır. Yazarlar deneyimlerini ellerinden geldiğince aktarmaya çalıştılar. Bunların göreceli doğruluğunu değerlendirmek okuyucuya kalmıştır. Yayıncı, travma, yanlış anlama veya insan hatasından kaynaklanabilecek yanlışlıkların sorumluluğunu kabul etmez. İlgili kişilerin mahremiyetini korumak için bazı isimler gizlenmiş veya değiştirilmiştir. Son olarak, bu kitaptaki hiçbir şey Amerika Birleşik Devletleri Hükümetine yönelik bir saldırı olarak yorumlanmamalıdır. Yayıncı ve yazarlar, ABD Anayasası'nın öngördüğü şekilde Amerika Birleşik Devletleri Hükümetine inanıyor ve tamamen destekliyor.

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Nichols, Preston B. / Ay, Peter

Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış, Preston B.

Nichols ve Peter Moon

252 sayfa, resimli

ISBN 0-9631889-3-3

1. UFO'lar 2. Ülkerler 3. Uzaylılar

Kongre Kütüphanesi Katalog Kart Numarası 95-072820

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Nichols, Preston B. / Ay, Peter

Montauk Projesi: Zamanda Deneyler, Preston B. Nichols ve Peter

Moon 160 sayfa, resimli

ISBN: 978-1-937859-04-6 (yalnızca e-kitap için)

ISBN 0-9631889-0-9 (basılı kitap için orijinal 10 haneli)

ISBN 978-0-9631889-0-8 (basılı kitap için 13 haneli)

1. Okült Bilim 2. Zaman yolculuğu 3. Anormallikler

Kongre Kütüphanesi Katalog Kart Numarası 91-91514

Bu kitap Robert Lee Nichols'a ithaf edilmiştir.

Giriş — Peter Moon tarafından

1986'da Preston Nichols, Chicago'daki yaklaşık 300 kişilik bir gruba Long Island'da düzenlenen gizli bir "kara proje"deki rolünü kamuya açıkladığında ABD istihbarat camiasını şok etti ve dehşete düşürdü. İstihbarat ve askeri çevrelerce resmi olarak Phoenix Projesi olarak bilinen bu faaliyet, halk dilinde Montauk Projesi (adını projenin Montauk, New York'taki konumundan almıştır) olarak anılmıştır ve başlıklı popüler bir kitaba konu olmuştur. Preston Nichols'un Peter Moon'la birlikte yazdığı "Montauk Projesi: Zamanda Deneyler". Bay Nichols'un en meşhur olduğu bu kitap, hava durumu kontrolü ve zihin kontrolü gibi gizli bilimlere içeren önemli olayları anlatıyordu. İddiaya göre bu gelişmeler, nesnelerin tam ölçekli ışınlanmasına ve maddeleştirilmesine yol açtı ve bu da zamanın kontrol altına alınmasına yol açtı.

"Montauk Projesi"nin yayınlanmasının ardından bu tür iddiaları doğrulamak amacıyla soruşturma devam etti. Bu sonuçta Montauk'ta oldukça düzensiz bir şeyin meydana geldiğini ve bugüne kadar da böyle olduğunu doğrulayan iki ardışık kitapla sonuçlandı ("Montauk'un Yeniden Ziyareti" ve "Montauk Piramitleri"). Böyle bir projenin gerçekliğini kanıtlayacak daha çok insan var.

Preston'ın araştırması pek çok kişi tarafından övgüyle karşılanmış ve başkaları tarafından kınanmış olsa da, onun elektromanyetik teknolojide ustalığa sahip olduğunu ve gizli hükümet araştırmalarına dahil olduğunu kimse inkar edemez. Bu çevrelerde mesleki görüşleri ve tavsiyeleri hâlâ aranmaktadır.

Bu kitabın konusu olan, Preston'ın gizli sektörle olan bağlantılarının bir

yönüdür: UFO'lar alanı. "Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış" iki bölüm halinde yazılmıştır. Birinci Bölüm, Preston Nichols'a ait ve onun UFO'lar, uzaylılar ve onların teknolojileriyle ilgili samimi deneyimlerini konu alıyor. Preston'ın kişisel karşılaşmalarıyla ve aracın nasıl tasarlandığını anlamak amacıyla ordunun isteği üzerine bir UFO'ya nasıl bindiğiyle başlıyor. Kitap ilerledikçe bu sır adım adım ortaya çıkıyor ve bu sır size gerçekliğe ve UFO'ların nasıl çalıştığına dair şaşırtıcı yeni bir bakış açısı kazandıracak. Bazı pasajlar biraz teknik olabilir ancak kullanılan dil korkutucu değil ve anlaşılması kolaydır. Bol miktarda macera da var.

Bu kitabın ikinci kısmı tarafımdan Peter Moon'a aittir. Preston'ın ilk üç kitabında hayalet yazar olarak görev yaptım ve bu çalışma, birlikte yaptığımız dördüncü işbirliğimiz. İkinci Bölüm, doğaüstü olaylara dair kendi girişimlerle ve bunların beni Preston Nichols ve UFO fenomeniyle nasıl ayrılmaz bir şekilde ilişkilendirdiğiyle başlıyor. Ülker mitolojisini derinlemesine inceleyerek ve bu yıldızların iç ve dış uzay olaylarını anlamaya çalışan herkese nasıl bir kapı görevi gördüğünü göstererek bitiriyorum.

"Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış" sizi bilinçte UFO olaylarının iç dünyasına doğru benzeri görülmemiş bir yolculuğa çıkaracak. Bu kitabı okuduktan sonra uçan daireler konusuna bir daha asla aynı gözle bakmayacaksınız. Mutlu okumalar.

Bölüm 1 - Preston tarafından B. Nichols

Chapter 1

Genel Bir Tarih

—

UFO'lar,

Tanımlanamayan Uçan Nesneler veya UFO'lar, insanlığın başlangıcından bu yana farklı şekillerde ortalıkta dolaşıyor. İncil'in yanı sıra eski Sanskritçe elyazmalarında da gizemli uçan el sanatlarından bahsedilmektedir. Eski Ahit'te Hezekiel'in kanatlı ateş arabası ve eski edebiyatta aramak isterseniz daha birçok tanım vardır. Bunlar insanlığın deneyimi açısından yeni bir şey değildir, ancak bunların kesin doğasına ilişkin anlayışın kesinlikle geliştirilmesi gerekmektedir. Bu kitabın ana fikri budur.

Günümüz UFOlojisi popüler anlamda 1947'de Kenneth Arnold'un kuzeybatıda görülmesi ve Roswell, New Mexico'daki kazayla başlıyor. Roswell kazası özellikle iyi belgelenmiştir ve farklı kitaplarda ve kablolu televizyon filmlerinde anlatılmıştır. Her ne kadar bu olaylar basında yer alsada da, daha önce görülenler o kadar da iyi bilinmiyordu. Bu bakımdan modern UFOloji en azından 1930'lu yıllarda başlamıştır. Şahsen bana bildirilen ilk görüş 1936'daydı. Bu tarih, hiç de tesadüf değil, ordunun radarla ilgili ilk deneylerini gerçekleştirdiği tarihtir. İlk kez gökyüzünde tanımlanamayan bir nesneye bakabildiler ve radar ekranına bakarak onun gerçek bir maddeye sahip olduğunu ve yanıltıcı bir nitelikte olmadığını görebildiler. Bu ilk kesin bilimsel kanıttı. O dönemde UFO'lara “uçan bilinmeyenler” deniyordu ancak bazı nedenlerden dolayı “FU” kısaltması pek geçerli değildi.

UFO kazalarına ilişkin modern söylentiler kabaca 1936'da başladı ve 1947'de Roswell'de belgelenen ilk kazaya kadar II. Dünya Savaşı boyunca devam etti. O dönemden bu yana, her üç veya dört ayda bir oranında kaza meydana gelmeye başladı. Hava Kuvvetleri de bu nedenle en az iki

katmanlı bir proje olan Mavi Kitap Projesi'ni başlattı. Hava Kuvvetlerinin ilk önceliği, UFO gözlemleri ve kazalarıyla ilgili tüm bilgileri araştırmak ve keşfetmektir. Bu, askeri istihbarat toplama başlığı altına girdi. Bu, ulusun güvenliğini hayati derecede ilgilendiriyordu. İkinci öncelik ise bilgiyi örtbas etmek ve potansiyel düşmanların ellerinden uzak tutmaktır. Buna, onu halkın elinden uzak tutmak da dahildi.

Ulusal güvenlik nedeniyle bilgilerin kamunun gözünden uzak tutulmasının yanı sıra başka bir psikolojik kaygı daha vardı. Ordu, bilinmeyen ve muhtemelen feci sonuçlara yol açabilecek ulusal bir paniğin ortaya çıkabileceğini düşünüyordu. Dünyalar Savaşı'nın 1939'daki yayını, insan kitlelerinin uzaylıların Dünya gezegenine geldiği haberine oldukça kötü tepki verebileceğini kanıtladı. Bu özel durumda, HG Wells'in ünlü kitabının radyo yayını Marshların indiğini duyurduğunda New Jersey eyaletindeki insanlar barikat kurmaya, kaçmaya ve genel olarak paniğe kapılmaya başladı. Bu ne kanalın yaptığı bir şakaydı, ne de hikayeyi anlatan Orson Wells'in yaptığı bir şakaydı. Yayın önceden tamamen ünlü bir kitabın okunması olarak tanımlanmıştı.

Hükümetin UFO'lar konusunda neden bu kadar endişe duyduğuna ve kolayca üzüldüğüne dair daha derin bir antropolojik çıkarım var. Sokaktaki ortalama bir insanla konuşup onlara Tanrı'nın nerede olduğunu sorarsanız, çoğu kişi gökyüzünü işaret edecek ve "Tanrı oradadır" diye cevap verecektir. Eğer çok gelişmiş bir kültür birdenbire bir uzay gemisiyle gelseydi, nüfusun büyük bir kısmı muhtemelen uzay gemisindeki insanları melekler olarak tapmaya başlayacak ve onların Tanrı'nın elçileri olduklarına inanacaktı. Yıldızlardan gelen bu varlıkların etrafında farklı dini mezhepler oluştuğunda, Hükümet kontrolü kaybedecektir. Sonuç olarak, geçerli bir siyasi kaygı olarak başlayan şey, bir kontrol meselesine dönüştü. Birçok kişi bunun başından beri bir kontrol sorunu olduğuna karşı çıkıyordu. Her

halükarda, kamu tarafından seçilmiş yetkililer, ilk etapta kendilerine söylendiğini varsayarak bu bilgiyi kamuoyuna açıklamadılar. Böylece UFO'lara ilişkin bilgiler yalnızca iktidar elitlerinin kullanımına sunuldu. Bu iktidar elitinin bazı şeyleri gizli tutmak için çeşitli motivasyonları olsa da, kamuoyunun kafasını karıştırmak ve manipüle etmek için sızıntıların meydana geldiği ve dezenformasyonun yayıldığı açıktır.

Bilgilerim kendi deneyimlerimden geliyor. Ben profesyonel bir mühendisim ve radarın tüm yönlerini anlıyorum. Sektörde büyüyen ve sayısız hikaye duyan insanlar tanıdım. Duyduğum hikayelerden bazıları sızıntı olarak değerlendirilebilir, diğerleri ise yalnızca mantıksal çıkarımlarla aktarılan bilgilerdir. Hikayemi aktaracağım arka plan bu. Çocukluğumdan başlayarak UFO'larla ilgili kişisel deneyimlerimi anlatarak başlayacağım.

Chapter 2

Karşılaşmaları

—

UFO

İlk paranormal deneyimim yaklaşık beş veya altı yaşlarında bir çocukken oldu. Uyandım ve kapının aralığından bana bakan Tanrı'nın yüzü olduğuna inandığım şeyi gördüm. Bu yüz kesinlikle anne ve babama ait değildi. Çok açık tenliydi ve etrafı uzun beyaz saçlarla çevrelenmişti. Bu yüzle defalarca karşılaşmama rağmen ergenlik çağıma kadar başka olağandışı bir deneyim hatırlamıyorum. Algıladığım yüzün daha sonra UFO'larla olan ilgimle doğrudan bağlantılı olup olmadığını hâlâ bilmiyorum.

İlk UFO'mu 1961 ya da 1962'de, on beş ya da on altı yaşımdayken gördüm. O dönemden hemen önce ailem bana arka bahçemizin uzak bir köşesine küçük, kırmızı bir baraka inşa etmişti. Ben bir elektronik delisiydim ve beni ve oyuncaklarımı evden çıkarmak istediler. Ben deneylerimi yaparken, şimdiye kadar duydukları en tüyler ürpertici seslerden bazılarını çıkardığımı iddia ettiler. Elbette o günlerde bir ses amplifikatörünün olumsuz geri bildirimini nasıl düzgün şekilde kuracağımı henüz öğrenmemiştim. Yanlış yapılırsa ölüm perisi gibi ses çıkaran çılgınlıklar ve ulumalar duyulur. Nedenini anlamam biraz zaman aldı. Cızırtıyı durdurmak için yapmam gereken tek şeyin çıkış transformatörlerindeki kabloları ters çevirmek olduğu ortaya çıktı ama ben bunu anlayana kadar amplifikatörün bir haftadır cızırdamış olması gerekiyordu. Ailem bana bir baraka yaparak hobime devam etmeme izin verdi ama aynı zamanda evden mümkün olduğunca uzakta olmamı da sağladı. Burayı radyo alıcıları ve birkaç eski televizyon seti ile doldurmanın üzerinden çok zaman geçmedi. Hatta oraya aitmiş gibi görünen bazı test ekipmanım bile vardı.

Marconi'nin laboratuvarı. Diğer sınıf arkadaşlarımla toplamından daha fazla test ekipmanım olduğu için lise öğrencisi olarak güzel zamanlar geçirdiğimi düşündüm.

Bir gece laboratuvarımda tamirat yaparken radyo alıcılarında tuhaf bir uğultu dışında hiçbir şey duyamadım. Radyo alıcılarıma gelmeye devam ediyordu. Aniden tüm gücümü kaybettim ve ışıklar karardı. Kısa süre sonra dışarı çıktım ve yerden yaklaşık 60 metre yükseklikte, ön bahçemin üzerinde uçan, disk şeklinde parlayan bir nesneye tanık oldum. Genişliğin elli fit, yüksekliğin ise belki yirmi fit olduğunu tahmin ettim. Rengi parlak beyazdı. Disk birdenbire başımın üzerinden geçti ve havalandı. Yukarı doğru hareket etti ve tekrar yukarı çıkmadan önce birkaç imkansız manevra yaptı. Ayrıca evimin ve tüm mahallenin ışıklarının karartıldığını fark ettim. Bir süre sonra ışıklar tekrar açıldı.

Daha sonra fark ettiğim şey annemin evden koşarak çıkmasıydı. Çok heyecanlandı ve şöyle dedi: "Bunu gördün mü? Şunu gördün mü?"

"Tabii ki anne gördüm." Cevap verdim.

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?" dedi.

"Bilmiyorum. Bana uçan daire gibi göründü."

Bana her ne ise televizyonu sildiğini söyledi. Daha sonra ona dükkanımdaki radyoların da artık çalışmadığını söyledim. Bu özel deneyim benim ilk "birinci türden yakın karşılaşmam"dı. Bu, UFOolojide UFO gören kişiyi ifade eden popüler bir terimdir. "İkinci türden yakın karşılaşma", yakın çevredeyken UFO topraklarını gerçekten görmenizdir. "Üçüncü türden yakın karşılaşma", gemiye alındığınız veya uzaylılarla iletişim kurduğunuz zamandır. Bazen kaçırılma deneyimine "dördüncü türden yakın karşılaşma" adı verilir.

Arka bahçemde görülen UFO'ların birçoğunun ilki olduğu ortaya çıktı. Bu genel dönemde (1960'ların başı), Long Island'da büyüdüğüm ve bugün hala yaşadığım kasaba olan Islip civarında çok sayıda UFO gözlemi vardı. 1964 yılında olduğunu hatırladığım bir gün, lisede bir grup çocukla birlikteydim. Bir sonraki bildiğim şey, tüm öğrencilerin dışarıda koşmasıyla okulun boşalmaya başladığıydı. Okulun arkasındaki top sahasında bumerang şeklinde bir araç bir çeşit uçuş manevrası yapıyordu. Çok tuhaftı ve çapı yalnızca bir buçuk metre kadar görünüyordu. Hala tam olarak ne olduğundan emin değilim ama aniden havalandı. Bu bir UFO ile ikinci karşılaşmamdı.

Selden'deki Suffolk Community College'a girdiğimde sık sık manzaralarla karşılaşırıyordum. Aslında kampüsün her yerindeki öğrenciler toplu halde UFO'lara tanık oldular. Elektrik teknolojisi bölümünün bir parçası olduğum ve radyo konusunda hatırı sayılır bir bilgi birikimine sahip olduğum için, radyoyu biraz daha ilgi çekici hale getirmeye karar verdim ve her türlü spektrum analizörünü, radyo alıcısını ve kamerayı kurdum. Bu işe yaradı. Bir gece gökyüzündeki UFO'ların filmini çektik. Bunlar çok net fotoğraflardı ve gece geç saatlere kadar benimle birlikte kalan herkes bu manzaralara ilk elden tanık olma şansına sahipti. Bunların hepsi müfredat dışı faaliyetlerdi ve herhangi bir güvenlik önlemi ile ele alınmadı. Sonuç olarak, ertesi sabah görüntüleri çıkarmak için geldiğimde, filmin tamamının kameralardan alındığını görünce hayal kırıklığına uğradım. Üniversiteden birisinin faaliyetimizi bildirdiği ortaya çıktı. Sonuç olarak bir tür hükümet otoritesi tarafından incelenmeye başladık. Maaşı aldığımızda hemen harekete geçip delillerimize el koydular.

Çekim çalışmalarımızdaki eksikliklere rağmen başka bir alanda ilerleme kaydettim. Üniversitedeki bu dönem, ilk kez bu daire nesnelerinin oluşturduğu elektromanyetik dalgaları veya imzaları analiz etme fırsatına sahip olduğum dönemdi. Bu araştırmadan öğrendiğim UFO'ları nasıl tanıyabileceğimdi. Bu araçlar kısa dalga telsizlerin yanı sıra VHF ve

UHF bantlarında da çok belirgin girişimlerde bulunuyor. Spektrum ekranları genellikle bir tepeye benziyordu. Bunları esas olarak AM algılama modundayken AGC (Otomatik Kazanç Kontrolü) kapatıldığında hoparlörlerden çıkan seslerden tanımayı öğrendim. Bu koşullar altında bir uğultu, vızıltı veya ısıklık gibi ses çıkarırlar. Ayrıca arka plan gürültüsünde yakalayabileceğiniz belirli desenler de vardır. Onları tanımakta oldukça iyi oldum ve şimdi bunu öncelikle kulaklıkla dinlemek.

Bunların hepsi çok ilginçti ama kesinlikle okul çalışmalarım için müfredat dışıydı. Olaylar geliştikçe başka işlere ve projelere dahil olmaya başladım. Bunlardan en dikkate değer olanı, ticari başarısızlıkla sonuçlanan ve üzerime uygulanan baskı sonrasında terk edilen, oldukça tuhaf bir yerçekimine karşı projeydi. Genel olarak bakıldığında, yaklaşık 1974 yılına kadar bir UFO ile dramatik bir karşılaşma daha yaşamadım.

Chapter 3

— Bir UFO'da

1970'lerin çoğunda büyük bir savunma sözleşmesi için ya da Long Island'da çalışıyordum. Patronum bana, ABD Hava Kuvvetleri üssünde belirtilmeyen bazı yabancı teknolojileri inceleyecek özel bir ekibin parçası olmak üzere seçildiğimi söylediğinde 1974 ya da '75'ti. Rus ya da Çin teknolojisine bakacağımızı düşündüm ve memnuniyetle katılacağımı söyledim. Daha sonra bana bu görevin gönüllü olmadığı konusunda ciddi bir şekilde bilgi verildi. Gitmem lazım.

Long Island'daki Republic Field'dan kalkan bir uçağa binen altı kişiydik. Bir süre uçtuk, sonra indik. Havadan bakınca Ohio'ya gideceğimizi düşündüm. Yere iner inmez ve uçaktan inmemize fırsat kalmadan pilot pist boyunca ilerledi ve hemen bir hangara girdi. Daha sonra uçaktan penceresiz bir minibüsün arkasına bindirildik. İki ya da üç saat boyunca etrafta dolaştıktan sonra nerede olabileceğimize dair hiçbir fikrimiz yoktu. Sonunda minibüs durdu ve arka kapılar açıldı. Tamamen boş olan bir tür yer altı hangarına çıktık. Bu tesisin rüzgar ya da başka bir tanımlayıcı özelliği yoktu, sadece açılıp kapanan kapılar vardı. Bir açıklıktan bir koridor görölüyordu. Bu koridordan aşağı indirildik ve güvenlik brifinginin verildiği güvenliğe gönderildik.

Toplamda altı kişi olduğumuzu söylemiştim. Biri benim patronumdu ama ne o ne de diğerleri neler olup bittiğini pek fazla hatırlamıyor. Brifing, üniformalarıyla kolayca ayırt edilen Hava Kuvvetleri personeli tarafından yapıldı. Patronum onlarla oldukça uzun diyaloglara girdi. Son olarak çeşitli güvenlik unsurları hakkında bilgilendirildikten sonra başka bir hangara götürüldük ve burada disk şeklinde bir UFO gördük.

Hava Kuvvetleri personelinden birine baktım ve "Hey, bu bir UFO" dedim.

Havacı, "Şşşt, böyle şeyler söylemememiz gerekiyor. Yabancı bir uçak."

Daha sonra Yabancı Uçak Teknoloji Grubunu ziyaret ettiğimizi söyledi. Açıkçası çok akıllıca bir dil kullanımıydı. Yabancı Uçak Teknolojisi Grubunu temsil eden Hava Kuvvetleri personeli daha sonra bize büyük bir UFO turu vermeye başladı. Dışarıdan bakıldığında araç gümüş rengindeydi ve tıpkı disk şeklindeki tipik bir uçan daireye benziyordu. Yaklaşık elli fit çapında ve yirmi fit yüksekliğinde olduğu ortaya çıktı. Üstünde belki on beş metre genişliğinde bir kubbe de vardı. Geminin tamamı alttan çıkan üç ayak üzerinde duruyordu. Yerden geminin kenarındaki bir kapı aralığına kadar bir rampa çıkıyordu.

Bu uçan dairenin en şaşırtıcı yönü, gemiye ilk çıktığımda açıkça görülüyordu. İçerisi kesinlikle çok büyüktü. Geminin çapı yalnızca 15 metreydi ama yine de bize on dakika gibi gelen bir süre boyunca tek bir yönde yürüdük. Kelimenin tam anlamıyla yüzlerce veya binlerce fitlik bir alan vardı. O zamanlar bunu açıklayamıyordum. Bugünkü bilgilerimizle gemiye bindiğimizde yapay bir gerçekliğe girdiğimiz açıkça görülüyor. Bir UFO'nun bu yönü, yapısının ve bir yerden diğerine seyahat edebilme yeteneğinin anahtarıdır. Daha sonra detaylandırılacaktır.

Her ne kadar yapay bir gerçekliğin içinde yürüdüğümüzü söylesem de, o da en az şu anda oturduğunuz ortam ya da oda kadar gerçektir. Gözlemlediğim bir sonraki ilgi çekici nokta, görülecek hiçbir yerde kontrol olmamasıydı. Düğme, kol veya düğme yok. Koridorda kompartıman kompartıman yürürken ışıklar biz varmadan hemen önce yanıyordu. Yolumuzun arkasına baktım ve bir alandan ayrılırken ışıkların söndüğünü fark ettim. Aydınlatma çok sıkı bir şekilde kontrol ediliyordu. Gemiye incelemeye devam ederken, Hava Kuvvetleri mürettebatından biri bize, dairenin başlangıçta tuhaf bir atmosfer içerdiğini, ancak atmosferin insanlarla uyumlu olması için "yeniden donatıldığını" bildirdi.

Sonunda kontrol odası olarak tanımlanan bir bölmeye geldik. Bu alanın en belirgin kısmı ön tarafa yerleştirilen üç şezlongdu. Şezlong derken tam olarak bunu kastediyorum. Yatma konforu için tasarlandılar. Arka tarafta bir grup küçük sandalye vardı. Daha sonra grubumuza şezlonglarda her türlü bobin, tel ve diğer eşyaların bulunduğu bilgisi verildi. Bir insan ya da yarattığın şezlonga yaslandığında, onun düşüncelerini kafasından uzaklaştırmak için tasarlandığı oldukça açıktı. The Montauk Project: Experiments in Time kitabını okuyanlar bu teknolojinin Montauk Sandalyesi'ne akıl almaz derecede aşına olduğunu fark edeceklerdir.

Şezlongların önündeki duvarlarda dört adet görüntüleme ekranı vardı. Bunlar aynı zamanda operatörlerin düşünce süreçleriyle de bağlantılıydı. Sandalyede oturulduğunda aracın dışından farklı haritalar, yıldız haritaları veya fotoğraflar çağrılabilir. Sadece bu düşünceyi düşünerek, geminin dışında ne varsa herhangi bir yönde görüntülenebilirdi.

Görüntüleme ekranlarının arkasında devasa bir kaya kristali kümesinin bulunduğu küçük bir oda daha vardı. Bobinler, çeşitli noktalarda kablolarla bağlanan kristallerin etrafında spiral şeklinde kıvrılıyordu. Bu odanın duvarları görüntüleme ekranlarından başka bir şey değildi. Burada ya da geminin başka bir bölümünde pencere yoktu.

Daha sonra kontrol alanının bir seviye yukarısına götürüldük. Burası mürettebatın yaşam alanıydı. Bu seviyede normal yaratık konforlarının yanı sıra laboratuvarlar ve büyük bir tıbbi tesis bulunuyordu. Laboratuvarlar muhtemelen insanlar üzerinde deneyler için kullanılan büyük masaları içeriyordu.

Kontrol odasının aşağısında, tabağın en altında, hepsi kablolarla birbirine bağlı olan farklı kaya kümeleriyle dolu büyük bir oda vardı. Ne ben ne de iş arkadaşlarım odadaki çok düzenli kablolar dışında hiçbir şey

tanımadık. Çoğunlukla altın, gümüş ve platin olduğu ortaya çıktı. İçinde fazla bakır olmadığı söylendi.

Bu daha büyük "kaya odasının" dışında, geminin merkezinin altında bulunan dört yarım küre bölmeye bağlanan dört küçük oda vardı. Bu kapsüllerin her biri anten gibi görünen çeşitli şeyler içeriyordu. Tabağın alt kısmı geminin geri kalanından yalıtılmıştı ve devasa bir bobinle çevrelenmişti. Bu bobin aslında çok sayıda ağır telden oluşuyordu ve televizyon setlerinde kullanılan mıknatıslığı giderme bobinine benziyordu. Devasa bobin, enerjinin merkezi çekirdeği gibi görünen merkezi odadaki büyük kristal grubuna bağlıydı. Esas olarak geminin inşa edilme şekli budur.

Gözlemlediğim teknolojiye göre, bu aracın tahrikinin elektromanyetik prensiplerden kaynaklandığı açıktı. Dört bölme, bir elektrik alanı üreten antenler içeriyordu. Manyetik alan yukarıda bahsedilen elektrik bobini tarafından sağlandı. Daha sonra daha ayrıntılı bir açıklama yapacağım.

Araştırmamız kapsamında daire üzerindeki bobinler devreye alındı ve farklı gerilimleri ölçebilmemiz için tellerin üzerine voltmetreler taktık. Ayrıca alternatif akımları, çeşitli dalga formlarını ve farklı frekansları da gözlemledik. Daha fazla deney ve test yapabilmemiz için araç hangar zemininden yaklaşık üç ila altı metre yüksekte havaya kaldırıldı. Her türden anten ve çok gelişmiş elektronik ekipmanlar kurulmuştu ve bunların bazıları oldukça benzersizdi. Bunu daha önce hiç görmemiştım ve bu özel örnek dışında bugüne kadar da görmedim. İmza analizörleri, spektrum analizörleri ve çok gelişmiş bilgisayarlar vardı.

İlk elden gözlemlerime ve grubumuzun ürettiği teorilere dayanarak, bunda bir çeşit teknik gerçeklik mühendisliği sisteminin olması gerekiyordu. Gerçeklik mühendisliği ile ne demek istiyorum? Tam olarak. Bir gerçeklik inşa etmek ya da yaratmak kavramından bahsediyorum. Gerçeklik, üzerinde anlaşmaya varılmış, belirli kurallara

uygun bir algı ve etkileşim sistemi olarak tanımlanırsa, gerçeklik mühendisliği bu sistemin değiştirilmesini ifade eder. Veya daha da önemlisi orijinal sistemle veya gerçeklikle arayüz kurabilecek farklı bir sistem yaratmayı ifade eder.

Bir uzay aracı yapıyor olsaydım, küçük bir geminin içinde yapay olarak (makine yoluyla) büyük bir alan tutan bir gemiye güvenmek istemeyeceğimi biliyorum. Makineler arızalanırsa her şey birbirine karışabilir ve belki de yok olabilir. Bu bir kabus olabilir. Eğer bunu yapacak olsaydım pasif bir sistem isterdim. Elektrik ve elektrik olmayacaktı. Geminin gördüğüm fiziksel yapısı sayesinde içeride alternatif bir gerçeklik yaratılmış olması gerekirdi. Böyle bir başarının nasıl başarılacağı tamamen başka bir konudur ve bu husus daha sonra tartışılacaktır.

Mühendislik ekibimle çalıştıktan sonra, kontrollerin arkasında, sandalyelerdeki varlıklardan komutlar almak için üç sandalyeyi kullanan tek bir sistemin olduğu sonucuna vardım. Kontrol odasının arkasındaki kristal kümesi bir bilgisayardı. Anten dizileriyle birlikte alt güvertedeki daha büyük kristal kümesi; hepsi üssün etrafındaki bir bobin içinde, uzay-zaman gerçeklik üretici olarak tanımladım. Bu kendi kendine yeten bir sistemdi ve basit bir kurulum gibi görünüyör.

Long Island'daki işime döndükten sonra hiçbir iş arkadaşım uçan daire gezisinden bahsetmedi. Bu gizli bir konuydu ve konuşulmaması gerekiyordu. Sonunda meslektaşlarıma sorduğumda hiçbir şey hatırlamıyorlardı. Aynı zamanda benim de hafıza sorunlarım vardı. Yıllar sonra tam olarak anlayamadığım gömülü bir hayat yaşıyordum. İşte bu “öteki” hayatta başka bir UFO'ya tanık olabildim. Bu Montauk'taki yeraltı tesisindeydi. Gömülü hayatımda hem Brookhaven Laboratuvarlarında hem de Montauk Projesi'nde çalışıyordum ve bu zanaatı bir iş görevi sırasında gördüm. Bu tabak, daha önce anlattığım Wright-Patterson'dan daha oval şekilli idi. Aynı ekranlara ve

sandalyelere sahipti ancak farklı sayıda işletim sistemine ek olarak düğmeler ve düğmeler de vardı. Bu geminin tersine mühendisliğine dahil değildim, ancak yalnızca geminin kendisinin yanı sıra farklı sistemlerin sökülmesine yardımcı olmak için görevlendirildim. Araç, gri uzaylıların gemileri hakkında dolaşan raporlara benzer şekilde bölümlere ayrıldı. Yakından şahit olduğum bu dairelerin her ikisinde de gövde başlı başına bir ünite gibi görünüyordu.

Montauk'ta gemiyi parçalara ayırırken bir kontrol sistemi, bir bilgisayar sistemi ve bir çeşit tahrik sistemi gördüğümü sandım ama bunların tam olarak ne olduğunu asla çözemedim. Ayrıca bir çeşit radyo odası da vardı. Bu aracın daha önce tartışıldığı gibi tek bir mühendislik sistemi altında çalıştırılmadığı açıktır. Bu daire hiç ateşlenmedi ama neden olduğundan emin değilim. Belki çalıştıramadılar ya da nasıl yapılacağını bilmiyorlardı.

Şahsen deneyimlerim, Wright-Patterson'daki UFO'nun mevcut en gelişmiş biçim olduğunu ve uçan dairelerin Cadillac'ı olarak kabul edilebileceğini açıkça ortaya koyuyor.* Daha gelişmiş olan tek şey, tamamen ruhsal bir araç olabilir. Bu son teknoloji uçan dairenin teknik yönlerine daha derinlemesine gireceğim, ancak önce bir UFO ile bir sonraki kişisel karşılaşmamı inceleyeceğiz.

[* Daha az teknolojiye sahip diğer UFO türlerinin özeti için Ek A'ya bakınız.]

Chapter 4

Adamı

— UFO Torpido

Bir sonraki karşılaşmam 1989 yılında, BJM Şirketindeki işime son verilmesinden kısa bir süre önceydi. BJM, özel bir UHF vericisi inşa etmesi için Hükümet ile sözleşme imzalamıştı ve bu konuda oldukça kötü bir iş çıkarmıştı. Kesinlikle işe yaramayan son derece modern avangard teknolojiyle inşa edilmişti. "Hayalet" projeler için teknolojiyi bir araya getirme konusunda bir üne sahip olduğum için işi bana devretmeye karar verdiler.

Görev verildikten sonra hemen telefonu elime aldım ve müşteriyle konuştum, müşteri bana belirli bir frekansta iletim yapan darbe modülasyonlu bir vericiye ihtiyacı olduğunu söyledi. Kesin frekansa ilişkin bilgiler hâlâ gizlidir. Ona ihtiyacı olan şeyin katı hal konfigürasyonu değil tüp vericisi olduğunu söyledim. Konuştuktan sonra BJM'deki depoya gittim ve UHF bölgesinde yaklaşık 500 watt RF (Radyo Frekansı) yayan eski bir havaalanı vericisini aldım. Tozunu aldım, tamir ettim ve müşterinin isteğine göre çalışmasını sağladım. Frekans darbesi modüle ediliyordu ve üst UHF bandında çalışıyordu. Bitirdikten sonra küçük bir sarmal anten yapısı aldık ve onu bir tripodun üzerine monte ettik.

Kısa süre sonra vericiyi alıp Fort Meade'e götürmem söylendi. İmzaladım, Dodge Caravan'ımın arkasına koydum ve Maryland'e doğru beş saatlik bir yolculuk yaptım. Fort Meade'e vardığımda güvenliğin gevşek olması beni şaşırttı. Kendimi tanıttıktan sonra kim olduğumu bildiklerini ve oraya gidebileceğimi söylediler.

Hangar 6A veya buna benzer bir isim. Kısa süre sonra Hükümetten iki

adam yanıma katıldı. Ekipmanı kurup beklemem söylendi. Yanımdaki adamlardan birinin telsizi vardı. Birini yakaladı ve onunla konuşmaya başladı.

"Biz hazırız" dedi.

Bilin bakalım sonra ne gördüm?

Küçük bir uçan daire tam önümüze gelene kadar yaklaştı. Bize ulaşır ulaşmaz dönmeye başladı. Bu kadar talimat aldıktan sonra yanımda getirdiğim vericiyi açtım ve daire bir anda dengesiz hale geldi. Sallanmaya ve tuhaf sesler çıkarmaya başladı.

Adamlardan biri, "Kapa çeneni. İşe yarıyor."

Daha sonra bana vericiyi BJM'deki tesise geri götürmemi ve orada bırakmamı söylediler. Geri döndüm ve patronuma söyledim. Şimdilik onu çalışma alanımdaki arka sıraya koyabileceğimi söyledim.

Maryland gezimden yaklaşık iki ay sonra BJM'deki uydu alıcı grubunun bazı yeni ekipmanlar üzerinde çalıştığını duymaya devam ettim. Aldığım raporlara göre UFO'ları uydular üzerinden takip ediyorlardı. Aslında yaptıkları şey, elektromanyetik imzalarını referans alarak araçları takip etmek üzere tasarlanmış uydulardan gelen sinyalleri toplamaktı. Bu çalışma ilk olarak Reagan yönetiminin, daha yaygın olarak "Yıldız Savaşları" olarak bilinen Stratejik Savunma Girişimi için büyük bir bütçe sağladığı bir dönemde başladı.

25 Eylül 1989 olarak hatırladığım bu özel dönemde bana vericiden tekrar çıkış yapıp onu eve götürmem söylendi. Bir şeyler ters giderse bana ekipmanın şirketin sigorta poliçesi kapsamında olduğu söylendi. Aynı akşam saat dokuzda, vericiyi saat onda William Floyd Parkway'in güney ucuna götürmemi söyleyen bir telefon aldım. İnsanlar park yolunun

sonunda beni bekliyor olacak ve bana daha fazla talimat vereceklerdi. Saat 9:30 sıralarında işten iki asistan geldi ve bana park yoluna kadar eşlik edeceklerini söylediler. Hepimiz minibüse atladık ve yola çıktık.

Gideceğimiz yere vardığımızda polis barikatıyla karşılaştık. Arabaya bindim ve BJM'den bazı ekipmanlar aldığımı ve orada rapor vermem söylendiğini söyledim. Polis beni beklediklerini söyledi. Bana sola gitmemi ve otoparkın sonundaki adamlarla görüşmemi söylediler. Bunu yaptım ve bazılarının ordu tipi askeri yorgunluklar giydiğini gördüm. Diğerleri ise sivil kıyafetli ya da iş kıyafeti giymişti. Daha sonra üniteyi bir cipin arkasına koymamı söyleyen bir adamla tanıştırıldım. Arkadaşlarım ve ben daha sonra cipe bindik ve kum tepelerinden aşağı, Smith Point Park içindeki Smith Point'e doğru yola çıktık.

Cip durduğunda bize önceden hazırlanmış bir masa gösterildi. Masanın solunda, suya doğru, üzerinde dönen bir radar anteni bulunan büyük bir kamyonet vardı. Masanın sağında büyük bir tabak ve ortasında buzdolabına benzeyen kocaman bir şey vardı. Normalde anten yapısının yerleştirileceği yer burasıdır. Suya doğru, hemen önümüzde 400 hertzlik bir jeneratör açıldı ve uğultu yapıyordu.

Vericiyi masanın üzerine koyduğumda bizi bekleyen adamlardan biri modülasyon, güç ve RF kablolarını işaret etti. Bağlamamızı söyledi ve yaptık. Bundan sonra bize her şeyin çalıştığından emin olmamızı söyledi. Daha sonra tüm aşamaları kontrol ettim ve her şey çalışır durumdaydı. Daha sonra telsizini alıp birini aradı. Daha sonra başka biri yakındaki minibüsün arkasından baktı ve şöyle dedi: "Aç şunu. Teste hazırız."

Vericiyi açtığımda büyük çanağın ortasından mavimsi bir parıltı çıktı. Buzdolabına benzeyen büyük nesnenin içinden çıkıyordu. Hepimiz çanaktan yansıyan ve gökyüzüne doğru ilerleyen küçük bir mavi parıltıyı görebiliyorduk. Daha sonra test için arayan adam her şeyin yolunda olduğunu bağırdı. Bize beklememiz ve beklememiz söylendi.

Bu testin akşam saat 10.30 sıralarında gerçekleştiğini düşünüyorum. Daha sonra saat 11:00 veya 11:15 sıralarında uzaktan helikopter seslerini duyduk. Kuzeyden Moriches Körfezi'ne doğru gidiyorlardı. Aniden helikopterler gökyüzündeki bir noktanın etrafında dönmeye başladı. Helikopterlerin gökyüzünde daire çizdiği alanda birkaç büyük ışık görülebiliyordu. Işıklar, takip eden helikopterlerle birlikte Moriches Körfezi üzerinden güneye doğru ilerledi. Tam başımızın üstüne geldiğinde yanımdaki ekip çok güçlü ışıkları açtı ve kama şeklinde devasa bir UFO gördük. Üçgen şeklindeydi ve en az 300 feet çapında görünüyordu. Kıyıya ulaşana kadar güneye doğru ilerlemeye devam etti. Daha sonra U dönüşü yaparak kuzeye doğru yöneldi. Moriches Körfezi'nin sularına ulaştığında etrafımdaki ekipmanlar uğultu ve vızıldamaya başladı. Bir sonraki gördüğümüz şey UFO'nun çırpınması ve sallanmasıydı. Tuhaf sızlanma sesleri çıkardı ve sonra aşağı indi. Büyük bir su sıçraması ve gümbürtü duyuldu.

UFO düşer düşmez minibüsteki adam operasyonun bittiğini bağırdı. Yanımdaki adam vericiyi çıkarıp cipe koymamı söyledi. Bir an önce bölgeyi terk etmemizi istediler ve acele etmemizi söylediler.

Arkadaşlarım ve ben ekipmanı topladık ve kısa süre sonra eve dönüyorduk. Dönüş yolculuğunda bir tür ajan tarafından takip edildik. Ajanlardan biri bütün gece evimin önünde arabada oturdu. İki arkadaşım evimden ayrıldığında, diğer iki ajan da onları takip etti. O akşamın ilerleyen saatlerinde onlara telefon etmeye çalıştım ama telefon hattım kesilmişti. Bir komşunun evine gittim, oradan ulaşmaya çalıştım. Komşunun telefonu düzgün çalışırken iş arkadaşlarıma ulaşamadım. Birisinin telefon hatlarını kurcaladığı anlaşılıyor.

Ertesi gün işe gittim ve tekrar takip edildim. Derhal bir bilgilendirme prosedürüne tabi tutuldum ve UFO olayıyla ilgili gördüğüm her şeyi unutmam söylendi. Bu noktada, onların bilgi alma prosedürlerine nasıl karşı çıkacağımı zaten öğrenmiştim. Bu yüzden bu olayı hala

hatırlıyorum. Şirketin diğer iki çalışanı hiçbir şey hatırlamıyor. Meydana gelen olayın tamamı artık Long Island'da ve UFO Topluluğu'nda oldukça meşhur. Moriches Körfezi UFO Kazası olarak biliniyor.

Daha sonra BJM'de yaşananlar aslında BJM'deki "Beni Unutma" güvenlik sistemini kırmamın başlangıcıydı. Aslında buna böyle diyorlardı. Bu durum işten çıkarılmama neden oldu. Bazıları beni kovmanın BJM açısından geri teptiğini düşünüyor çünkü bu bana Montauk'un yanı sıra UFO'ları da araştırmak için yeterli zaman kazandırdı, ancak durum böyle değil. Tamamen bilinçli bir hafızayla BJM'de çalışmaya devam etseydim, muhtemelen çok daha hassas bilgilere sahip olacaktım.

Moriches Körfezi'nde tanık olduğum kaza inkar edilemezdi. Çok gerçek bir şey görmüştüm. Hükümetin bir şeyi düşürmekle ilgilendiğini biliyordum, yani onların uçağı olmadığı açıktı. Bu, gökyüzündeki her şeyin bir çeşit dünya dışı uzaylı teknolojisi olduğu anlamına geliyor. Hükümet bunu bir tehdit olarak görmüş olmalı. Ayrıca bu olay örgüsü, UFO ve savunma camiasındaki pek çok kişinin yıllardır söyledikleriyle de örtüşüyor: Stratejik Savunma Girişimi bizi Ruslardan değil, uzaydan gelen uzaylı teknolojisinden korumak için ortaya atıldı. Hatta Başkan Reagan, Birleşmiş Milletler'deki bir toplantıda bu tehditten bahsetmişti. Her şey çok açık.

Bu olguyu biraz daha incelemeye karar vererek, aralarında yoğun olarak antropoloji eğitimi almış ve UFO olgusunu bu bakış açısıyla benimsemiş olan George Dickson'un da bulunduğu pek çok arkadaşım ile bir araya geldim. Ayrıca Long Island UFO Ağı'nın kurucusu ve başkanı John Ford'a da danıştım. Bu araştırmacılar, diğer birçok kişi ve ben ile birlikte Moriches Körfezi kazasının gerçekte ne olduğunu belirlemeye çalıştık. O zamandan beri Long Island UFO Ağı'nın bilim danışmanı oldum ve bu konuları oldukça derinlemesine inceledim. Long Island'da başka birçok kaza ve olay yaşandı, ancak bunlar hakkında spesifik bilgiye sahip

değilim. Bu diğer araştırmacıların uzmanlık alanıdır.

Benim kendi araştırmam UFO teknolojisine, yani ne olduklarına ve nasıl çalıştıklarına odaklandı. Buna alternatif gerçekliklerin nasıl yaratıldığı ve bu tür gerçekliklerin nasıl “hareket ettirildiği” de dahildir. Bu, bu kitabın bir sonraki bölümünde ele alınacaktır.

Chapter 5

Teknoloji

Wright-Patterson'da disk şeklindeki tabağı gördüğümde, gemiyi veya çeşitli tesislerini çalıştıracak görünürde hiçbir kontrolün olmaması beni çok etkiledi. Bu bilmecenin tek bariz cevabı, kontrollerin dört video ekranıyla çevrelenen kontrol odasındaki üç sandalyeye (daha önce de söylediğimiz gibi Montauk Sandalyesine akılda kalıcı bir şekilde benzeyen) bağlı olmasıydı. Yani bu tip gemiler kelimenin tam anlamıyla düşünceyle uçuyor. Üç pilot (işin aralarında nasıl bölündüğünden tam olarak emin değilim) geminin ne yapmasını istediklerini düşünüyor. Daha sonra bir bilgisayar pilotların düşüncelerini alıyor ve gemiye güç sağlayan cihazları çalıştırıyor.

Ordu bu gelişmiş UFO'ları araştırmaya başladığında, bunların anlaşılmasında büyük zorluklar yaşandı. Başvurabilecekleri tek teknoloji bizim kendi teknolojimizdi. Bu, hiç de küçük olmayan bir parça olarak bir uçuş bilgisayarı ve bir kontrol güvertesinden oluşur. Elbette kontrol panelinin sandalyelere karşılık geldiği düşünülebilir. Uçuş bilgisayarı daha önce açıklanan kristallerle zaten tanımlanmıştı. Bundan sonra teknolojimiz iletişimden, motorlardan, kontrol kapaklarından ve daha birçok şeyden oluşuyor. Yani uçaklarımızda uçuş bilgisayarının çalıştırdığı çok çeşitli sistemler bulunmaktadır. Gelişmiş tarz UFO'da kafa karıştırıcı olan şey, bilgisayarın çalıştırdığı çok sayıda sistem değil, tek bir sistemin olmasıdır.

Ordunun uçuş simülatörü teknolojiyiyle neler yaptığını göz önünde bulundurursanız, tekil bir homojen sisteme sahip oldukları fikri son derece mantıklıdır. Pilot simülasyon eğitimi, İkinci Dünya Savaşı sırasında John von Neumann'ın prototip tarzı bilgisayarıyla başladı. O

günden bu yana, bugün stajyerin kafasına elektrotlar bağlanarak iradesini bilgisayara yansıtabileceği ve düşüncelerinin sahte uçağı sola, sağa vb. hareket ettirebileceği bir noktaya kadar geliştirildi. Kafaya takılan elektrotlar bilgisayar faresi görevi görüyor. Bu tür bir gösteri genel televizyonda gösterildiğinden, en son teknolojinin çok daha gelişmiş olduğuna dair son dolarınıza bahse girebilirsiniz. Elbette gizlilik teknolojisine aşına olanlar neden bahsettiğimi hemen anlayacaklardır. Pilotlar, aslında sanal gerçeklik ortamına benzeyen bu şekilde eğitiliyor. Bir hayalet bombardıman uçağının yalnızca pilotun düşüncelerine göre hareket edip etmediği ilginç bir sorudur ve şu anda cevabını bilmiyorum. Ancak hayalet bombardıman uçağının bazen bir "UFO" olduğu ya da tıpkı bir UFO gibi çalıştığı söyleniyor.

UFO'ların teknik temellerini incelerken ele alacağımız bir sonraki nokta, bu araçların uzaktan yaptıklarının görüldüğü inanılmaz dönüşler ve akrobasi hareketleridir. Örneğin, bir daire saatte 2.000 ila 10.000 mil arasında herhangi bir hızla uçarken, araç aniden doksan derecelik bir dik açı dönüşü, hatta bir U dönüşü yapacaktır. Her etki için eşit derecede zıt bir tepkinin olacağı çok iyi bilinen bir fizik kanunudur. Eğer bir UFO yüksek hızlarda bu kadar keskin bir dönüş yapacak olsaydı, hızlanma ve yavaşlama prensipleri devreye girecekti. Yani pilotlar, tüm yaratıklar ve başıboş nesneler geminin karşı duvarına çarpacaktı. Elbette normal şartlarda hiçbir pilot bu travmayı yaşayamaz. Bazıları, uzay yolcularının ani duruşlara veya dönüşlere karşı onları tamponlayacak sıvı banyolarda asılı kalabileceği teorisini ortaya attı, ancak bu düşünce tarzı çok karmaşık.

Wright-Patterson'da gördüğüm sistem basit bir cihazdı. Yine de bu zanaatın gerçekte nasıl çalıştığını anlamam biraz zaman aldı. Her ne kadar anti-yerçekimi kullansa da, tek başına bir anti-yerçekimi cihazı değildi. Radyo dalgaları iletmesine rağmen tek başına bir radyo vericisi değildi. Bunun yerine, bunların ve daha fazlasının bir araya getirilmesiyle ortaya çıkan bir kombinasyondur. Geminin altındaki kapsüller ve anten yapılarıyla birlikte büyük makine, elektrogravitik bir

uzay-zaman gerçeklik jeneratörüydü. Yani cihaz, yerçekimine karşı manevralar yapabilecek şekilde donatılmıştı ve aynı zamanda uzay ve zamanda kendi gerçekliklerini de üretebiliyordu.

Yukarıdaki iki çalışma modunun her birinin kendi özel amaçları vardır. Aracın yavaşça süzülmesi veya bir noktanın üzerinde durması gerektiğinde, yerçekimine karşı uçuş yöntemi kullanılır. Bu mod sırasında geminin gerçek şeklini görürsünüz. Yaptıkları şey, yerçekimi akımlarının geminin her tarafına dağılımını kontrol etmektir. Bu modda atalet kanununa tabi oldukları için ani dönüşler yapmayacaklardır.

Bir UFO çok hızlı bir şekilde havalandığında, operatörler yerçekimi üretiyor, ancak ses hızının çok ötesine ilerledikçe kendi gerçekliklerini yaratacakları bir moda geçecekler. Bu, Philadelphia Deneyi sırasında oluşturulan soloton alanına benzemeyen bir gerçeklik balonu yaratılarak yapılıyor. Bu baloncuk oluşturulduktan sonra, bir araç korkutucu hızlarda hareket edebilir. UFO imkansız uçuş modlarına girdiğinde kullanılan teknoloji budur.

Kendi etraflarında bir "gerçeklik balonu" oluşturduklarında, onlar balonun içindedirler ve diğer her şey dışarıdadır. Balonun kendisine göre hareketsiz durumdadır. Baloncunun veya hareketsiz bir alanın içinde oldukları için araçları dik açılı dönüşler, U dönüşleri yapabilir veya yapmasını istedikleri akrobasi hareketlerini yapabilir. Elbette bunu başarabilmelerinin tek yolu balonun kütlelerinin sıfır olarak yaratılmasıdır. Sıfır kütle varsa, atalet olmayacaktır (atalet = $\frac{1}{2}mv^2$, burada m kütle ve v hızdır 2 "karelidir", böylece atalet - kütle çarpı hızın karesinin $\frac{1}{2}$ 'si olarak okunur). Bu durumda kütle sıfırsa v sonsuz olsa bile hızın ne olduğu önemli değildir. Eğer gerçek bir sıfır kütle gerçekliği oluşturulabilirse, böyle bir aracın operatörleri bu gerçekliği istedikleri şekilde hareket ettirebilirler.

Bu prensip, yıldızlararası daire uçuşlarının çoğunun nasıl

gerçekleştirildiğidir. Uçuş sonsuza kadar sürmeyecekse yolcuların ışık hızının üzerine çıkması gerekiyor. Bu başarıyı başarmak için balonun içinde üretilen gerçekliğin bizim gerçekliğimize göreli olacak şekilde tasarlanması gerekir. Yani bizim gerçekliğimize göre ışık hızının ötesine geçecekler ama kendi gerçekliklerine göre (balon içindeki) öyle değiller. Süper lümen hızlarında (süper hafif yolculuk) seyahat eden gemiler, galaksinin bir ucundan diğer ucuna belki bir hafta içinde seyahat edebilir. Baloncuğun tam da bu hızda hareket ettiği (bizim gerçekliğimize referansla) bir gerçeklik tasarlayarak ışık hızının bir milyon katı hızla hareket ediyorlar. Gerçekte, c 'nin ışık hızını ifade ettiği $0,7c$ veya $0,9c$ hızında hareket ediyor olabilirler.

Ele alınacak bir sonraki nokta, yapay balon gerçekliğinin nasıl yaratıldığıdır.

Chapter 6

Twisters and İplikçiler

Yapay bir gerçekliğin nasıl yaratıldığını anlatmak için öncelikle muhtemelen daha önce duymadığınız birkaç terime aşına olmanız gerekiyor: bükücü ve döndürücü. Bunlar yüksek matematiğin alanına giren oldukça teknik terimlerdir. Elbette, bu kitabı okuyan insanların çoğunun matematik bölümü mezunu olduğunu veya öyle olduğunu varsaymak haddinden fazla küstahlık olur. Bu nedenle, bu kavramları saf matematiksel denklemler alanından, okuyucunun üzerinde alternatif bir gerçekliğin oluşturulabileceği mantıksal temeli anlamasını sağlayacak uygulanabilir kavramlar alanına indirgeyeceğim. Bu nedenle, tüm teknik kişiler açıklamamın burada aşırı basitleştirmeden zarar görebileceğini anlamalıdır.

Bükülmeler ve fırladıklarla ilgili daha teknik bir tartışmaya girmeden önce, ilk olarak kasırğa fikrini bilincinize getirmek istiyorum. Dünyanın çeşitli yerlerinde bunlara büküm ve bazen de döndürücü adı verilmektedir. Bu tür hava olayları, tartışacağımız girdaplar ve fırladıklarla aynı olmasa da ilişkilidir ve çoğu insan için kolayca kavranabilir bir örnek teşkil edecektir. Kasırgalar konusunda kütüphanedeki sıradan kitaplara bakarsanız çok ilginç bir şey bulacaksınız. Bu olayla ilgili olarak tarih boyunca çok tuhaf anomaliler rapor edilmiştir. Bir kasırğa bir bölgeyi kasıp kavurduktan sonra, bir cam panele gömülmüş bir saman veya çelik bir duvara gömülmüş bir araba bulabilirsiniz. Dosyada buna ilişkin gerçek raporlar ve resimler var. Üniversitelerde öğretilen fizik kanunlarına göre bunun hiçbir açıklaması yoktur. Böyle bir durumda, başka moleküllerin içine gömülmüş

molekülleriniz olur. Tüm bunlar, Philadelphia Deneyi sırasında denizcilerin "USS Eldridge"ın bölme duvarlarına gömüldüğüne dair raporlara akıl almaz derecede tanıdık geliyor.

Bütün bunların anlamı, bir kasırganın yakınında, boyutlararası aktiviteye işaret eden paranormal olayların meydana gelebileceğidir. L. Frank Baum'un Oz Büyücüsü adlı eseri, bir kasırğa Dorothy'yi başka bir dünyaya götürdüğünde tam da bu olasılığı öne sürüyor. Yazarlar, özellikle de bilim kurgu yazarları, bilinçaltını çalıştırmaya başladıklarında sıklıkla gerçeğe rastlarlar.

Yukarıdaki bilgilerin tamamının, şimdi ele alacağımız büküm ve iplik makinelerinin daha teknik yönlerini anlamak için bir köprü görevi göreceğini umuyorum.

Uçan dairede veya herhangi bir şekilde yapay bir gerçeklik yaratmak, bir bilgisayarın bükücü adı verilen şeyi üretmesiyle başlar. Daha önce de söylediğimiz gibi, bu en iyi şekilde tamamen matematiksel terimlerle aktarılır.* Matematikğin tüm konusu gibi bir büküm de soyut bir kavramdır. Bir dairenin yörüngesinde hareket eden boyutsuz bir noktadır. Yolu denklemlerle çizilebildiği için var olduğunu söyleyebiliriz. Denklemler bize, bu boyutun koordinatlarında katı ve tutarlı bir şekilde var olmasa da bir noktanın dairesel bir şekilde hareket ettiğini söylüyor. Bu boyutta gözlemlenemese de bu boyuta bitişik ya da yakın olduğunu düşünürsek daha kolay anlaşılır. Her ne kadar bir kasırğa görülemese de bu matematiksel bir gerçektir.

[* Matematik merakı olanlar, büküm kavramının kalkülüsün bir uzantısı olan "Tensör Analizi" adlı bir konudan geldiğini bilmek isteyeceklerdir. Tensör aynı anda farklı boyutlara giden bir vektör gibidir. Ezilmiş bir beyzbol topunu hayal edebilirsiniz, tensör analizinin nasıl kullanıldığına dair bir fikir edinebilirsiniz. Ezilmiş beyzbol topunun tam şekline ilişkin bir formül oluşturmak için tensör analizi kullanılacaktır. Ancak beyzbol

üç boyutlu bir dünyada iken tensör analizi matematiksel olarak sadece üç boyutla sınırlı değildir. Bu konuda daha fazlasını okumak isteyenler Roger Penrose'un kitaplarına başvurabilirler. Başlıklarından ikisi "İki Döndürücü Analizi ve Görelî Alanlar" ve "Uzay Zaman Geometrisinde Döndürücü ve Döndürücü Yöntemleri"dir.]

Bir kasırğa tanınıp var olduğu tespit edildikten sonraki adım, kasırgadan yararlanmaktır. Bu, elektromanyetik olarak yapılır.* Bir elektromanyetik alan oluşturulduğunda, duruma her türden çılgın ve harika değişkenler dahil olur. Tabii ki, bunların hepsi kullanılan elektromanyetik alanın kesin doğasına bağlıdır. Elektromanyetizma, onu bu boyuta getiren ve onu bir dereceye kadar kontrol altına alan bükücüyle (manyetizma sempatik bir tepkidir) bir sempati yaratır. Hayalet parçacık artık bu boyut içinde gözlemlenebilir şekilde dönmeye başladığında, döndürücü adı verilen şey doğru uzar.**

[* Tanım gereği bu işlemin kesinlikle elektromanyetik olarak yapılması gerekmeyecektir. İşe yarayacak herhangi bir enerji türüyle yapılabileceği düşünülebilir.]

[** Matematikçiler için ilk önce x, y düzlemindeki bir fonksiyonla bir büküm üretilir. Onu bir döndürücüye uzatmak için x, y fonksiyonunu az fonksiyonuyla çarpıtırınız. Hayali bir düzlemle çalışıyorsanız x, y, z koordinatlarını matematikte olduğu gibi I, J, K ile değiştirirsiniz. Delta-T anteni ile gerçekleştirilebilen elektromanyetik alandan bir bükücü ve ardından döndürücü oluşturulabilir. Bu, tüm yapının etrafına yerleştirilmiş bobinlere sahip, size X, Y ve Z eksenini veren üç boyutlu bir oktahedral antendir. Delta-T'de x ve y alanlarını modüle ederek döndürücünün farklı biçimler almasını sağlayabilirsiniz.]

Bir bükücüden döndürücüye ilk adım, simit benzeri bir model oluşturan yörüngedeki bir elektromanyetik dalganın oluşumu olarak tanımlandı. Simit gibi görünen, yörüngede dönen bir elektromanyetik dalgaya

dönüşen bir bükümle başlıyorlar. Daha sonra bükücü, döndürücü olarak da adlandırılan dönen bir silindir şeklinde uzatılır. Silindirik yöntem, bir döndürücüyü çalıştırmanın bildiğim en kolay yoludur. Hayal gücünüze ve daha da önemlisi onları manipüle etmek için sahip olduğunuz teknolojiye bağlı olarak yaratılabilecek birçok farklı türde döndürücü vardır. Bilim kurguda ve UFOlojide çokça duyduğunuz standart girdap şekli, konik bir dönücü şeklidir. Dönen bir silindirin iki ucunu birleştirerek de küresel bir döndürücü yapabilirsiniz. Daha fazla hayal gücü olanlar, kamçı (kamçının desenini takip eden rastgele bir yola sahip uzun bir topaç) veya diğer karmaşık desenler gibi diğer şekilleri hayal edebilir.

Bu noktada yukarıda bahsettiğimiz küresel şekil ile ilgili bir şeyden bahsetmek oldukça önemli. Fiziksel Dünya bir küreseldir. Fiziksel Dünyanın kendisinin kelimenin tam anlamıyla enerji spirallerine uyan bir dizi enerji ızgarası üzerine inşa edildiğini göz önünde bulundurursanız, Dünya'nın kendisinin başlangıçta bir döndürücüden yaratıldığını hayal edebilirsiniz.* Bu düşünce tarzı, birisinin Dünya'yı tasarladığını ima eder. gerçekliğe. Tanrı mıydı, yoksa uzaylı bir manipülatör mü? Tartışmanın konusu olmayan her türlü merak uyandırıcı soruyu akla getiriyor.

[*Bu çarklardan birinin merkezi boşluk olduğundan bu kavram aynı zamanda içi boş Dünya fikrine de uymaktadır.]

Dünyanın bir dönücü olarak oluştuğu fikri aynı zamanda bize Evrenin Büyük Patlama Teorisine alternatif bir bakış açısı da sunmaktadır. Big Bang Teorisi, hepimizin evrenin merkezindeki bir patlama noktasından başladığımızı söylüyor. Spinner Teorisi diyebileceğim şey, gök cisimlerinin kozmik gerçeklik mühendisinin gezegenin temelini oluşturan bir elektromanyetik alan yaratması sonucu oluşmuş olabileceğini öne sürüyor. Büyük Patlama Teorisi, bilinen evrenin merkezinden dışarıya doğru bir sarmallanma olduğunu ifade ettiği

ölçüde doğrudur, ancak bilimsel kuruluşlar tarafından kullanılan temel amacı, hepimizin fiziksel olduğu fikrini bize inandırmak gibi görünmektedir. yine de önemli. Başka bir deyişle daha çok propagandadır. Elbette iyi propaganda mümkün olduğu kadar çok gerçeğe dayanır.

Bükümlere ve bükücülere programlanabilecek bir dizi program ve desen vardır. Onlara da güç verildiğinde, uzaysal bir çarpıklık yaratabilirsiniz. Bu çarpıklıktan bir gerçeklik tasarlandı. Bu radyo iletimi yoluyla yapılır. Montauk'ta aynı amacı gerçekleştirmek için büyük bir verici ile birlikte Delta-T (oktahedron şekilli) anten kullandık. Delta-T antenine düşünce formlarını etkilemeyi kişisel olarak denemiş olsam da, onunla katı veya fiziksel hiçbir şey yapmadım. Bu ciddi bir güç gerektirecektir. Wright-Patterson'da bulunduğum UFO'da radyo iletimi kesinlikle kullanılmış olmasına rağmen, az da olsa aşına olduğum herhangi bir spesifik radyo vericisini tanımlayamadım.

"Montauk Projesi: Zaman Deneyleri"nde insan bilincine açılan pencere frekansının 400 ila 450 Megahertz olduğu belirtildi. Bu, bu frekansın bilinç dediğimiz bilgi veya fikirleri taşıyacağı anlamına geliyor. Radyo ve televizyonun kelime ve fikir taşıdığı tartışmaya açıktır. 400-450 MHz, bir fikrin birinin kafasına nasıl sokulduğuyla ilgilidir. Bunun ne kadar iyi başarıldığı ve ne kadar güçlü olduğu çeşitli faktörlere bağlıdır. Buradaki fikir şudur: uygun şekilde eğitilmiş ve eğitilmiş bilinç, bu frekansta bir başkasına projeksiyon yapabilir. Eğer operatörlerin teknolojisi (diğer sayısız faktörün yanı sıra düşüncelerin de güçlendirilmesini gerektirir) fikirlerinin kalıcı olmasını sağlayabilirse, bir dizi durumla karşı karşıya kalırsınız. sürekli olarak mevcut olan, yani bir gerçeklik... Bu alan aslında tamamen farklı ve çok büyük bir konudur ve tam anlamıyla "gerçeklik mühendisliği" olarak adlandırılabilir.

Özetlemek gerekirse, bükücünün boyutu yoktur. Bir bilgisayardan üretilir, kodlanır ve daha sonra bir döndürücüye yayılır. Bu, dönen bir

silindir olarak başlar ve bu silindir, operatörlerin istediği şekle dönüştürülür. Bu, hedeflenen belirtilen alanın etrafında uzamsal bir çarpıklık yaratır. Pratik açıdan bir boşluk gibi düşünülebilir. Doğanın boşluktan hoşlanmadığı ilkesine uygun olarak, uzaysal çarpıklık, özünde 400-450 Mhz frekansında iletilen bir dizi düşünce formundan oluşan yeni bir gerçeklik için fon görevi görüyor.

Bu size bir balon gerçekliği verir. Bu kabarcık gerçekliğinin diğer gerçekliklerle nasıl etkileşime girebileceğini tartışmadan önce fizik konusunun nasıl geliştiğine dair kısa bir tarihçe vermek yerinde olacaktır.

[NOT: 6-10. Bölümlere ilişkin araştırma ve derlemeye Peter Moon yardımcı olmuştur.]

Chapter 7 - A

Fiziğin Gözden Geçirilmesi

Isaac Newton ortaya çıkıp modern fizik olarak bildiğimiz şeyin ilk aşamasını sistemleştirmeye başlamadan önce dünya çok farklı bir yerdi. Konu evrenin sırlarını öğrenmeye geldiğinde simya günün gündemiydi. Simya, maddenin niceliksel doğasının aksine nitelikselliğiyle ilgileniyordu. Bu, onun toprak, hava, su ve ateş olmak üzere dört elemente ayrıldığı anlamına gelir. Bu konu ayrıca maddi nesnelerle diğer güçler arasındaki sempati ve benzerlikleri de araştırdı. Her bakımdan bu, sihir çalışmasıydı.

Bilimlerle ilgili yaygın tarih kitapları, bazen simyayı çocukça ve naif gözlemlere dayanan, ancak modern bilimle sonuçlanacak araştırmaların önünü açan bir konu olarak tasvir edecektir. Simya neredeyse her zaman gülünç bir şekilde tasvir edilir. Ayrıca simyanın amacının metalleri altına dönüştürmek olduğu da söylenecektir. Son ifadede kesin bir gerçek olmasına rağmen yanıltıcıdır. Simya en yüksek haliyle bilincin dönüşümüyle ilgiliydi. Fiziksel nesneler bilincin bir tezahürü olarak görülüyordu ve kendi başlarına bağımsız veya nesnel nesneler olarak düşünülüyordu. Elbette eğer kişi bilincini değiştirebilseydi ve bu konuda çok iyi olsaydı, metali de altına çevirebilirdi.

Başka bir deyişle simya, metafizik demenin başka bir yoludur. Bu kelimelerin her ikisinin de kendine özgü çağrışımları vardır, ancak her ikisi de ortak fiziksel dünyaya üstün olan kuvvetler fikriyle ilgilidir.

Modern fizik işte bu arka plandan doğdu. Bazı eski simya yazılarına bakarsanız, bunların kodla yazıldığını göreceksiniz. Yani konuyu araştıran modern bir tarihçinin hiçbir fikri olamaz. Simyanın gerçek sırları o günün gizli topluluklarına havale edildi.

Modern bilim, Isaac Newton'un yerçekimi ve hareket yasalarını keşfedip formüle etmesiyle ilk darbeyi aldı. Bu yasaların büyük bir kısmı inkar edilemez pratik kullanımları nedeniyle bugün hâlâ bizimledir. Eğer onun tüm kariyerini incellerseniz, Newton'un harika bir adam olduğunu ve çalışmalarının hayret verici olduğunu keşfedeceksiniz. Daha yüksek bir kaynaktan ilham aldığını iddia etti. Çalışmalarındaki en büyük kusur, nesnelerin hareketsiz olduğunu düşünmesiydi. Pratik kullanım açısından fikri uygulanabilirdi. Newton'un yasaları işe yaradı ve mekanik çağın başlatılmasına yardımcı oldu.

Bilim tarihindeki bir sonraki büyük olay 1887'de ünlü Michaelson-Morely deneyi ile gerçekleşti. Bu deney büyük ve şaşırtıcı bir başarısızlık olarak kabul edildi, ancak bugün hala bizimle birlikte olan bilim camiasında şok dalgaları yarattı. Fizik profesörü Albert Michaelson ve kimya profesörü Edward Morley, tüm uzayı doldurduğuna inanılan ve aynı zamanda ışığın iletildiği madde olarak hizmet ettiği düşünülen "eter" adı verilen bir maddenin varlığını kanıtlamaya çalıştılar. dalgalar seyahat etti. Zamanın neredeyse tüm bilim adamları eter kavramına inanıyordu. O günün popüler fiziğinde çok fazla bilinmeyen olduğu için aslında böyle adlandırılmasa da, bir tür birleşik alandı.

Eter kavramı eski simyacılarla başladı. Varlık(lar)ın bütününe kucaklayan bir ortam tasavvur ettiler. Onlara göre eter sınırsızdı ve yalnızca normal uzaya değil aynı zamanda varoluşun incelikli ve ruhsal yönlerine de hizmet ediyordu. Bu bizzat varoluşun dokusuydu. Newton fiziğinin etkisi katı biçimde fiziksel kaygılara vurgu yapmaya başladığında, eterin daha asil yönleri kayboldu. Fizik geliştikçe eter kavramı, ışığın ve elektromanyetik dalgaların içinden geçtiği ortamı tanımlamak için kullanıldı. Kullanılan mantık şuydu: Eğer ses havada dalga oluşturuyorsa ve sudaki hareket de dalga veya dalga oluşturuyorsa, ışığın da benzer ortamdaki dalgalardan oluşması gerekirdi. Dahası, eğer böyle bir eter varsa, ışığın bir eter "rüzgârı"na karşı hareket ederken yavaşlayacağı kolaylıkla varsayılabilirdi. Böylece eter ölçülebilir ve

varlığı kanıtlanabilir.

Michaelson ve Morley, tek bir ışık kaynağından iki ışık huzmesi yayarak ve iki ışının orijinal noktaya dönmesi için gereken farkı ölçerek eterin var olup olmadığını kanıtlamaya koyuldular. Bu, aynalarla, Dünya'nın yörüngesinde hareket eden bir ışının kopyasını çıkarırken diğer ışının yörüngesinin tersi yönünde gitmesini sağlayacak şekilde yapıldı. O zamanki teori, yörüngedeki Dünya'nın bir "rüzgar" (eter rüzgarı) veya momentum boyunca hareket ettiği yönündeydi. Michaelson ve Morley, şaşkınlık ve dehşet içinde, iki ışık huzmesinin kaynağa aynı zaman dilimlerinde döndüğünü keşfettiler. Bu, eterin gözle görülür hiçbir kanıt belirtisi olmadığı anlamına geliyordu. Yoktu! Bu deneyin haberi o günün bilim dünyasını sarstı ve tüm pratik amaçlar için eter fikri terk edildi ve sonunda oldukça alay konusu oldu ve büyük bir küçümsemeyle alay edildi.

Elbette tüm bu varsayım, eterin ölçülebilir bir kuvvet olduğunu akla getiriyor. Sırf ölçülebilir olmadığı için, bilim adamlarının ölçemedikleri her şeyi hızla göz ardı etmesi nedeniyle kınandı. Bunların hiçbiri aslında eterin olmadığı anlamına gelmiyordu. Bu sadece onların önyargılı fikirlerine uygun hiçbir şeyin bulunmadığı anlamına geliyordu.

Okuyan izleyicilerden birçoğunuz Michaelson-Morley deneyini hiç duymamış olabilirsiniz, ancak herhangi bir bilim insanı bunu çok iyi biliyor. Bu konuda önemli olan şey, bunun modern bilim tarihindeki en büyük halkla ilişkiler etkinliklerinden biri olması ve büyük bir atılım olarak selamlanmasıdır. Bilimsel düşüncenin tüm yönünü değiştirdi ve aynı zamanda eter fikrini de gömdü. Aynı zamanda kolektif bilinçdışına simyacıların eter fikrinin de gömülmesine hizmet etti.

Michaelson-Morely deneyinde özellikle ilginç olan şey, bilimdeki atılımların genellikle muazzam keşiflerle ve her türlü soruna çözümle sonuçlanmasıdır. Doğrudan bu deneyden kaynaklanan herhangi bir

teknolojik ilerlemeyi düşünmek zordur. Sahneye damgasını vuran bir sonraki bilimsel ünlü olan Albert Einstein bile bunun çalışmaları üzerinde önemli bir etkisinin olmadığını söyledi. Eserlerini incelemeden önce, kişisel geçmişinin genellikle gözden kaçan bazı ilginç yönlerine bir göz atacağız.

Chapter 8

Einstein'ın Tarihi

Albert Einstein çok meraklı bir kişilikti. Tarihin en parlak zekalarından biri olarak anılan bu kişi, Princeton'da kendi evini bulamamasıyla ünlüydü. Cal Tech'te kaldığı süre boyunca, rutin olarak başkalarının ona işe nasıl gideceğini söylemesine güvendi. Hatta bir hikayede, yürüyüş yolunda yürürken bir kanalizasyon deliğinden düştüğü bile anlatılıyor. Onun bilime olan katkılarını incelemeden önce, öncelikle onun geçmişindeki çoğu zaman gözden kaçırılan önemli noktaların tarihsel bir açıklamasını vereceğiz.

Genel kamuoyunun gözünde Albert Einstein, hiç şüphesiz fizik tarihinin en ünlü figürüdür. Çoğu kişi onun Zürih'te Birleşik Alan Teorisi'ni öğreten Hermann Minkowski'nin gözetiminde çalıştığı hikayeyi duymamıştır. Pek çok fizik kitabında Minkowski'den Einstein'ın öğretmeni olarak bahsediliyor ve hatta Einstein'ın fikirlerinde çok önemli bir rol oynadığına inanılıyor. Minkowski'nin rolü fazlasıyla abartılıyor.

Minkowski'nin Birleşik Alan Teorisini öğrettiğine dair bilgi Peter Moon'a Delaware'li tıp doktoru Dr. Jean Keating tarafından anlatıldı. Onun verdiği bilgiye göre Einstein, Rothschild bankacılık konsorsiyumu tarafından İsviçre Federal Politeknik Okulu'na (şimdi Eidgenössische Technische Hochschule veya kısaca ETH olarak biliniyor) gönderildi. Einstein giriş sınavlarında başarısız olunca Rothschild, Einstein'ı kabul ettirmek için ipleri kullandı. RW Clark'ın Einstein, His Life and Times adlı kitabının 35. sayfasında Minkowski, Einstein'ı "matematikle hiç uğraşmayan" "tembel bir köpek" olarak tanımlıyor.

Einstein 1900 yılında mezun olduğunda İsviçre'nin Bern kentindeki İsviçre Patent Ofisinde bir iş buldu. İlk büyük bilimsel teorisini bu pozisyondayken üretti. Her ne kadar bazı kişiler bunun onun yeteneklerine sahip biri için alışılmadık bir iş olduğunu iddia etse de, bir modelin oluşturulduğu görülüyor. Einstein, kazanılmış bir çıkar grubu (Rothschild'ler) tarafından desteklenmektedir; patent ofisinde bir iş bulur ve günün en ileri bilimsel keşiflerine erişim kazanır. Daha sonra, basın tarafından daha önce veya o zamandan beri başka hiçbir fizikçinin almadığı övgülerle alkışlanan teoriler üretiyor. Elbette Rothschild'ler basını kontrol ediyordu.

Burada Einstein'ın hatalı olduğuna dair bir tartışma yok ancak fiziğin kamuoyuna anlatılma biçiminde şüpheli bir model var. Einstein yolun her adımında müjdelendi. Bulguları fizik dünyasını sonuna kadar açık bıraksa da fikirleri bizim sınırlamalarımızı güçlendirecek şekilde tasvir edildi. Bir kez daha Einstein'ın dünya teknolojisi üzerindeki etkisine bakmak zorunda kalıyoruz. En ani etki, birkaç yıl sonra nükleer enerjinin takip edeceği atom bombasıydı. Bu en hafif tabirle tartışmalı bir alandır.

Atom bombası projesinin somun ve civata teorisi aslında John von Neumann tarafından sağlandı, ancak Einstein'ın projeyi desteklemesi (daha sonra pişman oldu) ve başkana bu olasılığı inandıran Roosevelt'e yazdığı mektuptu. Einstein'ın teorileri bu yolun açılmasına yardımcı oldu ve bazen bu teorileri ulaşılabilir kıldığı için itibar ediliyor. Her ne kadar ABD uzay programından muazzam miktarda teknoloji filizlenmiş olsa da, Einstein'ın bu üzerindeki etkisi neredeyse sıfırdı. Jack Parsons adında (simyanın ilkelerine inanan) bir sihirbaz öncelikle

Katı yakıtlı roketin geliştirilmesinden ve bunun sonucunda insanlığın uzaya çıkmasındaki başarıdan sorumlu olan kişi. Bütün bunlarda ciddi bir ironi var. Einstein nazik bir insancıl olarak tasvir edilirken, Parsons şeytana tapan biri olarak tasvir ediliyor.

Einstein'ın tanıdık yerlere giden yolu bulmakta zorluk çekmesi, onun

programlandığını gösteren tek kanıt değil. Theodore von Karman'ın otobiyografisi olan Rüzgar ve Ötesi kitabında Einstein'dan çok ilginç bir şekilde bahsediliyor. John von Neumann'ın arkadaşı (her iki adam da Macaristan'dandı) Von Karman, Jet Propulsion'ın kurucularındandı. Jack Parsons, Frank Malina ve Ed Foreman'la laboratuvar. Grubun baba figürüydü ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki en iyi bilim adamlarından biri olarak kabul ediliyordu. Von Karman, otobiyografisinde 33. Bölüme çok kafa karıştırıcı bir ifadeyle başlıyor. Ciddi bir bağırsak ameliyatından sonra iyileşmek için Lake George, New York'ta bir sanatoryuma girdiğinden bahsediyor. Ne zamandan beri bir tımarhanede iyileşmek gerekiyor insanın?

Von Karman daha sonra karsinom hastalığına yakalandıktan sonra New York City'deki özel bir kliniğe "sipariş edildiğini", burada Dr. Nissen adında ünlü bir Alman cerrahın kendisini ameliyat ettiğini anlatıyor. Kitabının 267. sayfasından alıntı yapacağım:

"O (Nissen) daha sonra hayatımı kurtardığını söyledi ama ben sadece ameliyattan sonra fitikle kaldığımı gördüm. Doktora, eğer bir uçak tamircisi bağırsaklarımda yaptığı bağlantının benzerini metalden kaynak yaparsa kovulacağını söyledim. Ancak Dr. Nissen'in mizah anlayışı yoktu. Endişeli kız kardeşime ameliyatın yarattığı şokun beni rahatsız etmiş olabileceğini söyledi. Tek tesellim, iki ay sonra Albert Einstein'ı ameliyat etmesi ve onu da fitikle bırakmasıydı."

Yukarıdaki alıntı kendini anlatıyor ama bu hikayenin daha da tuhaf bir yönü var. "Montauk Projesi" ve "Montauk'un Yeniden Ziyareti"ni okuyanlarınız Dr. Rinehart adını verdiğim karakteri hatırlayacaktır. Bana kendisinin John von Neumann olduğunu ve tanık yer değiştirme programına alındığını iddia etmişti. Eylül 1993'te onu Peter Moon'la tanıştırdığımda Peter, bu adamın bacaklarının arasında çok büyük bir şişkinlik olduğunu fark etti ve bana bunun başarısız bir fitik ameliyatı sonucu olduğu söylendi. İnanılmaz bir on iki yıl boyunca bununla yaşadı.

Yukarıdaki dolaylı kanıtlar bu adamların manipüle edildiğini veya programlandığını göstermektedir. Hatta bir kişi, spermelerini yeniden üretmek amacıyla testislerinin veya testislerinin bir kısmının çıkarıldığını öne sürdü. Bunun arkasındaki teori ise suni tohumlamayla parlak beyinlerin ortaya çıkabileceğidir. Alman bir doktor olması da entrikaya katkıda bulunuyor.

Kulağa şaşırtıcı gelse de burada Einstein'ın keşiflerinden ve teoremlerinden herhangi birini çürütmek gibi bir niyetimiz yok. Ancak kamu kariyerinin başlangıcından bu yana çalışmalarına medyanın müdahale ettiğini de belirtmek gerekir. Nikola Tesla'nın çalışmaları doğası gereği çok daha dikkate değer ve pratikti, ancak Albert Einstein'ın beğenisinin yanına bile yaklaşamadı.

Einstein'ın çalışmalarında söylediklerinde çok fazla yanlış yok ama söylemediği çok sayıda şey var. Philadelphia Deneyi günlerinden beri Einstein'ın Birleşik Alan Teorisini tamamladığı ve bunun ordu tarafından gizli tutulduğu söylentileri dolaşıyordu. Time dergisinin önceki sayfalarda yer alan yazısı da bu iddiaları doğruluyor.

Einstein'ın tarihine ilişkin bu kısa genel bakış, umarım herkesin onun çalışmalarını yeni bir ışık altında değerlendirmesine olanak sağlar (kelime oyunu değil). Şimdi onun çalışmalarından başlayarak fizik incelememize devam edeceğiz.

Aşağıdaki makale ilk olarak "Montauk Pulse"un Bahar 1994, Cilt I, Sayı 6'sında basılmıştır.

Einstein'ın Birleşik Saha Çalışması Belgelendi

Halk kütüphanesine yaptığım bir araştırma gezisinde ilginç bir makaleye rastladım. Aradığım malzemeye ulaşmadan bir kitabın cildinde parlak sarı bir şerit dikkatimi çekti. Siyah harflerle "1943" yazıyordu. Bu, Time dergisinin 1943 tarihli makalelerinin bir özeti idi.

Onu aldım ve Philadelphia Deneyi'nin iddia edilen tarihi olan o yılın Ağustos ayına ait haber bültenlerine baktım. Şaşırtıcı bir şekilde, Albert Einstein ve Philadelphia Deneyi'nin başlatıldığı İleri Araştırma Enstitüsü hakkında bir makale vardı. 9 Ağustos 1943 tarihliydi ve onu Time dergisinin o sayısında bulabilirsiniz. "Suyla Yemek Pişirmek" başlığını taşıyan yazı şu şekildeydi:

"Princeton, NJ'de öğretmenlerinin öğrencilerine tek bir gerçeği öğretmeye güvenmediği bir okul var. On yıllık İleri Araştırma Enstitüsü'dür. 16 kişilik fakültesi Albert Einstein'ı içermektedir. 28 öğrencisi lisansüstü araştırma yapıyor, alanlarında o kadar uzman ki, muhtemelen konuyla ilgili bilinen tüm gerçeklerin farkındalar. Enstitü öğretmenlerinin yapmayı umduğu tek şey, yeni açılardan ortak yaklaşımlarla öğrencilerinin konularına bakış açılarını genişletmek ve derinleştirmektir. Öğrenciler çok az resmi ders alıyor, sınava girmiyor, derece alamıyor."

"Ancak geçen hafta pek çok kişi, eskiden Avrupa'nın uzmanlık alanı olan karmaşık bir çalışma üzerinde yoğun bir şekilde çalışıyordu. Albert Einstein'ın kendisi de, ABD Donanması için bazı karmaşık matematik-fiziksel problemleri çözmek amacıyla, yerçekimi ve elektrik kuvvetlerine ilişkin belirli teorileri birleştirmeye çalışmakla meşguldü. Beyaz saçlarının halesi yaz sıcaklığında sarkıyor, ucuz mavi kot pantolonunu bir ip tutuyor. "Burada suyla yemek pişiriyoruz" diyor. Bir meslektaşımız şu yorumu yaptı: "Biz mucize yaratmıyoruz." Einsteiniana'nın Enstitü'yü heyecanlandıran güncel bir maddesi: Temizlikçi kadın, beyni yoran bir matematik denkleminin bulunduğu karatahtalardan birinde "Sil" kelimesini buldu. Başka bir kara tahtada "Silme" yazılıydı ve $2+2=4$ formülü yazılıydı.

El yazısı duvardaydı. Bu makalenin ilginç yanı da Einstein'ın pantolonunu bir iple diktığının anlatılmasıdır. Dr. Rinehart'ı hatırlayanlar için ("Montauk Revisited"da adı geçen ve Preston'un

John von Neumann olduğuna inandığı adam), ucuz pantolonunu bir iple yukarıda tuttuğundan da bahsetmedim. Birleşik saha bilim adamlarının kemer takmaya karşı bazı gizli tabuları var mı? Metal ve derinin birleşimi onların düşünme sürecini etkiliyor mu? Veya daha iyisi, ip takmak onlara tuhaf bir kundalini gücü mü veriyor? Muhtemelen düşünme süreçlerinin doğası onların kişisel görünüşlerini göz ardı etmelerine neden oluyor. Ancak hem von Neumann'ın hem de Einstein'ın ilk günlerinde takım elbise giyerek ve o zamanın modasına uygun bir görünümle fotoğraflandığını belirtmek gerekir. Kendi imajlarına yönelik bariz saygısızlığın bir tür programlamayla ilgili olup olmadığını ciddi olarak merak etmek gerekir.?

Chapter 9

Işık hızı

-

1887'deki Michaelson-Morley deneyinin ardından fizik dünyasını sarsacak bir sonraki büyük haber, ilk kez 1905'te kamuoyuna açıklanan Einstein'ın Özel Görelilik Teorisi oldu.

5. Bölüm'de, bir balon gerçekliği içinde üretilen gerçeğin, bizim gerçekliğimize göreli olacak şekilde tasarlanması gerektiğini söylemiştim. Başka bir deyişle, baloncunun içindeki yolcular bizim gerçekliğimize göre ışık hızının ötesine geçecekler ama kendi gerçeklikleri (balonun içi) açısından öyle değiller. Bu biraz aşırı basitleştirmedir çünkü Einstein'ın Özel Görelilik Teorisine göre hiçbir şey saniyede 186.000 milden (ışık hızı) daha hızlı gidemez. Einstein'ın teorisi hiçbir enerji aracının ışık hızı olan c'den daha hızlı hareket edemeyeceği ilkesini içermektedir. Bu nedenle, eğer bir daire baloncunu gerçekliği içindeki yolcular kendi gerçekliklerinde makul bir hızla hareket ediyorsa, ama bizim gerçekliğimize göre ışık hızından daha hızlı hareket ediyorsa, enerjinin evrendeki Gerçekliğimiz c'den daha hızlı gidemez.

Bütün bunlar elbette teoride ortaya çıkan sorunlarla birlikte sınırlamalar da sunuyor. Bunu daha fazla tartışmadan önce fizik tarihindeki bazı önemli gelişmelere kısa bir genel bakış vermek uygun olacaktır.

Einstein gelip bize Özel Görelilik Teorisini tanıttığında, ışık hızının sabit olduğunu ve ışık kaynağının hareketinden bağımsız olduğunu söylemişti. Yani hangi gözlem noktasında olursak olalım ışık sabit bir hızla hareket eder.

Bu çok ilginç bir ifade. Daha da ilginç olan ise Einstein'ın söylemediği

şeydir. Işığın prizmadan geçtikten sonraki hızını bize anlatmıyor. Bir ışığı bir prizmadan geçirirseniz, ışığı farklı hızlarla birlikte farklı renklere ayıran bir spektrum görüntüleyecektir. En düşük frekanslar daha yüksek hızlara sahipken, yüksek frekanslar daha yavaş hızlara sahiptir. İlk bakışta ışık hızının sabit bir hız olmadığını ve Einstein'ın yanlış olduğunu düşünebilirsiniz.

Tam olarak değil. Etrafınızdaki dünyaya baktığınızda muhtemelen yine Einstein'ın yanlış olduğunu düşünebilirsiniz çünkü dünya farklı hızlarda hareket eden farklı ve güzel renklerle doludur. Einstein'ın Özel Görelilik Kuramı'nda bahsettiği ışık, günlük hayatta gördüğünüz ışıkla aynı değildir. Mutlak boşluktaki ışıktan bahsediyor. Eğer olsaydın Seyahatlerinizde karşılaştığınız herhangi bir ışık biçimini ölçtüğünüzde, yalnızca ışık hızına yaklaşabiliyordu. Uzay bile mükemmel bir boşluk değildir ve oradaki ışık ancak yaklaşık olarak ışık hızına yaklaşabilir. Aslında laboratuvar vakumları uzaydan daha iyisini yapabilir. Her ne kadar laboratuvar vakumları da teknik olarak mutlak vakum olmasa da buna oldukça yakın olabilirler.

Bütün bunlar bize Einstein'ın bahsettiği ışığın normal deneyimde referansımız olmayan bir şey olduğunu söylüyor. Elbette hayatta gördüğümüz renkler gerçek ışığın çarpıtılmasıdır. Işığın büyük bir kısmı, atmosfer yoluyla bozulan güneş ısısından yayılır.

Zamanın bazı bilim adamları ışığın sürekli dalgalardan oluştuğunu belirtirken, Einstein'ın daha sonraki araştırmaları onu ışığın foton adını verdiği sürekli bir parçacık akışından oluştuğuna inandırdı. Bilim adamları o zamandan beri ışığın dalgalardan mı yoksa parçacıklardan mı oluştuğunu hararetle tartışıyorlar. Bu, başlı başına ilgi çekici bir araştırma alanıdır ve hatta bazı insanlar, bir dalganın parçacık haline geldiği nokta üzerinde meditasyon yaparak bunun sonucunda ortaya çıkan aşkın deneyimler bile yaşarlar.

Saf bir boşlukta fotonlar, saf bir enerji dalgası olarak tezahür edeceklerdir. Parçacıklar halinde tezahür etmezler. Bu, Einstein'ın Özel Görelilik Teorisinde tanımladığı gibi saf ışıktır. Ancak ışık manyetik bir alana maruz kaldığında değişir ve parçacıklara veya fotonlara ayrılır. Böyle bir durumda artık c değildir. Başka bir deyişle, sabit hızla hareket eden ışık artık aynı değildir.

Bu anlamda manyetizmanın maddenin yaratılışında birincil olmasa da içsel bir faktör olduğu söylenebilir. Ayrıca etrafınızdaki dünyada gördüğünüz her şeyin, gerçekte saf ışığın (veya c) çarpıklığı olan mıknatıslanmış ışık olması da dikkate değerdir.

Saf ışığı mıknatıslamanın bu özel enerji türünü parçacıklara dönüştürdüğü fikri çok önemlidir. Bu ifadenin sonucu şudur: Eğer ışığın manyetikliğini giderirseniz, boşlukta olmanız koşuluyla saf ışığa sahip olursunuz.

Şimdi Philadelphia Deneyi sırasında neler olduğuna bakalım. Orada, Donanma, geminin gövdesinin etrafına yerleştirilmiş geniş manyetiklik giderici bobinlere sahipti. Geminin (metal gövdenin manyetik aralığına girdiğinde patlayacak şekilde tasarlanmış olan) su altı mayınlarına takılmaması için gövdenin manyetikliğini gidermeye çalışıyorlardı. Geminin çevresinde ayrıca bir soloton alanı yaratıldığı için bu, boşluk veya kabarcık gerçekliği olarak hizmet ediyordu. Geminin mıknatıslığı giderildiğinde madde parçacıkları dalga haline geldi ve gemi gitti. Bunun sonucunda ortaya çıkan tuhafılık tamamen başka bir konudur.

Genel prensip şudur: Eğer maddeyi mıknatıslıktan arındırırsanız (bu, Philadelphia Deneyi'nde yapıldığı ve gemiye bindiğim UFO'da anlatıldığı gibi bobinlerin kullanımıyla yapılabilir), onu saf ışığa dönüştürürsünüz ki bu da bir şeydir. günlük gerçeklikte deneyimlenemez. Bu saf bir enerjidir ve hatta başlı başına bir alem bile sayılabilir.

Işık veya madde manyetikliği giderildikten ve saf dalgalara dönüştürüldükten sonra, eğer kullanılacaksa, bir şekilde manipüle edilmesi veya kontrol edilmesi gerekir. İşte bu noktada 435 MHz frekansı devreye giriyor. Daha önce de söylediğimiz gibi 400-450 MHz insan bilincine açılan penceredir. Samanyolu'ndan 435 Mhz'de (yıldızlar bu frekansı yayıyor) bir gürültü zirvesinin yayıldığı da bir gerçektir. Gerçekliğimizdeki her şeyin, gerçekliğin bu alt akıntısında var olduğuna inanılıyor. Başka bir deyişle, 435 MHz'in evrenimizin arka plan gerçekliği olduğu anlaşıyor.* Eğer ışık manyetikliği giderilmiş ve dalga formundaysa, içine ışığı yeniden birleştirecek iletimler yerleştirilebilir. Eğer kişi bilinci manyetikliği giderilmiş boşluğa yansıtılabilirse, dalga formuna bir noktada materyalizasyonla sonuçlanacak bir tavsiye veya program komutu verilmiştir. Bunun yapılmasının hayal edilebileceği çeşitli yollar vardır. Bu anlamda, saf bir boşluktan gelen ışık manyetikliği giderilmiş ve boşlukta var olmuştur. Eğer kişi o boşluğa 435 MHz'de bir sinyal gönderirse, ışığı tekrar gerçeğe dönüştüren bir düşünce formu yaratılır.

Önemli olan, imkansız olduğu iddia edilen uzay yolculuğunun nasıl gerçekleştirilebileceğine dair genel prensibin bu olmasıdır.

[* 435 MHz'in yalnızca bilince ulaşmakla kalmayıp galaksimizden yayıldığı konusunda da hiçbir şüphe yoktur. Ne yazık ki şu anda bu frekans hakkında bilgi sahibi olduğum bir bilgi mevcut değil. Bu hala bir sırdır ve okuyuculardan birinin daha fazla bilgi sağlayabileceğini umuyoruz. Bu frekanstaki bilginin evrenimizde en sıkı korunan sırlardan biri olması mümkündür. Eğer bu gerçekten de gerçekliğimizin arka planıysa, bu bilginin bilinmesinin kişinin gerçekliği gözlerimizin önünde tam anlamıyla değiştirmesine olanak sağlaması oldukça olasıdır. Teknik kişiler bu kitabın sözlüğünde verilen “435 Mhz” tanımına başvurmalıdır.]

Bölüm 10 — Çarpılma

Artık Einstein'ın bazı açıklamalarını yeni bir perspektiften incelediğimize göre, onun Görelilik Teorisi'nde ("Webster'ın Yeni Dünya Sözlüğü"nden alınmıştır) aslında ne söylediğine bir göz atalım:

- 1) Gözlemlenebilir mutlak hareket yoktur, yalnızca görelî hareket vardır.
- 2) Işığın hızı sabittir ve kaynağın hareketine bağlı değildir.
- 3) Hiçbir enerji ışık hızından daha hızlı iletilemez.
- 4) Hareket halindeki bir cismin kütlesi enerji içeriğinin bir fonksiyonudur ve hıza göre değişir.
- 5) Madde ve enerji eşdeğerdir.
- 6) Zaman görecelidir.
- 7) Uzay ve zaman birbirine bağımlıdır ve dört boyutlu bir süreklilik oluşturur.
- 8) Maddenin varlığı, uzay-zaman sürekliliğinin bir "bükülmesine" neden olur, böylece yakınlardan geçen hareket halindeki bir cisim bir eğri çizer; bu, ışık ışınlarının sapması ile kanıtlandığı gibi, yerçekimi olarak bilinen etkidir. bir yerçekimi alanından geçiyoruz.

Einstein bize zaman ve uzaydan oluşan dördüncü bir boyutun olduğunu söylüyor. Eğer "madde uzay-zaman sürekliliğinde bir çarpıklığa yol açıyorsa", dünyamızdaki her şeyin daha temel bir gerçekliğin (dördüncü boyut) çarpıtılması olduğunu anlamak için deha olmaya gerek yok. Bu sadece söylediklerimi destekliyor, ancak daha önce de söylediğim gibi, çalışmalarının çoğunda medya olumsuz bir şekilde yönlendirildi.

Saf ışığı mıknatıslarsanız bükülür ve bozular. Mıknatıs kelimesinin aslında sihirbaz veya sihir uygulayıcısı anlamına gelen "magus" kökünden türediğini belirtmek ilginçtir. Simyasal benzetmeler ve benzerlikler, onları aramaya zahmet edersek bizi asla terk etmeyecek gibi görünüyor. Bize görüldüğü şekliyle üç boyutlu evrenimiz aslında mıknatıslanmış ışıktır.

Önceki bölümde, maddenin yalnızca enerjiye değil, aynı zamanda bu evrende gerçekte deneyimlenenden daha yüksek bir enerji biçimine de dönüştürülebileceğini kabul etmiştik: ışığa (daha spesifik olmak gerekirse, manyetikliği giderilmiş ışık). Biz ışık hızında gitmek ya da onu aşmak derdindeydik. Bu, bildiğimiz şekliyle gerçekliğin çarpıtılmasını gerektirir. Aslında dördüncü boyut gerçekliğinin bizi şu andaki durumumuza sokması için çarpıtılmış olması gerekiyordu.

Pratik amaçlar açısından, bir warp, baloncuk yolcularının evrenin bir bölgesinden diğerine "hile yaparak" gittikleri anlamına gelir, çünkü enerji başka bir yerde ortaya çıkmadan yerinden edilemez. Veya bir warp (tünel veya girdap) açılarak baloncuk yolcularının oradan geçtiği ve herhangi bir enerji kayması olmadığı anlamına gelir.

Çözgü tanımlı bükme, bükme veya deforme etmektir. Açıkçası, bunu başarmak için uzayı bükme veya bükme gerekiyor. Zaman doğası gereği ve matematiksel olarak uzaya bağlı olduğundan, uzayı ve zamanı bükme gerekir. Bunun nasıl gerçekleşebileceğini anlamak için fizik tarihini incelemeye devam etmemiz gerekiyor.

Yirminci yüzyılın başlarında bilim geliştikçe, Einstein'ın fotonları veya ışık parçacıklarını keşfetmesi, şimdi Kuantum Mekanikliği olarak adlandırılan yeni bir konunun ortaya çıkmasına yardımcı oldu. Bu konu, bilinen nükleer parçacıkların (proton, nötron, elektron vb.) oluştuğu "kuantum" ile ilgilidir. Her ne kadar Einstein bu alanı hiçbir zaman tam olarak benimsememiş olsa da, bunu yapan pek çok önemli bilim insanı vardı. John von Neumann ön plandaydı ve onun açıklamalarından birinden ders çıkarabiliyoruz. Günün matematik makalelerinin çokluğu nedeniyle hepsini okuyup anlamayı tamamen imkansız hale getirdiğini söyledi. Birinin kavrayabileceği en fazla şeyin, orada olanın yüzde onu olduğunu tahmin etti. Açıkçası, bilim adamı olsun ya da olmasın, insanın kavrayabileceğinden daha fazla teorik bilim geliştiriliyordu.

Kuantum Mekaniği öncelikle varoluşun en küçük parçacıklarını keşfetmeyi ve açıklamayı amaçlayan teorik bir konudur. Bunu kabul edenler de var, etmeyenler de. Konu katı fizik bilimleri olduğunda "safçılar" olarak adlandırılan fizikçiler, genellikle kuantum dünyasında öne sürülen genel ve spesifik teorileri çürütürler. Bazen çok geçerli noktalara sahip olsalar da, kuantum fiziğine yönelik eleştirilerin çoğu, kendilerini boşboğazlık eden ve kendi gündemlerine sahip kişiler tarafından yapılmaktadır.

Kuantum Mekaniği konusu, warp'un ne olduğunu anlamaya çalışırken çok yardımcı oluyor; özellikle de fiziğin en küçük parçacıklarından biri olan kuarkı düşündüğümüzde. Kuark, atom altı parçacığı ifade eder. Başka bir deyişle, bir atomu onu oluşturan parçacıklara ayırırsanız onların kuarklardan oluştuğunu görürsünüz. Elbette modern kuantum fiziği, kuarklara eşlik eden veya kuarkları oluşturan parçacıklar için pek çok farklı isim keşfetmiştir ancak bu tür bir çalışmada bunların açıklaması oldukça karmaşık hale gelir. İlgilenenler konuyu okuyabilir. Bu tartışmada kuarkın ana noktası, bu parçacıkların deneysel gözlemlerinin zamana göre kararlı olmadıklarını göstermiş olmasıdır. Bunu daha açık hale getirmek gerekirse, gerçekliğimizi oluşturan parçacıklar gerçekliğimizde sabit değildir. Ortaya çıkacaklar ve sonra kaybolacaklar. Eğer kuarkları enerji dalgaları olarak düşünmek istersek, parçacık da bir dalganın tezahürü olarak kabul edilirse bunda bir sakınca yoktur. Ancak bu enerji dalgası, bu gerçeklikteki normal elektromanyetik olaylar açısından tamamen izlenemez. Her durumda kuark ve diğer atom altı parçacıklar başka bir gerçekliğe gönderme yapmaktadır. Öyle olmasaydı, gerçekliğimizde tutarlı bir şekilde ortaya çıkarlardı. Eğer kuark bir dalgaysa, böyle bir dalga başka bir gerçeklikten yayılıyor demektir. Taşıyıcı bizim gerçekliğimizde bulunmuyor (mevcut ölçüm standartlarına göre), ancak kısmen algılanabildiği için açıkça bizim gerçekliğimize köprü oluşturuyor. Gerçekliğimize köprü kurabilmesi, izinin sürülebileceğini gösteriyor. Henüz bunu yapmanın kesin yolunu keşfetmedik.

Bu nedenle kuarkın başka bir gerçeklikle arayüz oluşturduğu ve bunu düzenli olarak yaptığı kanıtlanabilir. Bu gerçeklik ile bir başka gerçeklik arasında bir köprü olduğunu anlamamız için kuark fikri ortaya atılmıştır. Bazı teorisyenler bu diğer gerçeklikleri kaos olarak adlandırıyor. Bu yönü birazdan ele alacağız.

Bir UFO, Einstein'ın Görelilik Kuramı'nı açıkça ihlal edecek şekilde ışık hızının ötesinde bir yerden diğerine hareket ettiğinde, başka bir gerçekliğe çarpıyor veya köprü kuruyor ve sonra tekrar bu gerçekliğe giriyor demektir. Elbette Einstein hiçbir zaman kendi gerçekliğimizin dışına çıkıp ışık hızını aşamayacağımızı söylemedi. Sadece herhangi bir referans çerçevesinde ışık hızının ötesine geçemeyeceğinizi söyledi.

Gemideki yaratıkları korumak ve normal gerçekliklerini sürdürmek için bir UFO'nun içinde bir gerçeklik balonu yaratıldığında, geminin geri kalanı yüksek hızlarda seyahat edebilir, ancak başka bir yıldız sistemine geçecekse eninde sonunda bu gerçeklikten çıkmak zorunda kalacaktır. herhangi bir makul hızda. Bunu, kuarktan farklı olarak, başka bir gerçekliğe köprü kurarak ve sonra bu gerçekliğe geri dönerek yapar.

Daha önce kaostan bahsetmişim ve UFO'lar konusuna baktığımızda bu çok önemli. Kuantum mekaniği konusunu ele aldığımızda da bu önemlidir. Konu geliştikçe, teoriler ne kadar ilgi çekici olursa olsun, hiçbirinin bilim adamlarına atom altı parçacıkların davranışlarını kesin olarak tahmin edebilecekleri bilgiler sunmadığı ortaya çıktı. Tahmin eksikliğinin bir bilim adamını ne kadar çılgına çevirebileceğini, mesleğinin sonuçları tahmin etmeye dayalı olduğunu düşündüğünüzde anlaşılır bir şekilde anlayabilirsiniz.

Bunun yerine kuantum mekaniği olasılık çizgisinde gelişti. Başka bir deyişle, kuantum fizikçileri davranışı gözleme dayalı istatistiksel olasılık açısından tahmin edeceklerdi. Bu, bir beyzbol oyuncusunun belirli bir vuruş ortalamasına ulaşmasını izlemeye benziyor. Ortalaması veya

koşullar ne olursa olsun, vuruşta bir sonraki hamlesi tamamıyla öngörülemez.

Einstein şu meşhur açıklamasını yaptığında kuantum fizikçilerinden ayrıldı: "Tanrı evrenle zar atmaz." Pek çok kişi gibi o da kuantum fiziğinin yalnızca nihai olarak tahmin edilebilecek olguları tanımladığına inanıyordu.

yüce sebep ve sonuç. Kuantum Mekaniği mevcut haliyle yalnızca olasılıkları tahmin edebilen tamamlanmamış bir bilimdi. Reddedildi çünkü şüpheyeye yer bırakmayacak kadar kesin değildi.

Kuantum fizikçilerinin dile getirdiği olasılıklar, aslında geleneksel bilim adamlarını çok rahatsız eden bir konunun kapısını aralıyordu: Kaos! Biraz esprili bir şekilde, kaosun şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde "gölge" olduğu düşünülebilir. O zamandan beri, şimdiye kadar bilinmeyen olguları izlemeyi ve sınıflandırmayı amaçlayan Kaos Teorisi adı verilen tamamen yeni bir konu geliştirildi. Örneğin, doğadaki rastgele madde, daha önce şüphelenilmeyen geometrik düzen biçimlerini ortaya çıkaran tekrar eden desenlere bölünür. Kaydedilen çeşitli ilerlemeler ve bulunan simetriler ve düzen ne olursa olsun, hem düzenli hem de biyolojik maddede her zaman daha kaotik ve öngörülemeyen faktörler keşfedilebilir. Bu aynı zamanda evrimdeki radikal faktörle de bağlantılı olabilir.

Kaos Teorisi bize temelde aklınıza gelebilecek her şeyin var olduğunu veya var olacağını söyler. Sınırsız bir varoluş kavramıdır. Bu, her türlü paranormal ve anormal fenomenin tanınmaya başladığı günümüz zamanlarını tamamen kapsamaktadır. UFO'ların kaosun kapılarını açacağına uyuyor.

Kaos kelimesine kötü bir üne sahip olunuyor, ancak kavram büyük ölçüde yanlış anlaşılıyor. Kavramın kendisi kadim insanlar tarafından biliniyordu ve popüler okült literatüründe Kaos Büyüsü olarak anılıyor.

Yazar Peter L. Carroll, kaosu evrendeki tüm olayları canlandıran güç olarak tanımlıyor. Başkaları bu fenomeni Tanrı ya da Tao olarak adlandırırsa da kendisinin buna “Kaos” demeyi tercih ettiğini çünkü bu terimin “neredeyse anlamsız olduğunu ve din hakkındaki çocuksu, antropomorfik fikirlerden uzak” olduğunu söylüyor. Açıkçası, eğer kişi kaosun güçlerinden yararlanabiliyorsa doğaüstü güçlere sahip olduğu söylenebilir. Bunlar İsa'nın güçleri ya da karanlık güçlerin güçleri olabilir. Kullanıcının amacına bağlıdır.

Son birkaç bölümün özetinde, bilimin evrimini, tüm evrenin öngörülebilirliğini ve bunun sonucunda anlaşılmasını anlamaya çalıştığını noktaya kadar izledik. Saf bilimin bittiği yerde yaratılışın boşluğuyla baş başa kalırız. Buna tuhaf, inanılmaz ve fantastik de dahildir. UFO'ların bilimsel mantığı konusunda herkesi aydınlatmaya çalışsam da, onlarla birlikte gelen olayların tuhaflıktan başka bir şey olduğu söylenemez.

Bu kitabın uzaylılar, kaçırılmalar ve implantları içerecek olan bir sonraki bölümünü bunu aklımızda tutarak tanıtıyoruz. Bu konular haber medyası ve toplumun bir kısmı tarafından genel olarak kaotik ve çılgınca görülse de, bu konuların mümkün olduğunca doğru bir şekilde kategorize edilmesi önemlidir. Bir fenomen olarak artık inkar edilemezler.

Ülker burcunda bir karşılaşmaya yol açan kendi kişisel deneyimlerimi tartışarak başlayacağım.

Bölüm 11

Temas etmek

Oldukça hastalıklı bir şekilde büyüdüm. Dilimde fiziksel bir düzensizlik vardı ve yaklaşık beş yaşıma kadar konuşmadım. Bunu öğrenir öğrenmez doktorum ameliyata aldı ve hemen konuşmaya başladım. Aslında annem çok geveze biri olduğumu söylerdi. Nasıl konuşulacağını biliyordum ama hayatım boyunca bu şansım olmamıştı. Bu iyileşmeye rağmen sık sık hastalık ve sorunlarla karşılaşıyordum. Bunlar, on iki yaşında, kalp üfürümünün sonucu olarak iki kez bayılmamla doruğa ulaştı.

Ergenlik çağıma doğru büyüdükçe işler pek de iyiye gitmedi. O yaşta ortalama bir ergenden çok daha koordinasyonsuzdum. Sonunda daha popüler olarak serebral palsy olarak bilinen bir çeşit nörolojik hastalığa sahip olduğumu öğrendik. Bu, düşünebildiğim ve aktif bir zihne sahip olduğum halde, sinyallerin kas yapısına doğru şekilde ulaşmadığı ve dolayısıyla çok sakar göründüğüm anlamına geliyordu.

On yedi yaşıma geldiğimde bu sorunlar aniden ve hiçbir açıklama yapılmadan ortadan kalkmıştı. Artık fiziksel olarak istediğim her şeyi yapabiliyor olsam da önceki sağlık geçmişim, aile doktorumun ordu tarafından herhangi bir muayeneye gerek kalmadan 4-F olarak ilan edilmemi ayarlamasıyla sonuçlandı. Zaten Montauk Projesi için bir çalışan olarak seçilmiş olmam mümkün.

Sağlığımdeki iyileşmeyle ilgili hâlâ resmi bir açıklama olmasa da, bu muhtemelen on altı ya da on yedi yaşlarında görmeye başladığım bazı çok tuhaf rüyalarla bağlantılı olabilir. En sık görülen rüya mavi gözlü,

sarı saçlı ve son derece insani görünüşlü olan bu büyük tanrıydı. Beni de yanına alırdı ve çeşitli yerleri ziyaret ederdik.

Bu rüyaları görmeye başladığım sıralarda aniden kafamda bir ses belirdi. Şeytani ya da olumsuz değildi ama çok zekiydi. Onunla konuşmaya devam edebildim.

Sağlığım önemli ölçüde iyileşmesine rağmen rüyalar ve garip ses, neler olduğunu merak etmeme neden oldu. Bunların toplumun anlayabileceği “normal” deneyimler olmadığı açık olduğundan deli olup olmadığını düşünmem gerekiyordu. Sonuç olarak üniversiteye girdim ve psikiyatrist olmaya karar verdim. Daha sonra çoğu psikoloji öğrencisinin konuyu kendilerini anlamak için takip ettiğini öğrendim. Ben kesinlikle o kategorideydim.

Başlangıçta çoklu kişilik sendromundan muzdarip olabileceğimden endişelendim ama bu kısa süre sonra göz ardı edildi. Deneyimlerimden elde ettiğim bilgiler, zihinsel devrelerimde gizlenen başka bir kimliğe atfedilemeyecek kadar geniş tabanlıydı. Daha yüksek düzeyde başka bir şey oluyordu.

Hipnoz dersimin odak noktası haline gelmem çok uzun sürmedi. Gerilerdim ve hayallerimin zamanlarına geri götürülürdüm. Hipnoz profesörüm benim samimi olduğuma ve iyi yapılı, boyları yedi ila yedi buçuk fit uzunluğunda olan uzun boylu, sarışın "uzaylıların" güvenine alındığıma tamamen inandığıma ikna olmuştu.

Daha sonraki gerilemeler, bu yaratıkların çok iyi ve yardımsever olduğuna inandığımı ortaya çıkardı. Bu uzaylılara bana zarar verip vermeyeceklerini sordum ve hayır dediler. Vücuda izinsiz giren tıbbi muayeneler yapan Zetaları (Griler) düşündüğümü söylediler. Bu “tanrı”nın adını hatırlamıyorum ama bana ırkının fiziksel olarak müdahale etmesine gerek olmadığını söyledi. Beni tıbbi durumumun

tamamını okuyabileceği bir direğin yanında durdurdu. Toplamda tüm hipnoz sınıfının önünde yaklaşık sekiz kez geriledim. Bu oldukça dikkat çekici çünkü bugün biri beni hipnotize etmeye çalışırsa bu işe yaramaz.

Bu gerilemelere göre yaklaşık on beş yaşında Pleiadeslilerin güvenine verildim ve tıbbi rehabilitasyon ve ileri eğitim için onların gezegenlerine nakledildim. Bu karşılaşmaların rüya halinde mi yoksa başka bir takımyıldızda mı olduğunu gerçekten söyleyemem. Tek bildiğim, bu deneyimleri yaşadktan sonra birdenbire tam bir ustahğa sahip olduğum ortaya çıktı.

elektronik. Bu durum ailem için hemen fark edildi ve onları çok şaşırttı. Ayrıca aklımda benimle konuşacak ve kafamdaki soruların yanıtlarını nerede bulacağımı söyleyen, yol gösterici bir ses belirdi. Bu çeşitli deneyimlerle nesnel evrende ne olmuş olursa olsun, hayatım daha iyiye doğru büyük ölçüde değişmişti. İnanılmaz bir bilgi edindim ve daha önce deneyimlediğimden daha sağlıklı bir vücuda sahip oldum. Serebral palsinin zayıflatıcı etkileri bile kaldı.

Pleiadeslilerin bana kendileri ve gezegenleri hakkında öğrettiklerinin göreceli gerçekliğini değerlendirirken bu gerçekleri akılda tutmak önemlidir.

Chapter 12

— Pleaides

Yaklaşık on beş yaşımıdayken bir uzay gemisiyle Jüpiter'in aylarından birinde bulunan küçük bir üsse nakledildim. Sanırım Europa'ydı. Orada muayene oldum, birçok testten geçtim. Bu deneyimden hiçbir kötü anı çıkmadı. Aslında oldukça iyiydiler. Krallar gibi yemek yediğimi bile hatırlıyorum. Ayrıca bize çok benzeyen eğlence biçimleri de gösterildi. Bunlar arasında filmler, video oyunları ve benzerleri vardı. Bu varlıkların aslında insan olduğu ve insanlarla aynı şeylerden keyif aldıkları açıldı.

Daha sonra Dünya gününe yakın olduğunu düşündüğüm bir yolculuk için tekrar gemiye bindirildim. Çok geçmeden Alderon adını verdikleri yemyeşil ve güzel bir dünyaya adım attım. Daha sonra yüksek kuleleri ve camdan yapılmış binaları olan şehirlere götürüldüm. Gökyüzü maviydi ve görsel manzaralar nefes kesici derecede güzeldi. Hava oldukça berraktı ve kirlilik yoktu. Suyun çok saf olduğu söylendi. Uzun zaman önce, besin zincirine kadar ulaşan kirlilikle ilgili sorunlar vardı. Bu düzeltildi ve çoktan besin zincirine geri dönmüşlerdi.

Alderon'daki fauna ve hayvan yaşamı Dünya'dakine çok yakındır. Atmosfer, yüzde 28 ila 30 oranında oksijen içeriğiyle Dünya'nınkinden daha zengindir. Güneş ışığı benzer görünüyor ve güneşlerinin mesafesi aşağı yukarı 93.000.000 mil uzakta.

Earth ve Alderon arasındaki temel fark inşaat ve çevre düzenlemesidir. Yollarla, makadamlarla ve evlerle dolu şehirlerimizin olduğu yerlerde, onların gezegeninde fauna ve bahçeler hakimdir. Geniş çimenlik ovalar ve ormanların yanı sıra geniş ilkel orman alanları da vardır. Gördüğüm şey, binaların bahçeyi vurgulayacak şekilde konumlandırıldığı, kesinlikle güzel bir bahçe ortamıydı. Bu ortamın düşüncesi ekosferin

öncelikli olduğu yönündeydi. Oksijen ikmali listenin başındaydı ve insan uygarlığı bahçeye ek olarak yerleştirildi. Öne çıkması değil, bahçe ortamına uyum sağlaması gerekiyordu.

Bana şehir turu verildi. İnsanlar tıpkı insanlara benziyordu ve çok sağlıklı görünüyorlardı. Kontrol altında görünmüyorlardı ve uyuşturucu da kullanmıyorlardı. Bana söylendiğine göre, gezegenin çeşitli bireyleri, yapmak istedikleri şeye uygun olarak kendilerine en uygun olanı yapıyorlardı. Bildiğimiz gibi bir para sistemi yoktu.

Binalar, köşelerin yuvarlatılmış olması dışında bizim dünyamıza benzeyen doğrusal tipte bir yapıydı. Zona ya da buna benzer bir şey yoktu. Dış duvarlar düzgün bir yüzeydi ve pencereler duvarlarla birleştirildi, böylece pürüzsüz yüzey korundu. Binaların bir kısmı metalden yapılmış gibi görünürken, bir kısmı da taştan yapılmış gibi görünüyordu. Farklı renk şemaları vardı ama hepsi manzarayı tamamlayacak şekilde tasarlanmıştı. Binaların hiçbirisi kubbe şeklinde veya yuvarlak olmasa da, bazı yapıların yarım küre şeklinde kabarcıklar gibi öne çıkan kubbe şeklinde pencereleri vardı.

Yapıların içi kafamı karıştırdı ve binaların nasıl inşa edildiğini çözemedim. Her şeyin birbirine nasıl uyduğunu ortaya çıkaracak hiçbir panel veya bağlantı yoktu. Amorf bir duvara benziyordu. Duvarlarda herhangi bir kaynak göremedim ve tüm konfigürasyonun büyük bir kalıpla kalıplanıp yerine yerleştirilip yerleştirilmediğini merak ettim.

İç mekanlar oldukça sadeydi ve genellikle tek renkten oluşuyordu. Her şey çok muhafazakardı, hiçbir çizgi ya da darmadağın desen yoktu. Mobilyalar modern ama aynı zamanda sadeydi ve plastikten yapılmış gibi görünüyordu. Mobilyalar binalara benziyordu ve nasıl inşa edildiğini göremiyordunuz. Kaldıraçlı uzanma sandalyeleri vardı (ancak vidaları yoktu). Bakmak için birini eğdim ama mekanizmalarını anlayamadım.

Yerlilerin evleri tipik olarak tek aile birimleriydi. Çoğu manzara boyunca zevkli bir şekilde yerleştirildi. Yuvarlatılmış köşeleri ve düz yüzeyleri dışında, çevreye uyum sağlamaları dışında Dünya'daki banliyö evlerine benziyorlardı. Evlerin içi yine sade renklerle sade bir şekilde döşenmişti. Ayrıca kesinlikle çok güzel bir sanat eseri vardı. Esas olarak gezegenin doğal ortamlarının yorumlarından oluşuyordu. Bir sanat eseri bir çiftlik ortamını tasvir ediyordu. Yiyeceklerinin çoğu sentezlenmiş olmasına rağmen bazı çiftlikleri vardı. Ses sistemli izleme ekranları da vardı ama hoparlör bulamadım. Ses doğrudan duylara iletilmiş olabilir. Bilmiyorum.

Bildiğimiz sokaklar yoktu. Ulaşım, sizi herhangi bir potansiyel konuma gönderecek bir toplu taşıma cihazı dışında yürüyerek sağlanıyordu. Her evde bu ulaşım hizmeti için bir liman bulunabilir. Herhangi bir araç yoktu.

Şehir turundan sonra eğitim merkezi denilen yere götürüldüm. Orada bana Dünya üzerinde dört farklı doktora derecesine eşdeğer bir süreç kazandırdığını söyledikleri bir süreçten geçtim. Bunlar fizik, elektronik, psikoloji ve ilahiyat konularındaydı. Bu bilginin eninde sonunda Dünya'daki yaşamım boyunca yüzeye çıkacağını söylediler.

Eğitim alırken aynı zamanda tıp merkezlerine götürüldüm ve test prosedürüne tabi tutuldum. Yaşadığım nörolojik sorunlardan kurtuldular, bu da kendi hayatımdaki garipliğin neden bir gecede ortadan kaybolduğunu açıklıyor. Ayrıca kalp üfürümünden de kurtuldular. Aile doktorum bu tedavinin bir mucize olduğunu ilan etti. Kalbimi kontrol etmişti ve yüksek ve net bir mırıltı duymuştu. Bir ay sonra gitmişti ama nedenini bilmiyordu. Daha ileri nörolojik testler yapıldı ama kontrol sorunumun kalmadığını tespit ettiler. Açıkçası Pleiades'te yeni bulduğum arkadaşlarımdan çok memnun kaldım.

Pleiadesliler sadece sizin ya da benim gibi insanlardır, ancak onlar daha

gelişmiştir. Çok daha uzun süredir varlar ve daha uzun yaşıyorlar. Yaklaşık 1000 yıl kadar yaşarlar, bu da yaklaşık 700 Dünya yılına eşittir. Çoğu sanki birbirinin karbon kopyasıymış gibi görünüyordu. Hepsinin mavi gözleri ve sarı saçları vardı ama kişilikleri farklıydı. Elbiseleri sadeydi ve genellikle tek renkten oluşuyordu. Sağlık sorunları neredeyse yok denecek kadar az.

Eğitimimi alırken akşamları Baş Bilim Adamıyla birlikte eve giderdim. Pleiadeslilerin hobi odaları vardı ve onunki de evinin arka tarafında bir laboratuvarı. Evin tüm uzunluğu boyunca uzanıyordu ve muhtemelen 100 x 30 feet boyutundaydı. Çok iyi donanımlı ve inanılmaz derecede düzenliydi. Sadece birkaç öğenin tanınabilir kontrollere sahip olduğu süper gelişmiş elektroniklerden oluşuyordu. Devlette ve bilim merkezlerinde gördüğüm elektronik cihazlarda da durum aynıydı.

Bu adam, benim eski radyo ekipmanlarını topladığım gibi, eski teknolojiyi de topladı. Bu onun hobisiydi ve bundan keyif alıyordu. Bana koleksiyonunun bir kısmının binlerce, binlerce yıl öncesine dayandığını söyledi. Hatta bazıları bugün Dünya'da bulabileceğiniz ekipmanlara benziyordu. Görünüşe göre araştırma tesisleri bizimki gibi araçlara sahipti çünkü bu ekipman muhtemelen Ar-Ge (Araştırma ve Geliştirme) için en çok yönlü ekipmandır. Bankta çalışan ve devre denemesi yapan bir adamın yerini hiçbir şey dolduramaz. Bizim medeniyetimizin onlarınkine dayandığına dair herhangi bir şüphe olduğunu düşünmüyorum. Hatta Montauk Sandalyesine çok benzeyen sandalyeler bile gördüm.

Başkaları da olmasına rağmen Baş Bilim Adamı benim birincil rehberimdi. Bana yıldız sistemlerini ve kültürel eğilimlerini öğrettiler.

Ülker olarak bilinen yıldız kümesinde altı gezegen vardır ve bunlar Ülker olarak adlandıracağım toplumu oluşturur. Bu dünyaların üçü, gelişimin fiziksel dünyasında bize çok benzer. Arian felsefi ve dini merkezdir.

Alderon, bilim projelerinin ve üretimin gerçekleştiği teknik merkezdir. Aldebaran savunma merkezini barındıran gezegenin adıdır. Bu, kendi savaşlarını yürüten gruptur ve bir bakıma Pleiades kültürünün geri kalanından ayrılan bir gruptur. Pleiadesli dostlarına karşı çok korumacıdır; bazen çok fazla.

Pleiades toplumunu oluşturan diğer üç gezegende insan tipi varlıklar hiç yoktur. Bu gezegenlerdeki varlıklar saf enerjidir. Bu üç gezegenden birinde (fiziksel olmayan) yüksek konsey bulunur. Bunlar Pleiades kültürünü yöneten on iki süper varlıktır. On iki kişiden her biri eşit söz hakkına sahiptir. Kelimenin tam anlamıyla herkesin iyiliğini düşünüyorlar ve kültürümüzde melekler olarak tanımlanabilirler. Pleiadesli varlıkların hiçbirisi konseyi sorgulamaz veya onlarla kavgaya etmez. Bu duyulmamış bir şey.

Şu ana kadar konseyin verdiği, doğru olmayan bir karar olduğunu duymadığımı fark ederseniz, bunu daha kolay anlayabilirsiniz. Ütopya sayacağımız, uyumlu, özgür bir toplumdur söz ediyorum. Bu gelişmiş duruma ulaşmalarının ana nedeni, onları birbirine bağlayan kolektif bir bilinç geliştirmiş olmalarıdır. Bu bağlantı Pleiadeslilerin bireysel zihinlerinde konuşulabilecek bir ses olarak tezahür eder. Bu bir ses kakofonisi değildir, emir vermez veya bir kişiyi kontrol etmeye çalışmaz. Daha çok bir arkadaş veya danışman gibidir. Bu şekilde her Pleiadesli kendi bireyselliğini korurken kolektif bilincin bir parçasına sahip olur. Eğer insanlık bu şekilde birbirine bağlansaydı, Dünya'da herhangi bir savaş ya da suç olacağına inanmıyorum. Aslında bu yetiye sahibiz ama bilinçli düzeyde farkına varmadığımız bilinçaltı bir bağlantıdır. Onun orada olduğunu biliyorum çünkü kişisel olarak insanın Dünya bilinciyle bir bağlantı geliştirdim, ancak Pleiadesli bilincin durumunda olduğu gibi bir ses duymuyorum. Bu yeteneği tam anlamıyla geliştirirsek muhtemelen bir ses olarak karşımıza çıkacaktır.

Pleiadesli sesi genellikle bana sadece tavsiyelerde bulunur veya farklı

soruların yanıtlarını nerede bulacağımı söyler. Bazen sesten çok çileden çıkabiliyorum çünkü ses doğrudan sorulara yanıt vermiyor, yalnızca yanıtları nerede bulacağımı söylüyor.

Öğrendiğime göre Pleiades uygarlığının tarihi antik çağlara kadar uzanıyor. 100.000 Dünya yaşının üzerindedir ve Eski Evren dedikleri yerden kaynaklanır. Bir bariyeri geçerek galaksimizin bu kısmına girdiler. Yıldız haritalarımızda Ülker dediğimiz yedi kardeş yıldızın arasına yerleştiler. Bu galaksiden kaynaklanmayan bir yerleşim yeri olduklarından oldukça eminler.

Onların Eski Evren tanımları biraz belirsizdir. Yaratıcının başlangıçta yarattığı evrene benzer bir şeydir ve George Lucas'ın Yıldız Savaşları destanına genel olarak paraleldir. Eski Evren buna çok benziyordu. Bununla ilgili sorunlar vardı, bu yüzden kendi evrenimizi (bu fiziksel evreni) yarattık ve içeri girerken engelleri aştık. Bunların hiçbirisi aslında çok net değil ve bunların hatıraları genetik bir hafıza gibidir. Birçok insan rüyalarında Eski Evren'i anlıyor.

Pleiadesliler bir Yaratıcıya inandıklarını söylediler. Yaradan'ın bir parçasına (biz bu "parça"ya ruh deriz) sahip olan her varlık, Yaradan'ın oğludur. İsa'nın gezegenimizin kolektif bilinçaltından gelen bir yansıma olduğunu söylediler. Bizi Yaradan'a bağlayan yönümüz budur. Mesih, Yaradan'la tekrar yola çıkmamızı sağlamak için "kıçımıza tekme atma" ruhuyla Dünya'da göründü.

Pleiadeslilerin gündeminin tamamını bilmiyorum. Anlayabildiğim kadarıyla bu iki yönlü gibi görünüyor. Birincisi, bize Dünya'da yardım etmek istiyorlar çünkü bu galaksinin evriminde çok önemli bir adımın bu gezegende başladığına inanıyorlar. Ayrıca süper doğa bilimci oldukları için olayların doğal bir seyir izlediğini görmekten de hoşlanıyorlar. Diğer gündemleri ise antropolojiktir; çünkü onların ilgileri, onların yüzbinlerce yıl önce yaşadıklarını bugün bizim de

deneyimlediğimiz inancından kaynaklanmaktadır. Onların uygarlığı bizimki gibi başladı ve bizi ve galaksideki diğer benzer grupları inceleyerek içgörüler kazanıyorlar.

Pleiades felsefesi çok basittir. Kendileri dahil herkese ve herkese “müdahale etmeme talimatı” ile hareket ederler. Tamamen özgür bir toplum olacak şekilde tasarlandılar. Burada demek istediğim, her bireyin bir görev veya iş seçmeye teşvik edilmesidir. Bu iş topluma uygun ve üretken olduğu sürece bireyin geçimi sağlanır.

Pleiades'te bildiğimiz anlamda bir suç yoktur. Kolektif bilincin bir parçası olduğundan işlenecek her suç kendilerine karşı olacaktır. Kolektifin parçası oldukları ve kolektif felsefelere bağlı kaldıkları sürece kendi başlarına herhangi bir suçları yoktur. Bir Pleiadeslinin işleyebileceği tek gerçek suç ve kesinlikle en büyüğü, başka bir kişiye veya medeniyete müdahale etmektir. Bu prensibe ne kadar inandıklarını anlatamam. Eğer müdahale varsa cezası idamdır. Pleiadesliler bunun sadece fiziksel bir ölüm değil aynı zamanda ruhsal bir ölüm olduğuna inanıyorlar. Bu konuda çok katılar.

Yukarıdaki mantık, Pleiadeslilerin ilgili gezegendeki yerlileri kullanarak gezegenleri temsilcilerle stoklamalarının nedenidir. Çeşitli varlıklarla temas kurar ve iletişim kurarlar. Eğer bu varlıklar Pleiades felsefesine katılıyorsa elçi olarak hareket edeceklerdir. Ben de bu elçilerden biri olduğuma inanıyorum ve binlerce olduğumuzu hemen eklemeliyim. Neredeyse hiç tanınmıyoruz ama gezegene (çoğu kaynağa göre) bilinmeyen ama son derece barışçıl bir etki enjekte ediyoruz. Bu nedenle hiçbir tür şiddeti veya terör eylemini tasvip etmiyoruz. Hiçbir sivil itaatsizliği tasvip etmiyoruz. Elbette Pleiadesliler kadar insan olduğumuzu ve dolayısıyla bu idealden yüzde yüz sorumlu tutulamayacağımızı unutmamak gerekir.

Pleiadesliler'in elçisi olduğuma ve gündemlerinin barış ve sevgi gibi

görünse de, tüm koşullar hakkında tam bir bilgiye sahip olmadığımı belirtmeliyim. Pleiadesli bağlantılarım onlara inanmamam için bana herhangi bir neden vermedi, ancak eleştirel bir analiz yapmadan onlara tam bir onay verme ayrıcalığım da yok.

Örneğin, bu gezegeni ilk kolonileştirenlerin kendileri olduğuna inanıyorlar ancak diğerleri bunun ilk olarak Marduk veya Orion tarafından yapıldığını tartışacak. Sanırım bu çeşitli grupların hepsi burada yaklaşık aynı genel zaman diliminde koloniler kurdular.

Diğerleri de Hitler ve Üçüncü Reich'la olan sözde ilişkileri nedeniyle Pleiadeslilerden şüphelenecekler. Bu, UFOlojide standart yemdir, bu nedenle yorum yapılması gerekir. Bağlantılarıma göre, Hitler'e Aryan (Pleiadeslilerinkiyle aynı) tohumlarını burada, Dünya'da saklaması söylendi. Tohumunu öldürmemesi gerekiyordu.

Pleiadeslilerin baş düşmanı Draco, Semitik ırk biçiminde Dünya'yı kolonileştirdi. Misyonu Aryanları Samilerden korumak ve gelip seçkin bir Aryan ortamında yaşamak isteyenler için bir Aryan ülkesi yaratmaktı. Elbette pek çok kavram ve sinyal çarpıştı. Hitler görevini sürdürmedi ve en hafif tabirle raydan çıktı.

Daha önce de söylediğim gibi Pleiadeslilerin gündemi barış ve sevgi gibi görünüyor. Bunun eğitim sürecini de kapsadığını düşünüyorum. Kendi muhakeme yeteneğimizi korumalıyız ve zihin kontrol kuruluşlarının medeniyeti geliştirmeye çalıştığı inanç sistemlerine düşmemeliyiz. Bu nedenle kendi Pleiadesli temaslarımı, inkar edilemeyecek ya da göz ardı edilemeyecek tuhaf ama olumlu olgular olarak kabul etmeliyim.

Yirmi beş yaşımdan beri bu olguyu ciddi biçimde inceledim ve nesnel bakış açıları aradım. Bu temasların gerçek olduğuna dair en ikna edici kanıt 1991 civarında geldi.

Bir gün birinden telefon aldım ve bana öğleden sonra saat dörtte Gardiner Manor Alışveriş Merkezi'ne gitmemi söyledi. Alışveriş merkezine gittim, içeri girdim ve her şey yolundaydı. Işıklar açıldı ve alışveriş merkezinde çok sayıda insan vardı. Giriş koridorundan ana koridora adım attığımda sanki bir duvarın içinden geçmiş gibiydim. Bir anda alışveriş merkezi karardı. Işıklar kapalıydı ve alışveriş merkezinde neredeyse hiç kimse yoktu. Zamanın “atladığını” hissettim. Etrafı dolaştım ve neler olduğunu anlamaya çalıştım. Kısa süre sonra bir gardiyan buldum ve onunla selamlaştım. Saat sabahın üçü olduğunu gösteriyordu.

Daha sonra girişin ters yönüne giden ışıklı bir koridor gördüm. Aldığım ilk telefon görüşmesinde bu koridordan aşağı inmem yönünde yönlendirildiğimi şimdi hatırladım. O koridordan aşağı inerken Pleiadeslilerle bağlantısı olması gereken üç adam buldum. Daha sonra kendi menfaatim için bir kağıt parçasına “Saat 03.00’te buradaydım” şeklinde bir mesaj yazdım. Daha sonra onu geri almak ve deneyimlerimi doğrulamak umuduyla bir saksı bitkisine sakladım. Anılar biraz bulanık ama o akşam Pleiadeslilerle temaslar veya rüyalar gördüm.

Ertesi sabah uyandığımda bazı deneyimlerimi hatırladım ve alışveriş merkezine dönüp saksıda bıraktığım notu bulmaya karar verdim. Alışveriş merkezine girdiğimde aynı güvenlik görevlisini fark ettim ve onunla konuştum. Beni hatırladı ve kapanış saatinden sonra alışveriş merkezinde olduğum için bana meydan okuması gerektiğini söyledi ama nedense beni rahatsız etmedi. Görünüşe göre bir şey onun ruh halini veya davranışını etkilemişti. Saksıdaki bitkiye varmam ve kendime bıraktığım notu bulmam çok uzun sürmedi. Bütün bunlar bana paranormal türden bazı temasların gerçekleştiğini hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde doğruladı. Bu bir halüsinasyon değildi. Benim açımdan ve bu kitapta size aktardığım deneyimlere dayanarak Pleiadeslilerle olan ilişkilerim gerçektir.

Chapter 13

— Uzaylılar

Her ne kadar uzaylılarla bağlantılarım Pleiadesliler aracılığıyla olsa da, bu sadece onların bilincini savunmamız gerektiği anlamına gelmiyor. Sahnede pek çok başka yaratık var ve eğitim açısından, gezegenimizde yer alan farklı uzaylı ırklar hakkında bildiklerimi size anlatacağım. Bilgilerim Pleiades'lilerle olan bağlantılarıma, kendi kişisel deneyimlerime ve savunma sanayindeki bağlantılarımdan edindiklerime dayanmaktadır.

Diğer gezegenlerdeki alt düzey yaşam formlarından başlayarak her türlü uzaylı yaşamı vardır. Açıkçası, düşük düzeydeki bir yaşam formu bir uzay gemisi, hatta bir araba inşa etmeyecektir. Bir şey inşa etmek için bir yaşam formunun kavramsallaştırılabilmesi gerekir. Bu çok yüksek düzeyde bir varlık gerektirir.

Uzaylıları tartışırken diğer gezegenlerdeki alt düzey yaşam formlarını ele almayacağım. Bizim ilgilendiğimiz uzaylılar, Dünya'yı ve başka yerleri ziyaret etmek için uzay yolculuğu yapabilen uzaylılar. Bir uzay gemisinin montajı, genellikle ruh olarak adlandırılan, karmaşık bir dinamik fonksiyona (bazen kuantum dinamik fonksiyon olarak da adlandırılır) sahip, çok yüksek düzeyde bir varlığı gerektirir. Genel anlamda ruh, bir bilince sahip olmaya yetecek kadar dinamik işlevin uzay-zaman sürekliliğine yakılmış olduğu bir varlıktır. Bu, sizin kendinizin bir kuantum dinamik fonksiyonu olduğunuz ve kısmen kaostan veya tercih ederseniz rastgele olasılık ve öngörülemezlikten oluştuğunuz anlamına gelir. Bilgisayar terimleriyle ruh, bilgiyi alabilen, gönderebilen, işleyebilen ve oluşturabilen, kendi kendini idame ettirebilen bir yazılım programını ifade eder. Bu nedenle, öncelikli olarak yalnızca içgüdüye veya programlamaya yanıt veren alt düzeydeki bitki, hayvan ve böcekleri eleyebiliriz. İnceleyeceğimiz uzaylıların, kendi programını akıl

yürütebilen, çıkarımlarda bulunabilen ve üretebilen bir bilince ve ruha veya ruh benzeri bir bilince sahip olması gerekecek.

Çok sayıda farklı uzaylı türü vardır, ancak en yaygın biçim memeliler veya hayvanlar dünyasından kaynaklanır. Bunlar, farklı gezegenlerdeki hayvan yaşamına dayanan insan veya insan benzeri varlıklardır. Bu tür uzaylılar, hayvan yaşamını desteklemek için gerekli olan aynı tür fauna ve çevreye ihtiyaç duyması bakımından Dünya'ya benzer bir dünyadan gelecek. Bir gezegenden diğerine giden hayvanların ortak benzerlikleri olsa da farklılıkları da olacaktır. Başka bir gezegendeki bir köpek biraz farklı görünebilir, ancak büyük olasılıkla Dünya'daki bir köpeğin sahip olduğu biyolojik statüye sahip olacaktır. Memelilerin yanı sıra, tamamı karbon bazlı (Dünyadaki tüm yaşam gibi) mikroplar, bitkiler, böcekler ve sürüngen yaşamı da bulacaksınız. Dünya tipi gezegenlerin (karbon bazlı yaşam içeren) en yaygın olmasının nedeni, karbon, oksijen ve hidrojenin birbirleriyle diğer elementlere göre daha kolay etkileşime girmesidir. Amonyak ve nitrojene girmek, evrime o kadar da yardımcı olmayan, daha zor bir moleküler yapı gerektirir. Bu nedenle, uzaylı yaşamı da dahil olmak üzere yaşamın çoğu karbon veya hidrokarbon bazlıdır. Moleküllerin geometrisi daha iyi uyum sağlar.

Bütün bunlar, uzaylı yaşamın en yaygın biçimlerinin insanlar gibi hayvanlar olacağı anlamına geliyor. Pleiadesliler hayvan veya insan temellidir. Genetik kodları maymunlarınkine benzer. K Grubu veya Krundeshen* olarak anıldıklarına inanıyorum, aynı zamanda insan temellidir. Aslında o kadar insandırılar ki keldirler. Birine saç parçası takarsanız insan sanılabilir. Boyları bize benzer olsa da Pleiadesliler çok daha uzundur. Galaksimizde insana benzeyen çok daha fazla grup var. Bu, kedi insanları, köpek insanları veya ayı insanları gibi yaşam formlarını içerebilir. Bunların hepsi memeli kategorisine giriyor çünkü genetik temelleri insan veya maymun formundan çok da uzak değil.

[* Krundeshen ismi Duncan Cameron tarafından kanalize edilmiştir.]

Memelilere ek olarak sürüngen benzeri yaratıkların yanı sıra böcekgillere de sahip olacaksınız. Bu yaşam formlarının çoğunun iki ayaklı ve insansı olduğu görülüyor. Bazılarının ekstra kolları veya bacakları olabilir, ancak iki bacak ve iki kol ile bir gövde en yaygın ve verimli yaşam biçimi gibi görünüyor. Çoğunlukla evrimin pratik faktörleriyle ilgilidir. Elbette zaman zaman ortaya çıkacak çeşitli mutasyonlar ve varyasyonlar vardır.

En yaygın sürüngen türü, timsah ile insan karışımına benzer. Bu tür bir sürüngenin neye benzediği hakkında, Gorn adı verilen bir yaratığın, Metron adı verilen bir grup başka varlığın ısrarı üzerine Kaptan Kirk ile dövuştüğü eski bir "Star Trek" programını izleyerek bir fikir edinilebilir. Bölümün sonunda kendilerini gösteren Metronlar, daha kısa olmaları dışında anlattığım Pleiadeslilere çok benziyorlardı. Hollywood her zaman insanın kolektif bilinçaltına ulaşma konusunda esrarengiz bir yeteneğe sahip olmuştur ve görünüşe göre bu sadece bir örnek daha. Gorn gibi sürüngenler galaksimizde nispeten yaygındır, ancak hepsinin bu kadar büyük bir burnu yoktur. Sürüngenler genellikle yavaştır ancak çok güçlüdür ve genellikle insanlarla ve/veya Pleiadeslilerle anlaşmazlık içindedirler. Muazzam psişik yetenekleri var ve insanları sadece onlara bakarak hipnotize edebiliyorlar.

Memelilerden ve sürüngenlerden sonra, uzaylı yaşamın en yaygın biçimi insektoidlerdir. İnsektoidlerin en sık karşılaşılan şekli, aslında böceklerin sürüngenlerle melezlenmesi olan grilerdir. Grilerin gözlerinde sürüngenlerin özellikleri vardır ancak iskeletleri vücutlarının dışını (dış iskelet olarak adlandırılır) çerçeveler. Sürüngenler ve memelilerin iç iskeleti vardır. Ölmek gibi bir tür griliği gösteren ünlü bir video kaseti var. Yaratık kelimenin tam anlamıyla son derece hızlı bir şekilde etrafta dolaşiyor. Video kareleri izole edildiğinde, nesnenin saniyenin 1/30'u kadar bir sürede döndüğünü görebiliyoruz. Ne sürüngenler ne de memeliler bu kadar hızlı hareket edebilirler ama çoğu böcek canlısı bunu yapabilir. Griler aynı zamanda sürüngenlerin

hipnotik güçlerine de sahiptirler ama çoğunlukla onlara boyun eğdirmek için hizmet ederler.

Griler tek insektoid ırk değildir ancak mevcut UFOlojide en popüler olanlardır. Ayrıca altı ila yedi metrelik bir peygamber devesine çok benzeyen bir uzaylı da var. Bu uzaylılar çok sevgi dolu ve iyileşmeyi destekliyorlar. Hiç de savaşçı değiller.

Diğer uzaylı türleri arasında kanatlı insansılar veya kuş insanları bulunur. Bunlar aslında sürüngen başlığı altına girmektedir, çünkü kuşlar sıcak kanlı olmalarına rağmen zoolojik açıdan sürüngen olarak kabul edilmektedir. Zeki sürüngen yaşam formlarının çoğu sıcak kanlıdır çünkü soğukkanlı sürüngenler o kadar gelişmiş değildir. Ayrıca teorize edilen dördüncü bir uzaylı yaşamı sınıfı da var. Bu, selüloz bazlı akıllı bir bitkidir. Bu tür bir yaşam formuna dair herhangi bir rapor duymadım ama bu bir olasılık olmaya devam ediyor.

Ayrıca Pleiadesliler hakkındaki tartışmamda bahsettiğim saf zekaya sahip fiziksel olmayan varlıklar da vardır. Ayrıca yüksek konsey görevi görürler ve Pleiades kültürüne yayılan grup bilincini desteklerler. Sürüngenler ve diğer gelişmiş yaşam formları da aynı şekilde bir grup bilincine sahiptir. Bu yeti, belirli bir ırkın tüm “biyo-ağını” birbirine bağlayan evrimsel gelişimin bir aşaması gibi görünmektedir.

Yukarıda bahsedilenler evrendeki tek uzaylı değil, ama benim aşına olduğum uzaylılar ve aynı zamanda galaksideki temel yaşam türleridir. Daha sonra Dünya'yı nasıl kolonileştirdiklerine bakacağız.

Chapter 14

Kolonizasyon

Bana söylenene göre, Pleiadesliler maymunların insana genetik mühendisliğini yaptılar ve Dünya'daki orijinal yerleşimi kurdular. İnsanlar genetik olarak Pleiadesliler'e o kadar yakınlar ki herhangi bir sorun yaşamadan onlarla çiftleşebilirler. Aslında Pleiadeslilere o kadar yakınız ki, bugün tüm insanlar muhtemelen onlardan türemiştir. Diğer varlık ırkları da devreye girmiş ve insanın orijinal tohumunu kendi genetik yapılarına daha yakın olacak şekilde genetik olarak tasarlamıştır.

Kafkas veya Aryan ırkları Pleiadesli bilincin desteklediği orijinal ırk olacaktır. Doğu ırkının Pleiadesliler'in griler (böcek benzeri) tarafından genetik olarak değiştirilmiş olduğu söyleniyor. Bu, doğuluların neden çekik gözlere sahip olduklarını ve işçi arı zihniyetine sahip olduklarını açıklayabilir. Bu bilgilerin tümü önerilere ve bilgili kaynaklara dayanan varsayımlardır. Kimseyi rahatsız etmemelidir ve bunu yapmak için de tasarlanmamıştır.

Ortaya çıkacak bir sonraki yarış Abernache idi. Sitchin'in "On İkinci Gezegen"de bahsettiği Marduk gezegeninden geliyorlardı. Güya siyah ırkın genetik mühendisliğini yapan beyaz bir ırktı. Dünya üzerindeki en saf siyah ırk Nubyalılar olarak biliniyordu ve bu gezegenin yerlileri olarak kabul ediliyorlardı. Onların genetik yapısı Pleiadesliler'le çaprazlanarak bize bugün bildiğimiz siyah ırk verildi. Marduk, Fransızca'da "kara canavar" anlamına gelen Nemesis veya Bete Noir olarak da biliniyordu.

Orionlu Sürüngenler Pleiades tohum ırkını aldılar ve onu Semitik ırkı yaratacak şekilde değiştirdiler. Bu, Aryan ırkına neden bazen üstün ırk

denildiğini açıklıyor. Teoriye göre bu, belirli bir yaşam formunun gündemine uyacak şekilde değiştirilmiş orijinal plandı.

Yukarıdaki ırklara ek olarak bir de Kızılderili ırkı bulunmaktadır. Efsanelerin çoğu Pleiades'ten geldiklerini söylese de aslında bu doğru değil. Pleiades'le özdeşleşmeleri, bir Pleiades yerleşimi olan ve tarihlerindeki en son yönetici güç olan Atlantis'in kültürel etkisinden kaynaklanmaktadır. Yerli Amerikalıların, oldukça insani görünen ama kızıl saçlı, kızıl sakallı ve Andromeda galaksisinden gelen bir varlıktan türediklerine inanılıyor.

Yukarıdaki dört ırkı alıp melezleştirirseniz, beyazların, siyahların ve doğuluların bir karışımı veya bunların bir karışımı olarak kabul edilebilecek kahverengi ırka sahip olursunuz. Başka olasılıklar da var.

Lütfen herhangi bir ırkın diğerlerinden daha fazla veya daha az zeki olduğunu söylemediğimi anlayın. Ben sadece farklı uzaylı varlıkların, farklı insan ırklarının ve Dünya üzerinde sahip olduğumuz kültürel eritme potasını oluşturmak için insanlığa nasıl müdahale ettiğini göstermeye çalışıyorum.

JJ Hurtak'ın yazdığı "Enoch'un Anahtarları", gezegenimizin köklerinin Orion ve Pleiades takımıyıldızlarına kadar uzanan Elohim'e bağlı olduğunu göstermektedir. Bunun doğru olduğuna inanıyorum çünkü tarihimizdeki müdahalelerin çoğu bu sektörden çıkmıştır.

Bu, Dünya'nın nasıl kolonileştirildiğinin genel bir taslağını verir. Şimdi farklı uzaylı grupların bazı motivasyonlarına ve yönelimlerine bakacağız.

Chapter 15

Konfederasyonları

— Uzaylı

Galaksimizde üç grup veya konfederasyon var. Bunları tanımlamak için kullanacağım terimler ilk olarak Duncan Cameron tarafından kendi bilgi kaynağından alınmıştır. Bu gruplar Neveronlar, Galaktik Konfederasyon ve Leveronlardır.

Neveron grubu aslında daha önce tartıştığımız Pleiades Konfederasyonu'nun bir adıdır. Bazen "iyi adamlar" olarak kabul edilirler ve katı bir müdahale etmeme direktifine sahiptirler.

Galaktik Konfederasyon, bu gezegende sahip olduğumuz Birleşmiş Milletlere paraleldir. Bir araya gelerek bir gezegenler konfederasyonu oluşturan birçok farklı gruptan oluşur. Oldukça tarafsızdırlar ve aynı zamanda Pleiades Konfederasyonu veya Neveron'dan alınan ancak o kadar da katı olmayan bir müdahale etmeme direktifine sahiptirler. Galaktik Konfederasyon, dengeyi korumak veya kendilerinden birini kurtarmak için müdahale etmelerine izin veren bir koda sahipken, Pleiades'in müdahale etmeme kodu kesinlikle koşulsuzdur. Pleiadesliler bu gezegende bir savaş kruvazörünü kaybederler bile, kruvazörlerini geri almak için bir şehri havaya uçurmaları yasaktır. Büyük ihtimalle gemiyi yok etmek ve başka ellerden uzak tutmak için ajanlar göndereceklerdi.

Üçüncü grup Leveronlardır. Duncan aslında uzun ve karmaşık bir yazımı kanallandırdı, ancak ben basit fonetik yazımı "Leveron"u kullanıyorum. "Leviathan" kelimesi (etimolojik olarak "yılan" kelimesine kadar izlenebilmektedir) Leveronlar olarak adlandırılan bu gruptan türetilmiştir. Bir şeytanın veya süper negatif varlığın arketipini temsil ederler. Bu olumsuz tarafı. İstediklerini elde etmek için insanların üzerine basacaklar ve amacın araçları haklı çıkardığı fikrini

dayatacaklar. Leveron ittifakı sürüngelemlerden ve grilerden oluşuyor ve liderleri, Orion takımıyıldızındaki Draco Major'ın yörüngesinde bulunan Draco adlı bir gezegenden geliyor. Leveronlara bazen Orion ittifakı denmesinin nedeni budur.

Ayrıca Orion ittifakına bağlı bir grup Pleiadesli de var. Onlar asi ve savaşçıdır, ancak diğer Pleiadesli dostlarına karşı şiddetle koruyucudurlar. Aslında Pleiadeslilerin üç grubu vardır. Birincisi, "Aryan" teriminin geldiği yer olan Arian Pleiadesliler'dir. Onlar filozoflar, düşünürler ve hayalperestlerdir. Bazıları hiçbir koşulda savaşmayacak. Alderon Pleiadesliler yapıcılarıdır. Onlar da iyi düşünüyorlar ama bir şeyler yapmaya yöneliyorlar. Bu isim Star Wars filminde de kullanılıyor. Onlar bir bakıma üçüncü grubu oluşturan Arian filozofları ve askerleri arasında yer alıyorlar: Aldebaran Pleiadesliler. Bunlara genellikle negatif Pleiadesliler denir. Hitler'le temasa geçen ve onu Aryan ırkını korumak ve geliştirmek için gönderenler onlardı. Kardeşlerini koruduklarını sanıyorlardı ve endişelerini aşırı uçlara taşıdıkları biliniyordu. Aldebaranlar Pleiadesliler olmasına rağmen Orion grubuyla daha çok aynı hizadadırlar. Onlar diğer Pleiadeslilerin müdahale etmeme kurallarına dini olarak uymazlar ve bir Pleiadesliyi diğer iki gruptan birinden kurtarmak için bu gezegene gelebilirler.

Draconian'ların nasıl kurulduğunu bilmiyorum ama onların en az üç farklı versiyonu var. Hatta Draconian ittifakının bir kısmı oldukça insani görünüyor. Görünüş olarak hepsi sürüngelemler ya da böcekler değil.

Bahsedilen farklı gündemlerle evrende çatışmanın olduğu aşikardır. Hiçbir türden müdahaleyi istemeyen Pleiades İttifakı var. Sonra Galaktik var

Şartlı müdahale isteyen konfederasyon. Son olarak, büyük müdahaleye ihtiyaç duyan ve tüm gösteriyi yönetip Dünya'yı Draconian İmparatorluğu'na katmak isteyen Leveronlar veya Orionlar var. Bütün

bunlar burada gördüğümüz temel çekişmeyle sonuçlanıyor: Dünya gezegeni için verilen savaş. Bu, toplumun tüm kültürel dokusuna çok ince bir şekilde sızıyor. Soluduğumuz havayı, yediğimiz yemeği, kullandığımız araçları, kullandığımız parayı, izlediğimiz programları, dinlediğimiz müziği, oy verdiğimiz politikacıları ve hemen hemen her şeyi içerir.

Basit bir ifadeyle, Dünya'daki yaşam kendi haline bırakılmıyor ve kendi şartlarına göre gelişmesine izin veriliyor. Müdahale ve müdahale var. Bir grup diğeri üzerinde kontrol kurmaya çalışıyor ve bazıları amaçlarına ulaşmak için güçlü yöntemler kullanma ihtimalinden vazgeçmiyor. Bu bizi Dünya nüfusuna boyun eğdirmenin en kötü yoluna getiriyor: kaçırma ve implantasyon.

Chapter 16

Kaçırmalar

Kaçırma olaylarının çoğu iki gruptan birinde sınıflandırılabilir: yabancılar veya hükümet. Öncelikle şunu açıklığa kavuşturmalıyım ki, "hükümet" dediğimde, usulüne uygun olarak seçilmiş yetkililerimizden değil, toplumun tüm kollarında faaliyet gösteren gizli ve gizemli bir "İlluminati" türü gruptan bahsediyorum. Bu grup, başkalarının zihinleri üzerinde kendi bilinçli ve kötü niyetli kontrol araçlarıyla kültürün her düzeyine sızıyor ancak ordu, büyük şirketler gibi güç noktalarına ve hükümet dahil tüm nüfuz alanlarına odaklanıyor.

1990'ların ortalarında pek çok televizyon programının uzaylılarca kaçırılma olayını aktardığını belirtmek ilginçtir. İnsanda "gerçeğin" yüzeye çıktığı izlenimi veriyor. Uzaylıların kaçırılmasına bu kadar fazla yer verilmesinin iyi bir nedeni var. Hükümet adam kaçırma olaylarını kendisi yapıyor ve bunların hepsinin uzaydan geldiğine inanmanızı istiyor. Bu tür maskaralıklar daha da derinleşiyor. Gerçek hükümet kaçırma olaylarının yüzeysel anılarını hatırlamaya başlayan pek çok kişi bunun yerine, bir uzaylı karşılaşmasını hatırladıklarını düşünüyor. Daha derindeki hafızanın üzerine yüzeysel bir hafıza yerleştirildi, böylece hükümet yerine uzaylılar tarafından kaçırıldığınızı düşüneceksiniz. Hükümetin tüm kaçırma olaylarında uzaylıları suçlaması en uygundur. Bazı tahminlere göre, kaçırma olaylarının çoğundan hükümet sorumlu, griller ise yaklaşık yüzde yirmi ila otuzundan sorumlu.

Uzaylılar kategorisi altında üç kaçırma sınıfımız var: fiziksel, astral ve indüksiyon. Fiziksel kaçırma, kelimenin tam anlamıyla bir kişiyi fiziksel olarak almak, bir masaya koymak ve onunla ne yapılması gerekiyorsa onu yapmak anlamına gelir. Astral kaçırma, varlığın veya astral ruhun

bedenden alınması ve elektronik veya daha incelikli araçlarla manipüle edilmesi anlamına gelir. İndüksiyon, birinin astral olarak başka bir varlığın alanına girip çalışmaya başlamasıdır. Eğer üzerinizde bu tür bir manipülasyon yapıyorsa bu sizin farkında bile olmadığınız bir şey olabilir.

Kaçırılanların çoğu, kelimenin tam anlamıyla evlerinin duvarlarından çekildiklerini bildiriyor. Bu genellikle fiziksel bir kaçırmadır çünkü uzaylılar sizi ağırlıksız ve kütesiz hale getirebilecek ve böylece bir duvarın içinden çekilebilmenizi sağlayacak teknolojiye sahiptir. Bu aynı zamanda astral bir olay da olabilir, ancak araştırmam bunun genellikle fiziksel olduğunu gösteriyor.

Fiziksel kaçırmaya genellikle cinsel örneklerin alınmasını içerir. Dişilerde genellikle bir yumurta veya yumurta çıkarırlar. Erkeklerde sperm hücrelerini çıkaracaklar. Uzaylıların ayrıca erkeklerde testislerden veya kadınlarda yumurtalıklardan biyopsi aldıkları da biliniyor. Bu durumda skrotumun arkasındaki deriyi kesip testisleri çuvaldan çekerek çıkarırlar. Aslında hastaya gösterilebilecek kadar tüp var. Bu raporu dinledikten sonra bir tıp doktoruna başvurdum ve bana testislerin içinde yaklaşık on iki metrelik bir tüp bulunduğunu bildirdi.* Sperm hücreleri aslında testislerle prostat bezi arasındaki tüpte depolanıyor. Her ne kadar bu raporlar öncelikle regresyonlara dayansa da, açıklamalarda biyolojik olarak imkansız olan hiçbir şey yoktur. Tüm bu vakalarda uzaylılar kesinlikle üreme amaçlı genetik örnekler alıyor.

[* Bu tür bir operasyon, daha önce bahsettiğim von Neumann'ın testis torbasının son derece büyük olması olgusunu belki açıklayabilir.]

Kadın ya da erkeğin mide zarından örnek alınan ameliyatlar da vardır. Göbek deliğine büyük bir iğne batırılarak biyopsi alınır. Eğer kişi kök hücre veya birincil hücre olarak adlandırılan hücreleri elde edebilirse, o zaman aslında vücut klonlanabilir. Bu kök hücreler DNA'nın tamamını

birincil haliyle taşır.

Genetikçiler, birincil hücreler farklılaşıp ikincil hücrelere çoğaldıkça DNA'nın değiştiğini fark etmeye başlıyorlar. Bu birincil veya kök hücreler en yaygın olarak midede, ağızda, anal bölgede ve vücudun dış dünyayla arayüz oluşturan diğer kısımlarında bulunur. Testisler veya yumurtalıklar gibi gonadal hücreler de birincil hücrelerdir. Organizmanın tüm genetik kodunu taşırlar. Bütün bunlar, uzaylılar tarafından gerçekleştirilen fiziksel kaçırma olaylarının bir tür genetik araştırma olduğunu gösteriyor.

Kaçırılan pek çok kişiye yarı uzaylı, yarı insan yavruların gösterildiğini bildirdiği için, birisinin uzaylı genetiğini insan genetiğiyle melezleştirmeye çalıştığına dair hiçbir şüphe yok. Bunun olası bir nedeni, uzaylı ırkının çok yaşlı ve ölmekte olmasıdır. Zamanla genetikleri ya "köreldi" ya da artık ırkımızın gençlik genetiğini yeniden kazanmaya çalışacakları noktaya kadar bozuldu. Sanki bizim genlerimizi kendi genleriyle birleştirerek hasar kontrolü yapıyorlar. Bütün bunlar, bu tür faaliyetlerde bulunan herhangi bir uzaylının bizimkine benzer bir genetik temele sahip olduğunu gösteriyor.

Kaçırılan kadınların çoğu, erkek bir uzay insanı veya uzaylıyla çiftleştiklerini hatırlıyor. Bu durumlarda, uzaylılar fetüsün iki ay boyunca büyümesine izin verir (bazıları üç diyor), bunun üzerine dişi tekrar kaçırılır ve fetüsün alınması sağlanır. Bu durumlarda kadın hamile olduğunu öğrenir ancak nasıl hamile kaldığına dair hiçbir fikri yoktur. İki ay sonra hamilelik kaybolur. Bu tür raporlara ülke genelinde kaçırılan kadınlardan çok sık rastlanıyor.

Bu durumlarda olabilecek en az iki olasılık var. Bunlardan biri, yukarıda bahsedildiği gibi uzaylı erkek tarafından gerçekleşen gerçek döllenmedir. Diğer alternatif olasılık ise, kadından alınan ilk numunenin yabancı DNA'yla bir test tüpünde döllenmesi ve ardından birkaç ay

boyunca kadının rahmine yerleştirilmesidir. Daha sonra kadın tekrar çıkarılır ve artık kuluçkaya yatacak kadar büyüdüğü için fetüs çıkarılır. Daha sonra ne olaksa ona dönüşür. Bu ikinci olasılık, kısmen insan, kısmen de bitki benzeri, sürüngen veya buna benzer başka bir yaşam formu olan varlıkları tanımlayan raporlarla da desteklenmektedir.

Genetik örnekleme ve üreme, fiziksel kaçırmanın tek amacı değildir. Uzaylılar da implantasyon yapıyor. Bazen bu, aslında bir alıcı-verici (hem ileten hem de alan bir cihaz) olan bir aktarıcıyı yerleştirmek kadar basit bir meseledir. Bu alıcı belirli bir frekansa ayarlanmıştır ve belirli bir kodu tanıyacak şekilde anahtarlanmıştır. Bu kod alıcı-verici tarafından alındığında, uzaylıların sizi tekrar kaçırabilmeleri için konumunuzu bulmasını sağlayan bir iletimi tetikler. Bir sisteme sahip olmaları gerekiyor. Eğer bir kadını alıp ona bir fetüs yerleştiriyorlar ve iki ay sonra da fetüsü alıyorsa, o kadını istedikleri zaman bulabilmeleri gerekiyor. Eğer erkeklerden genetik örnek alıyorsa aynısını yapmak zorundalar.

Erkek kaçırma vakalarında meni örnekleri bir kez değil düzenli olarak alınır. Kaçırılma vakalarının durdurulması için terapi gören bir kişi bu konuda başarılı oldu ancak aşırı sperm hücrelerinin neden olduğu bir hastalığa yakalandı. Testislerle prostat arasındaki seminal tüpün uzaylılar tarafından temizlenmesine o kadar alışmıştı ki hiç mastürbasyon yapmamıştı. Bu birikim bir süre sonra sperm hücrelerinin çürümesine neden oluyor ve testislerde enfeksiyon kapmaya başlıyor. Bu teşhis, ona zaman zaman tüplerini temizlemeyi öğreten bir doktor tarafından teşhis edildi.

Fiziksel kaçırma olaylarının çoğu genetik incelemeler veya bir tür implantasyondur. Buna koşullandırma ve programlama da dahildir. İmplantların kendisi genellikle vücuda cerrahi olarak yerleştirilir. Basitçe bir şırınga veya daha kaba yöntemlerle vurulmuyorlar. Yara izleri bulunabilir, ancak çok incedirler ve gizlenmişlerdir, böylece ne

aradığınızı bilmedikçe onları bulamazsınız. Yaş çizgileri implant izleri gibi görünebilir. Daha belirgin olanı ise kollarda, bacaklarda veya vücudun herhangi bir yerinde bulunan kepçe izleridir. Bazen omurga boyunca veya cinsel organların yakınında ince, iplik benzeri bir iz bulunabilir.

Fiziksel kaçırma olaylarının çoğu gri uzaylılar veya “hükümet” tarafından gerçekleştiriliyor. Hükümet bu kişilerin kaçırılması yoluyla her türlü gizli tıbbi araştırmayı yürütüyor ve suçu uzaylılara atıyor. Uzaylılar iyi ya da kötü demiyorum ama konu bu olunca iki farklı gündeme baktığımız aşikar. Daha önce de tartıştığımız gibi, yabancı gündemlerin ortaya çıkma ihtimali oldukça rahatsız edici, ancak hükümetin gündemi daha da korkutucu geliyor.

Hükümet bazı kan örnekleri alsa da, genetik araştırma geleneksel olarak ana çalışma alanı olmamıştır. Öncelikle koşullandırma, implantasyon ve fiziksel implantları (silikon çip setleri) içeren tıbbi araştırmalarla ilgilenirler.

Tipik bir kaçırılan kişiyi hipnotize ederseniz, kısa sürede uzaylılara varırsınız. Bu yüzey hafızasıdır. Eğer kaçırılan kişiyi başka rutinler kullanarak bilinçaltının derinliklerine çekerseniz, uzaylılar bir anda insana dönüşecektir. Genellikle tanınabilir bir askeri üniforma giyeceklerdir. Uzaylıların bilinçaltının bu kadar derinlerine bir anı yerleştirmelerinin akla yatkın hiçbir nedeni yok. Eğer kaçırılma olaylarının ordu tarafından gerçekleştirildiğini düşünmemizi isteselerdi, insan kaçırma olaylarının sahte anısını alt bilinçaltına değil üst bilinçaltına koyarlardı.

Fiziksel kaçırmalarda kullanılan teknolojinin iki düzeyi vardır. Çoğu zaman, uzaylılar kelimenin tam anlamıyla bir insanı arabalarından çıkarırlar. Kişinin aslında arabadan çıkarıldığını biliyoruz çünkü geri döndüğünde kendini başka bir yerde buluyor ve arabasını almak

zorunda kalıyor. Bu durumlarda, insanın uzay gemisine ışınlandığı ve uzay gemisinden ışınlandığı bir teknoloji kullanılır. Belirli bir hedefe ulaştıklarında veya oradan ayrılırken, tamamen durmadan önce uzayda süzülebilirler. İkinci teknoloji ise hükümetin gelip birini yakalaması veya kaçırmaması. Evde başka biri varsa bilinçsiz bir duruma gireceklerdir. Uzaylılar aynı zamanda istemedikleri insanları da dışarı çıkarırlar, ancak bu vakalar genellikle hükümetin kaçırdığı durumlar olarak ortaya çıkar.

“Devlet kaçırmaları” başlığı altında yürütülen pek çok program var. En önemli programlardan biri, çocukların kaçırılarak programlanması ve daha sonra ulusal kaos durumunda harekete geçecek bir tür süper gizli ordu gücüne dönüştürülmelerinin sağlanmasıdır. Zaman zaman dalgalanan ama sonuçta kontrolle ilgilenen güçlerin gündemini yürütmek üzere programlanmışlardır.

Hükümet tarafından yapılan bu fiziksel programlama, akıl hastanelerinde kullanılan elektroşok makinesine çok benzeyen bir elektroşok sistemiyle yönetiliyor. Kullandıkları özellikle etkili bir teknik, kişiyi kelimenin tam anlamıyla elektriksel olarak cinselliğin doruğuna çıkaracak. Kişi en yüksek noktaya kadar uyarıldığında (erkeklerde boşalmadan hemen önce ve kadında vajinal duvarların kasılmasından hemen önce), bu durumu askıya alırlar, böylece kişinin bilinci ve fizikselliği orgazm halinde askıya alınır. Zihin askıdadır ve teknik olarak oldukça açıktır. Bu noktada tek yapmaları gereken, bir bellek bloğunu alıp onu yerleştirmektir. Teknoloji, neredeyse her aracının bunu yapabileceği şekilde geliştirildi. Kişiye elektroşok uygulaması bilgisayar tarafından gerçekleştirilir ve program, daha sonra taşınabilir bir bilgisayara yerleştirilebilecek bir diskete konulur. Teknolojideki bu ilerlemeyle birlikte, bir temsilcinin ihtiyacı olan tek şey, konunun bağlantılarını kuracak bir şemadır.

Ajan ilk önce kurbanı şu ya da bu şekilde bastırır. Daha sonra kabloları bağlar, bilgisayarı açar, disketi takar ve programı çalıştırır. Bir bellek

bloğunu diğerine taşıma ve anıları saklama yöntemi tamamen iptal edilmiştir. Ayrıca düşünceleri zihnın farklı bölümlerine yerleştirirler. Kişi cinsel bir duruma her girdiğinde, düşünce tüm varlık aracılığıyla programlanır. Bu tür kişiler genellikle implantın aktif kalması için seks yapmaya programlanmıştır.

Yukarıdaki şekilde cinsel olarak programlanmış kişiler, cinsel bir duruma girdiklerinde programlanmış olan her türlü bilgiyi de kendilerine aktarırlar. Cinsel coşku oldukça manyetik ve hipnotik bir durumdur ve “sihir” içerdiği söylenmektedir. Böyle bir durumda, bir ortak diğerine programlanana göre iletim yapabilir. Hatta kişiye bilinçaltında, taraflardan herhangi birinin ne olup bittiğinin farkında olmadan, partnerine aktarım yapabilecek noktaya kadar çiftleşmelerini kontrol etmesi yönünde telkinler yapılabilir. Bir “zihin kaynaşması” meydana gelir. Bazı genç erkekler mucizevi bir şekilde bir kadında muazzam bir arzu uyandırabilecek derecede programlanmıştır. Eğer programcılar bir programın etrafa yayılmasını istiyorsa, bu tür genç erkekler, ilgili kadınların programlarının hedef alınmasıyla etrafa tohum ekerler. Bu sayede bir fikir ya da program toptan olarak topluma kazandırılabilir. “ABC deterjan al”, bu politikacıya oy ver gibi basit bir program da olabilir, çok daha karmaşık da olabilir. Bu erkeklerin bazılarında manyetizma, günde iki veya üç kez, bazen birden fazla kadınla çiftleşebilecek kadar fazla mesai yapıyor. Bu erkekler karabasan gibidir ve kadınlar üzerinde romantik olsa bile oldukça yıkıcı bir etkiye sahip olabilirler. Benim tahminim, otuz yaşın altındaki erkek nüfusun yaklaşık yüzde onu bu şekilde programlanmıştır.

Koşullandırma programlamayla ilgilidir ancak farklı bir prosedürdür. En yaygın koşullandırma türü aynı zamanda elektroşok kullanır. Deneğin alnının yanlarına iki elektrot yerleştirilir ve önüne bir resim yerleştirilir. Resim kişiyi etkilemek için tasarlanmıştır. Diyelim ki insanları Başkan'dan nefret etmeleri konusunda eğitmek istiyorlar. Başkanın yüzünü ekrana yansıtıp konuyu şok edecekler. Bir süre sonra

kişi, Cumhurbaşkanı'nın resmini her gördüğünde veya aklına her geldiğinde tepki verecek. Paniğe kapılacak ve Başkandan nefret etmeyi öğrenecektir.

Koşullandırma aynı zamanda bir kişinin davranışını kontrol etmek için de kullanılır. Diyelim ki birisinin almasını istemedikleri belirli bir tepki var. Konuyu ele alacaklar ve bu tepkiyi tetikleyecek bir şeyler yapacaklar ve ardından onları tam o noktada şok edecekler. Zamanla kişi bilinçaltında bu tepkiden kaçınmak için mümkün olan her şeyi yapacaktır. Farklı ve daha karmaşık koşullar kolaylıkla tasavvur edilebilir, ancak bunlar koşullanmanın temel ilkeleridir.

Uzaylıların şartlanmaya ihtiyacı yok. Aslına bakılırsa, elektroşokun kullanıldığı gerçek bir uzaylı kaçırma olayını hiç duymadım. O kadar da kaba değiller. Birinin zihnini etkilemek istiyorlarsa astral programlama gibi daha karmaşık tekniklere sahipler.

Astral programlama, ruhu, astral varlığı veya ona her ne demek istiyorsanız onu ortadan kaldırdıkları zamandır. Fiziksel olmayan özünüzden bahsediyoruz. Geceleri hepimiz bedenimizi terk ederiz ve astral seyahate çıkarız. Bazılarımız bunun diğerlerinden daha fazla farkındadır. Rüyalarınızda farkında olmak ve bu durumda bilinci gerçekten varsaymak eski bir okült tekniktir ve bugün popüler olarak bilinçli rüya olarak anılmaktadır. Gerçek astral seyahat, bedeninizi terk edip çevreye seyahat edebileceğiniz ve objektif durumları ve insanları görebileceğiniz zamandır. Bazı insanlar astral düzlemde fiziksel formda görünebilecekleri kadar sağlamlaşabilirler. Bu prensip bazen Mesih'in dirilişini açıklamak için kullanılır. Eğer kişi bu yetiyi tamamen geliştirmişse, aslında iki ayrı yere yerleşebilir ve görevleri başka bir yerde gerçekleştirebilir.

Uzaylılar bizi fiziksel olarak alıp götürebilme yeteneğine sahip oldukları gibi, bizi bedenlerimizden çıkarıp gemilerine de götürebilirler. Astral

kaçırılmalar aslında enerjisel kaçırılmalardır. Uzaylılar bazen sadece enerjimizi denemek isterler. Son kaçırılmamızdan bu yana kalıplarımızı denemek veya enerji bedenimiz hakkında bilgi almak isteyebilirler. Ayrıca bizi istediklerini yapıp söylememiz için programlamak isteyebilirler. Astral programlama işe yarar ve her zaman yapılır. Montauk'ta oldukça sık kullanılıyordu ve kullanılıyor.

Astral kaçırılmalar fiziksel kaçırılmalarla karıştırılabilir çünkü pek bir fark yoktur. Ya astral varlık bedenın dışına çıkıyor ya da beden ağırlıksız hale geldi ve uzaylılarla birlikte süzülüyor. Vücudunuza fiziksel olarak bir şey yapıp yapılmadığını öğrenmek istiyorsanız kepe izlerine bakabilirsiniz. Ağrı iyi bir ölçü değildir çünkü ağrı astral olarak da verilebilir.

Hükümet fiziksel adam kaçırma konusunda oldukça yetenekli olduğu gibi, astral üzerinde de çalışma yeteneğine sahiptir ancak bu, alışlagelmiş operasyon yöntemi değildir. Bir insanı bedenden çekip çıkarabilecek ve kaçırılan bir kişiyle psişik bir operatörün zihnini birleştirip anıların zihnini boşaltabilecek bir Psikiyatri Birlikleri var. Uzaylılarda olduğu gibi son kaçırılma olayına dair okumalar yapılıyor. Casuslar, casus olduklarının farkına bile varmadan bu şekilde okunabilir. Gece Psi Şirketi tarafından bir casus kaçırılır. Zihin birleştirme işlemi yapılır ve casusun gördükleri bilinip kaydedilir. İstedikleri takdirde konuyu fiziksel olarak da kaçırıp istediklerini yapabiliyorlar. Daha sonra bir implant sınıfını tartışacağım.

aynı şey ama implantlar hafızayı sorgulama yeteneğine sahip değil. Yalnızca duyularımızın algıladığını iletebilirler.

Uzaylılarla hükümetin birlikte çalıştığı durumlar da var. Bu, Rigel'in grileriyle bir çeşit anlaşmamız olduğu fikrine dayanıyor. İktidar her fırsatta bu şemsiyenin arkasına saklanıyor.

Fiziksel ve astral kaçırılmaların yanı sıra, daha önce tümevarım olarak bahsettiğim üçüncü sınıf da vardır. Burası onların fiziksel olmayan varlığınıza girdikleri ve okumalarını ve programlamalarını yaptıkları yerdir. Bu astral kaçırılmalardan farklıdır çünkü sizi alıp götürmek yerine içinize gelirler. Bunun farklı bir uzaylı grup tarafından ve grilerden daha gelişmiş bir grup tarafından yapıldığını düşünüyorum. Bu uzaylılar (muhtemelen sürüngenler) tıpkı sizin gibi bedenlerini terk edebiliyorlar. Size girdiklerinde fiziksel değildirler ve savunmasız bir durumda varlığa nasıl gireceklerini, bedende konakçıyla birlikte yaşamayı ve işleri ne olursa olsun yapmayı bilecek kadar gelişmişlerdir. İndüksiyon saniyeler, saatler veya aylarca sürebilir ve görünüme göre fiziksel ve astral kaçırılmalarla aynı amaçlar için kullanılıyor. Bildiğim kadarıyla hükümet bu teknikte başarılı olamadı.

Bazı insanlar tümevarımı "içeriye girme" ile karıştırabileceğinden, bu olguyu açıklığa kavuşturmak istiyorum. "İçeri girme", daha önce başkası tarafından işgal edilen bir bedene gelen bir ruhu ifade eder. Genellikle orijinal konağın travmasından sonra olur. Diyelim ki birisi ölesiye korktu ve korkudan dolayı cesedini terk etti. Eğer vücut hala çalışır durumdaysa, klinik olarak kısa bir süreliğine ölmüş olsa bile başka bir varlık devreye girer ve onu canlandırır. Buna "içeriye girme" denir. Elbette içeri giren ruh, içeri giren ruh tarafından meydana getirilmiş olabilir. Cesedi istediği için asıl ev sahibini korkutmuş olabilir.

Diğer birçok durumda "içeri girme" meydana gelebilir. Diyelim ki Hector Amca, Johnny'ye yedi yaşındayken cinsel tacizde bulundu. Johnny durumu o kadar kötü buldu ki tacize uğramak yerine ayrılmaya karar verdi. Sonra bakıyorsun Johnny gitti. Hector Amca cesedin öldüğünü anlamadan önce başka bir varlık devreye girip görevi devralır. Ebeveynler daha sonra çocukta büyük değişiklikler fark eder. Daha sonra ebeveynler, Hector Amca'nın çocuğu taciz ettiğini öğrenebilir ve bu büyük değişikliği istismarın bir sonucu olarak değerlendirebilirler. Johnny'nin artık Johnny olmadığını, artık Billy olduğunu hiç

düşünmediler. Johnny ismine ve onunla birlikte gelen hayata tepki vermeyi hızla öğrenir.

Bir "içe itmek" veya "zorla içeri sokmak" yine de farklı bir olgudur. Burası birisinin bir varlığı zorla bedenden çekip çıkardığı ve başka bir ruhu içeri ittiği yerdir.

Hayal edilebilecek pek çok ayrıntılı senaryo olsa da, bildiğim kadarıyla bunlar uzaylıların ve hükümetlerin implantasyonlarının temelleridir. Montauk Projesi ile ilgili diğer kitaplarımda da bu konuyu daha detaylı yazdım.

Chapter 17

- Bulundun

mu Kaçırıldın mı?

Önceki bölümü okuduktan sonra okuyucu olarak ilginizi çekecek bir sonraki şeyin kaçırılıp kaçırılmadığınız ve eğer kaçırıldıysanız bu konuda ne yapılabileceği olduğunu düşünüyorum.

Kaçırılanların çoğu bundan zaten oldukça emin. Diğerleri, emin olmadıkları veya sadece başlarına ne geldiğini hissettiklerinin onaylanmasını istedikleri öznel deneyimler yaşadılar. Birçoğu kaçırılıp kaçırılmadıklarını nasıl anlayacaklarını bilmek istiyor.

Bir kaçırılma veya uzaylı arayüzünün tanınması genellikle ilk önce rüyalarınızda ortaya çıkar. Belleğinize yerleştirilen bellek bloklarının aşınması ve bunun sonucunda, rüya halindeyken yüzeye yerleştirilen anıların sızması tipik bir durumdur. Bundan sonraki aşama aslında kaçırılma anılarınızı hatırlamaktır. Bir UFO'ya götürüldüğünüzü ve üzerinde çalıştığınıza yemin edeceksiniz. Bu anıyı daha da derinden takip ederseniz, uzaylı anısının aslında bir et kamyonunun veya benzeri bir şeyin arkasında meydana gelebilecek bir insan kaçırma olayını örtbas ettiğini keşfedebilirsiniz.

Kaçırıldığına dair diğer belirtiler arasında şunlar da yer alır: hafıza kaybı, zaman kaybı, kulaklarda belirgin ve sürekli çınlama, gecenin ortasında açıklanamaz bir şekilde uyanma ve başka türlü açıklanamayan ani psişik yeteneklerin ortaya çıkması.

Pek çok kişi daha fazla araştırma yapacak ve söz konusu zaman dilimine geri dönebilmek için birini aramak isteyebilir. Farklı teknikler var ve sizin için rahat olan bir şey bulmak isteyeceksiniz. Programsızlaştırma burada kastettiğim şey için çok ağır bir kelime. Genellikle kişi hipnoz

yoluyla bilincin farklı katmanlarından alınır. Ne yazık ki, sıradan hipnoz genellikle bilincin yalnızca ilk iki katmanına nüfuz eder ve gerçek bilgi sıklıkla gözden kaçırılır. Uzaylılar ve hükümet, genellikle bilincin üçüncü veya dördüncü katmanlarında bulunan kirli işlerini gömmeye çalışıyorlar. Ayrıca hükümetin ve uzaylıların ulaşmakta zorlandığı beşinci bir bilinç düzeyi daha var. Burası fiziksel zihnin fiziksel olmayan zihne ulaştığı alandır.

İnsanların benden bu farklı bilinç düzeyleri hakkında ayrıntılı bilgi vermemi isteyeceklerini biliyorum, bu yüzden onları tanımlarken biraz cesur davrandığımı hemen söyleyeceğim. Bunlar, gözlemlediğim insanların ortalama tepkilerine dayanan, oldukça keyfi ayrımlardır. Bu tür çalışmalarda insanlarla çalışıyorsanız, onlara farklı isimler vermek isteyebilirsiniz, ancak sonunda bu bilinç katmanlarını kendi başınıza tanıyacaksınız. Ders kitaplarında hiçbir zaman bilimsel olarak sınıflandırılmamış birçok fiziksel bilinç düzeyi vardır. İnsan zihnine ilişkin doğru bilgiler kasıtlı olarak karıştırılmaktadır. Bazı kitaplar fiziksel olmayan dört bilinç düzeyi olduğunu söylüyor ama ben daha fazlasının olduğuna inanıyorum. Bu alan nüfuz edilmesi en zor olanıdır çünkü varlıklar genellikle daha fiziksel yönlerle sarmalanmıştır.

Bu son husus, gerçek kaçırılmalarla ilgili kurtarıcı lütfunuzdur. Başka bir deyişle, ruhun hiç kimsenin, hatta en kurnaz ve usta uzaylıların bile nüfuz edemeyeceği yönleri vardır. Kaçırılmalara karşı en iyi savunma hattı sadece “hayır” demektir. Siz kendiniz izin vermediğiniz veya gerçekleşmesine izin vermediğiniz sürece hiçbir şeyin sizi etkileyemeyeceği ezoterik bir gerçektir. Elbette “hayır” demek o kadar kolay olmayabilir. Bu durumda sizinle çalışabilecek güvendiğiniz birini bulmak isteyeceksiniz. Ancak, sonuçta kendi kaderinizi doğrudan belirleme yeteneğine sahip olduğunuz gerçeğini asla gözden kaçırmamalısınız.

Ayrıca ilgili kişinin kendi bilinçli iradesinin sınırları dahilinde uzaylılarla

iletişim kurduğunu hissettiği daha yüksek düzeyde bir "kaçırılma" olgusu da vardır. Herhangi bir travma olmadan farklı boyutlara gidebilir ve varoluşun çeşitli yönlerini keşfedebilir. Ancak yine de bu kişiler bazen karşılaştıkları çeşitli konularda yardıma ihtiyaç duyabilirler.

Ciddi sorunları olan ya da bu tür konularla uğraşan kişiler için öncelikle cinselliğin netleştirilmesi gerektiğinin farkına varılmalıdır. Bunun nedeni, insanların programlarının bulunduğu derin seviyenin burası olmasıdır. Bu alan temizlenirse diğer tüm bloklar hızla temizlenecektir. Ancak çok dikkatli olmak gerekir. Bilge bir uygulayıcı, bir seferde yalnızca küçük bir travmanın yüzeye çıkmasına izin verecektir. Fazlası konuyu bunaltıcı olabilir. Hepimizin travması var. Şu anda hiçbir şey hissetmiyor olabilirsiniz, ancak muhtemelen hayatınız boyunca acı ve duygusal travmanın eşlik ettiği sürekli yaralanmalar geçirmişsinizdir. Şu anda aklınızda olmayabilir ama artık hatırlamadığınız bir yerde saklanıyor. Zihninizi indirmeye başlarsanız acıyı bir kez daha hissedersiniz. Hükümet programlarını zihninizdeki travmanın arkasına saklayacak. Ayrıca öyle bir ayarlamışlar ki, zihninizde ESP'nizin (ekstra duyuşsal algı) depolandığı bölgeye giderseniz travmayı bulacaksınız. Bu, psişik yeteneğinizi azaltır. Ne kadar çok travma yaşarsanız, o kadar az ESP mevcut olacaktır çünkü üçüncü ve dördüncü bilinçaltı düzeyiniz travmayla meşguldür. Sonuç olarak hemen hemen herkes, ESP'nin geldiği zihin düzeyini temizleyerek ESP güçlerini çoğaltabilir.

Uzaylılar ya da hükümet bir kaçırılmanın anılarını travmanın altına gömdüğünde çok ustaca bir şey yapmış oluyorlar. Bölgeye yaklaştığınız anda paniğe kapılacaksınız çünkü tüm travmanızı görebiliyorsunuz. Programlamayı hızlı bir şekilde kaldırmaya çalışan ve ne yazık ki tüm travmalarının bir anda ortaya çıkmasına neden olan insanlara tanık oldum. Bu insanlardan ikisi kendini beğenmiş kişilerdi ve bu durumun üstesinden gelebileceklerini düşünüyorlardı. Her ikisi de çıldırdı ve hatta biri araba kazası geçirdi. Hem uygulayıcılar hem de kaçırılanlar, bilincin daha derin katmanlarına nüfuz ederken bu faktörleri akılda

tutmalıdır.

Chapter 18

İmplant

Tıpkı fiziksel ve astral kaçırmalardan bahsettiğimiz gibi, aynı zamanda fiziksel ve astral implantasyonlar da vardır. Çalışmam sırasında, aslında bir kişinin bedenini kapsayan aurik alana yerleştirilmiş bir düşünce birimini gördüm. Bu, tesirlerini veya okumalarını gönderirken kendi başına bir birim gibi davranan tipik bir astral implanttır.

Fiziksel implantlar iki kategoriye ayrılır: inert implantlar ve biyolojik implantlar. Hareketsiz veya tamamen fiziksel bir implant, vücuda yerleştirilen bir metal, kristal, silikon çip veya başka bir madde parçasıdır. Bunlar doğrudan deneğin sinir sistemine iletilecek şekilde tasarlandı. Yakın zamanda bu implantların çoğunun biyolojik olduğunu öğrendim. Biyolojik implantasyon için bir denek alındığında hücre yapısının bir örneği alınır. Kaçıranlar daha sonra DNA ve hücre yapısı üzerinde bir miktar genetik mühendisliği yapıyor, onu kültürlüyor ve biyolojik maddeden bir alıcı-verici yetiştiriyor. Bu biraz avangardın ötesinde bir fikir gibi görünebilir, ancak biyolojik bir malzemenin radyo alıcı-vericisi üretecek şekilde yapılandırılmayacağını gösteren hiçbir bilimsel araştırma yoktur. Normal bir alıcı-vericinin kabloları varken biyolojik versiyonu, kabloyu ve diğer devreleri kopyalayan biyonik hücre yapılarını kullanır.

Tipik olarak erkekte gonadların hemen üzerine vücuda yerleştirilen bir implant keşfedildi. Dışide tam olarak nereye oturacağından emin değilim. İmplant, kişi cinsel olarak heyecanlandığında iletim yapacak şekilde tasarlandı. Eğer kişi heyecanlanmıyorsa herhangi bir aktarım gerçekleşmez.

Bu implantlar sıklıkla cinsellikle ilişkilendirilse de durum her zaman böyle değildir. Bu tür bir implantın aynı zamanda beynin optik merkezine de bağlı olduğu bir örnek buldum. Yani bir adamın gözleri ve yüzü önünde elimi salladığımda implantın aktarımı değişti.

Brooklyn'den bir arkadaşım beni ziyaret ettiğinde ve implant taraması yaptırmak istediğinde biyolojik implantın tuhaf ve çarpıcı bir örneği gün ışığına çıktı. O dönemde, içinde radyo devresi bulunan implantları bulmak için spektrum analizörleri, izgara dipli osilatörler (bu, rezonans ağlarını arayan bir cihazdır) ve diğer ekipmanları kullanıyordum. RF (radyo frekansı) sondasını vücudunun üzerinde hareket ettirdiğimde, onu karnına yaklaştırdığımda bir sinyalin ortaya çıktığını fark ettim. Probu karnından çıkardığımda sinyal azalıyor ve spektrum analizöründe neredeyse kayboluyordu. Elbette elektronikle çalışan herkes spektrum analizörlerinin o kadar doğru olmadığını bilir, bu yüzden sinyali "sıfır atmam" gerekiyordu. Bu, sinyali bir analizöre koyduğum anlamına geliyor, böylece bu adamın vücudundan iletilen sinyalle eşleştirilip tanımlanabilecek. İmplantın açık olduğu gerçek taşıyıcı frekansını öğrenmek istedim ve buldum. Bakın, Brooklyn'deki Kanal 25'in aynıysydı!

Bu oldukça şaşırtıcı bir keşifti ve oldukça inanılmazdı. Daha sonra sinyali bir televizyon monitöründen okunabilecek şekilde dönüştürdüm. Tabii ki aynı Kanal 25'ti ve onu ekranda görebiliyordum. Bu adam aslında Kanal 25'i Brooklyn'den dinleyip yeniden yayınlıyordu. İmplantı tam olarak aynı frekanstaydı ama aynı zamanda iş yerinde tuhaf bir teknik tuhafılık da vardı. Bu implant alıcı-vericisi, simpleks tekrarlayıcı olarak bilinen tarzda hareket ediyordu. Bu, sinyali alan bir alıcıya sahip bir cihazdır. Daha sonra sinyalin iletilmesinden sonra bir gecikme olur. Sinyali tekrarladığı için tekrarlayıcı olarak adlandırılır. Adamın implantı kafa karıştırıcıydı çünkü alıcı ve verici aynı anda açıktı. Bu, ortalama bir okuyucuya alışılmadık bir şey gibi gelmeyebilir ama bir elektronik uzmanı olarak hayrete düştüm. Hiç böyle bir cihaz görmemiştim ve nasıl

yapılacağını da bilmiyorum.

Biraz düşündükten sonra birisinin dahiyane bir sistem kurmuş olduğunu fark ettim. Aslında Kanal 25'teki implant yayınlarını arkalarında taşıyorlardı. Birisi radyo algılayıcısıyla ona yaklaşıp sinyali alırsa, otomatik olarak bunun Kanal 25 olduğunu varsayar ve adam zamanın çoğunu harcadığı için hiçbir şey düşünmezdi. o bölgede geçirdiği süre. Video bilgisi senkronize darbe adı verilen şey boyunca hareket eder. Daha spesifik olarak, nabzın üzerinde hareket eder. Bu özel implant iletiminin ustaca yönü, nabzın altında aşağı doğru gitmesiydi. Bilgilerini taşımak için darbenin başka bir yönünü kullanarak iletimi destekliyorlardı. Bu, en iyi haliyle gizli yayıncılıktır.

Bu adam vücudunda bir tür alıcı-verici implantı bulunduğunu fark ettikten sonra, röntgene çekilmeye gönüllü oldu. Birkaç farklı röntgen çekilmesine rağmen implant bulunamadı. Üzerinde yapılan MR, olmaması gereken bir yerde bulunan bir doku çuvalını ortaya çıkardı. Bu sadece bir yağ birikintisiydi. Doktorun bu konuda söyleyebileceği tek şey buydu. Yağ birikintisi doğrudan kan damarlarına bağlandı. Kanın iyi bir iletken görevi gören bir tuzlu su çözeltisi olduğunun farkına varıldığında, model çok açıktı. Kan damarları, implant için anten görevi gören kasık bölgesinden geçiyordu. Biyolojik olarak güçlendiriliyordu ve tüm pratik amaçlar için canlıydı.

Bir kısmı taşınabilir bir bilgisayar gibi davranan ve göğsün ortasında göğüs kemiğinin altına oturan başka bir implant yüzey kaplama sınıfı daha vardır. Kalbin sol tarafında, göğüs kemiğinin hemen üzerinde bazen bir çip bulabilirsiniz. Bu, implantın CPU'su veya Merkezi İşlem Birimi görevi görür. Etkinleştirilecek hafızayı ve programları saklar. Göğüs kafesinin alt kısmında alıcı-verici olan biyolojik implant bulunur. Sinyalleri alır ve bunları kaburgaların üst kısmındaki CPU çipine gönderir. Bunların hepsi inanılmaz derecede ince bir tel ile boynun tabanındaki başka bir çipe bağlı. Bu, omurgaya ve beyne bağlanan

sinirsel arayüzdür.

Bu implant, her sinir için beş elektrottan oluşan bir grup tarafından düzenlenir. Sinir uyarısı nöron boyunca ilerledikçe bir elektrot bunu algılayacaktır. Bir diğeri dürtüyü iptal edecek. Üçüncüsü, önceki sinir uyarısını veya yepyeni bir sinir uyarısını yeniden yerleştirecektir. Bahsettiğim diğer iki elektrot, daha önce açıklanan dürtüleri geçersiz kılmak için tasarlanmış, ters yönlerdir. Bu sayede “sinir ağının” tamamına erişilebilmekte ve implant, insanın motor fonksiyonlarına tamamen erişebilmektedir. Hepsi çok sofistike.

Ek araştırmalar, HF (Yüksek Frekans) bölgesindeki yayınların, az önce bahsedilen nörolojik bilgilerin işaret ettiği kalıplara benzeyen bulanık yorumlamalara sahip bir nabız ortaya çıkardığını göstermiştir. Bu, bu özel implant stiline iletmek için kullanılan sinyal olabilir, ancak bu noktada tam olarak emin değilim.

Bu implantın daha önce keşfedilmemiş olmasının nedeni, onu bulmak için sinir ağını incelemeye çalıştığınızda kapanacak olmasıydı. Şans eseri, görünüşe göre arızalı olan ve kapanmayan genç bir adamla karşılaştım. Hemen implantı aradım ve bir grup implant buldum. Şaşırtıcı bir şekilde, Montauk'tan bildiğim kodlara yanıt veren empatik bir işlev aracılığıyla implantlarla doğrudan CPU arasında arayüz kurabildiğimi keşfettim. Kapatıp tekrar açabildim ve hatta kaydedilen bazı programları ve anıları tarayabildim. Bir kısmını benim de tasarladığımı hatırlamam uzun zaman aldı. Ben bunu tasarlayan ekipteydim. İmplant Montauk'ta benim yardımımla geliştirildi. Bu, cihazı istediğim zaman nasıl açıp kapatabildiğimi açıkladı. Devre beni tanıdı.

Her zaman böyle olumsuz bir pisliğe bulaşmadığımı düşünmek hoşuma gider ama gerçekte yüzleşip itiraf etmek zorunda kaldım. Montauk çocuklarının testçilerinden ve programcılarından biriydim. Bu aynı

zamanda başka bir konuyu da ön plana çıkarıyor: Programlandım mı? Bu soruyu birkaç kez sormak zorunda kaldım. Cevabım “evet”. Programlandım ve muhtemelen bir dereceye kadar hâlâ öyleyim. Bu yüzden insanlarla çalışıyorum ve araştırma yapıyorum. Ayrıca, ilgili kişilerin yararına çalıştığım ve bir tür hükümet programı yürütmediğimden emin olmak için yaptığım işleri takip eden bir grup medyumum da var. İşimin bu yönü konusunda çok bilinçliyim ve endişeliyim. Bazen bu tür bir işi yapabilecek tek kişinin ben olabileceğimi hissediyorum çünkü bir hükümet projesinden düşmüş ve aynı zamanda bu düzeyde programlamayı kaldırma yeteneğine sahip olan neredeyse tek kişi benim. Ve eğer birinin programını kaldırırsanız, orijinal programlamanın nasıl yapıldığını bilmeniz gerekir. Çoğu durumda, bu adamların nasıl açılacağını biliyorum çünkü onların programlanmasına yardım ettim. Bu yöntemleri bilen birinin programımı kaldırmasını çok isterdim, ancak yöntemleri öğrenmeye istekli, güvenilir ve ulaşılabilir birini bulamadım. Ayrıca aşırı derecede güvenlik bilincine sahip olmam gerekiyor.

Bu anlattıklarımın dışında başka implantlar da var. Örneğin, harici bir konumdan gelen sinyalleri algılamaya ve oraya geri iletmeye adanmış bir dizi implant vardır. Bu implantlar vücudun her yerine yerleştirilebilir ancak sıklıkla sol kulağın arkasında bulunur. Bu tür, içinde çizgiler bulunan bir kristal parçasına veya siyah kayaya benzer. Bu çok ileri bir teknolojidir ve uzaylılar tarafından kaçırılanları bulmak için kullanılmaktadır. Bu implantların düşünme süreçlerini mutlaka etkilemesi gerekmez. Bunlar, bir sinyalin ev konumundan gönderildiği transponderlerdir. İmplant bir sinyali tanır ve geri gönderir. Uygun ekipmanla kaçırılan kişinin yeri belirlenebilir.

Bu aktarıcı implantları zaman zaman deneğin vücudu tarafından reddediliyor ve yüzeye çıkmanın yolunu buluyor. Kaçırılanlardan biri alnından bir kristal çıktığını bildirirken, bir diğeri penisinin başından bir kristal çıktığını gördü. Ben devletin genital bölgeye yaptığı implantların

özgün bir uzaylı tasarımına dayandığını düşünüyorum. Testis torbası, penis ve vajinadaki implantları keşsettikten sonra uzaylıların bunu neden yaptığını anlamaya ve kendilerininkini yapmaya başladılar. Bir sonraki adım, tasarıma eklemeler yapmak ve kendi implant yapılarını oluşturmaktı. Bu implantların vücutta nerede bulunacağı, neyin izlendiğine veya implantın hangi sinir yapısını kesintiye uğratması gerektiğine bağlıdır.

Bu cihazlar genellikle bir kayaya benzer ve çoğu gözyaşı damlası şeklindedir. Yanlar düz olup ön ve arka yarım ay şeklindedir. Genellikle dokuya yerleştirilip orada bırakılırlar. Bazen, tipik olarak sinir ganglionlarına bağlı olan implantlardan çıkan kablolar rastlanabilir. Gönderdikleri sinyalleri henüz alamadığım için bu kristal implantların hangi güçlere sahip olduğundan emin değilim.

Bunlar tek implantlar değil, ancak okuyucuya bunların ne kadar karmaşık ve karmaşık olabileceği konusunda bir fikir vermesini umuyoruz. Daha sonra, bir implantın nasıl tespit edilip temizleneceğine bakacağız.

Chapter 19

İmplantların Tespiti ve Temizlenmesi

Fiziksel implantları tespit etmenin birçok yolu vardır. Manyetik rezonans görüntülemedeki en son teknolojiyle fiziksel olarak tarama yapılabilmektedir. Ayrıca farklı türdeki elektronik ekipmanlarla da alınabilirler. Belki de en kolay yol, söz konusu kişinin aurasını psişik olarak taramaktır.

İmplant kişinin aurasında her zaman bir rahatsızlık yaratacaktır çünkü bedene ait olmayan herhangi bir nesne bir tür aura türbülansı olarak tezahür edecektir. Aura, insan vücudunu çevreleyen elektromanyetik alandır. Aynı zamanda ruh ile beden arasındaki arayüz olarak da tanımlanabilir. Bazı insanlar auraları çimen kadar sade görürler. Ben şahsen ellerimle bir kişinin vücudunun önünü tarayabiliyorum ve aura alanındaki bozuklukları tespit edebiliyorum. Bu sadece implantın varlığını değil, aynı zamanda vücuttaki yerini de ortaya çıkaracaktır.

Çoğu pratisyenin implantları tanımak için ellerinde elektronik veya tıbbi ekipmana sahip olmadığının farkındayım. Aura taraması birçok insanın yapabileceği bir şeydir ve ilgili ve sezgisel kişiler tarafından bir beceri olarak edinilebilir. Ellerinizi bir bedenin üzerinde gezdirerek (dokunmadan) ve elektromanyetik alandaki bozuklukları hissederek başlayabilirsiniz. Elbette farklı derecelerde uzmanlıklar vardır.

İmplant tespit edildikten sonra temizlenebilir. Ama önce kundalininin yükselişine konu hazırlanmalıdır. Kundalini aslen bir Hindu kavramıdır

ve yılan benzeri bir düzende tezahür eden insanoğlundaki ilk enerji veya yaşam gücü olarak tanımlanır.

Yaşam da dahil olmak üzere tüm enerji, daha ayrıntılı ve karmaşık formlara dönüşen spiral desenlerle başlar. Bu spiral ateş deseninde görülebilir ve birincil yayılımdır. Doğadaki geometrik desenler bu spirallerin etrafında oluşur ve sonunda fiziksel düzlemdeki biyolojik organlara dönüşür. Fiziksel düzleme giderken, kişi girdap benzeri desenler halinde dönen ve yılan veya yılan benzeri bir desen oluşturan enerji desenleri bulacaktır. Bu enerji kanalına yılan anlamına gelen kundalini adı verilmektedir. Yaşam tohumunun başladığı gonadlarda başlar ve omurga olarak bildiğimiz alanın etrafında dolandır. Yaşamdaki evrim aşamalarını temsil eden yedi özel ara istasyon veya enerji merkezi vardır. Bu enerji merkezleri, çakralar olarak bilinen, dönen enerji girdaplarıdır. İlk çakra gonadlarda başlar ve organizmanın acil hayatta kalma hamlesiyle ilgilidir. Bu, yaşamın üreme süreçleriyle (cinsiyet) ilgili olan ikinci çakraya karışır. Üçüncü çakra, organizmanın hayatta kalma gücünü simgeleyen solar pleksus'a karşılık gelir. Bu ilk üç çakra, yaşam fonksiyonunun temel yönleri oldukları için alt çakralar olarak bilinir. Her ne kadar “düşük” olsalar da, bütün için yüksek yönler kadar gereklidirler.

Solar pleksustan göğüs boşluğuna doğru ilerliyoruz ve bu merkez kalp çakrası olarak biliniyor. Duyguların ve duyguların organizma tarafından işlendiği yer burasıdır. İdeal olarak bu çakranın alt çakraları yüksek çakralarla harmanlaması gerekir. Kalp denge meseleleriyle ilgilenir. Kalp krizi geçiren insanlar genellikle kendilerini kalp durması olarak ortaya çıkan umutsuz bir dengesizlik durumuna sokan bilgiler karşısında şoka uğrarlar.

Kalbin üstünde boğaz merkezimiz var. Bu, ideal olarak kalp merkezi aracılığıyla işlenmesi gereken sözlü ifadeyi düzenler. Birisi yürekten konuşuyorsa, çok mantıklıdır.

Yaşam bu enerji merdivenini tırmandıkça, daha sonra halk arasında "üçüncü göz" olarak bilinen şeye ulaşır. Burası burnun hemen üstündeki bölgedir ve ana endokrin bezi olan hipofiz bezine karşılık gelir. Bu merkez zekayla ve kişinin görselleştirme ve yansıtma yeteneğiyle ilgilidir. Eğer alan tamamen engellenmemişse, birey kayda değer bir psişik yeteneğe sahip olacaktır.

Yaşam sarmalı akılla bitmez, beynin merkezine ve epifiz bezine doğru ilerler. Bu taç çakra olarak bilinir ve evrensel bilinci temsil eder. Enerji, bedenin dışından, sonsuzluğa bağlanan bu hazneden alınabilir.

Hindular enerjinin bu evrimini bir yılan olarak temsil ettiler ve bu, antik çağlardan beri farklı sanat formlarında muhteşem bir şekilde resmedildi. Her çakra, yılanın evrim kanalından yukarıya doğru kıvrılırken açılan bir çiçekle sembolize edilir. İncil'deki yılan, tüm yaradılıştaki kendini gösteren bu enerji modelinin sembolik bir versiyonuydu. Bu nedenle yılan birçok eski kültürde kutsaldı.

Her ne kadar yedi ana çakra olduğunu söylesem de aslında sonsuz sayıda minik enerji merkezi var. Kundalini'ye aşına olan çoğu insan bu özel sistemi tanıyacağından, kavramı yedi ana çakrayla tanıttım. Eğitime göre ikinci ve üçüncü çakra arasında sekizinci çakra da var. Bu zekayı temsil eder ama oldukça ilkel ve evrensel bir zekadır. Bu en iyi, başlangıçta cinsel üreme ve güç mücadeleleri yoluyla gelişen alt yaşam formları açısından anlaşılabilir. Organizmanın akıl sahibi oluncaya kadar, gelişebilmesi için evrensel bir akıldan yararlanması gerekir. Bu yön bilinçlidir ancak kendini pek yansıtmaz. Bundan bahsediyorum çünkü kaçırılanların çoğu bu sekizinci çakra aracılığıyla programlanıyor.

Özetle, kundalini ile sahip olduğumuz şey, yaşamın tohumundan yayılan son derece güçlü bir enerji kanalıdır. Daha yüksek kuvvetlerle bağlanabilen ve yük verilebilen bir elektrik devresine benzemez. Kundalini'nin bu yönü bize, insan aracının potansiyel olarak tüm

evrendeki herhangi bir dış kuvvete dokunabileceğini veya dinlenebileceğini söyler. İnsanların genellikle "daha yüksek" kaynaklar olduğu varsayılan farklı kaynaklardan gelen bilgileri bu şekilde aktarırlar. Bu, enerjinin kelimenin tam anlamıyla bilgi taşıyan dalgalara eşit olduğu radyo ve televizyon yayınlarında kullanılan prensibin aynısıdır.

Tipik bir insanda bu kundalini enerjisi her zaman mevcuttur ancak genellikle bloke edilir. Aldous Huxley'in "Algı Kapıları" adlı eserinde beynimizin güneş altında mümkün olan her algıyı içine aldığından bahsedilmektedir. Eğer tüm bu algılara bir anda maruz kalsaydık, kaos bombardımanına tutulurduk ve tam anlamıyla yan odaya giden yolu bulamazdık. Huxley, yalnızca en bariz hayatta kalma endişelerimizi ilgilendiren olgularla ilgilenmemizi sağlayacak şekilde algılarımızı filtreleyen "indirgeme valfi" adı verilen bir işlevi teorileştirdi. Bu bizi beynimiz tarafından algılanan önemli miktardaki bilgidен mahrum bırakır. Bu, beynimizin kullanmadığımız yüzde 70 ila 90'ıdır.

"İndirgeme valfi" ile ilgili olarak bunun evrimsel bir hata mı yoksa bir gecikme mi olduğu, yoksa insanların tuzağa düşürülüp daha düşük bir bilinç durumuna bırakılabilmesi için üzerinde oynanıp oynanmadığı konusunda kapsamlı bir çalışma yapılabileceği açıkça ortaya çıkıyor. kaçamadı. Toplumumuzda bilginin aşırı derecede bastırılması göz önüne alındığında, durumun ikincisi olduğuna inanmak zorundayız. İmplantlar ve düşünce aktarımı bu amaçlara ulaşmak için kullanılan iki güçlü araçtır.

Bütün bunlar şu soruyu doğuruyor: Manipülasyonu kim yapıyor? Çeşitli faktörler söz konusudur, ancak bunu daha sonra ele alacağız. Şu anda kundalinideki implantlar veya engellerle ve bunların nasıl serbest bırakılacağıyla ilgileniyoruz.

Hindular, temel çakranın uyarılmasıyla enerjinin "yılan"a doğru

ilerleyeceğine inanırlar. Enerji her çakraya ulaştıkça çiçek açar ve açılır, birkaç yaşam boyunca birikmiş olan tüm çöpleri temizler. Yılan omurgadan yukarı doğru ilerleyerek her çakrayı açarken, sonuçta evrensel bilinçle birleşen ve kişinin etrafına bir enerji yağmuru gibi yayılan taç çakrayı da açar.

Cinsel enerjiyi omurgadan yukarıya gönderen ve bilinç blokajlarını kıran şey cinsel enerjinin uyarılmasıdır. Her çakranın bir bloğu olduğunu ve çakraları açtıkça blokajları serbest bıraktığınızı düşünebilirsiniz. Bu yaklaşım aslında Hindu mistisizmi ile modern psikoloji ve kuantum fiziğinin birleşimidir. Sadece ne yaptığını tam olarak anlayan biri tarafından yapılmalıdır.

Bazen kundalini'nin aktivasyonu oldukça bunaltıcı olabilir çünkü kişiyi normal bilinç alanının dışına çıkarır ve rahatsız edici veya alışılmadık her türlü enerjiyi harekete geçirir. Öte yandan, eğer kendinizi temizlemezseniz, daha yüksek bir bilinç düzeyine ulaşma umudunuz da kalmaz. Bu aslında kişinin yapısında zaten mevcut olan doğal enerjilerle kendini yeniden tanıma meselesidir.

Tarih boyunca kişinin kundalinisini aktive ederek fiziksel alemin ötesine geçebileceği söylenmiştir, ancak bu ancak uzun yıllar süren ciddi çalışmaların ardından tamamlanabilecek tehlikeli ve zorlu bir yolculuktur. Bu zorluğun büyük bir kısmı bilincin bastırılmış olmasıdır. Artık bu tür etkinliklerin sofralarda konuşulabileceği bir döneme giriyoruz. Çıkış yolu kesinlikle daha elverişlidir, ancak yolun yine de her birey tarafından kat edilmesi gerekmektedir. Bu konuda çok sayıda uygulayıcı ve çok sayıda literatür bulunmaktadır. Her biri kendi yolunu bulmalı.

Gerçek fiziksel implantların azınlıkta olduğu unutulmamalıdır. Kesinlikle özel muamele gerektirirler. Astral implantlar ve zihin kontrol teknikleri de yapışkan olabilir ancak sıradan uygulayıcı için başa çıkması

genellikle çok daha kolaydır. Bu bölümdeki bilgilerin hiçbir implantların nasıl temizleneceğine dair eksiksiz bir inceleme anlamına gelmemektedir. Bu tam bir cilt gerektirecektir. Bu sadece ihtiyacı olanlara genel bir kılavuz olarak hizmet etmek içindir.

Chapter 20

—

Yıldız Savaşları

Zihin kontrol aktarımları ise tamamen farklı nitelikte olmasına rağmen implant konusuna uyan bir diğer olgudur. Gerçek hayattan bir araştırmayı aktararak bunların nasıl çalıştığını göstereceğim.

1995 yazında, adını Susan DaRe olarak tanımlayacağım bir kadından bir telefon aldım. Zihin kontrolü aktarımları, hastalık aktarımları ve diğer hemen hemen her şey tarafından hedef alındığını hissetti. Hikayesi beni o kadar ilgilendirdi ki onu ziyaret edip elektromanyetik bir çalışma yapmaya karar verdim. Zaten Virginia'da bir hamfest'e (amatör radyo cihazlarının alınıp satıldığı yer) gidiyordum ve Maryland'deki bir askeri tesis olan Fort Meade'in hemen karşısındaki evine uğramak çok da uzak bir şey değildi. Geldiğimde arkadaşı Bruce ile akşam yemeğine çıktık ve o bana hayat hikayesini anlatmaya başladı.

Susan 1951'de doğdu ve II. Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika'ya gelen ve Adolf Hitler'in Üçüncü Reich'ında yer alan bir Alman aile tarafından evlat edinildi. Ailesinin Orta Batı'da bir işi vardı ve sıklıkla CIA ve NSA çalışanları gibi istihbarat personeline ev sahipliği yapıyordu. Genç bir bayan olarak bir çeşit büyülu inisiyasyon yaşadı. Susan daha sonra implante edildi ve büyüdü. Bugün muazzam bir psişik yeteneğe sahip olduğunu iddia ediyor.

Susan bir yetişkin olarak öz babasını aradı ve onun Mısır'da yoğun bir şekilde görev yaptığını ve ABD askeri istihbaratında çok üst düzey bir konumda olduğunu öğrendi. Adamın kendisiyle olan tüm bağlantısını reddetmek istemesi dışında öğrenebildiği tek şey buydu.

Susan'ın tüm hikâyesini dinledikten sonra bana kendisinin hedef alındığını ve üvey ailesinin hâlâ istihbarat topluluğuyla (CIA) bağlantılı olduğunu söyledi. Susan, CIA'nın köklerinin Nazi SS'leriyle başladığı yönündeki yaygın teoriye şiddetle inanıyor. Hedef alınmasının nedeninin aile şirketi olduğunu söyledi. Üvey babası öldüğünde yarısını ona bırakacaktı. Üvey kardeşi, değeri yaklaşık on dört milyon dolar olan paranın diğer yarısını alacaktı. Susan, "kara büyü amcası" ile birlikte çalışan istihbarat camiasının, tüm işi öz oğlunun miras alması için ondan kurtulmak istediğine inanıyor.

Akşam yemeğinden sonra evine doğru giderken elektromanyetik çalışmaya başladım. İlk olarak bir aydır üzerinde çalıştığım 1080 Megahertz sinyalinin ayarladım. Arabasına yaklaştığımda sinyalin görüneceğini fark ettim. Bizden iyice ileri gittiğinde sinyal kayboluyordu. Sanki o sinyalin vericisi arabasındaydı. Durumun böyle olmadığını biliyorum çünkü aynı sinyali Kuzeydoğu'nun her yerinde alıyordum ve onun arabasından iletilmiş olması mümkün değildi. 1080 Megahertz sinyalinin Susan'a yönlendirildiğine şüphe yoktu.

Evine varır varmaz orada elektromanyetik araştırmaya başladım. Hemen 1080 MHz sinyalinin buldum ve ayrıca Montauk civarından rutin olarak yayılan 435 MHz sinyalinin de buldum. Ayrıca ekipmanımın alabileceği kadar düşük (yaklaşık 50 Kilohertz ile 400 Khz) güçlü bir ELF (Son Derece Düşük Frekans) yayını buldum. Farklı sinyallerin tüm gösterimini videoya kaydettim.

435 MHz'deki Montauk sinyali özellikle ilginçti çünkü Montauk'tan aldığım da genellikle parçalara ayrılıyordu. Eğer parçalar bir araya getirilseydi Maryland'de izlediğim sinyale benzer bir sinyal oluşturacaktı. Susan eve girip çıkarken 435 MHz sinyalinin kapsam modelinde ince değişiklikler olduğunu fark ettim. Onu etrafta gezdirdim ve nerede konumlanırsa konuşsun, dürbün üzerinde hafif bir değişiklik ortaya çıkıyor ve alıcıda da fark ediliyordu. Daha sonra tekrar 1080 MHz

sinyaline ayarladım ve aynı şeyi denedim. Eğer arabada hareketsiz oturursa 1080 MHz sinyali kayboluyordu. Eğer hareket ederse geri geliyordu.

Susan daha sonra bana Dr. Peter Moskova'nın bir raporunu gösterdi. ABD Psikotronik Derneği'nin başkanıdır ve mükemmel bir biyoelektrik manyetik araştırmacıdır. Kendisi Wilhelm Reich'in çalışmalarıyla ve radyonikle ilgileniyor ve ben onu zaten tanıyordum. Raporu, beyinde hasar olduğunu ve ELF ve VLF alanları gibi anormal elektromanyetik alanlara maruz kaldığını gösterdi. Kesinlikle anormal elektromanyetik alanları (435 Mhz ve 1080 Mhz sinyalleri) yakalamıştım.

Susan MR çektiğinde beyinde miyelin kılıfının kaybolduğu bölümler vardı. Bunun Multipl Skleroz'un başlangıcı olduğu biliniyor. Bu rahatsızlığın kendisi yönünde yayınlanan yayınların bir sonucu olduğuna inanıyor. Bunun mümkün olduğuna inanıyorum ve nedenini açıklayacağım. Öncelikle 435 Mhz—1080 Mhz ağının gerçekte ne olduğunu ele alacağız.*

[* 435 Mhz, 400-450 Mhz bandındaki herhangi bir frekansa, 1080 Mhz ise 1000-1200 Mhz bandındaki frekanslara karşılık gelir. Teknisyenler, 1236 Mhz'de iletim yapan ve okyanuslarda seyreden gemiler ve uçaklar tarafından navigasyon amacıyla kullanılan GPS veya Küresel Konum Sisteminden gelen sinyalleri almadığımdan emin olmak için ekstra özen gösterdiğimi belirtmelidir.]

Bu sinyaller, Montauk Piramitleri'nde tanımladığıma çok benzer bir parçacık iletimi olarak başlıyor (bu bilgi, bu kitabın arkasında Ek B olarak yer almaktadır). Parçacık hızlandırıcının tüm fikri, hızını sürekli olarak artırmak için bir birim elektromanyetik enerji (atmosferle etkileşime girmek için bir nitrojen atomu en iyisidir) elde etmenizdir. Parçacıklar ışık hızına dönüştükçe büyük miktarlarda enerji açığa çıkar.

Gezegeenin her yerinde bu sitelerden yaklaşık 24 ila 36 tane var. Her biri patlamış mısır uyduları olarak adlandırılan bir dizi küçük uyduya ateş ediyor. Bunların hepsi Stratejik Savunma Girişiminin (daha yaygın olarak SDI veya Yıldız Savaşları olarak bilinir) bir parçasıdır. Bu ışınlar gezegeenin her yerindeki uydu ağının etrafında sekiyor. Uyduların bir kısmı ışınları çoğaltır, bir kısmı ise birleştirir. Ordu, uyduların konumunu ve yönelimini kontrol ederek, birleşik bir ışını gezegeenin herhangi bir yerine yönlendirebilir. Ayrıca onu esasen bir parçacık dalgası olacak şekilde odaklayabilirler.

Bu uydu sistemiyle ilgili gözlemlediğim çok ilginç bir bilmece var. 1080 MHz yayınların frekansı yeterince yüksektir, dolayısıyla bunları tespit etmek için kullanılan antenler oldukça yönlüyse, belirli bir zamanda uyduların gökyüzünde bulunduğu alanları tam olarak belirleyebilirim. Buradaki muamma şu ki, anteni gökyüzünde nereye doğrultursam çevireyim, aynı güçte bir sinyal alıyorum. Bu bilgiyi Dr. Nicholas Begich'in söyledikleriyle bir araya getirmek daha da ilginç sonuçlara yol açıyor.

Dr. Begich, Yüksek Frekanslı Aktif Auroral Araştırma Projesi anlamına gelen HAARP olarak bilinen bir proje hakkında bilgi yayınladı. Bu genellikle hava durumu kontrol projesi olarak bilinir, ancak Dr.

Begich, HAARP'a bağlı 435 MHz sinyal tespit etti ve bir zihin kontrol fonksiyonunun kullanıldığını belirtiyor.

Dr. Begich'in araştırmasına ek olarak, şu anda bir frekansı başka bir frekansa çevirecek varsayımsal doğrusal olmayan bir fonksiyonla ilgili tartışılan bir teori var. HAARP projesinde de tam olarak bunun gerçekleştiğini düşünüyorum. HAARP projesi kapsamında geliştirilen Yüksek Frekanslı sinyaller, atmosferin üst kısmındaki, çoğunluğu nitrojenden oluşan enerjinin iyonize edilmesi için tasarlandı. İyonize nitrojen (N₂), daha sonra 435 MHz parçacık ışın iletimini tam anlamıyla

1080 MHz'den birine dönüştürecek bir çevirici görevi görür. Bu oldukça ustaca bir gelişme çünkü uydu ihtiyacını ortadan kaldırıyor. Bunun Star Wars teknolojisindeki en son gelişmelerden biri olduğuna inanıyorum.

Bunu 1080 MHz frekansıyla ilk karşılaştığımda anlamaya başladım ve Duncan Cameron'dan bu konuda tamamen psişik bir okuma yapmasını istedim. Duncan, sinyali dinledikten sonra bunun 435 MHz sinyalin yaklaşık 2,7 katı olduğunu söyledi. Bu hiç de uzak değil. 400-450 MHz'in insan bilincine açılan pencere olduğunu düşünürseniz 1080 MHz'i 2,7'ye bölerseniz 400'e ulaşırsınız. 2,7 oranı direkt isabettir.

Bu bilgiyi nükleer fizikçi arkadaşım Dan'e sorduğumda heyecanlandı çünkü 2,77, Dünya atmosferine göre nitrojenin havaya oranıdır. Bilimsel açıdan bu şu şekilde ifade edilebilir:

$$\frac{M_{ATM}}{M_N} = 2,77$$

MN

Yani atmosferin kütlesini nitrojenin kütlesine bölerseniz 2,77 değerini bulursunuz. Bu bilgi, nitrojen ile 435 MHz yayınlar arasında bir ilişki olduğuna dair ilk ipucuydu. Dan, deneyimine dayanarak büyük olasılıkla bir nitrojen parçacık ışınıyla karşı karşıya olduğumuz sonucuna vardı. HAARP ile ilgili yukarıdaki bilgiler nihayet olup biteni açıkladı.

Dan ayrıca parçacık ışınlarının birbirini yok etmesiyle ortaya çıkan bir yan etkiden de bahsetti. Nitrojen ve anti-nitrojen çarpıştığında ksenon elementinin açığa çıktığını söyledi. 1080 MHz sinyalinin hedefi olan kişiler üzerinde yapılan birkaç radyonik testi, bu kişilerin sistemlerinde yüksek derecede nitrojen ve ksenon bulunduğunu gösterdi. Susan'ın semptomları, daha çok "bükülmeler" olarak bilinen nitrojen narkozuna benziyordu.

Bütün bunlar daha da ilginçleşiyor çünkü Duncan'ın psişik okuması parçacık ışın sisteminin genetik mühendisliğinde de kullanılabileceğini söylüyordu. Daha sonra bu bilgiyi, DNA sarmalının alt harmonisinin 1100 Mhz olması nedeniyle dikkate değer bulan genetikçi bir arkadaşım tarafından araştırdım. Aynı zamanda başka bir kişi, bir Kanadalının, ksenon lambayla belirli bir frekans yaratıldığında iyileştirici ve yenileyici bir düşünce formu yaratıldığını belirten bir kitabına dikkat çekti.

Buradaki teori, 1100 MHz frekansını kullanarak DNA ile rezonansa girerek onu açıp kapatarak kelimenin tam anlamıyla genetik mühendisliği yapılabileceğidir. Parçacıkların (parçacık hızlandırıcıdan) yok edilmesi, DNA'nın kendisini yeniden birleştirme şeklini kontrol eden bir modeli serbest bırakır. Yeni DNA'yı yeniden oluşturmak için ksenon gazı etkisi kullanılacaktır. Bunu, daha önce tüm uydu ağıнын planını okumuş bir bilim adamı arkadaşının olduğunu söyleyen arkadaşım Al Bielek aracılığıyla araştırdım. Bu bilim adamı, şirketindeki insanlara, bu sistemin tüm popölasyona ışınlanması durumunda insan ırkını genetik olarak yok edeceğini söyledi.

Bu bölümün başlarında Susan DaRe'nin miyelin kılıfındaki hasardan bahsetmişim ve bu, Al'ın arkadaşının uyardığı dejeneratif genetik etki olabilir. MS'in birdenbire ülkenin her yerinde ortaya çıktığını görmemizin nedeni bu olabilir. MS'in son beş yılda en az 100 kat arttığını bildiriliyor.

Bütün bunlar, tüm Star Wars sisteminin bağışıklık sistemimize ve zihinsel sağlığımıza saldırmak için kullanılabileceği anlamına geliyor. 400-450 MHz'in insan bilincine açılan pencere frekansı olduğunu zaten biliyoruz. 435 Mhz, UFO'ların ortaya çıkışıyla ilgili spesifik frekanstır. Aynı zamanda Samanyolu'ndan da ortaya çıkıyor ve gerçekliğimizin arka plan frekansı olduğu düşünülüyor. Star Wars sistemi en azından bir kısmı nitrojen bazlı parçacık ışınından türetilen 1000 MHz ile 1200 MHz arasında bir sinyal iletir. Bu sinyal, gerçekliğimizin arka plan frekansı

olan 435 MHz'in çarpımıdır.

Bu elektromanyetik araştırma sırasında yakaladığım sinyallerin hepsi 1080 Mhz (2,7 çarpı 400) ile 1124 Mhz (2,7 çarpı 416 Mhz) arasındaydı ve insan DNA'sına açılan pencere olan 1100 MHz frekansıydı. Genetikçinin bunu kesin bir frekansa bağlamasını sağlayamadım, dolayısıyla bu bir yaklaşık değerdir. 1000 ila 1200 Mhz civarında olduğunu söyledi. Proteinlerin moleküler yapısının birincil bileşen olarak nitrojen içerdiğini fark ederseniz, bu teorinin daha da doğrulandığını fark etmek kolaydır. Bu, nitrojen/hava oranının daha da anlamlı olmasını sağlar. Azotun proteinlerde görülmesi, yaşamın karbon temelli olduğu gerçeğiyle çelişmez. Yaşam daha üst düzey formlara evrildikçe nitrojenden oluşan proteinler geliştirir.

Genetik programlama, biyolojik savaş olasılığının çok ötesinde bir şeyi akla getiriyor. DNA'mızı karıştırma veya yeniden düzenleme olasılığını içerir. Bu tür bir düşünce, insan ırkının şu anda boyutlararası bir değişim geçirdiğini gösteren bazı Yeni Çağ dogmalarında yaygındır. Melekler veya benzerleri ortaya çıkacak ve ışık bedeninizi yeniden düzenleyecek, böylece daha yüksek bir oktavla rezonansa gireceksiniz. Bu doğru olabilir ama eğer melekler veya diğer boyutlu varlıklar bunu yapıyorsa, bu çok daha teorik ve dünyevi bir durumdur. Eğer gizli hükümet ya da askeri sanayi kompleksi bu yeteneğe sahipse, inkar edilemez bir gerçek dünya senaryosuyla karşı karşıyayız demektir. Göz önünde bulundurulması gereken birçok olasılık var.

Bu konuda ilk düşüncem, bu gezegendeki güç tabanının, gücünden vazgeçmekten korkmasıydı. DNA'mızı kontrol etme konusundaki çıkarları, başka bir boyuta göçü önlemek olacaktır. Bu yüzden bu teknolojiyi araştırıyor olabilirler. İkinci ihtimal ise bizim çıkarımız için bize yardım edeceklerdir. Bu en hafif tabirle temenni niteliğindedir.

Diğer bir olasılık da tüm bu projenin büyük bir deney için planlanmış

olmasıdır. Bu, sürekliliğin iyi ya da kötü yönünde olabilir. Belki kötü adamların ya tüm insan ırkını ele geçirme ya da en azından boyun eğdirme planları vardır. Aynı zamanda, iyi adamlar ya da yükselmiş üstatlar son dakikada devreye girip hepimizi bir sonraki seviyeye taşıyıncaya kadar bu işi akışına bırakıyorlar. Bu temanın bazı varyasyonları da mümkündür. Katılabilecek birçok farklı kukla ustası var.

Long Island'ın kuzey çatalında Plum Adası adı verilen kötü şöhretli bir ada var. Medyaya veya herhangi birine yasak bölgedir ve uzun süredir biyolojik savaşı da içeren bakteriyolojik araştırmaların merkezi olduğu düşünülmektedir. Bu uzun yıllardır doğrudur ama bugün parçacık hızlandırıcılara dayalı insan genetiği araştırmalarıyla ilgilendiklerini biliyorum. Bu hızlandırıcılar bir sır değil ve havadan görülebiliyor.

Bu bilgilerin hiçbirisi yalnızca kimseyi korkutmak amacıyla yer almamaktadır. Bize karşı kullanılabilecek yetenekleri bilmek hepimizin çıkarınadır. Bu olabilecekleri anlamına gelmez ve bunu bilmek ilk savunma hattıdır.

Chapter 21

Pleiadesliler

Kurtarmak

1995 yazında, Maryland'de yakaladığım tuhaf 1080 MHz yayınları takip etmeye devam ettim ve bunların üç coğrafi nokta arasında bir üçgen oluşturduklarını fark ettim: Montauk Point, Block Island ve Gardiners Island. Her üç lokasyon da birbirine üçgen şeklinde yakın olmasının yanı sıra 1080 MHz yayın yayıyordu. Bölgede Bermuda Şeytan Üçgeni'nde bulunanlara benzer olaylar bildirildiği için o zamandan beri bu konuma "Montauk Üçgeni" adını verdim. Örneğin, bölgeye uçan iki küçük uçak ortadan kayboldu ve onları kurtarmak için kapsamlı tarama yapılmasına rağmen asla bulunamadı. Şu anda bilimsel araştırmamı tamamlamadığım için Bermuda Şeytan Üçgeni ile aynı veya hatta benzer olduğunu kesin olarak söyleyemem, ancak muhtemelen güvenli bir bahis.

Bu üçgeni araştırmak için Montauk'a yaptığım gezilerden birinde, Montauk'ta Yıldız Savaşları sisteminden sorumlu olduğunu iddia eden bir albayla bir konferansa çekildim. Araştırmamı biliyordu ve bundan etkilendi ancak tüm cevaplara sahip olmadığını belirtti. Bu adam, zihin kontrolünün muhtemelen Yıldız Savaşları savunma sisteminin sırtına alınabileceğinden oldukça endişeliydi. Ona göre bu sadece askeri amaçlıydı. Bu tabii ki uzay araçlarına, göktaşlarına veya buna benzer şeylere ateş etmeyi de içeriyor ama bana bundan bahsetmedi. Eğer zihin kontrolü devam ediyorsa, bunun rapor edilebilmesi ve halledilebilmesi için bunu bilmek istiyordu.

Gerçek niyetinin ne olduğunu bilmiyorum ama gizli projelerin çok

katmanlı olması yaygındır. Örneğin, iyi gizlenmiş bir gizli proje, Kızıl Haç gibi hiçbir şekilde alay konusu olmayacak bir insani yardım cephesine sahip olacaktır. Bunun arkasında zararsız görünen ve hiçbir tehlikesi olmayan idari örgütlenmeler olabilir. Bunun altında enerji santrali gibi sıradan bir teknoloji gibi görünen bir teknoloji bulabilirsiniz. Bundan sonra komik iş başlıyor. Küçük bir araştırma, Kızıl Haç tipi örgütün gerçekten DNA örnekleri topladığını ortaya çıkaracaktır. İdari organizasyon aslında gizli bir istihbarat operasyonudur ve enerji santrali de az önce bahsettiğimiz parçacık hızlandırıcıya benzer. Kaptın bu işi.

Birisi Montauk'ta ya da başka bir yerde bir proje yürütüyorsa, bunu yürütecek ideal denekler, çok fazla bilgisi olmayan askeri personelin implante edilmesi ya da kandırılması olurdu. Bu konuştuğum albaya benziyor. Bana fazla bir şey söylemedi ama sanki bir şeyler öğrenebileceğinden umutluymuş gibi araştırmalarımı devam etmemle ilgileniyormuş gibi görünüyordu.

Özellikle parçacık hızlandırıcı ve Montauk Üçgeni ile ilgili olan 1080 MHz sinyalleri üzerinde araştırmama devam ettim. Görünüşe göre çok yaklaştım. 95 yılının Eylül ayında minibüsümde kafatasımın ön kısmının kırıldığı bir kaza geçirdim. Röntgen sonrası doktor, önümüzdeki birkaç hafta içinde ameliyat olmazsam sinüs boşluğumun çökme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu tespit etti. Minibüsüm paramparça oldu ve yürüttüğüm soruşturma durduruldu.

Kaza benim için bir gizemdi. Boşaldım ve bir sonraki adımda birinin bana vurduğunu anladım. Hiçbir anlamı yoktu. Bazen gizli hükümet bir ajanın kaza yaratmasını sağlar. Bu gibi durumlarda, kask takan bir sürücü birisini yoldan çıkarabilir veya ona arkadan çarpabilir. Bu durum failler için sorun yarattı çünkü vatanseverlik hareketi çok fazla kazanın izini hükümet görevlilerine dayandırdı. Bu bazılarına şok edici gelebilir ama gerçektir. Normal medya bu konuyu gündeme getirmiyor ancak

Ruby Ridge ve Waco'dan beri Amerikan halkının hükümete medyanın bize inandırdığından çok daha fazla kızdığını öğrendik.

Bu kazada bana çarpmaya çalışan bir arabanın sürücüsü yoktu ama bir arkadaşım yakınlarda park edilmiş bir devlet aracını fark etti. Bıçağa maruz kalmak üzereydim ve ulaşım imkanım yoktu, dolayısıyla bana karşı olası bir komployu takip edecek durumda değildim. Arkadaşım benim için etrafı araştırmaya devam etti ve mahalledeki bir bayanla röportaj yaptı. Bir süredir arabada oturan bir adam görmüş ve durumu polise bildirmişti. Arkadaşım Suffolk İlçesi polisini aradığında dosyada böyle bir raporun bulunmadığını gördü. Bu birkaç gün boyunca bir sır olarak kalacaktı.

Bu arada ameliyatımla ilgili endişelerim vardı. İmplantasyon için hazırlanıp hazırlanmadığımı bilmiyordum. Doktorum, eğer ameliyat olmazsam sinüs boşluğunun çökeceğinden ve daha fazla yaralanmaya karşı hassas olacağımdan gerçekten endişeli görünüyordu. İkinci ve üçüncü görüşlere başvurdum ve sonunda ameliyatın gerekli olduğu sonucuna vardım. Doktora olası implantasyon konusundaki endişelerimi anlattım ve o da böyle bir faaliyete taraf olmayacağına dair bana güvence verdi. İmplant takma konusunda yeterli olmadığını zaten biliyordum. Ona, eğer birisi ameliyat masasında bana ulaşmaya çalışırsa, federal ajanların kendi tıbbi ekipleriyle birlikte son dakikada ortaya çıkacağını söyledim. Rozetlerini gösterip herkesi dışarı çıkaracaklardı; gerekirse tehdit altında. Güvende olmak için ameliyathanenin erişilemeyen bir yerine bir video kamera yerleştirmeme izin verdi. Ameliyatın uzak bir yerden bir arkadaşım tarafından görülebilmesi için video kameraya verici taktım. Olay yerine şüpheli araç veya kişilerin girmesi ihtimaline karşı hastane dışında da görev yapan arkadaşlarım vardı. Aşırıya kaçmayı hedefledim.

Ameliyattan önce bana genel anestezi verildi ve dışarı çıktım. Bu değişmiş durumda, iki uzun boylu Pleiadesli tarafından ziyaret edildim.

İki metrenin üzerinde durdular ve hastane kıyafetleriyle göründüler. Rüya gibi bir durumdu ve onların sert fiziksel varlıklar olduğunu söylemek istemiyorum. Pleiadesliler bana emin ellerde olduğumu ve endişelenmeme gerek olmadığını söylediler. Farkında olmamasına rağmen doktorun Pleiadesli bir ajan olduğunu söylediler. Daha önce bahsettiğim parçacık aktarımlarına karşı beni koruma sağlayacak olan titanyum plakayı kafama yerleştirecekti. Sinüs boşluğumu güçlendirmek için kafama beş ila altı inçlik bir plakanın vidalanacağını zaten biliyordum. Bana koruma sunabileceği gerçeği hoş bir sürprizdi.

Fiziksel düzlemdeki operasyonun rutin ve başarılı olduğu ortaya çıktı. Bir gün sonra eve döndüm. Kısa bir iyileşme sürecinden sonra, tanıdığım izinli bir polis beni ziyaret etti. Yanında gelişmiş bir şok tabancası getirdi ve bana bunu kendisine göstermemi söyledi. Silahın üç ayarı vardı: "dondur", "sersemlet" ve "gevşek". Onun talimatıyla ayarı "dondur" durumuna getirdim, silahı ona doğrulttum ve tetiği çektim. Adam hareket etmeyi bıraktı. Tetiği bıraktım ve normale döndü. Aynısını "gevşeme" ayarıyla da yaptım. Bana sert ayarı etkinleştirmememi çünkü bunun kaslarının ağrmasına neden olacağını söyledi.

Kazanın sırrı artık çözüldü. Polis bana bir çeşit ajanın arabasında oturmuş bir kavşağa ulaşmamı beklediğini gösteriyordu. Tetiği çekti ve ben minibüsün kontrolünü kaybederek dışarı çıktım. Daha sonra hızla gelen bir araba bana çarptı. Alnımdan akan kan, haritanın parçacık hızlandırıcısını sınırlayan kısmına fışkırdı. Okültistler buna kan uyarısı diyorlar ve ben bunu bir alamet olarak algıladım.

Parçacık hızlandırıcı araştırmasının benim girmeyeceğim başka bir yönü daha var. Bu bilimsel olmaktan çok politik bir nitelik taşıyor ve durum sakinleşene kadar bundan uzak duracağım.

Parçacık hızlandırıcıyla ilgili söylediklerim bilimsel olarak desteklenebilir. Sonuçta bu konuda yetkili veya söz sahibi olan çok fazla

insan yok. Yasa koyucular çalışmamı ciddiye aldılar ama ihtiyatlı ve gizlice ilerliyorlar. Yakın zamanda keşfettiğim ve bir kısmı bana söylenen bilgiler, ters rüzgarı Long Island'ı haftalarca alevler içinde tutabilecek siyasi bir yangın yaratabilirdi. Kazamdan hemen önce Long Island'da büyük bir yangın çıktığı için başka bir yangına ihtiyacımız olmadığına ve şimdilik sessiz kalacağımıza karar verdim.

Kazamla ilgili tüm durum ilginç bir senaryoyu yansıtıyor, özellikle de eski atasözüne, kaza diye bir şey olmadığına inanıyorsanız. Görünüşe göre birisi beni oyuna getirmeye çalışıyordu ve Pleiadesliler bu durumdan yararlandı ve ajanlarından birine alınma koruyucu bir titanyum plaka yerleştirtti. Bu tür bir eylem (bir aracı kullanmak) onların müdahalesi olarak kabul edilmez.

Yukarıdaki teori, nihayet kaza sonrası ilk yolculuğumu Montauk'a yapabildiğimde doğrulandı. Parçacık hızlandırıcı Montauk'ta yayın yaparken genellikle gözlerimin ucuyla parlıtlar görüyorum. Bu sefer plaka kafamdayken hiçbir şey görmedim. Daha önce ışıltıları özellikle fark etmeyen iki arkadaşım, onlara işaret ettiğimde bu fenomeni fark ettiler. Bana altı metre yaklaştıklarında ışıltıları da göremediklerini belirtmek çok ilginç. Görünüşe göre titanyum plaka altı metrelik bir yarıçap içinde koruma sağlıyor.

Plaka yüzde yüz titanyum değil. Aynı zamanda altın, gümüş ve diğer bazı alaşımları da içerir. Belirli yerlerinde delikler var ve

içeriği ve yapısı hakkında tam bir çalışma henüz yapılmamıştır. Ayrıca, 1080 Mhz parçacık ışın iletimlerinden korunmak için kişinin bunu kafasına yerleştirmesi gerektiğine inanmak için de hiçbir neden yok. Umarım geçirdiğim kaza birçokları için bir öğrenme deneyimi olur.

Chapter 22

—

Gizli Silah

UFO'lar ve onlara eşlik eden olaylar hakkında öğrenilecek daha çok şey var.

Kayıtlı tarihte daha önce hiçbir zaman uçan daireler son birkaç yılda olduğu kadar ilgi ve tanıtıma ihtiyaç duymamıştı. Kutsal Kitap bize son zamanların yaklaştığını söylüyor. Pek çok farklı yerden bilgiler akın akın geliyor. İnsanlığın bin yıllık uykudan uyanacağına dair artık daha önce hiç olmadığı kadar umut var.

Ancak yine de insanlığın birlikte olması gerektiği gibi çalışmadığı ortadadır. Elektromanyetik doğamızı daha iyi anlayabilirsek, kendimizi daha iyi anlayabiliriz. O zaman birbirimizle ve makinelerle daha iyi bir arayüz kurabiliriz. O zaman insanlara faydalı olan ve ruhsal yapımıza dayanan yeni ve gelişmiş makineler inşa edilebilir. Sonuçta teknolojinin insanlıkla birleşmesi Dünya'yı iyileştirebilir, kirliliği ortadan kaldırabilir ve bizi yozlaşma yerine yenilenme sürecine sokabilir. Araştırmamın konusu bu.

Benim ve diğer pek çok kişinin kaydettiği ilerlemeye rağmen, birçok komplo unsuru hâlâ mevcut. Bilginin devasa gizliliğinden yararlananlar kontrollerini kolayca bırakmayacaklar. Bir UFO'nun bir bölgeye inmesi veya düşmesi durumunda ekipler oraya giderek UFO'nun her parçasını toplayacak. Manyetik dedektörleri, radyasyon dedektörlerini ve ihtiyaç duydukları her şeyi kullanacaklar. Radyoaktif toprak daha sonra kaldırılacak ve yeni toprakla değiştirilecektir. Ağaçlar yeniden dikilecek. Daha sonra ikinci bir ekip gelip şüpheli görünen her şeyi alacak. Eğer

bölgeyi araştırmaya giderseniz, bölgede herhangi bir şeyin meydana geldiğine dair herhangi bir kanıt bulmak zor olacaktır. Amerika'da bir ekin çemberi ortaya çıkarsa, ordudan bir çatlak birimi her türlü kanıt tıraşlayacak ve bununla ilgili her türlü iletişimi engelleyecektir.

Neden bu kadar zahmete giriyorlar?

Bunun nedeni, diğer boyutlara ilişkin her türlü bilginin yasak meyve olmasıdır. Birisi, toplu olarak insanlık olarak bilinen ruhsal varlıkların pahasına güç ve kontrol kazanıyor. UFO'lar ve onunla ilgili bilimlerin ayrıcalıklı bilgi olması amaçlanmaktadır. Eğer dış güçler sizi bu boyutun dışına çıkarmaya çalışsaydı emin olun ki o güçler size kesinlikle bir yardımda bulunmayacaklardır. Aslında tam tersi yönde çalışıyor olacaklardı. Bu sonsuz bir soruyu gündeme getiriyor.

Biz bu konuda ne yapacağız?

En iyi silahımız anlamaktır. Bu, hepimizin bildiklerimizi aktarmamız ve olayın tüm yönlerini araştırmaya devam etmemiz anlamına geliyor. Ayrıca kongre üyenize ve diğer özel temsilcilere de yazmalısınız. Askeri ve savunma sanayisindeki pek çok kişi gizlilik yemini etti. Bu bazen ulusal güvenliğin yararına, bazen de ilgili şirketin mülkiyetindedir. Önceki “güvenlik” anlaşmalarını geçersiz kılan ya da sadece insanların konuşmasına izin veren bir yasa çıkarılsaydı, Amerika'da bir bilgi rönesansı yaşanırdı. Mevzuatın tam anlamı üzerinde çalışılmalıdır. Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası, herhangi bir şey bulmayı neredeyse imkansız hale getirerek altüst edildi. Konuya göre indeks yok! Buradaki asıl nokta, ABD halkının ülkenin güvenliği açısından neyin en iyi olacağına karar verememiş olmasıdır. Anayasa'da öngörüldüğü gibi yepyeni mevzuat, UFO camiasındaki herkesin kınadığı gizlilik perdesine saldırmanın mükemmel bir yoludur. Bu konulardaki sürekli iletişim ve eğitimin yanı sıra bu da bizim gizli silahımızdır. Kolay bir mücadele olmayacak ama tabandan gelen hareketler asla kolay olmayacak.

Chapter 23

Eve dönüş

Geçen bölümde en iyi silahımızın anlamak olduğunu söylemiştim. Araştırma yaptıkça, ağ kurdukça ve benzer inançlara sahip başkalarıyla iletişim kurdukça, bilinç aracılığıyla “UFO sorununa” da doğrudan çözüm bulabiliriz. UFO alanında çalışan pek çok kişi zaten “Hıristiyan propagandası” yaparak bu yönde girişimlerde bulundu. Yani UFO olaylarını Hıristiyanlık olduğuna inandıkları bayat dogmaları yaymak için kullanıyorlar. Dinin rolünü daha derin bir perspektiften incelememiz gerektiğini düşünüyorum.

Hıristiyanlığı düşünürsek, bize ne öğretir?

Bir tür orijinal günah nedeniyle Yaradan'la yüzümüzü kaybettik ve bu nedenle Tanrı'ya ulaşmak için bir ara ya da kurtarıcıya ihtiyacımız var. Bu ders bize artık Yaraticının ve O'nun yarattığı alemin etki alanında olmadığımızı anlatır. Düşmüş Melekler, Elohim ya da onlara her ne demek istiyorsanız, Yaradan'dan ayrıldılar ve kendi uzay ve zaman sürekliliklerini oluşturdular. Hıristiyan teolojisinde bu olgu, gökten düşme veya lütuf anlamına gelen “düşme” olarak tanımlanır.

"Düşüşün" başlangıcından bu yana, evrenimiz olarak bildiğimiz uzay-zaman sürekliliğinin sağlam kalabilmesi için tekrarlanan ve otomatik bir temelde sürekli olarak yayılması gerekiyordu. Bu, Montauk Projesi'nin de aralarında bulunduğu çeşitli uzay-zaman projeleri aracılığıyla gerçekleştiriliyor. Montauk'u iki nedenden dolayı amiral gemisi projesi olarak görüyorum. Birincisi, buna çok yakından aşinayım ve kendi araştırmalarımın çoğunun yönelimi bu oldu. İkincisi, araştırmalar bunun tüm zamanların merkezi projesi olduğunu gösterdi. Bu benim adıma benmerkezci gelebilir ve ben de bu düşüncenin farkında değilim,

ancak Montauk hakkındaki kitapları okuyanlarınız bunun son derece bersiz bir durum olduğunu anlayacaktır. Duyabileceğiniz veya okuyabileceğiniz diğer projelerden oldukça farklı, tuhaf bir ilgi uyandırıyor. Merkezi veya birincil uzay-zaman projesi değilse, orijinali temsil etme veya simüle etme konusunda kesinlikle iyi bir iş çıkarır.

Montauk'un ve diğer uzay-zaman projelerinin operatörleri orijinal etki alanını alıp onu o kadar çok kez geri beslediler ki tamamen yeni bir zaman çizgisi ortaya çıktı. Pratik açıdan bunun anlamı, Düşmüş Meleklerin Yaratıcının orijinal yaratılış dokusunu alıp onunla o kadar çok oynamışlar ki tamamen yeni bir gerçeklik yarattılar ve bu da 435 Mhz frekansına dayalı bir gerçeklik yarattılar. Bu, Yaradan'ınkine paralel olan ancak O'nunla yalnızca gevşek bir şekilde ilişkili olan yeni bir zaman çizgisidir. Mesih bilinci, yaratılmış zaman çizgisi ile orijinal zaman çizgisi arasındaki arayüzdür. Mesih "Baba'ya ulaşmak için Benim aracılığımı geçmelisin" derken, bahsettiği şey buydu.

Eğer Süper Varlık tarafından yapılmış orijinal bilinç zaman çizgisine sahipseniz, çarpıklıklar ve tedirginlikler o orijinal çizginin etrafında dalga formları olarak görünecektir. Tüm operasyon, uzay-zaman projelerinin bilinci düzenlemek için kullandığı araç olan elektromanyetik temelde teşhis edilebilir ve değerlendirilebilir. Bu açıkça karmaşık bir teknik konudur. Tanrı'nın süper bir varlık olduğu ve O'nun ve onun zaman çizgisindekiler için bin yılın göz açıp kapayıncaya kadar bir süre olduğu düşünülür. "Göz açıp kapayıncaya kadar"ın manipüle edildiği ve gülünç boyutlarda bir dram haline getirildiği bir noktaya geldik. Yaratıcının basit bir "düşüncesi" olarak adlandırılabilir şey, o düşünce içinde bir bataklık ve manipülasyon çukuruna dönüşmüştür. Bu nedenle Yaradan'ın düşüncesinin dışına çıktık. Orijinal günahın, Yaradan'ın düşüncesini, kendimize ait alternatif bir yaratıma sahip olacağımız noktaya kadar rahatsız ettiği söylenebilir. Mesih bilincini gerçekliğimizin toplamı yapan da bu yöndür. Yaradan'a, hatta O'nun var olduğu aleme bile erişemediğimizi fark ettiğinizde bu

daha da netleşir. Merak ediyoruz: O bir daha geri gelecek mi?

Saat altı haberlerinde duyurulduğunu düşünürseniz, İsa'nın mı yoksa Yaraticının mı bizim gerçekliğimize geri döneceği sorusunu kolaylıkla perspektife oturtabilirsiniz. Bu, eğer İsa orijinal zaman çizgisini temsil ediyorsa ve saat altı haberleri bizim gerçekliğimizi temsil ediyorsa, bu iki kavramın taban tabana zıt olduğunu gösterir.

Yaradan'ın zaman çizgisinin orijinal günahın zaman çizgisine paralel olduğu konusunda daha önce söylediklerimi dikkate alırsak, Mesih'in ikinci gelişi veya dönüşü daha iyi anlaşılabilir. Eninde sonunda, salt olasılık açısından da olsa, bu iki çizgi kesişecek. Bu haçın geometrik temsilinden Hıristiyan haç sembolü türetilmiştir.

Bazı insanlar bu geçişin halihazırda gerçekleşip gerçekleşmediğini veya yakında gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini bilmek istiyor ve bu, canlı bir tartışma konusu olabilir. Açıkçası, iki boyutlu bir haç, bir zaman çizgisinin diğeriyle temas halinde olmasının temsidir. Çeşitli azizlerin mucizelerini gerçekleştirirken orijinal zaman çizgisinden faydalandıkları iddia edilebilir. Çarmıhtaki İsa, iki çizginin kesişmesi açısından nihai doruğu temsil ediyordu. Elbette bu olaydan sonra iki zaman çizgisi büyük oranda kendi yollarına gitti.

İncil'in tarihi kayıtlarında anlatıldığı gibi, herkes iki zaman çizgisinin kesiştiğinin farkında değildi. Aslında tanınmanın büyük kısmı olaydan sonra ve ancak o dönemin medyası aracılığıyla aktarıldıktan sonra geldi. Bugün de aynı. Eğer bir geçişimiz varsa, herkes bunun mutlaka farkında olmayacaktır. Geleneksel bilimin böyle bir olayı fark etmesi için, normal fiziğin sadece küçük bir parçası olduğu çok büyük ve geniş bir konu olan metafizikle uzlaşması gerekir.

Metafizik birçok bilim insanı için hassas bir konudur ve günümüzde artık diğer boyutları inkar edemeyen bazı kişiler "hiperboyutsal fizik"

kelimesini kullanmayı tercih etmektedir. Bu sadece bir anlam meselesidir ve fazla ciddiye alınmamalıdır. Bu insanlar metafizik kelimesini benimserlerse karnaval cadıları ya da astrologlarla ilişkilendirilebileceklerinden korkuyorlar.

İki zaman çizgisi kesiştiğinde tamamen yararlanılabilecek gerçek bir metafizik bilgi tabanı vardır. Bu başlangıcın unsurlarının günümüz edebiyatında zaten gerçekleştiğini görebilirsiniz. Bu, Kolomb'un karaya varmadan önce dalları ve kuşları görmesi gibidir.

Bu gezegendeki doğru olan ilk dini veri tabanı insan tarafından ciddi biçimde çarpıtıldı, ancak gelişmeye ve gelişmeye devam ettikçe anlaşılabilir temel bir gerçek hala var. Bu açıyı takip ederek gerçek kozmik veri tabanını ve orijinal gerçeği anlayabiliriz.

Geleneksel bilimin bunları benimsemekte zorlanmasının nedenlerinden biri bunların manipölatörlerin elinde olmasıdır. Bir dereceye kadar “yaratılmışlardır” ve kesinlikle yaratıcı bir bilinçle hareket etmezler.

Birisi orijinal zaman çizgisine erişme şansına sahip olduğunda, manipölatörlere veya güç tacirlerine yer olmadığını görecektir. Savaşa hiçbir ihtiyacı ve motivasyonu olmayan bir ütopyadır. Gizli veya resmi bir hükümet tamamen işe yaramaz hale gelir.

Yeni Çağ ya da metafizik hareket bizi fiziksel olmayan potansiyel bir bilinçle doğru götürüyor ve bu, Dünya gezegenindeki yerleşik güç tabanı için oldukça tehdit oluşturuyor. Başarılı olursa kontrol grubu önemini kaybedecektir. Bu nedenle New Age hareketine ve UFO çevrelerine sızmak için büyük meblağlar harcıyorlar. Bir gruba sızıp onu gizli hükümetin gündemine uyacak bir yöne göndermeleriyle tanınırlar. Seçilen gündemler doğası gereği neredeyse her zaman materyalisttir. Bu nedenle bazen medyada popüler bir psişik kanalın saldırıya uğradığını göreceksiniz. Başlangıçta gerçek bir ruhsal düzeyde iletişim

kuruyorlardı. Daha sonra, gerçek psişik kaynağa, bu kitapta daha önce açıklanan bazı istilacı teknikler aracılığıyla saldırılıyor. Bundan sonra kanallığı yapan kişi artık saf kaynağa erişemez ve tehlikeye girer. Orta sınıf Amerika'yı rahatsız edecek diğer uygulamaların yanı sıra büyük paralar da tahsil ediliyor. Medya daha sonra hikayeyi alıp başka bir sahtekarlığı ortaya çıkarır. Kaptın bu işi. Bu, orijinal zaman çizgisinden saptığımızdan beri tekrarlanan bir kalıptır.

Pleiadesliler bana, eğer bu galaksideki canlıların yüzde onu orijinal zaman çizgisinin bilincine varabilirse, o zaman tüm canlıların da aynı yolu izleyeceğini söylediler. Bunun yalnızca saf matematik meselesi olduğunu söylüyorlar. Eğer bu doğruysa yapmamız gereken tek şey şuuru yaymaktır. Umarım her şey bu kadar kolaydır.

Eve dönüş yolculuğunuz keyifli olsun.

Bölüm 2 - Peter Moon tarafından

Bölüm 2'ye Giriş - Peter Moon tarafından

Preston Nichols'un inanılmaz hikayelerini okuduktan sonra keyif alacağınızı ve daha da önemlisi etrafınızdaki evren hakkında yeni bir şeyler öğreneceğinizi içtenlikle umuyoruz. Önceki bölümün amacı sadece bilgilendirmek değil, aynı zamanda insanların UFO'lar ve uzaylılar konusunda sahip olduğu bazı büyük şüpheleri ve rahatsız edici belirsizlikleri de tamamen ortadan kaldırmaktı. Açık ve mantıklı bir zihne sahip olan herhangi bir kişi artık bu konularda daha yüksek bir farkındalığa ve daha iyi bir kavrayışa sahip olmalıdır. Hâlâ şüpheli kalanlar en azından Preston'ın pes etmeyecek düzenli ve egzotik bir hayal gücüne sahip olduğunu kabul etmeli. Elbette Preston maceralarının kesin gerçek olduğu konusunda ısrar etmedi. Bazı ziyaretlerinin veya diğer paranormal deneyimlerinin bilinçaltından etkilenebileceği veya kendi iç hayal gücünün ürünü olabileceği fikrine açıktır.

Hayal gücü bu denklemde çok anahtar bir kelimedir çünkü bilinçle eşanlamlıdır ve bilinç, ister UFO'larla ister yaşam mucizesiyle ilgili olsun, varoluşun tüm gizemlerini anlamanın bağlantısıdır. Bu kitabın ikinci bölümünde, yalnızca UFO fenomeni hakkında daha fazla bilgi vermekle kalmayacak, aynı zamanda Pleiades'in eski mitlerini Preston'un orijinal zaman çizgisine ilişkin teorilerine bağlayacak bir bilinç macerasına atılmak üzereyiz.

Varoluşun daha tuhaf yönlerine yaklaşımımıza bir güvenlik ağı kurarak maceramıza başlayacağım. Oradan, Preston Nichols'la işbirliğime ve onun çalışmasının yayınlanmasına yol açan paranormal olaylarla ilgili bazı deneyimlerimi anlatacağım. İlerledikçe, Pleiades'in gizemini ve

herkesin bilincinde oynadıkları rolü açığa çıkaracak daha büyük bir olay şeması ortaya çıkacak.

Chapter 24

UFO'ların Psikolojisi

Modern psikoloji iki büyük kişilikle başladı: Sigmund Freud ve Carl Jung. Freud psikanalizin babasıydı ve her psikolojik bozukluğun arkasında cinsel bir dürtü buldu. Paranormal olayları güçlü bir şekilde reddetti ve eski öğrencisi ve meslektaşı Jung ile anlaşmazlığa düştü. Jung, Freud'dan öğrendiklerini kendi yenilikleriyle birleştirerek doğu dinlerini ve okült bilimleri kapsamlı bir şekilde inceledi.*

[* Aslında Freud'un enstitüsünde, bu saygı duyulan şahsiyetlerin her ikisinden de daha bilgili olmasına rağmen, çalışmaları bastırıldığı için üniversitelerin çoğunda adı henüz duyulmayan üçüncü bir kişi daha vardı. Bu kişi, Freud'un cinsel öğretilerini ve Jung'un okült eğilimlerini özümseyip kendi araştırmasına ekleyen Wilhelm Reich'ti. Reich aslında terapi açısından insan ruhuna daha önce hiç olmadığı kadar nüfuz etti. Daha sonraki yıllarda UFO'ları vuran bir ışın silahı yaptığını iddia etti. Yalduurma bir suçlamayla tutuklandı ve öldüğü hapishaneye konuldu. Kitapları hükümet görevlileri tarafından yakıldı. Preston Nichols bazı çalışmalarından Montauk kitaplarında bahsetmişti.]

Bu tartışmanın amaçları doğrultusunda Carl Jung'un çalışmalarını tartışacağız. Onun en parlak eylemi, tüm insan psikolojisini arketiplere ayırmaktı. Arketip, diğer her şeyin yapıldığı bir prototip veya model olarak tanımlanır. İnsan psikolojisinde bu, kişiliklerimizin, sosyal ilişkilerimizin yüzeyinin altında gizlenen temel basmakalıp kalıplara bölünebileceği anlamına gelir. Ruhumuzda var olan bu orijinal prototipler, en kolay şekilde çeşitli tanrıların mitolojik temsilleri aracılığıyla görülebilir. Çeşitli panteonların hızlı bir şekilde incelenmesi

kahramanları, hırsızları, hainleri, aşıkları, şifacıları, şairleri ve insan ruhunun hemen hemen tüm temel işlevlerini ortaya çıkaracaktır. Jung'cu bir psikolog için tanrılar yalnızca yaşamın nasıl işlediğinin indirgenemez bir ifadesidir. Bireysel kişiliklerimiz çeşitli yönlerin birleşimidir. Olumsuz arketipleri olumlu olanlardan ayırarak kim olduğumuza dair daha iyi bir fikir edinebiliriz. Daha sonra, neden olumsuz bir arketip varsaydığımıza ilişkin çeşitli davranış kalıplarının izini sürerek, kendimizi bundan temizleyebilir ve yaşamda daha iyi anlaşılabılırız.

Jung bu konuyu çok derinlemesine inceledi ve birçok kitap yazdı. Tarot kartlarını benimsedi çünkü onlar hayata dair kesinlikle arketipsel bir bakış açısı sunuyorlardı. Tarot ise tüm insan deneyimini açıklama çabasıyla tüm inançları ve mitolojileri birbirine bağlayan felsefi bir sistem olan Kutsal Kabala'ya dayanmaktadır.

Jung, 1950'li yıllarda kültüre giren UFO olgusunu hayatının son yıllarında fark etti. Sadece uçan daireleri görmekle kalmadı, hatta onlar hakkında bir kitap bile yazdı. Engin bilgisine ve ömür boyu okült çalışmalarına rağmen, konu UFO çalışmalarına geldiğinde tekneyi tamamen kaçırmış gibi görünüyor. En azından onların varlığını kabul etti ama onlarla ilişkili deneyimleri arketipsel davranış kalıpları halinde kategorize etmek için yoğun bir çaba sarf ettiğini hiçbir yerde okumadım. Belki de bu işlev zamanının ilerisindeydi. Bugün popüler kültürümüzde yer alan Pleiadesliler, Orionlar ve Siriuslular masalları ile bu çok daha kolay bir iş.

UFO'larla ilgili olarak vurguladığım temel nokta onların insan deneyimi kapsamında kabul edilmesi gerektiğidir. Bir deneyim yaşayıp yaşamadığınız veya bunlara inanıp inanmadığınız önemli değil

kriter. Gerçek şu ki, son elli yılda çok sayıda UFO olayı rapor edildi. Bilgilerin tümü, geleneksel mitolojiye, yani psikolojik arketiplere

referansla kategorize edilebilecek mitlere veya masallara indirgenebilir. Bu, uzay insanların herhangi bir referans çerçevesi bağlamında var olabileceği ve şeytan, melek veya bunların arasında bir şey olabileceği anlamına gelir. Bu bize hem farklı UFO deneyimlerini duyduğumuzda kavrayabileceğimiz psikolojik gerçekleri veriyor, hem de konuyu hiçbir somut delille karşılaşmadan, mantıklı bir şekilde incelememize olanak sağlıyor ki bu da tamamen başka bir konudur. Psikolojik veya arketipsel referans noktası bize, bu konunun içine kolayca sızabilecek çeşitli çılgınlıkları azaltmaya başlayabileceğimiz bir temel sağlar. Okuyucular arasında birçoğunuzun kaçırılma ya da UFO görme deneyimleri yaşadığının çok iyi farkındayım. Bazılarınız deneyimlerinizin cennet gibi olduğunun onaylanmasını isterken, bazılarınız kendilerini bir travma karmaşasından kurtarmaya çalışıyor. Ayrıca, yanlış yönlendirilmiş olsun ya da olmasın, böyle bir temas arayan ya da bunu merak eden birçok kişi var. Yukarıdaki referans noktasından UFO'lar vb. konusunu incelemek ve deneyimlerinizin nereye uyduğunu bulmak, zekanızı, aksi takdirde açıklanamayacak gibi görünebilecek olaylarla etkileşim kurmaya teşvik edecektir. Anlayışınızda yetersiz kaldığınızda, bir tür cevap için her zaman mitolojiye başvurabilirsiniz. Mitoloji, çalışmamız için sadece bir güvenlik ağı sunmakla kalmıyor, aynı zamanda tüm uygarlıkların dayandığı omurgadır.

Kişisel hikayemi anlattığım arka plan bu. Ve benim oldu dediğim şeyin gerçekten olup olmadığı önemli değil. Tabii ki, öyle olduğuna inandığım için öyle olduğunu söyleyebilirim. Önemli olan bu olayları deneyimlemiş olmam ve bunların sizin de dahil olduğunuz bir bilinç akışına bağlanmasıdır. Öyle olmasaydı bu kitabı okumazdınız. Buradaki amacım, kendi doğal bilincinizi daha iyi tanıyabilmeniz ve kendi sınırsız potansiyelinize ulaşabilmeniz için kendi kuantum dinamiği fonksiyonunuzu ateşlemektir.

Chapter 25

Melek Etkisi

Çocukluğumun muhtemelen en eşsiz yanı, bloğumda Hıristiyan inancına göre vaftiz edilmemiş tek çocuk olmamdı. Bu ayrım birkaç kilometre boyunca devam etmiş olabilir, ancak muhtemelen bu zamanın onurlu ritüelinden kaçan birkaç kişinin daha olduğu mantıklıdır. Annem ve babamın ikisi de Katolik olarak büyüdü. Annemin Katolik okuluna gitmesine ve babamın mihrap görevlisi olarak hizmet etmesine rağmen, bu her şeyin sonuydu. Bir hakimın kararıyla evlendiler ve kiliseden uzak durdular. Bunun nedeni hakkında ancak ilerleyen yaşlarda bir fikir edinmeye başlayacaktım.

Bir sabah medyum bir arkadaşımın kahvaltı yapıyordum ve babamın Nikola Tesla ile akraba olup olmadığını merak ediyordum. Bana sert bir şekilde baktı ve konuşmamı yarıda kesti.

"Baban organize dinden nefret ediyordu, değil mi?"

"Aslında evet." Cevap verdim.

Bu medyum bana oldukça olumlu bir şekilde bir rahibin babamı taciz etmeye çalıştığını söyledi. Babamın kumaşa (din adamlarına) güvendiğini ve kumaşın ona ihanet ettiğini söyledi. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum ama babamın davranışındaki bir modeli açıklıyordu. Fırsat verildiğinde Katolik Kilisesi'ne karşı bağırıp övünüyordu. Ayrıca rahiplerin ayyaşlar olduğunu da belirterek, ayinlerden sonra oturup kendisinden daha fazla şarap isteyeceklerini söyledi. Sonuç olarak, katılmam hiçbir zaman yasaklanmamasına rağmen Kilise tarafından "korundum". Bütün bunlara rağmen ilahi olan,

küçük yaşta hayatıma girmeyi başardı.

Bir gün mahallemdeki çocuklar koruyucu meleklerden bahsediyorlardı. Bu çocukların çoğu Katolikti ve bana İlmihal derslerinde öğrendiklerini sık sık anlatırlardı. Bu özel günde konu koruyucu meleklerdi ve ben tamamen yeni bir kavramla tanıştım. Arkadaşlarımı dinleyip eve döndükten sonra anneme koruyucu meleklerle inanıp inanmadığımı sordum. Beni biraz şaşırtan bir şekilde bana olumlu bir cevap verdi: "Evet!"

Nedenini sorduğumda bana küçük bir bebekken koruyucu bir melek tarafından kurtarıldığımı söyledi. Olay Newhall, Kaliforniya'da sıcak bir günde beni bir bebek arabasına bindirip büyük bir ağacın gölgesinde dinlenmeye bıraktığında meydana geldi. Çok uzakta olmayan verandada oturuyordu. Hikayesine göre ağacın büyük bir dalı çökmeye başladı. Bu kademeli bir kırılma değildi ve belli ki birkaç saniye içinde beni ezecekti. Annem bana zamanında ulaşamayacak kadar uzaktaydı ve bir an için bebeğini kaybetme ihtimalinin dehşetini hissetti. O dalın düşmesinden kurtulmamın imkânı yoktu. Dal düşmeye başlayınca çok kuvvetli bir rüzgar çıktı ve bebek arabamı zarar görmeyecek şekilde uçurdu. Gün çok sıcaktı ve bu olaydan önce veya sonra hiçbir rüzgar emaresi yoktu. Bebek arabasını itecek kadar güçlü olması onun için en dikkat çekiciydi. Katolik olarak büyümesine rağmen inancını bırakmıştı ve aslında dindar bir kadın değildi ama bu deneyim onu koruyucu meleklerle inanmaya yöneltti.

Daha sonra Alcyone adlı bir Yunan tanrıçasının yedi Pleiades'ten biri olduğunu ve fırtınaların ve rüzgarların kaderini kontrol ettiğini öğrenecektim. Bebek arabasındaki olayla ilgili hiçbir kişisel hatıram olmadığından, yukarıdaki olayın daha yüksek bir gücün göksel müdahalesi mi yoksa sadece aptalca bir şans mı olduğunu söyleyemem. Görünüşe göre evrendeki bir güç benim bir süre daha buralarda kalmamı istiyordu.

Chapter 26 — Beni Topun Dışına Çıkar

Oyun

Bir sonraki paranormal deneyimim ergenlik dönemindeydi. On iki yaşındaydım ve olgunlaşma sürecim büyük bir adım atmak üzereydi. Küçükler ligi beyzbolu oynadığımı ve müthiş bir baş ağrısı çektiğimi hatırlıyorum. Ne zaman top atsam ya da sopayı sallasam şok dalgaları sistemimden geçiyordu. Yapılacak normal şey koça beni oyundan almasını söylemek olurdu ama ben bunu yapmazdım. Aslında beni oyunda istediğini ve takıma yardım etmemi sabırsızlıkla beklediğini söyledi. Çoğunlukla kaybeden bir takımdık ama o gece ligin en iyi takımıyla oynuyorduk ve o kazanmak istiyordu. Başka bir bilinç bölgesindeydim ve hareketleri yapıp sonunda eve gideceğimi düşündüm.

Sopayı sallamak o kadar canımı acıtiyordu ki, her atışın geçmesine izin vermeye karar verdim. Bu kararın daha acı verici olduğu ortaya çıktı çünkü atıcı tabağa herhangi bir top atmadı ve ben ilk aşamaya yürüdüm. Yürümenin sopayı sallamaktan daha fazla acı verdiğini keşfettim. Kendime de sürpriz olacak şekilde, üslerin etrafında vuruldum ve bir sayı yaptım. Acı çok şiddetliydi. Takımımız iyi gidiyordu ama eve gidebilmek için kaybetmemizi istedim.

Sopayı sallamak ne kadar acı verici olsa da, üslerin etrafında koşmaktan daha az acı verici olduğunu fark ettim. Her adımda sallanmaya karar verdim ve

dışarı çıkın. Benim adıma bu tavır çok tuhaftı çünkü o zamana kadar hayattaki tek ilgi alanım spordu. Başka hiçbir şey yoktu ve böyle bir zihniyete sahip olmak benim her zamanki halime yakışmıyordu.

Acıya rağmen topa saldırdım ve sonraki iki seferde bilinçli çıkışlar yaptım. Herkesi şaşırtacak şekilde takımımız oyunda kaldı ve oyunu yakın tuttu. Bu zamana kadar ekibin çoğu komik davrandığını biliyordu. Koçun beni dışarı çıkaracağını umuyordum ama koşucularla sahaya çıkmama izin verdi. Açıkça dikkat çekmek amacıyla tabağa doğru gittim. Üçüncü vuruşta, oyunu kazandıran bir vuruş için yanlışlıkla topa vurdum. Kesinlikle berbat hissettiriyordu. Takımım kutlamaya başladığında oyunun sonunun bana bir nebze olsun rahatlama getireceğini umuyordum. Bunun yerine midem huzursuzlanmaya başladı. Maçtan sonra kola alma sırası babama gelmişti ve ben de ondan bana iki tane almasını istedim. Umarım karbonat rahatsızlığımı hafifletir. Bu numara beni eve götürecek kadar uzun süre işe yaradı.

Yatak odama girdiğimde maçtan önce yediğim spagetti yemeğini mideye indirdim. Normal işlevleri tamamen kaybettim. Annem oldukça büyük olan pisliği temizledi ve yatmama yardım etti.

O gece hayatımın en korkunç deneyimlerinden biriydi. Bunun bir kabus mu yoksa bir tür kaçırılma mı olduğunu bilmiyorum ama zihnimin çok büyük ve güçlü bir bilgisayar tarafından arandığını hissettim. 1960'ların eski bilgisayarları gibi makaradan makaraya bantlar gördüğümü hatırlıyorum. Aklımda var olabilecek her türlü anıyı yokluyor gibiydi ve operasyona aşırı acı ve güç eşlik ediyordu. Süreç defalarca devam etti ve giderek daha yüksek sesle çığlık atmaya başladım. Belki de acı eşliğimi kontrol ediyorlardı. Daha önce rüyalarımnda sesin asla fiziksel düzleme aktarılmadığı çığlıklar atmıştım. Yani yan odada uyuyan insanlar hiçbir şey duymuyordu. Bu durumda babam koridorun sonundan beni duydu ve bütün bu yaygaranın neyle ilgili olduğunu görmek için içeri girdi. Metafizik ya da paranormal hiçbir şeye pek ilgi göstermedi ama ona

söylediklerim onu büyüledi ve ona anlatabileceğim kadar çok bilgi duymak istedi. Her şey oldukça tuhaftı.

Yaşadığım yoğun zihinsel müdahale yalnızca bir gece sürdü ama sonrasında hiçbir yemeği midemde tutamadığımı fark ettim. Birkaç gün sonra mide asidi kusmaya başladım ve annem çok endişelenmeye başladı. Bir hafta sonra beni doktora götürdü. Oldukça acımasızdı ve daha uzun süre yemek yiyemezsem ölebileceğimi söyledi. Doktorun bende ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bana bir doz penisilin vermiş olabilir ama hatırlamıyorum. Damar içi desteğe bağlanabileceğime dair herhangi bir güvence ya da öneri yoktu. On gün sonra yemek yiyemezsem onu tekrar arayacak ve en kötüsünü bekleyecektik.

Onuncu gün geldiğinde, artık tamamen zayıflıktan kurtulamıyordum. Ailem ve ben iğneler ve iğneler üzerinde bekliyorduk. En yakın arkadaşımın eski komşum olan babasının ziyarete gelmesi moralimi oldukça yükseltti. Bir deri bir kemik kalmıştım ve bu arkadaşımın varlığının işe yarayıp yaramadığını bilmiyorum ama on gün sonra ilk kez yemeğimi elimde tutabildim. Onunla birlikte dönmemi ve gelecek haftayı eski mahalleimde geçirmemi önerdiğinde moralim yükseldi. Biraz daha yiyebildim ve biraz güç kazanmaya başladım. Çok geçmeden biraz yürümeye başladım. Babam bu kadar zayıf bir halde gitmemden endişeleniyordu ama benim heyecanım ve arkadaşı onu ikna etmişti. Bu yolculuğa çıktım ve eski mahallelerimin uğrak yerlerini ziyaret etmekten hiç de küçük olmayan bir ilham alarak duygularımın tamamen yeniden canlandığını yaşadım. Fiziksel sağlığım hızla geri geldi.

Tamamen iyileşmeme rağmen ara sıra birinin beni gözetlediğini ve her hareketimi izleyip izlemediğini merak ediyordum. Bunu hiçbir zaman daha önce bahsettiğim deneyimle ilişkilendirmedim ancak bunun herkesin zaman zaman düşünmesi gereken bir şey olduğunu düşündüm. Birinin beni gözetleme düşüncesi beni pek rahatsız etmedi çünkü bu

ihtimalin çok uzak olduğunu düşünüyordum.

Sonuç olarak, ergenliğin başlangıcındaki bu deneyim beni değiştirmişti. Küçükler ligi takımımdan ve ilk aşkım olan spordan vazgeçmek bana hiç yakışmadı. Elbette ergenlik döneminde ilgilerin değişmesi çok da alışılmadık bir durum değil, ancak davranış ve ilgilerimdeki değişime bilincime oldukça güçlü bir müdahale eşlik etti.

Chapter 27

Kayıp Zaman

Kaçırılma olayından üç yıl sonra başka bir şehre taşındım ve sosyal olarak yerinden edildim. Yaklaşık bir yıldır hiç arkadaşım olmadığından, zihninin yüksek yönlerini açmak için tasarlanmış bilim kurgu ve diğer edebiyatları keşfettim.

Bu dönemde incelediğim en etkili eserler Alman gizem ekolü üyesi Hermann Hesse'nin romanlarıydı. Bu yol, aynı zamanda okültist olan biyokimyacı Dr. Robert S. de Ropp'un "Uсталık Oyunu" adlı kitabını okuduğumda doruğa ulaştı. Bu kitap hayatta farklı oyunların olduğu gerçeğini anlatıyordu. Bunları tam olarak nasıl sınıflandırdığını hatırlamıyorum ama oldukça komiktiler. Yalnızca anlık geçimleriyle ilgilenen ve başka hiçbir şey için zamanı ve bilinci olmayan insanlar için "yalaktaki domuz" oyunu vardı. Bunun hemen üstünde, kendi şöhretlerinin görkeminden zevk almayı seven, ego güdümlü bireylere gönderme yapan "gübre yığmındaki horoz" vardı. Bu oyun, insanları yönlendiren gurulara, hatta küçük bir ofisin kendi gücüyle ve başkalarından ihtiyaç duyduğu hayranlığı elde eden patronlarına uygulanabilir. Hatırlamadığım başka kategoriler de vardı ama listenin başında onun usta oyun dediği şey vardı. Bu, tüm oyunların oyunuydu ve toplam potansiyelinize ulaşma hedefini içeriyordu.

Bu noktada son derece kişisel nitelikte olan birçok inisiyasyon başladı ve farkındalığımı tüm potansiyeline yükseltme konusunda tam bir taahhütte bulunmamla sonuçlandı. Bu noktada toplumda iki büyük tabunun olduğunu hemen keşfettim. O günlerde cinsel devrim çok fazla medya oyununa maruz kaldığı için bunlardan biri açıkça seksti. Bu çok büyük bir gözlem gücü gerektirmiyordu. Çok daha önemli olan ikinci

tabu ise daha bilinçli olma tabusuydu. İnsanların konuyu herhangi bir derecede objektif bir şekilde tartışmadıklarını gördüm. Programlanmış düşünce toplumda çok yaygındı (ve hâlâ da öyle) ve pek cesaret verici değildi.

Bu süre zarfında öğrendiğim iki önemli gerçek bana inanılmaz derecede fayda sağladı. İlk olarak, tüm uygun yol çalışması veya inisiyasyon çalışması kalpten başlar. Başka bir deyişle, gerçekten inanmadığınız hiçbir faaliyetle meşgul olmamalıdır. Bana göre bu, olası her türlü kariyeri ortadan kaldırdı. İkinci gerçek ise tek gerçek öğretmeninizin kendiniz olduğuydu. Alan Watts, Doğu ve Batı Psikoterapisi adlı kitabında guruların ve Zen ustalarının, herkesin hatırlayabildiği kadar eski çağlardan beri Doğu'da asil bir gelenek olduğunu açıklıyordu. Ayrıca bu ustalardan kültür beklentisinin hepsinin sahte olması olduğunu söyledi. Bu beklentinin bir kısmı, çoğu insanın, sahtekarlık potansiyellerine rağmen onları arayacakları gerçeğini de içeriyordu. Sonunda maskaralığı keşfedeceklerdi. Bu gözlem, farklı ustaların karakteri tarafından daha da değiştirildi. Bazıları en azından diğerlerinden daha etikti veya belirli öğrencilerle daha uyumluydu. Bir öğretmenden bir şeyler öğrenilebilir ama kendiniz deneyimlemediğiniz sürece dersler doğru şekilde öğrenilemez. Bu o zaman için harika bir uyarıydı ve bugün hala geçerli. Gurular bir sürü saçmalaktır. Temel kuralları öğrendikten sonra onlarla arayüz oluşturabilir ve muhtemelen bir şeyler öğrenebilirsiniz. Bunu bilerseniz en azından sonradan kandırıldığınızdan şikayet edemezsiniz. Kendi kaderinizin efendisi yalnızca sizsiniz.

De Ropp'un öğrettiği bir diğer nokta da, herkesin öğrenebileceği benzer zihinler ve uyumlu gruplar bulmak için kendi manyetik merkezini yaratması gerektiğidir. Bu noktada hippilerle dolu bir toplulukta yaşamama rağmen, bu insanların çoğu gerçek bilincin araştırılmasını ciddi olarak düşünemeyecek kadar uyuşturucu bağımlısıydı. Öğrenme ve evrimsel sürecimi hızlandıracak bir yöntem bulma umuduyla de Ropp'a

yazdım. Çok uzakta yaşamıyordu.

Cevabı çok ilginçti. Bana okulu bitirmemi, kariyere karar vermemi ve Lig'e kabul için başvurmamı söyledi. Bu, Hermann Hesse'nin "Doğuya Yolculuk"ta adı geçen mistik grubuna bir göndermeydi. Bu onun açısından büyük bir ustalık gibi görünüyordu ama aynı zamanda pratik bir tavsiyeydi ve içtenlikle teklif edilmişti. Ona başka sorular sordum ve o da beni, ailesinin "Birlik"e hizmet etme konusunda uzun bir geleneğe sahip olduğu söylenen San Francisco'daki bir adama yönlendirdi. Bütün bunları kesinlikle ezoterik bir açıdan takip etmek ilgimi çekiyordu. Bu adamın ailesinin UFO alanıyla bağlantılı olduğunu pek bilmiyordum ama bunu yıllar sonra öğrenebildim. Bu özel aile aynı zamanda Montauk Kızılderililerine bağlı bir soyu da taşıyor. Şu anda ailenin adını açıklama özgürlüğüne sahip değilim çünkü bu, onların bazı tamamlanmamış işlerini aksatabilir.

Bütün bunlar oldukça ilginç bir çaba çizgisiydi ama benim için yeni bir macerayla kesintiye uğrayacaktı. Bu, Scientology'ydı; onun hakkında bir şeyler duymuş olan herkeste kesin bir duygusal tepki uyandıran bir kelime. Bu konu hakkında daha fazla bir şey söylemeden önce, on iki yılı aşkın bir süredir Scientology organizasyonlarında aktif olarak yer almadığımı anlamak gerekir. Onlara karşı bağırıp övünmüyorum, PR satırlarına da laf atmıyorum. Tecrübelerime göre neredeyse hiç duyulmamış bir yetenek olan bu konuda objektifliği koruyabilirim. Tüm deneyimlerimi doğru bağlamda doğru bir şekilde temsil etmek için koca bir kitap gerekirdi ve bu gerçekten çok zor olurdu. Scientology temelde basittir ancak doğru anlaşılması için beyin yıkamayı ve kendi dilinin anlaşılmasını gerektirir. Dışarıdan birinin bunu tam olarak anlaması için içeriden biri olması gerekir. Bu nedenle konuyu son derece basite indirgeyeceğim ve size yalnızca birkaç önemli noktayı anlatacağım.

Scientology, "kelimenin en derin anlamıyla bilmek" anlamına gelir. Bilmek, ayrılmak anlamına gelen scio kökünden gelir. Cleave, kesmek

anlamına gelir ama aynı zamanda farklılaştırmak anlamına da gelir. Kelimenin temel tanımı ve nihai amacı Gnostiklerle aynıdır (aynı şekilde "kelimenin tam anlamıyla bilmek" anlamına gelen Gnosis'ten türemiştir), ancak onlar bunu tamamen farklı bir şekilde yaparlar.

Scientology düzgün bir şekilde çalışılır ve uygulanırsa ve kişi gerçekçi olmayan beklentilere sahip değilse, kişi kendisi ve evrenle nasıl arayüz oluşturulacağı hakkında önemli miktarda bilgi edinebilir. Bu, kişinin geçmiş yaşamlarıyla uzlaşmasını ve zihinsel ve duygusal engellerden tamamen kurtulmasını içerir. Ayrıca Scientologların kendilerini kronik fiziksel durumlardan iyileştirmeleri veya paranormal yetenekleri uyandırmaları da alışılmadık bir durum değildir. Scientology ayrıca geçerli bir uyuşturucu rehabilitasyonu sunar ve temel okuma becerilerinin yanı sıra birçok başka şeyi de öğretir. Örgütün politikası her zaman örgütün kullandığı prosedür teknolojisinden ayrı olacak şekilde tasarlandı.

Scientology işlemenin (denetim veya danışmanlık olarak da adlandırılır) tüm amacı, bir kişinin tonunu yükseltmek (bu, onun duygusal karakterini veya kalitesini ifade eder) ve onu ruhsal olarak özgürleştirmektir. Gradyan ölçeğinde yaklaşılr, böylece ideal koşullar altında kişi biraz başarmaya başlar ve sonunda güneşe, aya ve yıldızlara ulaşır.

Scientology'deki ilk yılmda telepati, psişik önseziler ve hatta tam bir görsel algıyla tam bir beden dışı deneyim yaşadım. Birkaç ay sonra, L. Ron Hubbard'ın, kendisini tamamen dünya çapında yüksek işleyen Dianetik ve Scientology organizasyonları kurmaya adanmış seçkin Deniz Organizasyonu'na katıldım. Yüksek işleyiş, basınla, kamuoyuyla ya da başka kimseyle herhangi bir sıkıntı yaşanmayacağı anlamına geliyordu. Düzgün uygulandığında Scientology'nin bu tür kötü karmayı hafifleteceği anlaşıldı.

Bu organizasyonda bir ay geçirdikten sonra kendimi bilinmeyen bir yere giden bir uçağın içinde buldum. Madrid'de bir apartman dairesine gidecek ve oradan L. Ron Hubbard'ın evi ve araştırma merkezi olan Apollo yatıyla buluşmaya hazırlanacaktım. Hepsi çok James Bondish'ti. Madrid'den Fas'ın Kazablanka kentine giden bir uçağa bindirildim ve burada 350-400 kişilik bir futbol sahasından daha uzun süre gemiye bindim. Hubbard amansız bir işçiydi ve gemiye gelen çeşitli kişilerle tanışmadı. Gemiye bindikten sonra bana bir rehber görevlendirildi ve bana gemiyi baştan sona gezdirdi. Hubbard'ı birkaç kez gördüm. Rehberime sorduğum ilk sorulardan biri, yelken açarken herhangi bir UFO ile karşılaşp karşılaşmadıklarıydı. Eski bir Buckingham Sarayı muhafızıydı ve cevapları konusunda çok titizdi. Neredeyse başlangıcından bu yana gemide olduğu için hafızasını dikkatle taradı.

"Sadece bir kez" dedi. "Bir defasında denizdeyken, köprüdeki birisi gece gökyüzünde birkaç uçan daire görmüştü. Komodor'a döndü (Hubbard'ı kastederek) ve gökyüzünde ne olduğunu görüp görmediğini sordu.

Hubbard'ın hiç tereddüt etmeden hemen karşılık verdiğini ve "Onları çok kötü uçuruyorlar, değil mi?" dediğini söyledi.

Hubbard bu kadar hızlıydı ve algılama alanı genişti. Gemideyken buna benzer sayısız anekdot duyulurdu ama kimse bunları gelecek nesillere aktarmak için toplamazdı. Scientology'yi eleştirenler, kilisenin Hubbard hakkında yayınladığı biyografik halkla ilişkiler sayfalarını her zaman eleştiriyor ve onları var olmayan kahramanlıklarla şişirmekle suçluyor. Ashna bakılırsa, mürettebatın haber vermeden aktardığı hikayeler, idealize edilmiş halkla ilişkiler bültenlerinden çok daha ilginçti ve eğer onlara inansalardı, muhtemelen eleştirmenleri belirgin bir dereceye kadar hafifletebilirlerdi.

Apollo'ya bindikten hemen sonra Hubbard'la karşılaştım ve bu muhtemelen hayatımın en tuhaf deneyimi olarak değerlendiriliyor. Çoğu

yeni insan gibi ben de güverteye atandım ve kendimi Hubbard'ın araştırma odasından çok uzakta olmayan pasları kazırken buldum. Arkama gizlice yaklaştı ve "kafatası izlemeye" başladı. Bu onun güvertede dolaşmasına ve insanların kafalarının içine "bakmasına" gönderme yapıyordu. Orada olduğunu biliyordum ama zihinsel olarak dondum ve çalışmaya devam ettim. Bir süre beni izledi. Onun varlığını gözden kaçırmak zordu. Daha sonra ne olduğunu tam olarak bilmiyorum ama zaman kaybı yaşadım. Bunu anlatmak çok zor ama deneyeceğim. Sanki aynı anda iki yerdeydim. Koşulları tam olarak algılamamı engelleyen bir uyusukluk var gibiydi. Bunu muazzam bir varlık parlaklığı ve hafifliği izledi. Ben başka bir yerdeydim. Yavaş yavaş, pas kazıyan bir vücutla uzak bir bağlantım olduğu fikri aklıma gelmeye başladı. Olan biteni açıklayamıyordum ama geri dönmemeye kararlı olduğumu fark ettim. Daha sonra Hubbard'ın üstümdeki güneşlenme terasında çalışan patronumla konuştuğunu duydum. Çalışmaya devam ettim. Hâlâ çok uzaktaydım ve bilincim neredeyse fiziksel düzlemde değildi. Hubbard çevremden ayrılanı kadar arkamı dönüp onun uzaklaştığını görmedim. Bu olayı birkaç arkadaşım ile konuşmuş olsam da, bu deneyimden hiçbir zaman çok fazla bahsetmedim. Her şey oldukça kafa karıştırıcıydı.

Olan bitene dönüp baktığında Hubbard, mümkünse insanları bedenlerinden çıkarmayı seviyordu. Bu bir bakıma kişisel bir tutkuydu ve bazı açılardan bunun insanlık için en büyük değeri olduğunu düşünüyordu. Fiziksel düzlemin "perdesini deldiği" biliniyordu. Benim özel durumumda, daha sonra açıklanacak olan bir çeşit ince iletim veya iletişimin sürdüğünü hissediyorum. Hubbard sadece ruhuma bakmakla kalmıyor, görünüşe göre benim olaylar şemasındaki potansiyel rolümü de inceliyordu. Belli ki benim tarafımdan tehdit edilmemişti, yoksa beni kısa sürede gemiden uzaklaştırırdı. Oldukça tuhaf olmasına rağmen, travmatik ya da korkunç bir deneyim değildi, sadece yıllar sonrasına kadar uzlaştıramadığım bir şeydi.

Chapter 28

Girdap Sayesinde

Kayıp zaman deneyiminden sonra Hubbard'la karşılaşmalarım veya etkileşimlerim çoğunlukla normal nitelikteydi. Onu bir insan olarak tanımayı öğrenmem gerekiyordu ve sanırım bu birçok mürettebat üyesi için zorlu bir süreçti. Onun kendi enerji alanlarıyla kolayca baş edebilmemin kesinlikle hiçbir yolu yoktu. Muazzam derecede güçlüydüler ve o zamanki gerçekliğimin çok ötesindeydiler.

Sonraki on yılım Scientology'yi dikkatle çalışarak ve kendime ve başkalarına uygulayarak geçti. Ayrıca Hubbard için çalışmayı ve elimden geldiğince onun kişisel geçmişini ve davranış kalıplarını incelemeyi de içeriyordu. Onunla yakın çalışan hiç kimsenin bir an bile onun herkes gibi olduğunu düşündüğünü sanmıyordum. Onu neyin harekete geçirdiğiyle ilgileniyordum ve hareketlerini yakından izliyordum.

Uzun lafın kısıası, Hubbard'ın "açıklık durumu" olarak adlandırdığı durum da dahil olmak üzere her türden harika deneyimler yaşadığımı söylemeliyim. Bunun ötesinde Scientology'nin "Operating Thetan" adı verilen "üst seviyeleri" vardır. "OT 1", "OT 2" ve "OT 3" kişinin ulaşabileceği farklı seviyeleri temsil ediyordu. "Thetan" kelimesi Scientology'de ruh anlamına gelen kelimeydi; "Thetan", aynı zamanda yaşamı veya yaşam gücünü de ifade eden Yunanca harf "theta"dan türetilmiştir. Bu üst düzeylerle ilgili olarak, çok önemli ve ironik olmaktan öte olduğunu düşündüğüm bir şeye dikkat çekmek istiyorum.

Medya zaman zaman Scientology'nin üst kademeleriyle saha günleri yaşadı. Scientology Kilisesi, bunları kutsal yazılar olarak kabul eder ve bu kişiler onları almaya hazır olana kadar bunların genel kamuoyuna ve

kendi cemaatçilerine gizli kalması gerektiğini belirtir. Hem ABC'nin "Nightline"ı hem de "Los Angeles Times" bu bilgiyi kamuoyuna bulanıklaştırdı ve bunu hiç de övgüsüz bir şekilde aktardı. Bilgiyi azaltıp daha aşağı bir forma dönüştürerek tamamen saçma ve gülünç hale getirdiler. Scientologlar size bunun tamamen bağlam dışı sunulduğunu söyleyecektir. Bu bilginin göreceli doğruluğuna ilişkin kendi fikrimi eklemeden, Scientologların bu konuda haklı olduklarına sizi temin edebilirim. Scientologistlerin inandığı ve uyguladığı bağlamın dışında bir tarzda sunulmuştur.

Scientology hakkında eleştirel kitaplar okuyorsanız, bu üst düzeylerle ilgili farklı raporları ve transkriptleri okuyabilirsiniz. Bu bilgiye göre "OT 3", manevi varlıklara katmanlar halinde yerleştirilmiş bir dizi implantın toptan kaldırılmasıyla ilgilenen en ağır seviyelerden biri olarak kabul edilmektedir. Bu implantların tümü, tüm ruhsal varlıkların acı çektiği ve yaklaşık dört katrilyon yıl öncesine dayanan büyük bir implanta kadar uzanıyor. Bu implant, bir meleğin korna çalmasıyla yaklaşan ve uzaklaşan bir dizi yüksek sestten oluşuyordu.* Bunun hakkında zamanın başlangıcı olduğu dışında pek fazla şey söylenmiyor. Kutsal Kitabı bilenler, Kerubilerin Cennet Bahçesi'nin kapısını koruduğunu anlayacaklardır. Görünüşe göre Hubbard, Preston Nichols'un orijinal zaman çizgisi olarak tanımladığı "Cennet Bahçesi"ne giden bir rota keşfetmişti.

[* Bu bilgi L. Kin, VAP Publishers, Wiesbaden, Almanya'nın "Cennetin Fareli Köyün Kavalcıları" kitabından alınmıştır.]

Scientology'de bu seviyeye ulaşmış kişilerin bu boyutun dışına çıkmaları beklenmiyordu veya beklenmiyordu. Genellikle arkalarında tonlarca manevi çöp bırakmış gibi hissederler ve kendi manevi doğaları ve belki de orijinal zaman çizgisi olarak adlandırılabilir şey hakkında derin ve etkileyici bir farkındalığa sahip olurlar. Bu noktadan sonra bu bireylerin çoğu için oyun, başkalarının da bunu deneyimlemesine yardımcı olmaya

dönüştü.

Bu seviyedeki kişisel deneyimimde, eşzamanlılık ilkesinin dikkate değer derecede devreye girdiğini de buldum. Başkalarına hiçbir anlam ifade etmese de anlamlı gelen şeyler olmaya başladı. Açıklanması güç çok fazla ayrıntı var ama Scientology deneyimlerim sonucunda bazı önemli aydınlanmalar elde ettiğimi söyleyelim. Bütün bunlar 1982 yılında Clearwater, Florida'da Cleveland Caddesi'nde yaşarken doruğa çıktı. Muhtemelen ruhsal olarak şimdiye kadar yaptığımın en iyisini yapıyordum ve istediğim her şeyin olabileceğini keşfedecek seviyeye ulaşmıştım. Bu kulağa oldukça küstahça geliyor ve çok geçmeden ortaya koyabileceklerimin sınırlamaları olduğunu fark ettim. Yine de olmasını isteyebileceğim çok şey vardı. Kendimin ve başkalarının iradesini ve refahını engelleyen şeyin, bu evrenin içinde barındırdığı tüm fiziksel materyalizm olduğunu gözlemledim. Bununla materyalizmin felsefesini değil, bu evrenin gerçek fiziğini ve nasıl inşa edildiğini kastediyorum. Yani bir trafik kazasının kendi kendine silinmesini sağlasanız güzel olmaz mıydı? Doğada mucizeler ve olağanüstü şeyler meydana gelse de, meydana gelen bir trafik kazasını ortadan kaldırmak hiç de kolay değildir.

1982'de bir gün kendimi çok iyi hissediyordum ve öznel evrenimde hiçbir sınırlama düşüncesinin olmadığını hissettim. Çok derinlere indim ve kendi ruhumda beni bu fiziksel düzlemde tutan düşüncelere ulaştım. Bunların altında tüm bilinç biçimlerine ait olan bir düşünce matrisi vardı. Bu daha derin düşünce katmanının, fiziksel evrenin tüm yapılarını bir arada tuttuğu söylenebilir. Daha sonra tabiri caizse "puf" oldum ve fiziksel evrenin tamamen çözülmesini veya çözülmesini istedim. İzin günümüdü ve sonra

kozmostaki daha büyük planla ilgili olarak neye karar verdiğim hakkında daha fazla düşünmeden işime devam ettim. Her şey oldukça gerçekçiydi.

Sadece birkaç saat sonra Cleveland caddesindeki bir otoparkta duruyordum ve gökyüzünde büyük bir elektrik patlaması olduğunu fark ettim. Havai fişeklere benziyordu ama çok hızlıydı ve tamamen tuhaftı. Kendi kendime söylediğim ilk şey, bir şeyler olduğunu bildiğim ve gördüklerimi inkar etmemin mümkün olmadığıydı. Kültürümüzdeki tipik insan tepkisi bunu inkar etmek olacaktır. Etrafıma baktım ve GTE binasının yakınında devasa bir anten yapısı gördüm. Bir ilişki olup olmadığını merak ettim. Zamanı kaçırma olgusunu bir kez daha yaşadım. Her şey çok tuhaftı.

Kısa bir süre sonra tanıdığım Çinli bir kız gördüm ve ona o tarafta çok tuhaf bir şey gördüğümü söyledim. Sürekli bu yönde tuhaf şeyler yaşandığını söyleyerek gördüklerimi doğruladı. Birkaç arkadaşım daha konuştum ama hepsi bu. Gerçekte ne olduğunu anlamam yıllarımı alacaktı.

Yaşam koşullarım çarpıcı biçimde değişmeye başladı. Astrologların Satürn gezegeninin yirmi dokuz yıllık döngüsü açısından önemli bir değişim zamanı olarak kabul edecekleri yirmi dokuz yaşındaydım. Evlendim, Scientology kariyerimden ustaca vazgeçtim ve Montauk Projesi'nin 12 Ağustos 1983'te sonuçlanmasından yalnızca birkaç hafta önce Long Island'a taşındım.

Yıllar sonra eski arkadaşlarımdan bazılarını ziyaret etmek için Clearwater'a döndüm. Bir futbol maçının ardından yıllar önce tanıdığım anten kulesini gördüm. Arkadaşım Claude Hensley'e bölgeyi işaret ederek yıllar önce patlamayı gördüğüm yerin burası olduğunu söyledim. Hikayeyi zaten biliyordu ve arabayı sürerken bir göz atabilir miyiz diye sordum. Patlamanın gerçekleştiğini düşündüğüm boş bir araziye vardığımızda Claude orada bir kez UFO gördüğünü söyledi. Herhangi bir UFO gördüğüne dair hiçbir fikrim yoktu.

Patlamanın ve kayıp zamanın ardındaki gizeme herhangi bir yanıt

alabilmem yıllar aldı.

Chapter 29

Excalibur'un Sırrı

—

1983'te New York'a taşındıktan sonra yeni bir hayat yaşamaya başladım. Montauk Projesi zirvede olmasına rağmen ben bundan habersizdim. Yaklaşık on iki yıldır manevi gerçeği arıyordum ve artık fiziksel bir varoluş yaratmanın zamanı gelmişti. Eşim ve ben yeni evliydik ve bir aile kurmayı planlıyorduk. Bu, çalışmayı, faturaları ödemeyi vb. gerektirir. New York'ta geçirdiğim bir haftanın ardından, psişik hassasiyetlerimin neredeyse sıfır olduğunu fark ettim. Ben bunu bölgede çok yaygın olan materyalizme bağladım. Montauk'tan gelen yayınların beni ve Long Island civarındaki herhangi birini engelleyeceğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Kariyerimde çeşitli faaliyetlerde ilerledikçe, yavaş yavaş ruhi konularla ilgili incelemelerimi yenilemeye başladım. "L. Ron Hubbard: Mesih mi, Deli mi?" başlıklı karalayıcı bir kitap merakımı yakaladı. Hubbard'ın, kendini Canavar olarak ilan eden ve "Dünyanın En Kötü Adamı" olarak bilinen Aleister Crowley'e olan hayranlığından ve ona olan ilgisinden bahsediyordu. Bu kitap, Bent Corydon adında, çok iyi bir işi olan bir adam tarafından yazılmıştı ve ben de Crowley ve Hubbard hakkında söylenen her şeyin insanları konudan uzaklaştırmak için tasarlandığını hissettim. Benim için tam tersi oldu. Crowley hakkında bulabileceğim her şeyi aramaya başladım, buna "Kanun Kitabı" da dahil. dünya dışı bir kaynaktan gelen bir iletişim olması.

Crowley'in literatürünü takip ederken, Hubbard'ın kayıp eseri "Excalibur" olarak tanımladığım eski bir el yazmasına rastladım. Bu Scientology'de oldukça efsane olan bir kitaptı. Sözde 1930'ların sonlarında, Dianetik'ten çok önce yazıldığı söyleniyor. Yaşamın ve ölümün anahtarlarını içerdiği söyleniyordu. Bunu okuyan ilk birkaç

kişinin öldüğüne dair ısrarcı bir hikaye dolaşımdaydı. Bu noktada Hubbard'ın onu tedavülden kaldırdığı söyleniyordu. Görev yaptığım dönemde insanlar bu kitabı sorduğunda Hubbard her zaman bu eserin el yazmasının yıllar önce kaybolduğunu veya çalındığını iddia ederdi. Gerçeğin dışında bir şey söylediğine inanmak için özel bir neden yoktu.

1979 civarında, övgü niteliğinde bir biyografi amacıyla Hubbard'ın geçmişini derinlemesine araştırmaya yönelik büyük bir proje başlamıştı. Kişisel arşivlerinden ve Amerika Birleşik Devletleri'nin dört bir yanından pek çok ilginç bilgi ele geçirildi. "Ex-calibur" kitabının ortaya çıkması herkesi şaşırttı. Hubbard'ın da şaşırdığı bildirildi.

Bu kitabı çevreleyen efsaneler tuhaf. Bir kişi Hubbard'ın bu fikrin bir şaka olduğunu ve böyle bir kitabın yazılmadığını söylediğini söyledi. Görünen o ki, Dianetics'in ilk günlerinde, bir kopyasını binlerce dolara teklif eden bir reklam yayınlamıştı. Piyasayı mı okşayıp entrika mı yarattığını, yoksa kitabı astronomik bir fiyata mı sattığını kimse bilmiyordu. Diğer hesaplarda kitabı aslında onun yazdığı belirtiliyor. El yazmasının "kaybolduğunu veya çalındığını" defalarca söylediğinde, mutlaka sert ciltli kitaptan değil, özellikle "el yazmasından" bahsetti. Başka bir efsaneye göre sadece bir avuç kitap basılmıştı. Excalibur kitabıyla ilgili mevcut tüm raporlar incelendiğinde müthiş bir sis perdesinin yaratıldığı görülüyor.

Ben şahsen bu kitabın varlığından haberdardım çünkü eski futbol arkadaşlarımdan biri onu görmüş ve okuma fırsatı bulmuş. Bunun ince, sert ciltli bir kitap olduğunu ve bilgilerin çoğunun mevcut Scientology literatüründe yer aldığını söyledi. Kesinlikle vardı. Ayrıca kitabın daha sonra Hubbard'a düşman olan ve Hubbard'ın biyografi projesinden sorumlu olan bir kişi tarafından elinden alındığını da söyledi. Bu kişi görünüşe göre arkadaşımın kitabı görmesine oldukça üzülmüştü.

Bulduğum el yazmasının başlığı "Excalibur" değildi ama arkadaşımın

tanımladığı şeye tam olarak uyuyordu, tek farkı sert ciltli olmamasıydı. Daktiloda yazılmıştı. Bu kitabın "Excalibur" olmasa da en azından aynı bilgilerin bir kısmını içerdiğini açıkça anladım.

Bu el yazmasını keşfettikten ve ona göz attıktan sonra enerjiyle doldum, ancak günün ilerleyen saatlerinde bir parka gittiğimde bunu fark etmedim. O noktada taslağı okumamıştım bile, sadece fotokopisini çekmiştim. Sadece doğru yolda olduğuma dair son derece emin hissettiğimi hatırlıyorum. Belki Hubbard'ın gösterdiği üstün güvenin bir kısmına ulaşmıştım ama sizi temin ederim ki bu alanda onun seviyesine yaklaşamadım. Enerji dalgalanmasından kaynaklanan bir kayıp zaman yoktu ama ertesi sabah arkadaşımın evinde uyandım ve nerede olduğumu anlamam birkaç dakikamı aldı. Onun evini tanıdığım ve birkaç kez orada uyuduğum için bu oldukça tuhaftı. Olan bitenin mantıklı bir açıklaması var.

Daha önce de söylediğim gibi, kitabın bir kısmı Dianetik ve Scientology'den düzenli bilgiler içeriyordu, ancak canlandırıcı ve yeni olduğunu düşündüğüm bir formatta bir araya getirildi. Aslında çok eski bir el yazmasıydı. Bilinçli zihnin kilidini açmak için tasarlanmış uzun bir dizi geometrik sembol benim için çok daha fazla ilgi çekiciydi. Bunların neyle ilgili olduğu konusunda kesinlikle hiçbir fikrim yoktu ve Hubbard'ın yazdığı her şeyi incelemiş olmama rağmen onun ana hatlarını çizdiği prosedürlere benzer bir şey hiç görmemiştim. "Montauk Piramitleri"ni okuyanlarınız geometrik sembollerin önemini anlayacaksınız. Pisagor sistemi de dahil olmak üzere farklı gizem okulları tarafından dördüncü boyut deneyimini çağırarak için kullanıldılar. Buradaki fikir şu ki, eğer iki boyutlu bir sembolü alıp onu üçüncü boyuta dönüştürürseniz, dördüncü boyuta erişebilirsiniz (eğer şanslıysanız). Mandalaların ve hatta bazı Rönesans resimlerinin konusu budur.

Editörün (Hubbard'dan başkası olamazdı) bu konuda söylediği şey buydu: "Semboller çoğu zaman bilinçdışı zihnin kilidini açmak ve onun

insan üzerindeki korkunç gücüne bir yanıt bulmak amacıyla umut verici bir şekilde kullanılmıştır. Sembollerin kullanımı yeni değildir. Bu değerlendirme tekniklerini kullanmaları yenidir çünkü burada bilinçdışının neleri içermesinin beklenebileceğine dair bir anlayışla sağlam bir şekilde desteklenmektedirler."

Ayrıca simgelerin kendi başına bir şey olmadığını, gerçekliği keşfetmek için kullanılabilecek bir kod biçimi olduğunu söyledi. Bu sembollerin kişiden kişiye büyük farklılıklar gösterdiğine de dikkat çekildi. Sembollerle kullanılacak farklı prosedürler vardı; bunlardan ilki basitçe onları gözden geçirmektir.

Belki de yaşadığım enerji yüklemesi sadece sembolleri gözden geçirmemle değil, aslında onları birer birer kayıt altına almak için çizmiş olmamla da açıklanabilir. Çok sayıda sembol olduğundan ve genellikle sayfa başına bir sembol olduğundan fotokopi makinesi maliyetlerinden tasarruf etmeye çalışıyordum. O zamanlar kitap yazacağım ve gelecekte araştırma yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Tüm bunların bilincimi nasıl etkilediğine dair daha ayrıntılı bir açıklamayı "Excalibur" kelimesi ve onu çevreleyen kendi hayatımdaki koşullar sunuyor. İki yıl boyunca üzerinde çalıştığım Scientology gemilerinden birinin adının "Excalibur" olduğunu size söylememiştim. Memleketimdeki Scientologistlerden birine "Excalibur" adında bir gemide çalışacağımı söylediğim günü hâlâ hatırlıyorum.

Gülümsedi ve "Bu çok mantıklı." dedi.

"Neden?" Söyledim.

"Ron'un eskiden Kral Arthur olduğunu duydum." o cevapladı.

"Excalibur" elbette Kral Arthur'un kılıcıydı ve bu Scientologist'in

kurduğu bağlantı da buydu. Hubbard'ın kendisinin Kral Arthur olduğunu söylediğini hiç duymadım ama kendisini bu kadar gösterişli bir figürle kolaylıkla özdeşleştirebileceğini biliyorum. Sonuçta o Celtic soyundandı ve en küçük oğluna “Arthur” adını verdi.

Hubbard'ın en büyük yeteneği bilinçdışına ve onunla ilişkili güce erişme yeteneğiydi. Arkama sinsice yaklaştığında ve hareket edemediğimde olan da tam olarak buydu. O zamanlar benim göremediğim bilinçsiz güçlerle oynuyordu ve onun ortalıkta dolaştığını ima etmek istemiyorum. Hubbard gibi bir varlığın, ister iyi ister kötü olduğunu düşünün, yalnızca sıradan insan terimleriyle iletişim kuracağını düşünmek saçma.

Hubbard'ı en şiddetli eleştirenler bile onun hatırı sayılır bir güce sahip olduğunu inkar etmeyecektir. Kral Arthur'un kılıcı Excalibur'un etimolojisini ve beraberindeki efsaneyi incelersek bize bu güce dair bir ipucu sunulur.

“Excal”, kireç taşı anlamına gelen Latince “calx” kelimesinin yer değiştirmesidir. İngilizce “calyx” kelimesi dış kaplama anlamına gelir. Kireç taşından oluşan dış kaplamanın ne olduğunu biliyor musunuz? Büyük Gize Piramidi. En azından zamanla tahrif edilmeden önce öyleydi. “Cal” kökü ölçüm anlamına gelir ve “calculus”, “hesap makinesi” ve “takvim” gibi kelimelerde görülür. Eğer dışarıdan biri dilimizi inceleyseydi, kültürümüzdeki tüm ölçüm bilimlerinin aslında Büyük Piramit'ten esinlendiği fikrine kolaylıkla varabilirdi. Hatta “Kaliforniya” kelimesi bile İspanyolcada efsanevi bir ada anlamına gelen kelimeden türemiştir. Bu sözde piramitlerin bulunduğu bir Lemurya adasıydı. İslam dininde Peygamber'in halefini belirtmek için kullanılan Arapça bir kelime olan “Halife” de vardır. Etimolojik olarak bir kişiye “Halife” unvanı vermek, ona Büyük Piramidin Efendisi demekle eşdeğerdir.

“Bur” son eki “yanmak” veya “ışık” anlamına gelir. “Excalibur”un Galce

kökü olan "Caliburnus"u düşündüğümüzde tüm bunlar daha da netleşiyor. Bu basitçe "piramitte ateş" veya "zamanda ateş" anlamına gelir; "Cali", Hindu zaman tanrıçası Kali'ye atıfta bulunur. Büyük Piramit'in sırları hakkında daha fazla bilgi için "Montauk Piramitleri" konusuna bakın.

Kral Arthur efsanelerine göre "Excalibur", felsefe taşı olarak bilinen bir taşın içine yerleştirilmiş iki ucu keskin bir kılıçtı.* Yalnızca Kral Arthur tarafından geri çekilebiliyordu. Kılıç taşa gömülü olmasına rağmen Göldeki Hanım'dan kaynaklanmıştır.

[* Hubbard'ın sihirli ortağı Jack Parsons'ın "Özgürlük İki Kenarlı Bir Kılıçtır" başlıklı yayınlanmış bir kitabın yazarı olduğunu belirtmek ilginçtir.]

Felsefe taşı iyi bilinen bir simya sembolüdür. Atlantis'in tüm bilimini içeren Büyük Piramidin kapak taşını temsil eder. Kapak taşı hiçbir zaman bulunamadı ve o tarihi gizemlerden biri. Okült tarihi bize onun çözüldüğünü ve artık etkinleştirilemeyeceğini, sonunda Van Allen Kuşağı etrafında dördüncü boyuta ait bir şemsiye haline geldiğini söylüyor. Orta Çağ'da bu "şemsiye" çeşitli bilinç biçimleri tarafından kullanılmış ve Kral Arthur efsaneleri olarak tezahür ettirilmiştir. Bazen "Kâse Hristiyanlığı" olarak da bilinir. Arthur'un hikayesi aslında Büyük Piramidi inşa eden Tahuti'nin veya Thoth'un hikayesidir. Mesih bilinci, Tahuti'nin hayal gücümüzün ötesinde süper bir bilim olan armağanına erişmemizi sağlayan ve bize gezegeni dönüştürme yeteneği veren yazılımdır. Eğer akıllıysak, bu süper bilimi orijinal zaman çizgisine erişmek için kullanacağız, kayıp ya da bencil yönlerle doğru gitmeyeceğiz.

Burada Tahuti ile ilgili bir hususa daha değinmek gerekir. Yunanlılar tarafından Hermes, Romalılar tarafından ise Merkür olarak biliniyordu. Annesi, Yunan mitolojisinde yıldızlara dönüşen yedi tanrıça olan Pleiades'in en görkemlisi olan Maia'ydı. Bu kitabın ikinci bölümünde

Ülker'in mitolojik önemini daha ayrıntılı olarak ele alacağız.

Her ne kadar "Excalibur" kılıcını taştan çıkarabilen tek kişi Kral Arthur olsa da, bu kılıcın herkesin kullanabileceği bir aleti temsil etmesi amaçlanıyor. Kılıcın sırrı gölde yatıyor. "Excalibur" dişil gücün ve onun nasıl kullanılacağına gizli bir kodlamasıdır. Gölün Hanımı'nın gölde olması (su dişiliği temsil eder) bize sırrın dişil güçte yattığını anlatır. Bu Tahuti'nin hediyesi. Tanrıçanın hediyesidir.

Bu, L. Ron Hubbard'ın gizli erişimini açıklıyor. Yaygın olarak bilinmese de eserini trans halinde yazmış ve ilhamını "İmparatoriçe" adını verdiği bir tanrıçadan almıştır.

Excalibur kılıcının ilginç bir yönü daha var. Daha önce Cennet Bahçesi'nin girişinde kerubilerin durduğunu belirtmiştim. Kutsal Kitap ayrıca onlara her yöne dönen alevli bir kılıcın eşlik ettiğinden de söz eder. Eğer "Excalibur" dişil enerjinin sırrını temsil ediyorsa, bu pasaj bize orijinal zaman çizgisine dönmenin sırrının da bu olduğunu anlatıyor.

Chapter 30

Eksik bağlantılar

"Excalibur"un peşindeyken, kitaplığında Aldous Huxley'in "Algı Kapıları" kitabı bulunan bir arkadaşımın yanında kalıyordum. Huxley, Hubbard'la iletişim kurmuş, hatta 1950'lerde onun tarafından geriletilmiş ilginç bir karakterdi. Aleister Crowley'den bir inisiyasyon ve birçok bilgi almıştı. Huxley ayrıca Timothy Leary'ye, Harvard'daki deney deneklerine LSD'nin tam olarak nasıl uygulanacağı konusunda bilgi verdi.

"Algının Kapıları", geleneksel bilim tarafından çok bilinmeyen olarak kabul edilen zihnin bu bölgelerine erişim hakkında bir kitaptır. Huxley'in bu kitapta denediği başlıca yol, peyote kaktüsünün bir türevi olan meskalindi. Ayrıca açlığa kadar oruç tutmak ve kendini kırbaçlamak gibi diğer istenmeyen yollardan da bahsetti. Anlamli olan tek yol, yüzdürme tankında yaşanabilecek duyuşsal yoksunluktu. Bu ilginç geldi ama bulamadım. Aslında arama oldukça sinir bozucu hale geldi.

Aleister Crowley'in çalışmalarını kristallerin rezonans özellikleriyle bağlantılı olarak incelemeye devam ettim. 1990 yılının Ağustos ayında birkaç büyük kuvars kristali satın aldım. Daha sonra Ağustos ayının Mısırlıların Sirius yayınları adını verdikleri dönem olduğunu öğrenecektim. Başka bir deyişle, bu, Dünya ile Sirius yıldızı arasındaki okült bağlantının zirvede olduğu zamandır. Sirius yayınlarının kristaller aracılığıyla bana yardımcı olup olmadığını bilmiyorum ama onları satın alıp evime yerleştirdikten sonra nihayet aradığım şeyi buldum: bir yüzdürme tankı.

Long Island'da sadece bir tank bulmakla kalmamıştım, aynı zamanda bu

tankın sahibi de mevcut en modern ve arzu edilen yüzdürme tankının üreticisiydi. Anlatması gereken ilginç ve trajik bir hikayesi de vardı ama önce yüzmekten bahsedeceğim. Tank oldukça kullanıcı dostuydu ve balina gibi bir hatları vardı. İçeride ışıklar ve müzik için iki adet su geçirmez anahtarın bulunduğu bolca yer vardı. Su hijyenik bir şekilde filtrelendir ve Epsom tuzu ile doldurulur, böylece vücudunuz tamamen suda asılı kalır ve tamamen rahatlar. Yüzerken tüm kaslarınızı fiziksel olarak gevşetebildiğiniz ölçüde gevşetmeniz mümkün değildir. Hatta subluksasyonlar tamamen gevşemeyle ortadan kayboldu. Tank tamamen karanlık olduğundan, zihniniz bilgiyi işlemeye başlar ve sonunda rahatlayıp bilincin daha derin katmanlarına nüfuz eder. Bunu sadece son derece eğlenceli bulmadım, aynı zamanda zihnin psişik kanallarını da açtı. En azından kişinin vücudunu rahatlatır. Çok geçmeden şunu fark ettim ki, eğer insanlar her gün uçarsa, dünyada çok daha az çekişme ve çok daha fazla üretkenlik olur. Trajik hikayenin devreye girdiği yer burasıdır.

Bu tankları üreten kişi Peter Shepherd'dır. Bana Babil'de büyük bir fabrikası olduğunu ve hızla yüzdürme tankları üretmeye başladığını söyledi. Aniden, bir yangın tesisini yok etmeden birkaç hafta önce, sigorta poliçesi keyfi olarak iptal edildi. Yangının kaynağının yıldırım olduğu belirlendi. O zamanlar yıldırımın üretilebileceğini bilmeme rağmen bunun bir komplo gibi görüldüğünü ona söyledim. Durumun tüm karmasını olduğu kadar kendisi de bunu merak etmişti. Yapabileceği tek şey sigorta şirketine dava açmaktı. Ağır kayıplar vermesine ve üretkenliğini azaltmak zorunda kalmasına rağmen günümüzde yüzdürme tankları üretmeye devam etmektedir.

Yüzmeye karşı bir komplo olmasının nedeni, bunun bilincinizi yükseltmesidir. Preston bana, Amerika'da gördüğünüz siyah helikopterlerin, spektrum analizörleriyle en iyi şekilde karşılaştırılabilecek gelişmiş cihazlar içerdiğini açıkladı. Helikopterler belirli türdeki yayımları araştırıyor ve belirli bir desen gördüklerinde,

kendileri veya başka bir helikopter bölgeye farklı frekanslar gönderecek. Operasyonun tamamı bilinci izlemek için tasarlandı. Ayrıca birini havada tutmaya çalıştığınızda bunun dış çekmeye benzediğini de oldukça dikkat çekici buldum. En yaygın bahane klostrofobidir. Peter'ın sahip olduğu tanklar hiç de klostrofobik değil ve şamandıra tarafından bir anda açılabilir. İç uzay kesinlikle Dünya'nın geniş açık alanlarından daha sınırsızdır. Bilinç, mevcut toplumumuzda hâlâ bir tabu.

Aslında, uçmamanın muhtemelen geçerli bir mazereti vardır, o da sizi psikotronik saldırıya açık hale getirebilmesidir. Ben bunu yaşadım ama kendinizi korumanın da yolları var. Ayrıca eğer hiç yumruk atmazsanız, savaşı asla kazanamazsınız.

Yüzdürme deneyimi bilincimi çok genişletti. Bir ay sonra, 1990 Cadılar Bayramı'nda ilk UFO'mu gördüm. Seher vakti hiçbir neden yokken uyandım ve pencereden dışarı baktım. Long Island'ın kuzey kıyısında bir yerde yerden fırlayan kayan bir yıldıza benzeyen bir şey. Kendime kayan yıldızların yukarıya doğru gitmediğini söyledim. On beş saniye içinde aynı bölgede ikinci bir "kayan yıldız" fırladı.

İki gün sonra, Long Island'da kaçırılanlar ve bağlantı kurulan kişilerle çalışan medyum Shelley Dumas'la karşılaştım. Ona bu deneyimi anlattım ve o sadece "Onları görmeni istediler" dedi.

Gelecek hafta Long Island Psikotronik Derneği'nin bir toplantısına gidecektim. Toplantıya katılmak için değil, bir mucit olarak onunla ilgilendiğim için Preston Nichols'la tanışmak için oradaydım. Sonunda toplantıya katıldım ve her türlü dersi dinledim; bunların en dikkate değer olanı, 1943'teki Philadelphia Deneyi'nin, uzay-zaman sürekliliğinde UFO'ların kitlesel olarak bu alana girmesine izin veren bir yarık açmasıydı.

Al Bielek ve Duncan Cameron Philadelphia Deneyi'ne katılımları hakkında konuştular ve Preston Nichols da Montauk Projesi hakkında konuştu. Bu şimdiye kadar duyduğum en tuhaf ama en ilgi çekici bilgi akışıydı. Bütün bunlarla ilgili bir kitap istedim ama çok geçmeden bu kitabı Preston'ın anlatıcılığında kendim yazmam gerektiğini keşfettim. O dersten sonra eve dönerken aniden aklımdan çok güçlü bir düşünce geçti: "Long Island'a bu yüzden geldim". Zamanla bu çok anlamlı oldu.

Montauk hikayesini yazmaya hemen başlamaya karar vermedim. Bu konuda pek çok önsezi vardı ve benim bu işe karışmama karşı çok fazla atalet vardı. Beni tetikleyen iki önemli olay oldu.

İlk olay akşam saat altı civarında yatıp hemen uykuya daldığımda gerçekleşti. Uzanmak benim için tuhaf bir zamandı ve hemen dışarı çıktım. Bundan sonra yaşananlar, Preston'ın bu kitabın başlarında bahsettiği gibi bir astral kaçırılma olabilir. Bu aynı zamanda bir rüya da olabilir ama eğer öyleyse, son derece dikkat çekici ve düzensiz bir rüyaydı.

Kendimi bir uzay gemisinde buldum ve Preston da oradaydı. Elinde bazı ekipmanlar vardı ve "İmzanızı aldım" dedi. Bu, şahsıma özgü spesifik elektromanyetik frekans kalıplarına bir göndermeydi. Buna "elektromanyetik imza" denir.

Daha sonra sanki bir uzay gemisinin parçasıymış gibi kavisli ama içi oldukça sade olan başka bir odaya götürüldüm. Arka planda plastik tip paneller vardı. Yaşlı bir doğulu kadın masaya oturdu ve beni de kenardaki sandalyeye oturttu. Bana kanallık yapmamı ve bunu tamamen Japonca yapmam gerektiğini söyledi. Japonca bilmediğim için direktifinin saçma olduğunu düşündüm ama o kararlı ve ısrarcıydı. Ben gerçekten kanallık yapmaya başladığımda onun zihinsel güçleri ikna ediciydi. Bir sonraki bildiğim şey Japonca karakterleri gördüğüm ve anlamlarını tamamen anladığımdı. Onları okudum ve yüksek sesle

Japonca konuştum. Birkaç dakika boyunca berrak bir şekilde kanallık yaptıktan sonra, tüm operasyondan koptum ve kendimi vücudumun söylediklerinden ayrı buldum. Zihnimin, nöbetlerin işlevini düzenlediğine inandığım bir kısmına odaklanıyordum. Bir şeyler ters gidiyordu. Bu bilgiyi aktarmaya devam edersem nöbet geçireceğimi fark ederek, saf irademle tüm operasyonu durdurdum. Doğulu kadın bana baktı ve rahatladı. Benim isteğime karşı gelirse hiçbir yere varamayacağını gördü.

Daha sonra kendimi bekleme odasına benzeyen rahatlatıcı bir odaya ısınlanmış halde buldum. Çok rahatlatıcıydı. Tüm düşüncelerimi yeniden topladım ve kim olduğumun ve nerede olduğumun tamamen bilincine vardım. Uyanabileceğimi, yatak odamda olabileceğimi ve normal durumumda tamamen uyanık olabileceğimi biliyordum. Uyanıp gözlerimi açmaya karar verdim.

Saat yarım saatten az bir süredir dışarıda olduğumu gösteriyordu. Ne olduğu konusunda kafam karışmıştı ama yine de tıpkı "rüya kaçırma" olayındaki gibi tamamen rahattım. Deneyimin bu açıdan olumlu etkisi oldu.

Geriye dönüp baktığımda sanki test ediliyormuşum gibi görünüyordu. Birisi psişik merkezlerimi açmak ve muhtemelen onları kendi amaçları için kullanmak istiyordu. İstedğim şeye uymadı. Eğer bu kanallığın devam etmesine izin verirsem, bir değiş-tokuş olacağını hissettim. Çok daha psişik olurum ve belki ünlü bir kanal olma potansiyeline de sahip olurum ama önceki insan halimin gölgesine dönüşürdüm. Hatta tüm süreç kurumsallaşmayı ya da daha az sert bir şeyi gerektirebilirdi.

Bu olaydan bahsetmenin önemli olduğunu düşünüyorum çünkü bu, bu uzaylı karakterlerin veya etkilerin paketlenip gönderilebileceğini ve sizi hoş olmayan uzaylı deneyimlerine bağlayan şeyin kendi anlaşmanız olduğunu gösteriyor. Çaresiz değilsin.

Preston'a bu olayı anlattıktan sonra herhangi bir bilinçli müdahaleyi reddetti. Pek çok psişik enerjiye açılan bir kapı olduğundan, birisi onu benim yerimi bulmak için kullanabilirdi. Rüya gibi görünen resimler, nesnel anlamda gerçekleşen düşünce aktarımlarının veya enerji alışverişlerinin temsili olabilirdi. Tam açıklamasını bilmiyorum ama ne öncesinde ne de sonrasında bir rüyadan sonra kendimi hiç bu kadar rahat hissetmemiştim. Kendimi bu kadar rahat hissettiğim tek zaman, yüzdürme tankındaki ilk deneyimimden sonraydı.

Bir sonraki garip deneyimim daha geleneksel bir rüya halinde gerçekleşti. Rüya halinde uyandım ama fiziksel evrende uyanmadım. Tüpler ve kürelerden oluşan bir matrisin arasında görüldüğüm bedenim dışına çekildim. Kutsal Kabala'nın (aynı zamanda Kabala veya Kabala) üç boyutlu bir diyagramı gibiydi. Bunu var olan matris olarak tanıdım ruh ile akıl arasındadır. Preston'a göre bu bağışıklık sistemini temsil ediyor. Eğer bu matrikste bir arıza varsa, bu eninde sonunda fiziksel düzleme dönüşecek ve bir hastalığa ya da ölüme neden olacaktır. Bu matrisi desteklemek en iyi savunma hattınızdır.

İki dişi melek, çizgiler ve küreler üzerinde bir tür ameliyat yapmaya başladı. DNA'mı ve RNA'mı değiştirecekleri konusunda bilgilendirildim. Bunun boyutsal bir değişimi temsil etmesi gerektiğini biliyordum.

Ancak “meleklerle” yaşadığım bu deneyimden sonra Montauk Projesi'ne yaklaşma ve onun hakkında yazma konusunda kendimi güvende hissettim. Bunların geleneksel anlamda melekler değil, sistemimdeki bazı işlevleri değiştiren enerji birimleri veya varlıklar olduğuna inanıyorum. Zihnimle öyle bir iletişim kuruyorlardı ki, resimsel olarak en kolay şekilde melek olduklarını tanımlayabiliyorlardı.

Bu deneyimlerden sonra pek çok UFO görmeye başladım ama hepsi oldukça uzaktı ve yakın değildi. Öyle görünüyordu ki, istediğim her gece gökyüzüne bakıp onları görebiliyordum. Konuyla ilgili rüyalar da

oldukça fazlaydı. Şaşırtıcı bir şekilde konu pek ilgimi çekmedi. Benim için çok daha büyüleyici olan Montauk Projesi olarak bilinen zaman teknolojisi ilgimi çekti. Karşılaştırıldığında UFO'lar bir yan ışıık ve sıkıcıydı. Söylemeye gerek yok, UFO senaryosunun içine itildim. Bir sonraki maceram beni bu senaryoyu kontrol etmesi gereken bir organizasyonun izine götürecekti: Illuminati.

Chapter 31

Babalon (Babylon)

İlluminati'ye olan yolculuğum, Montauk ve Philadelphia Deneyi hakkında duyduğum ilk konferansın arasında başladı. Preston'a tüm bunlara nasıl dahil olduğunu sorduğumda bana önceki yaşamlarında kendisi ve Duncan Cameron'un Preston ve Marcus Wilson adında ikiz kardeşler olduklarını söyledi. Büyük Britanya'da ham bilimsel aletlerin ilk üreticileriydiler ve Aleister Crowley'in babasıyla birlikte, sonunda Thorne EMI olarak bilinen bir şirket kurmuşlardı; aynı şirket, The Philadelphia Experiment adlı video kasetini de yayınlamıştı.

Daha sonra Crowley'in yazılarında Wilson kardeşlere dair herhangi bir referans aradım ama hiçbir şey bulamadım. Yalnızca Duncan Cameron'a ve Crowley'nin 1918'de Montauk'a yaptığı geziye ilişkin şüpheli göndermeler buldum. İkisi hakkında da pek bir şey söylenmedi ama Cameron ve Crowley aileleri arasında kitapta tartışılan inanılmaz eşzamanlılıklarla karşılaşmaya başladım. "Montauk'a Yeniden Ziyaret". Sonunda, L. Ron Hubbard'ın eski sihirli ortağı Jack Parsons'ın karısının adının Cameron olduğunu keşfedecektim. Bunun inanılmayacak kadar fazla olduğunu düşündüm ve onu aradım ve "Montauk'un Yeniden Ziyareti" kitabında anlatılan en tuhaf koşullar altında onunla karşılaştım.

Cameron'lar ve Crowley'ler arasındaki eşzamanlılığın sonucunu en iyi şekilde Cameron tanımladı. Bana asıl adının Wilson olduğunu (babasının adı aslında Wilson'dı ama amcası Alexander Cameron tarafından evlat edinildi ve sonunda onun soyadını kullanmaya başladı) ve Wilson klanının Cameron klanından geldiğini söyledi. Ayrıca bana Hubbard'ın da Wilson olduğunu söyledi. Babası Harry Ross Hubbard

evlat edinilmişti ve aslen bir Wilson'du.

Birkaç yıl sonra Wilson'lar hakkında Cameron'un bile bilmediği bir şeyi keşfedecektim. Kocasının ailesinin soyağacını araştırırken hem Parsons hem de Wilson ailelerinin kökenlerinin Catherine Parr'a dayandığını keşfettim. Parr, sonunda "r" harfinin düşürülmesiyle Parrsons'a dönüştü.

Jack Parsons aynı zamanda okült çevrelerde Sirius'a atıfta bulunan gümüş yıldız olan Gümüş Yıldız Tarikatı olarak bilinen İlluminati'nin bir üyesiydi. Babası, Birinci Dünya Savaşı'ndaki rolü ve Milletler Cemiyeti'nin kurulmasıyla ünlü olan Başkan Woodrow Wilson için çalışıyordu. Aynı zamanda Federal Rezerv'in bize verilmesine yardım eden başkandır.

Jack Parsons'ın "Özgürlük İki Kenarlı Kılıçtır" kitabını okursanız, Parsons'ın dünyanın bilincinin altüst olduğuna inandığını göreceksiniz. Sonuç olarak, tüm yaratılışın annesi olan tanrıça Babalon'u çağırma görevini üstlendi. Yukarıda bahsedilen "Excalibur" teorisine uygun olarak, evrenin gerçek gücünün, evrenin dışıl enerjisinde kapsüllendiğini kabul etti. Parsons, Babalon Çalışması adını verdiği bir dizi büyülu deneye başladı, ancak önemli bir unsurdan yoksundu ve o da tanındıktı. Tanındık, bir sihirbazın veya cadının büyüsunü veya özel niyetini gerçekleştirmek için kullandığı canlı bir yaratıktır. Genellikle bir kedidir. Parsons'ın kedisi olmadığı için aynı zamanda yazarlık da yapan L. Ron Hubbard'ı kullanmaya karar verdi. Üç gün boyunca tanrıça Babalon'a yakardıktan sonra Cameron aniden kapısında belirir. Neler olup bittiğinin tam doğası hakkında hiçbir fikri olmasa da, o da bu amaca uydu ve deneyde kullanılan cinsel araç haline geldi.

İlk bakışta Babalon Çalışmalarının UFO'larla ne ilgisi olduğu biraz belirsiz görünebilir. Babalon'un tüm yaratılışın annesi olduğunu düşünürsek, Preston'un kitabın kuantum mekaniği ve kaos teorisi ile

ilgili bölümünde söylenenlere geri dönmemiz gerekir. Babalon, ayrım gözetmeksizin yaratılışın tüm olasılıklarının kapısını açıyor. Herkesi memnuniyetle karşılıyor ve bu, insanlığın bilinçaltında bastırılan her şeyin artık ortaya çıkacağı anlamına geliyor. UFO'lar bilinmeyenin başlıca örneğidir. Hubbard'ın Excalibur çalışması da aynı şeyi hedefliyordu: bilinçdışını açmak. Dişi enerjinin sırrı budur.

Bu çalışmadaki üç oyuncunun da aynı Wilson soyundan gelmesi tesadüf değil. Bu sırrın cevabı canlıların kendilerine özgü genetik yapılarında yatmaktadır. Bu açığı incelemeden önce genetiğin genel doğasını ele alacağız.

Yaratılış bir geometri sürecidir. Bu kimya ve biyolojide kolaylıkla gözlemlenebilir. Öyle olmasaydı matematik hiçbir şekilde işe yaramazdı. Her hücredeki DNA, yalnızca insan bedeninin tam planını değil, aynı zamanda evrenin tüm bilincini ve tezahürünü de içerir. Psikolojik açıdan DNA, tüm arketiplerin potansiyelini ve bunların potansiyel etkileşimlerini içerir. Bilgisayar açısından DNA tıpkı bir program gibi kodlanmıştır ve sonuçta varoluşun herhangi bir yönünü ortaya koyabilir.

Ritüel seks gerçekleştiğinde, biyolojik düzeyde yaratıcı süreçler uyarılır ve bu da DNA'nın yaratıcı potansiyelini harekete geçirir. İnsanlarda cinsel dürtü olarak tercüme edilen şey, evrimin geniş bir panoramasını yaratabilmek için bir matrisi diğeriyle birleştiren biyolojik bir programa dayanmaktadır. Her şey oldukça büyüleyici.

Toplumda insanlar kiminle eşleşecekleri konusunda biraz seçici olma eğilimindedirler. Akrabalı yetiştirme, insanların kendi hatalı DNA kodlu programlarına dayanarak yaratılışın kalitesini düşürmelerinin bir örneğidir. Naziler yetiştirme programlarıyla yaşam kalitesini artırmaya çalışmış ancak bu program yaşam kalitesini düşürmüş, çatışma ve yıkımla sonuçlanmıştır. Yüzyıllar boyunca çoğu insan kendi işine devam etti ve kaderindeki kadın ya da erkekle çiftleşti. Daha da önemlisi,

farkında bile olmadıkları için programlamayı büyük ölçüde değiştirmeye nadiren çalışırlar.

Cinsel büyü, düşünce formlarının iradesi veya yansıtılması yoluyla DNA'daki programlamayı değiştirebileceğiniz fikrine dayanmaktadır. Bu, tüm prosedürleri dikkatle korunan ve gizli topluluklara havale edilen, zamanın saygı duyduğu bir uygulamadır. Toplumumuzun iki büyük tabusunun kesiştiği nokta burasıdır: seks ve farkındalık. Toplumumuzda seks ve farkındalık konusunda kendi başlarına ustalaşmak o kadar da kolay değil. Seks pratiği yoluyla kendinizin ve başkalarının evrimi için daha fazla farkındalık ve yön yaratmaya çalışırsanız, daha da tabu olan zeminlerde yürüyorsunuz demektir. Kendi DNA'nızı ve partnerinizin DNA'sını manipüle etmek veya bilinçli olarak etkilemek küçük ölçekli bir eylem gibi görünse de, cinsel büyü bunu daha büyük ölçekte yapma sanatını öğretir. Yani gizli topluluklar bu şekilde tüm evrim programını etkilemeye çalışmaktadırlar. Bu, binlerce yıldır devam eden büyük, eski bir oyundur. Bu, Demokratların ve Cumhuriyetçilerin bir kurultayda adaylarının en fazla ilgiyi ve oyu alabilmesi için pankartlar ve kartlar kaldırmasından pek farklı değil. Gizli topluluklar insanlığı ve yaratılışın geri kalanını kendi özel gündemleri doğrultusunda farklı yönlere yönlendirmeye çalışırlar.

Cinsel büyüün DNA programlamasını düşündüğünüzde büyüleyici bir yön daha var. DNA geometrik tasarımlara dayandığı için diğer alemlere veya boyutlara açıktır. İki boyutlu düz bir dama tahtası düşünürseniz ve üç boyutlu satranç veya dama için oyun alanı görevi görebilecek kübik bir konfigürasyona da sahip olabileceğinizi fark ederseniz, dördüncü boyutun da mümkün olduğunu anlayacaksınız.

Cameron, son doğum gününde onunla yaptığım son konuşmada bu görüşü doğruladı. Çok hasta olmasına rağmen burada bahsettiğim geometriyi daha detaylı anlatan "Montauk Piramitleri"ni okuyordu. Babalon Çalışmasının asıl amacının bu olduğunu söyledi. O zamanlar

bilincinde çok sayıda geometrik görüntü vardı. Bunlar hayatının geri kalanında onunla birlikte kaldı ve sanat eserlerinde ifade edildi. Kitabın bilinçte yaşadıklarını kelimelerle ifade ettiğini söyledi. Onunla son konuşmam mutluydu. Cameron 24 Temmuz 1995'te vefat etti.

Wilson soyunu düşünürsek, bu klanın veya en azından bazılarının DNA'sının tuhaflığa yatkın olduğunu fark etmemiz gerekir. Bu, evrimde yeni gelişmeleri mümkün kılan mutasyonlardaki radikal faktör olduğundan, kendi başına o kadar da kötü değildir. Soyadı Wilson olan arkadaşlarımdan biri bu hikayeyi duyduğunda bana İskoçya'yı ziyaret ettiğinde şaşırtıcı bir şekilde karşılandığını söyledi. Onlara adını her söylediğinde, yerliler sanki onunla hiçbir şey yapmak istemiyorlarmış gibi ona garip bir şekilde bakıyorlardı. Kendisi aynı zamanda son derece yakışıktır.

Zaman yolculuğu ve gizli projelerle ilgili araştırmam sırasında "Wilson" ve "Cameron" isimleri inanılmaz bir eşzamanlılıkla ortaya çıktı. Pek çok kişi de bunu fark etti. Robert Anton Wilson, bir süredir eşzamanlılık ilkeleri hakkında yazılar yazan ünlü bir yazardır. Bilinç ufkuna ulaştığınızda eşzamanlılık ilkesiyle karşılaşacağınızı söylüyor. Bu sabit üçüncü boyut varoluşunda nerede olduğumuza dair bilinç ile dördüncü boyuta ve ötesine erişebileceğimiz olası bir kaçış yolu arasında köprü kurar.

Uçan daireler dördüncü boyutlu satranç taşlarıdır ve bu yüzden Preston bunlardan birine bindiğinde uzayın sürekli devam ettiğini buldu. Geometrik konfigürasyonlara ve tipik "Dünya düşüncesi" olarak kabul edilenden farklı bir bilince dayanırlar.

Jack Parsons ve L. Ron Hubbard Babalon Çalışması'na katıldıklarında bol miktarda cinsel heyecan yaşıyordu. Parsons sunakta Cameron'la çiftleşiyordu ve Hubbard da gözetliyor ve enerjiyi kullanıyordu. Hubbard'ın keşfettiğim kitapta bahsettiğinden pek farklı olmayan

şekilde, sembollerle birlikte geometrik büyüler de kullanılıyordu. John Dee ve Edward Kelly'nin Kraliçe I. Elizabeth döneminde (Dee onun saray astrologuydu) kullandığı enerjilerle ve bazı protokollerle bilinçli olarak çalışıyorlardı. Bilinçdışı ya da büyük bilinmeyen olarak bilinen bölgeyle ciddi bir iletişim kurulmuştu.

Pek çok kişi, 1946 Babalon Çalışması'nın, o dönemden sonra çok yaygınlaşan UFO fenomeninden sorumlu olduğuna ya da bununla bağlantılı olduğuna inanıyor. Bu, Cameron'un Babalon Çalışmasından kısa bir süre sonra bir UFO'ya tanık olmasıyla doğrulandı. Bu manzaranın kendisini tarif edilemez bir mutlulukla doldurduğunu söyledi. Cameron ve erkek kardeşi bu dönemde Jet Propulsion Laboratuvarı'nda çalışıyorlardı ve bölgede doğa yürüyüşü yaparken bir UFO görmüşlerdi. Kardeşini bu konuda tek kelime etmemesi konusunda uyarmasına rağmen, gevezelik etti ve utanç nedeniyle işinden ayrılmak zorunda kalacak kadar alay konusu oldu. Daha birçok şeyin yanı sıra yeraltı demiryolları ve şehirler inşa eden büyük bir uluslararası holding olan Ralph Parsons Corporation'da çalışmaya başladı.

Bu çalışmanın ardından Hubbard, Dianetik ve Scientology konularını kurdu ve insanoğlunun bildiği en uzak konulardan bazılarını anlatmaya başladı. Doğası gereği böceğe benzeyen Beşinci İstilacı Kuvvet uzaylılarından ve implantlardan da bahsetti. İnsanlığı üç boyutlu gerçekliğin sınırlarından kurtarmak için tasarlanmış bütün bir sistem üzerinde çalıştı. Göreceli başarısı veya başarısızlığı tamamen farklı bir konudur.

Parsons büyülü çalışmalarına devam etti ancak sözde 1952'de bir kazada havaya uçtu. Tuhaf bir hukuki emsal olarak, cesedin kimliğinin belirlenmesi için en yakın akrabasına (karısı Cameron) danışılmadı. Aslında onu ambulansa veya hastanede görmesine izin verilmedi. Gazete hikayeleri tuhafliklerle doluydu. Aslında bunlardan biri, daha sonra Hubbard'ın biyografi yazarı olarak sözleşme imzalayacak olan

gazeteci Omar Garrison'a aitti. Mahkemeler açısından evi Hubbard'ın başına yıktı. Yaklaşık otuz yıl önce Parsons olayını da haber yapmış olması oldukça dikkat çekicidir.

Parsons'ın ölümünden birkaç hafta sonra, Kongre Binası üzerinde toplu halde UFO'lar görüldü. O zamandan beri Parsons, UFO fenomeni üzerinde bir tür kontrol sahibi olmakla ilişkilendirildi. Cameron, Jack'in yıldız falını Los Angeles'in önde gelen astrologlarından bazılarına değerlendirdiğinde, haritayla bağlantılı adı gizledi. Detaylı bir analizin ardından tekrar kendisine geldiler ve bu kişinin CIA'in başı olması gerektiğini belirttiler. Hatırlayın, daha önce Parsons'ın İlluminati'nin bir üyesi olduğunu söylemiştim.

Parsons aynı zamanda Jet Propulsion Laboratory'nin de kurucusuydu. Bugüne kadar NASA'daki insanlar ona "JPL: Jack Parson Laboratuvarı" adını veriyor. Şu anda onun sorumlu olduğu ve işleri gizli bir yerden kontrol ettiği yönünde bir iddia var, ancak bu kitabın amacı bu değil. Eğer İlluminati'nin lideri olsaydı, hayatta ya da ölü olmasının bir önemi olmazdı çünkü bu karakterler sıradan insan varlığının kurallarına göre yaşamıyor. Seks, ölüm, vergiler, implantlar, uzaylılarca kaçırılma ve benzeri yollarla uzay-zaman sürekliliğini düzenliyorlar.

Jack Parsons, İlluminati'nin lideri olabilir ama Babalon'u çağırıp dünyayı değiştirmek onun fikriydi. Benim şahsi görüşüm onun arada bir yerde sıkışıp kaldığı ve tanrıçanın yüce hüküm sürmesine kadar ruhunun huzur bulamayacağı yönünde.

Cameron ayrıca insanların kocasını yargılamasına karşı da uyardı. Bir defasında çok bilgece bir şekilde, tarihin bir insanı ölümünden en az yüz yıl sonrasına kadar yeterince değerlendirmeye bile başlayamayacağını söylemişti. Jüri hala dışarıda.

Babalon Çalışması ve renkli karakterleri, UFO olaylarını inceleyen

birçok farklı araştırmacıya referans noktası olarak gün yüzüne çıkmaya devam ediyor. Efsane ve gizem ancak zaman geçtikçe büyüyecek.

Cameron ayrıca son konuşmamızda bana ilginç bir yorum daha yaptı. Okuduğunuz bu kitap üzerinde çalıştığımı söylediğimde Pleiades ile çok güçlü bir bağlantısı olduğunu söyledi. Her şey Babalon olarak da bilinen dişil enerjiyle ilgiliydi.

Chapter 32

Ay

Peki ya Babalon Çalışmasının kadını yönü Cameron?

Parsons'ın onu Babalon olarak seçmesine şaşırmıştı. Bu fenomeni uzlaştırmaya yıllarını aldı ve sonunda rolünü kabul etti. Özel hayatında kendisinin Babalon olarak adlandırılan gizli kadını güç olduğunu biliyordu ama bunu asla kamuoyuna açıklamıyordu. Babalon'un gizemi onundu çünkü o, büyüü ve boyutlar arası iletişimi sağlayan araçtı. Muhabirler ve meraklılar yıllarca onu aradılar ve Jack'in sırlarını öğrenmek istediler. Bunun onu hem eğlendirdiğini hem de hayal kırıklığına uğrattığını hayal ediyorum. Sık sık hiçbirinin kendisinin en önemli yönünün farkında olmadığını belirtti. Bu övünmek değildi, yalnızca onun somutlaştırdığı kadını prensibi fark etmesiydi.

Kendimizi Illuminati'nin peşinde bulursak, yaratılışın enerjisi olan tanrıçanın sırlarıyla karşılaştırıldığında onların gizemlerinin sönük kaldığını görürüz. Aslına bakılırsa, gezegeni implantlar ve diğer manipölasyonlar yoluyla kontrol etmeye çalışan gizli örgütler, yalnızca dişiliği yıktıkları ölçüde başarılı oluyorlar. Tanrıça besleyicidir ve herkese hayat verir. Dünya'yı yöneten güçler ataerkilliğin açgözlü yönlerine doğru o kadar kutuplaştı ki, Dünya'da yaşamın devam etmesi sorunu sorgulanmaya başlandı. Doğaya karşı insan, modern bilim kurgunun ilk temalarından biriydi. “Erkeğin doğaya karşı olması” aşaması, “erkek kadına karşı” demekle eşdeğerdir.

Daha doğrusu kadının tabiatına karşı erkeği kastediyoruz.

Neyse ki ya da ne yazık ki, kadın türünün en doğal yönleri yalnızca cadının asırlık geleneğinde gerçek anlamda onurlandırılır. Jack Parsons yazılarında “Biz Büyücüyüz” diyordu. Hem kendisi hem de Cameron bu geleneğin bir parçasıydı.

Büyücülük üzerine dürüst ve anlayışlı bir çalışma, uzaylılara ve uzay gemilerine olan bağın çok güçlü olduğunu ortaya çıkaracaktır. Popüler edebiyatta cadıların genellikle hayaletlerle, ruhlarla ve iblislerle birlikte olduğu tanımlanır. Bunlar bilinçdışı yaratıklardan başka nedir ki? Uzaylılar ve UFO'lar farklı değil. Bunlar aşağı yukarı aynı şeyin farklı temsilleridir. Nasıl ki ruhlar olumlu ve olumsuz şekillerde kendini gösterebiliyorsa, uzaylılar da aynısını yapabilir. Buradaki kilit nokta, cadı kazanın kapağını açtığında, kazanın altında gizlenen her şeyin yüzeye çıkmasıdır. Saf halindeki bir cadı yaratılışın bütünlüğünü kucaklayacağından inkar edilemez.

Eski ritüeller doğanın ritimleriyle iletişim kurmaya dayanıyordu. Türün dişisi, insan ırkının yaratılışından kelimenin tam anlamıyla sorumlu olduğundan, yapısal olarak doğayla daha iç içedir. Bu ritimler en çok ayın adet döngülerinde görülür.

Aylık ay zamanı orijinal Şabat'tı. Daha sonra, orijinal Şabat'ın neyle ilgili olduğu konusunda bilgisizliğe sürüklenen insanlardan para toplamak amacıyla bu, ayda dört defaya indirildi. Yılda on üç ay döngüsü olduğu için bu sayı bir referans noktası haline geldi ve doğal zaman çizgisinin bir temsili olan ay takviminin temelini oluşturdu. Kültürümüzde on üç sayısına yönelik yaygın batıl inanç aslında doğaya karşı bir isyandır. Bu aynı zamanda dişil enerjiyi yok etmeye yönelik apaçık bir çabadır.

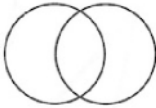
Parsons, Babalon Çalışmasına girdiğinde, yalnızca tanrıça Babalon'a başvurmakla kalmıyor, aynı zamanda bir Ay Çocuğu doğurmaya da çalışıyordu. Muhabirler ve benzerleri sık sık bu terimin Deccal'e atıfta bulunduğu dikkatimizi çekmişlerdir, ancak bu aslında oldukça

yanıltıcıdır. Sahte Hıristiyanlığın zıttı olduğu ölçüde Deccal gücü anlamına gelir. Cinsel maji eylemi fiziksel bir çocuk gerektirmez, ancak başka türde bir çocuk doğurmak için tasarlanmıştır: sihirbazın niyetini yayacak bir düşünce formu. Parsons, Cameron'ı ortaya çıkardığında Babalon'un bir kısmına erişmişti. Onunla daha da mucizevi bir fenomen yaratmaya çalıştı. Farklı kelimelerle söylenebilirdi ama bu, yanlış zaman çizelgesini orijinal zaman çizgisine geri döndürme girişimi anlamına geliyordu. Ayın güçleri inkar edilemezdi ve Parsons, dişil gücü açığa çıkaracak bir Ay Çocuğu yaratmanın yollarını aradı. Ay Çocuğu bir fikirdir.

Ay ve menstruasyon kelimeleri aynı kökten türemiştir. Adet kan akışını ifade eder. Latince mens kelimesi hem ay hem de akıl anlamına gelir. Yunanca'da men ay kelimesidir ve ölçüm (zaman) ve menstruasyonun köküdür, menos ise ay ve gücü ifade eder. Bu sözler de tüm yaratılışın annesi olan Ma'ya kadar uzanıyor. Mısırlılar bilinçdışı anlamına gelen kelime olan amentadan söz ettiler.

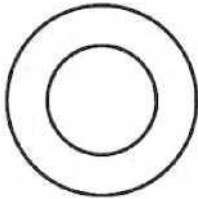
Yukarıdaki kelimelerin tümü dilde yakından ilişkilidir: ay, zihin, adet kanaması. Menstruasyon, kadının dinlenmesini ve hayatın gerilimlerinden kurtulmasını sağlayan doğal bir süreç olarak tasarlandı. Bu, Babil dilinde "kalbin dinlenmesi" anlamına gelen Şabat'tı. Saf haliyle bir kadın, adet öncesi ve kanama sırasında başka dünyalara erişebilir. Bu, vizyonların, psişik merkezin açılmasının ve kozmosla iletişim kurmanın zamanıdır. Bu, antik Yunan ve diğer yerlerdeki kehanetlere ilham veren kozmik bağlantıydı. Bir noktada bir rahip gelir, "yetenekli kadınları" genel halktan ayırır ve sonunda kanalı keserdi. Kadınların güçlerini geri almalarına izin verilirse evrenin bilinçaltı kanalları açılacaktır. Kaçırma ve implantasyon karargahı olmak yerine, uçan dairelerin uyumlu şekillerde uçtuğunu görmeyi bekleyebilirdik.

Fizyolojik düzeyde, vajinanın tasarımı vesica pisces olarak bilinen geometrik bir şekle göre şekillendirilmiştir. Aşağıda iki dairenin kesiştiği noktada yer alan futbol şeklindeki nesne iki boyutlu bir temsildir.

NoktaA

Yukarıdaki iki dairenin aslında küre olduğunu düşünürseniz, Vesica Pisces'in üç boyutlu temsilinin nasıl bir futbol topu şekli olacağını zihninizde canlandırabilirsiniz. Bu geometrik tasarımın ilginç bir yönü daha var. “A Noktası” açısından üst üste binen iki üç boyutlu küreye baktığınızda bir UFO şeklini göreceksiniz:

Bu aslında bir tesadüf değil. Birbirine geçen iki alemin veya gerçeğin geometrik temsidir. İsa, vesica balıklarıyla sembolize ediliyordu çünkü o, bizi orijinal zaman çizgisine geri götürmeye çalışan boyutlararası bir karakterdi. Bu geometrik konfigürasyonlar aynı zamanda cinsel büyü uygulayıcıları tarafından vajinanın neden diğer alemlere açılan bir kapı olarak görüldüğünü de açıklamaktadır. Ayrıca bize Babalon Çalışması'nda olup bitenlere dair yapısal bir genel bakış sunuyor. Wilson

soyunun spesifik genetik kodları, operasyonun başarılı olma ihtimalini daha da artırdı.

Bu kitabın yayımlanması Babalon Çalışmalarının ellinci yıl dönümüne ve “UFO Çağı”nın doğuşuna denk gelmektedir. Henüz açıklanacak çok şey olmasına rağmen, onu anlamaya bir adım daha, Ülker'e bir adım daha yaklaştık.

Chapter 33

KOALA Projesi

Preston Nichols, Pleiades'teki ilk karşılaşmalarından sonra Montauk'ta çalışmaya başladı. Bu, ilk elden Pleiadesliler'in önsezi gibi görünmesine neden olabilir, ancak durum mutlaka böyle değildir. Preston geçmişte potansiyel olarak evrendeki herhangi bir istasyonu ayarlayabilen bir radyo alıcısına benzetilmişti. Eğer onun radyo odasını görseydiniz, bu fikri daha da net bir şekilde anlardınız. O odada geçmişten radyo yayınları aldığını iddia ediyor. Bir "insan radyo alıcısı" olarak, kendisini pek çok olumsuz sonucu olan bir projeye çeken yayınlara da duyarlıydı.

Montauk'ta da birçok zaman çizgisi vardı. Gerçeklik aslında kavranabilecek her potansiyel gerçeklikten oluşur ve bu çok sayıda zaman çizgisini içerir. Her ne kadar onların katılımı aslında çok daha karmaşık olsa da, Pleiadesliler'in bu yaşamdaki Preston'un gerçekliğine, Montauk hakkındaki haberleri vermek ve orijinal zaman çizgisine dair bilinci uyandırmak için girmiş olmaları muhtemeldir.

Benim Preston'la olan ilişkim ikincisiyle örtüşüyor. Daha önceki bir bölümden, 1982'de fiziksel evreni yok etmeye karar verdikten veya varsayımda bulunduktan kısa bir süre sonra zamanı kaçırma deneyimi yaşadığımı hatırlayacaksınız. Kısa sürede kendimi Long Island'da buldum. Yedi yılımı aldı ama sonunda Preston Nichols'u buldum. Ve eğer bu evrenin çıkmazını anlamamanın yollarını arıyorsanız, o çok iyi bir başlangıç noktasıdır.

Kendi kayıp zamanımı anlamam uzun zaman aldı. Hatta bir süreliğine bunu unuttum. Bölgeye döndüğümde bunu çok net hatırladım. Preston Nichols'a bunu sordum ama hiçbir ipucu yoktu. Zamanı eksik olan

insanlarla oldukça sık karşılaşıyor.

Ben ısrarla istemesem de cevaplar daha sonra geldi.

Montauk kabilesinin şamanı Sharon Jackson ("Montauk Piramitleri"nde anlatıldığı gibi) ile bir törene katıldıktan sonra bir cevap geldi. Sharon buluşmamızdan önce notlar almış ve benim hakkımda Büyük Ruh'tan verildiğini düşündüğü şeyler yazmıştı. Preston ve Duncan Cameron'un reddettiği bir alana girdiğimi, ancak bu alana geri döndüğümde engellendiğimi söyledi. Aynı tema farklı kaynaklar tarafından kendilerine sorulmadan tekrarlandı. Daha sonra, fizikselliğin acı veren mekanik yönlerini ortadan kaldırma kararımın anında bir etki yarattığını açıkça anladım: hayatım değişti ve kendimi New York'taki Montauk Point civarında buldum. Ben de bu kararı açık bir kafa ve saf bir kalple vermiştim. Aslında bu muhtemelen şimdiye kadar verdiğim en samimi karar. Bu benim ışınlanmamla sonuçlandı; ama nereye?

Bir sonraki ipucu, Tahuti'ye kanallık eden ve çalışmaları pek çok açıdan benimkine paralel olan arkadaşım Maia'dan geldi. MS 8885 yılında gelecekte var olan KOALA isimli bir projeden bahsetti. KOALA, İç Işık Ağı tarafından şimdiki zaman dilimimizde kurulmuş ve bir zaman tüneli aracılığıyla geleceğe yansıtılmıştır. İç Işık Ağı, hükümette ve diğer alanlarda ilahi düzen için çalışan ve birçoğu dünya dışı varlıklardan doğrudan rehberlik alan Dünya insanları olarak tanımlanır. KOALA iki ana seviyede faaliyet göstermektedir. Birincisi insan sağlığı ve ekolojinin mevcut zaman dilimimize fayda sağlamasıdır. İkincisi, dünya dışı varlıkların ve One World League'in (kod adı OWL) zaman çizelgemizi aşağıdaki gibi projeler aracılığıyla manipüle etmek için oluşturduğu matrise girilecek bir "kod tohumu" tasarlamaktır.

"Montauk". Bu mikrop, eğer başarılı olursa, çıkmazı bozacak ve Metatron'un* gerçekliğimize geri dönmesine olanak tanıyacak.

[* Metatron, maddenin temel bileşenlerinin veya alt parçacıklarının

prototipi olarak tanımlanır. Aynı zamanda maddenin yarım ışık veya azalan sarmalının aksine, maddenin tam ışık sarmalını da ifade eder. Başka bir deyişle metatronik enerji, ilk nedenden gelen tam ışık spektrumu veya genişleyen ışıkla yutulan enerji olacaktır.]

İç Işık Ağı Rudolf Steiner ve Nikola Tesla gibi kişilerden oluşmuştur. KOALA, Golden, Colorado yakınlarında, yerin 70 metre altında küçük bir komplekste gerçek zamanlı bir kara kutu kontrol merkezi bulunduran bu ağın en gelişmiş araştırma merkezidir. KOALA, Montauk Projesi'nin dengeleyicisidir, şimdilik onu kontrol altında tutar ve sonunda onu güçsüz kılmak için tasarlanmıştır.

Montauk, Atlantis ve Cydonia (Mars'taki yüzün ve piramitlerin konumu) aslında sahte zaman çizgisinin başka bir adı olan Kali** Yarığının bir parçasıydı. Altının yanı sıra Pentagon'un altında bulunan Paskalya Adası ve Ram-Set gibi başka dengeleme düğümleri de var.

[** Kali, her şeyi yiyip bitiren Hindu zaman tanrıçasıdır. Babalon'a karşılık gelir ve "zamanın regl akışı" ile özdeşleştirilir. Onun siyah ve kırmızı renkleri satanistler kadar sihirbazlar tarafından da sıklıkla giyilir.]

Montauk'u kontrol eden üst kademe varlıklar KOALA'nın ve çabalarının farkında olsalar da bu konuda herhangi bir şey yapacak güce sahip değiller. KOALA, onların erişemeyeceği bir boyutta oturuyor ve Tahuti'nin "Yeni Dünya Yıldızı" olarak adlandırdığı gelecekteki Dünya gerçekliğinde var oluyor. Büyük Geçiş zamanında (Yüzüncü Maymun Etkisi veya orijinal zaman çizgisine dönüş olarak da anılır), yalnızca çok küçük bir

Montauk olarak bilinen bölgenin bir kısmı bu yeni gerçekliğe taşınacak.

Tahuti'den kaydedildiği üzere bunların hepsi Maia'dan oldukça kulak

tırmalayıcıydı. Hikayede çok daha fazlası var, ancak bu kitapta anlatılmayacak kadar derinlere iniyor ve hepsini doğru bir şekilde açıklamak için çok fazla çalışma yapılması gerekiyor. Zaman kaybı deneyimim hakkındaki olası her soruyu cevaplamasa da, şu an için kesinlikle en iyi teori.

Varoluşun olumsuz fiziksel yönünü ortadan kaldırmaya karar verdiğim anda KOALA Projesi için işe alındım. Kimse bana bir şey sormadı. Yakınlaştırma — eksik zaman. Yaşam durumum çarpıcı biçimde değişti. Tüm deneyimlerim, Preston Nichols'la çalışmam için bir eğitim alanı görevi görecekti. Fazla ayrıntıya girmeye gerek yok ama önemli bir örnek eşimdir. Bu Montauk ve Pleiades hikayelerini inanılmaz illüstrasyonları ve tasarım anlayışıyla "canlandıran" ödüllü bir sanatçı ve tasarımcıyla yeni evlendim. Bu, Preston ve benim yazdığımız tüm kitapların pazarlanabilirliğine önemli ölçüde yardımcı oldu. Dünyanın en çok satan yazarları bile bu tür bir hizmeti alamıyor çünkü yayıncıları onun ya da akranlarının parasını karşılayamıyor ya da almıyor. Bunu sadece bana iyilik olarak yapmıyor, aynı zamanda sanatsal sürecine katılmama da izin veriyor. Bu, ya "kör şans" ya da tesadüf eseri karşılaştığım pek çok örnekten sadece bir tanesi. Hatta aynı hastanede doğduk. Devam edebilirim.

Eğer KOALA beni operasyonlarına çekmediyse, o zaman birisinin ya da başka bir şeyin bunu yaptığı açıktır ve her şey olumlu olmuştur. Montauk ve diğer negatif uzay-zaman projelerine karşı bir dengenin olması gerektiği mantıklıdır. Eğer öyle olmasaydı şimdiye kadar hepimiz iyileşemeyecek kadar tükenmiş olurduk. Avustralya yerlilerinin eski efsanelerinde koala ayısı, aşağıdaki efsanede aktarıldığı gibi öldürülemezliği temsil eder.

Koala ayısı kabileye sığınan ancak her zaman ihmal edilen bir yetimdi. Kurak mevsimde, kıt olan ancak kimsenin ona sağlayamadığı suyu aradı. Çocuklar bile Koala'ya acı çektiler ve Koala ağlayarak uyudu.

Sıcak bir yaz gününde, kabile avlanmaya çıktığında, Koala onların tüm suyunu çaldı ve bir ağacın tepesindeki kaplara koydu. Hatta derelerde kalan azıcık suyu bile aldı. Koala daha sonra ağaca tırmandı ve büyü yaparak ağacın hareket etmesini ve çatlamasını sağladı ve sonunda gökyüzüne ulaşana kadar büyüdü.

Kabile, kamplarına döndüklerinde su kaybından dolayı perişan oldu. Kısa süre sonra kamplarının ortasında dev bir ağacı fark ettiler ve sularının ve Koala'nın dallara yapıştığını gördüler. Ağaçtan su almaya çalıştıklarında Koala, suya iyice yaklaşıp kadar beklerdi; daha sonra ellerine su dökerdi, böylece tutuşlarını kaybedip düşerlerdi. Sonunda, kabilenin en iyi sporcularından ikisi, yılan gibi ağaca tırmanarak Koala'yı kandırabileceklerine karar verdiler. Tirbuşon şeklinde ağaca tırmanan Koala, su düşer düşmez yerlerinden çıkan adamları ıskaladı. Sonunda adamlardan biri Koala'ya ulaştı ve onu yakalayıp ağaçtan fırlattı. Yere düşmesine ve aşağıdaki avcılar tarafından dövülmesine rağmen tek bir kemiği bile kırılmadı. Koala hayat doluydu ve ağaçların yükseklerindeki yaşamına kaçtı. Sakız ağacının yapraklarını yiyerek artık suya ihtiyacı kalmamıştı ama insanlar hâlâ onun büyüsünden korkarak nöbet tutuyordu.

Yukarıdaki efsane, Koala'nın suya olan ihtiyacının sembolik olmaktan çok daha fazlasıdır. Koala ayısı, ağaçların yükseklerinde dinlenen, farklı bir bilinç durumunu temsil eden afyonlu bir hayvandır. Gökyüzüne bağlanan ağaç, bu kitabın ilerleyen bölümlerinde ele alınacak olan hayat ağacının simgesidir. Efsane aynı zamanda insanın yaşamın daha yüksek güçleriyle anlaşmazlığa düştüğünü de gösteriyor. Daha düşük bir bilinç arayışında olanların işini tersine çevirmek için bir proje oluşturulmuş olsaydı, "KOALA"dan daha uygun bir isim bulmak zor olurdu. Ölümsüzlüğü ve bilincin yüksek yönlerini temsil eder.

KOALA teması aynı zamanda Preston'un "Montauk Revisited"da anlatılan Mesih bilincine ilişkin açıklamasına da çok iyi uyuyor. Bu

kitapta, İsa'nın olumsuz Montauk operatörlerine karşı durumu nasıl tersine çevirdiğine dair oldukça inanılmaz bir hikaye anlatıldı. Şimdilik, daha iyi bir hikayeye veya daha fazla bilgiye sahip olana kadar, bizi Ülker aracılığıyla orijinal zaman çizgisine geri döndürmeye çalışanların kod adı olarak “KOALA” adını kabul edeceğiz, çünkü burası KOALA Projesinin bulunduğu yerdir. her şey başladı.

Chapter 34

—

Ülker Mitleri

Preston Nichols'a giden kişisel deneyimlerimi burada sonlandırıyorum. Kökleri antik çağlara uzanan Almanya'nın gizli topluluklarından ilham alan bir bilinç macerası olarak yıllar önce başladı. Kamuya çok az şey söylenmiş olmasına rağmen, bu toplumların gelenekleri hep Atlantis'e ve onların ev yıldızları Pleiades'e atıfta bulunur.

Ülker gece gökyüzündeki en dikkat çekici nesnelerden biridir. Görme yeteneği iyi olanlara yedi yıldız, başkalarına ise altı yıldız gibi görünen Ülker takımyıldızında aslında 250'den fazla yıldız bulunur ve hepsi yörüngeleri açısından birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Başka bir deyişle birbirlerine göre pek fazla hareket etmezler.

Dünyadaki mitolojilerin hepsi olmasa da hemen hemen hepsi sözlü veya yazılı geleneklerinde Pleiades'ten bahsetmiş ve onu ya kutsal ya da yaşamın filizlendiği kaynak olarak değerlendirmiştir. Büyük Piramit'teki yedi oda bu yedi yıldız anmak için inşa edildi. Araplar ve Berberiler bunların ölümsüzlüğün merkezi olduğuna inanırken, Borneo'lu Dyak'lar bunların evrenin merkez noktası olduğunu düşünüyordu. Güney Amerika efsaneleri Ülker'de Dünya'yı ziyaret eden tanrıların yaşadığını gösteriyor. Mayalar kendilerinin "Pleiades'in çocukları" olduğuna inanıyorlardı.

İlerleyen bölümlerde Pleiades hakkında genel olarak mevcut olan mitolojik bilgileri aldım, tozunu aldım ve kolay görülebilmesi ve anlaşılması için rafa kaldırdım. Ayrıca bu kitaptaki bilgiler bağlamında uygun olduğunu düşündüğüm ek yorumlarla yazılmıştır. Bu geleneklerle

ilgili literatür daha çok olduğu için öncelikle Yunan ve Roma versiyonlarına atıfta bulunacağım. Evrenin yaratılışıyla başlayacağız ve ardından mitoloji açısından Pleiades'in yaratılışıyla sonuçlanan ata soyunun izini süreceğiz.

Başlangıçta boşluk (veya kaos) vardı ve bu boşluktan Toprak Ana veya Gaia olarak bilinen yaratıcı veya üretken prensip ortaya çıktı. Uyurken Uranüs (İbranice Metatron'un Yunanca karşılığı) adında bir oğul doğurdu. Ona sevgiyle bakarken, onun gizli yarıklarına bereketli yağmurlar yağdırdı ve o da doğayı tezahür ettirerek karşılık verdi: kuşlar, ağaçlar, çiçekler ve hayvanlar. Birlikte çok sayıda çocukları oldu ama en güçlü on iki tanesi Titanlar olarak biliniyordu. Altısı erkek, altısı kadındı. Uranüs'ün elektronun yaratılması da dahil olmak üzere muazzam yaratıcı güçleri vardı. Astroloji bize elektromanyetizmanın tüm sırlarına sahip olduğunu söylüyor. Yarattıkları kendisinden daha güçlüydü; bu da çocuklarının isyanı ve onu hadım etmesiyle sembolize ediliyordu. Bu, İncil'de Satürn veya Şeytan'ın Titanların elebaşı olduğu Lucifer'in düşüşüne paraleldir. Satürn, Yunanlılar tarafından zaman anlamına gelen Chronos (İbrani geleneğindeki Melchizedek'e karşılık gelir) olarak biliniyordu. Chronos, babasıyla aynı kaderi yaşamamak için çocuklarını yedi. Bu sadece bir zaman çizgisinin yaratılışını simgelemekle kalmıyor, aynı zamanda zamanın bu evrende yaşamaya cesaret eden herkesi tükettiği gerçeğini de gösteriyor. Sembolü annesinden aldığı ve babasını hadım etmek için kullandığı oraktı. Satürn veya Chronos da Azrail olarak tasvir edilmiştir.

Satürn'ün, su elementinin ilahi kişileşmesi olan Oceanus adında bir erkek kardeşi vardı. Dünyayı, her şeyin yaratıldığı ve sonunda ölüme döndüğü uçsuz bucaksız bir nehir gibi çevreler. Bu benzetme, akaşik kayıtları barındırdığı söylenen bir torusun (sözlüğe bakınız) veya Van Allen kuşağının simgesidir. Dünyayı nehirler ve su yoluyla gübreler.

Oceanus'un baharların ebedi anası Tethys adında bir eşi vardı. Birlikte,

denizin dibinde yaşayan çok sayıda peri olan Okyanusidleri doğurdular. En tanınmış perilerden biri Clymene'di ve Chronos'un bir başka kardeşi olan Titan Iapetus ile evlendi. Birlikte Prometheus'un ve Pleiades'in babası olacak olan kardeşi Atlas'ın babası oldular.

Bu arada Chronos, kendi babası Uranüs'ü yaptığı gibi kendisini de tahttan indirecekleri korkusuyla çocuklarını tüketiyordu. Bunun yerine Titan karısı Rhea, en küçük çocuğu Zeus'u yemek üzereyken onu kandırdı. Çocuğun yerine bir taş koydu. Zeus babasını devirerek tanrıların en güçlüsü oldu.

Chronos'un kendisi orijinal zaman çizgisini bir dereceye kadar bozmuş olsa da onun saltanatı Zeus'un hükümdarlığından çok yaratılışın hükümdarlığına çok daha yakındı. Chronos'a verilen taş onu aydınlattı. Mitolojide taşlar bir bilgi deposunu veya bir dizi eylemi ifade ediyordu. Bugün bu, kristallerin programlama yönleri olarak kabul edilecektir. Sonuçta kronometreler kristal bazlıdır. Devrilip kristalin bilgisini özümседikten sonra Chronos tövbe etti. Zeus, Jüpiter veya Yehova olarak anılırken, insanlığın daha önce hiç yaşamadığı bir terör saltanatını serbest bırakacaktı. Chronos, Satürn olarak tanınacağı ve insanlığa tarım vereceği İtalya'ya gitti. Bu şekilde, yaşamın doğal döngülerinin yanı sıra hasat ve Azrail ile de özdeşleşti. Bazı açılardan önseziliydi ama insanlığın dostuydu ve her zaman çok adildi. Zeus insanlarla ilişkilerinde çok daha kararsızdı ve davranışlarında çoğu zaman açgözlüydü.

Kronos'un devrilmesi sırasında Atlas ve babası Iapetus, Zeus'a karşı savaşmıştı. Onlar ilk nesil tanrılar arasındaydı ve Chronos'a sadıktı. Zeus hakimiyeti ele geçirdiğinde Iapetus'u Tartarus'a sürdü ve Atlas'ı gökyüzünü omuzlarında taşımaya mahkum etti. Böylece Atlas, tüm yaratılışın temelini oluşturan geometrik matrisin kişileşmiş hali haline geldi. Gökyüzünü taşıırken (Büyükbabası Uranüs de onun kişileşmiş haliydi), aslında orijinal zaman çizgisinin sorumluluğunu taşıyor ya da

sürdürüyordu. Pratik açıdan bakıldığında, zaman çizelgesi yeterince değiştirildiği için bu büyük bir yükü. Bu nedenle daha sonra Dünya'yı tutan kişi olarak sembolize edildi. Sonunda Perseus ona Medusa'nın başını gösterdiğinde Atlas taşla dönüştü.

Atlas aslında bir insan değildi ama insani yönleri vardı. Onun taşla dönüşmesi, insanın tamamen donmuş üç boyutlu bir duruma ve yapay bir Dünya ızgara matrisine düşüşünü simgeliyordu. Madalyonun diğer yüzü ise taşın, Atlas'ın deneyimlediği kristal bilgi yapısının sembolü haline gelmesiydi. Bu gizemli bilgi, kısmen Zeus'a veya Yehova'ya karşı bir isyan olarak başlayan Atlantis uygarlığının toplanma noktası oldu. Atlantis, adını Yunan tanrısı Atlas'tan almıştır.

Atlas, anne tarafından büyükanne ve büyükbabası Oceanus ve Tethys'in kızı Pleione ile yedi Pleiades'in babasıydı. Yedi kız kardeş olarak bilinen Pleiadesliler'e Maia, Electra, Taygete, Asterope, Merope, Alcyone ve Celaeno adları verildi. Ülker kız kardeşler doğduktan sonra gökyüzünde dans ettiler ve çok mutlu oldular. Kendilerini yalnız hissettiklerinde evrende büyük bir üzüntü oluştu ve gökler sarsıldı. Talipler çağrıldı, ancak hiçbir Pleiadeslilerin özgürce eğlenen doğasıyla karşılaşılamadı. Kocalar aldılar ama asla tatmin olmadılar. Kocalar çoktan gittiler ama Ülker hâlâ gece gökyüzünde parıldayarak ve romantik partnerlerinin onları bir kez daha mutlu edeceği günü bekleyerek bekliyor.

Periler olarak Pleiadesli kız kardeşler, oynamayı seven doğurganlığın sembolleriydi. Pleiades isminin kökü hem "oynamak" hem de "yelken açmak" anlamına gelir. 1 Mayıs, Kelt dininde Beltane olarak bilinir ve bu, Pleiades'in gece gökyüzünde görüldüğü yılın ilk günüdür. Bu bir doğurganlık bayramıdır ve bugün halk arasında 1 Mayıs olarak bilinmektedir. Pleiades burcu kasım ayının sonunda batıyor. Bu tarihler aynı zamanda Akdeniz'deki yelken sezonuna da denk geliyor. Yunanlılar bu dönemi aynı zamanda kültürel bir bereket dönemi olarak da kabul

ediyorlardı. Yelken açacaklar, keşfedecekler ve ticaret yapmak. Kasım ayında Pleiades'in kaybolması, yelken dönemini sona erdiren ağır havaların başlangıcına işaret ediyor.

Ülker'in taliplerinden biri de güzel bir dev avcısı olan Orion'du. Onu çevreleyen birçok efsane var ama o neredeyse her zaman kaba ve açgözlü davranışlar sergiliyordu. Yakışıklı görünümüne rağmen Pleiades ondan uzak durmaya çalıştı çünkü onun kötü davranışları orijinal zaman çizgisinin çarpıklığına işaret eden orijinal günahı temsil ediyordu. "Orion" ismi "orijinal" kelimesiyle yakından bağlantılıdır. Düşük dürtülerinin kölesi olduğu için sembolleri ayı ve yaban domuzuydu. "Boor" kelimesi kaba, huysuz veya rustik kişi anlamına gelir ve aslında onun maskaralıklarından türemiştir. Orion, Boeot'lu bir köylüden doğdu. Boeotia, Yunanistan'ın bir tarım eyaletiydi. "Boer" terimi, bağlı bir köleye veya benzer eğilimlere sahip bir köylüye atıfta bulunuyordu.

Pleiades, Zeus'un onu gökyüzünü kaldırmaya mahkum ettiği babaları Atlas'ın başına gelenler karşısında yıkılmıştı. Zeus'un oğlu Perseus'un onu Medusa başıyla taş çevirmesiyle hayal kırıklıkları daha da arttı. Medusa, kundalini'nin korkunç bir gerçek haline gelecek kadar yükselmesinin simgesiydi. Kendini beğenmişliği ve hayatın yüksek yönlerini umursamaması nedeniyle, kundalini'nin başından ve saçından çeşitli dalgalarla yükselmesiyle birlikte gerçek, güçlü bir akımla serbest kaldı. O, bakılamayacak kadar güçlü olan dizginlenmemiş gerçeğin simgesiydi. Atlas ve tüm grid matrisi

Dünya, sahte zaman çizgisi durumuna göre felç oldu. Perseus'un kendisi de yılanın gizemlerine inisiye olmuştu ve üç yaşlı kocakarıdan görme gözü elde etmişti. Bu bir çeşit kristal küreydi ve Perseus'un gerçeği görmesini sağlıyordu. "Per", "içinden" anlamına gelir ve algı kelimesinin köküdür. Bu kristal onun Medusa'nın sembolize ettiği dizginsiz ve tehlikeli gerçek yerine süzölmüş bir gerçeği görmesini sağladı. Perseus bir kahraman olarak görülüyordu ve Quetzalcoatl'a karşılık geliyordu.

Andromeda ile olan evliliği Kızıl Irk'ın gelişini simgeliyor.

Atlas, Perseus'u Zeus'un oğlu olduğu için reddetti. Efsaneye göre Perseus Medusa'nın başıyla onu taşa çevirir ama bu aslında taşın veya kristalin bilgeliğine gizli bir göndermedir. Taş, gezegenin kilitli yapay ızgara matrisini temsil ediyor ama aynı zamanda Atlas'ın gizemlerinin kristalleşmesini de simgeliyor. Bu efsane, orijinal zaman çizgisine karşı zaten işlenmiş olan korkunç gerçeği temsil etmektedir.

Ülker, babalarının başına gelenler karşısında o kadar üzüldü ki, kendi canlarına kıydılar ve onları güzelliklerinden dolayı seven Zeus tarafından yıldızlar olarak göklere fırlatıldılar. Burada bugüne kadar kalıyorlar ve insanlığı sırlarını öğrenmeye çağırıyorlar.

Chapter 35

Sırları Ülker

Yedi Kız Kardeşler sevgi yaratıklarıydı. Perilere benzeyen nitelikleri ve tatmin edilememeleri, aralıksız devam eden yaratılış süreçlerini simgelemektedir. Hiçbir erkeğin onları tatmin edememesi, yalnızca onların devam eden vajinal dalgalanmalarının Dünya'ya daha fazla refah ve bolluk yaratacağı anlamına gelir. Hala göklerde romantik partnerlerini beklemeleri ve sırlarını paylaşmak istemeleri, onlarla uğraşılmaya hazır ve istekli oldukları anlamına gelir.

Yeni çağ düşüncesi, Pleiades'e ya dönmemiz gerektiği ya da eve dönmekte olduğumuz fikrini destekledi. Pek çok insan buna tamamen duygusal olarak yanıt veriyor. Her şey oldukça şiirsel. Mitolojinin dersleri ve gelenekleri bize Pleiades'in orijinal zaman çizgisine dönmenin anahtarı olduğunu açıkça söylüyor.

Pleiadesler, babaları Atlas'a karşı yaptıklarından dolayı Zeus'a kızmış olsalar da, onunla ilişkilerinde kurnazdılar. Olympus'un üzerindeki gücü elinde tuttuğunu fark ettiler ve içlerinden biri onu baştan çıkarmak için kadınsı hilelerini kullanmaya karar verdi. Bu baştan çıkarmanın amacı Zeus'u incitmek değil, sevgiyle gerçeği tüm insanlığa taşıyacak bir çocuk yaratmaktı. Seçilen Pleiad, Zeus'la bütünleşen ve bize Romalıların Merkür olarak bildiği tanrı Hermes'i veren Maia'ydı. Hermes, ticaretin, iletişimin, hırsızların ve okült tanrısı olarak insan ilişkilerinin tüm yönlerine sızacaktı. Yaramazlığıyla tanınmasına rağmen aynı zamanda tanrıların sözcüsü veya elçisiydi ve alfabenin, müziğin, astrolojinin, ölçülerin ve jimnastiğin mucidiydi.

Hermes, Mısırlılar tarafından Tahuti (Yunancadaki kelime Thoth'tur), İbraniler tarafından ise Enoch olarak tanımlandı. Babasının da Yehova olduğu belirtildi ve annesinin adı Maia, şüphe uyandıracak şekilde Meryem'inkine yakın. Buna göre o, hırsızların evlerine sık sık gitmenin yanı sıra, onların yanında idam edilen İsa ile özdeşleştirilir. Bu uyumluluk yalnızca Mesih bilincinin orijinal zaman çizgisiyle bağlantısını güçlendirir. Hermes ayrıca bize gizem okullarının Hermetik geleneğinin doğuşunu da sağlar. Burada şunu da belirtmek gerekir ki, İncil'de anlatılan İsa'nın yaşamı Hermetik gelenekle birebir örtüşmektedir. Hikayenin doğru olup olmamasının önemi kalmıyor. O'nun yaşamının öyküsü, Baba'ya nasıl dönüleceğine ilişkin bilgiyi öğretmek ve aktarmak için tasarlanmıştır. Pleiades bir ara istasyondur. Bütün bunlar Hermetik geleneğin Mesih bilinciyle uyumlu olduğu anlamına gelir.

Ülker'in diğer yönlerini tartışmadan önce, Yunan mitlerine göre her Ülker'in kısa bir tanımını yapacağım. Muhtemelen en tanınmış ve etkili olan Maia'yı daha önce tartışmıştık. Çoğu kadının, genellikle bu ismin Pleiades ile olan ilişkisini bilmeseler de, kendilerine “Maia” ismiyle hitap etmeye başladıklarını fark ettim.

Pleiad Celaeno, Poseiden veya Neptün tarafından baştan çıkarıldı ve Lycus adında bir oğul doğurdu. Bir geleneğe göre Lycus, Küçük Asya'ya gitti ve Eleusis Gizemleri olarak bilinen Demeter ve Perosephone gizemlerini tanıttı (bkz. sözlük).

Alcyone, kendisine denizler üzerinde geniş nüfuz sağlayan Poseidon tarafından tutkuyla sevilen bir Pleiad'dı. Aynı zamanda rüzgarlarla da özdeşleştirilmiştir.

Halcyonlar onun onuruna verilen sakin dönemlerdir. Geleneksel olarak Kış Gündönümünden yedi gün önce ve sonra meydana gelirler.

Merope bir ölümlüyle evlenen tek Pleiad'dı. Adı Sisifos'tu ve Tartarus'a mahkum edilmişti; orada sürekli olarak bir taşı tepeye yuvarlamak için mücadele ediyordu, ancak zirveye ulaştığında taşı düşürdü. Merope bir ölümlüyle olan bu birlikteliğinden utandı ve gökyüzünde parlamayı reddetti. Merope, Ülker takımyıldızının en az parlayan yıldızıdır. Bu efsane yatırım yapmanın anlamsızlığını gösteriyor ebedi gerçeklerin aksine ölümlü yanılısamalar. Kişinin parlaklığını kaybetmesine neden olur.

Taygete, Zeus tarafından takip edildi ancak ay ve av tanrıçası Artemis/Diana tarafından kurtarıldı ve onu kılık değiştirmek için bir geyik haline getirdi. Sonunda yerini Zeus'a bıraktı ve torunları Sparta'ya yerleşen Lacedaemon'u doğurdu. Truvalı Helen, Pleiad Taygete'nin pek bilinmeyen bir soyundan gelir.

Asterope, tarihçilerin onun hakkında hiçbir şey bilinmediği için gözden kaçırıldığını söylediği bir Ülker'dir. O bir gizemdir ve gizemin cevabı onun adındadır. "Aster" yıldız anlamına gelir. Yıldızların gizemini taşıyor ve bu da tüm gizemlerin gizemi. Buna, bu kitapta tartışılan kolektif bilinçdışının çeşitli yönleri de dahildir.

Pleiad Electra da Zeus tarafından takip ediliyordu ama o, Olimpos Dağı'ndaki Palladium'un arkasına ondan saklandı. Palladium, Athena'nın Olympus'a getirdiği babasının (veya okuduğunuz versiyona bağlı olarak Athena'nın kendisinin) bir heykeliydi. Buna öfkelenen Zeus, Palladium'u göklerden fırlatıp Truva'nın ilk kralı Dardanus adında bir oğul doğuran Elektra'yı yanına aldı. Heykel, sonunda onu şehirlerinin koruyucusu olarak gören Truvalılar tarafından ele geçirildi. Truva'da kaldığı sürece şehir asla düşmeyecekti. Truvalılar tarafından çok değer verilen Palladium, Athena Tapınağı'nda saklanıyordu. Ulysses bir yeraltı geçidinden ustaca tapınağa ulaştı ve heykeli Truva'dan çıkardı. Ancak o zaman şehir düştü.

Truva, Dardanus tarafından Eleusis Gizemlerini öğretmek ve tanrıçayı yaymak için tasarlanmış bir Pleiades kolonisi olarak kuruldu, ancak düşüş kaçınılmaz oldu. Electra Truva'ya o kadar düşküdü ki onun yok olmasına tanık olmamak için diğer Pleiades'lerden çekildi. Bu, gökyüzündeki yedinci Ülker'in neden görünmez ya da zorlukla görülebildiğinin söylendiğine dair başka bir efsanedir. Aynı zamanda bize Truva Savaşı'nı görmemiz için yeni bir bakış açısı sağlıyor.

Chapter 36

Truva, Pleiades Karakolu

Truva'nın en büyük mirası Helen'in kaçırılmasıyla başlar ve bu aslında tanrıçanın enerjisi için verilen mücadelenin hikayesidir. Helen ismi yeraltı dünyasının tanrıçası ve Loki'nin kızı Hel'den gelmektedir. Truvalı Helen tüm kadınsı prensibi temsil ediyor. O sadece Pleiades'in değil, Perseus ve Andromeda'nın da soyundan geliyordu. Priamos Truva Kralıydı. Kız kardeşi Cassandra'nın Truva'nın düşmesine neden olacağını öngördüğü için dağlarda ölüme terk edilen Paris adında bir oğlu vardı. Paris, kendisini emziren bir dişi ayı tarafından bulundu, bu da Orion'la olan bağı simgeliyor. Paris, kendisini öldüğünü sanan Truvalılardan uzakta büyüdü. Bir sığır çiftliğinde çalışıyordu ve bir boğayı diğeriyle karşı karşıya getirmeyi ve onların dövüşünü izlemeyi seviyordu. Son derece güçlü, düşünceli ve en önemlisi adildi. Paris kelimesi eşit veya adil anlamına gelen par kökünden türemiştir. Tanrılar, adil olma yeteneğinden dolayı Paris'i özel olarak önemsediler ve bu özelliğinden dolayı ona saygı duydular.

Aşil'in annesi Thetis'in düğününe, misafirlerin arasına altın elma atarak intikamını alan Eris (Discord) dışında tüm tanrılar davet edilmiştir. Üzerinde "En güzeller için" yazıyordu. Tanrıçalar Athena, Hera ve Afrodit bu ayrıcalığı iddia ettiğinden Zeus, Paris'in bu kararı kendi adaleti gereği vereceğini düşünüyordu.

Elma kelimesi "düşmek" anlamına gelen afal kelimesinden türemiştir. Bu elma tıpkı Cennet Bahçesi hikayesinde olduğu gibi orijinal zaman çizgisinden düşüşü temsil ediyor. Isaac Newton'un bir elmanın

düşüğünü görmesi efsanesinin Newton fiziği yasalarına ilham vermesi de ironiktir.

Nifak elması işini yaptı, çünkü Paris Afrodit'in gücüne yenik düştü ve onu üç tanrının en güzeli olarak seçti. Bu kararı Truva Savaşı'nda Yunanlılara destek verecek olan Athena'nın (bilgelik) ve Hera'nın (vicdan ve yürek) desteğine mal oldu. Paris, son derece istekli bir ortak olan Helen'i baştan çıkardı ve onu, tarihi anıtlarının bugün hala görülebildiği Mısır'a götürdü. Mısır gezisi, Mısır tanrıçası İsis'in gücünün Yunanistan'dan Truva'ya geçişini simgeliyor. Mısır, Yunanlıların yüzyıllardır yararlandığı ezoterik gücün kaynağıydı.

Helen Truva'ya gitmeden önce bile ilginç bir ritüel gerçekleşti. Sonunda Spartalı Menalaus'u seçmeden önce pek çok Yunan kahramanı ona başvurmuştu. Bütün talipleri, kimi seçerse onu destekleyeceklerine dair bir anlaşma yapmışlardı. Bu anlaşma bir atın kurban edilmesiyle imzalandı. Ritüel, Yunan kahramanlarının atın uzuvlarını parçalayıp kendilerini kanına batırmasını içeriyordu.

At, Roma savaş tanrısı Mars için kutsaldı. Yunan savaş tanrısı Ares'ti ve onu pasaklı, kaba ve genel olarak bir zavallı olarak tasvir eden Yunanlılardan pek de aldırış etmedi. Romalılar ve Truva atları onu yüceltti. At iki nedenden dolayı önemlidir. İlk olarak görüntüsü, ünlü Truva Atı biçiminde Truva'yı yok etmek için kullanıldı. İkincisi, MS 6037 yılında yıkık bir şehirde bulunan bir at, Montauk Projesi'nin odak noktasıydı. Projeye katılan kişiler, bir tür teknolojinin bulunduğu bir kaide üzerinde bir at gördüklerinde geleceğe gönderildiklerini iddia etti.

Buradaki bariz korelasyon Truva Atı'nın zaman manipülasyonu içerdiğidir ve bunu destekleyen bazı bilgiler de mevcuttur.* Etimologlar at kelimesinin kökeni konusunda emin değiller. Bu aslında bir gizem değil. Hor kökü, zamanı ölçme bilimi olan horoloji sözcüğünde de görüldüğü gibi zaman anlamına gelmektedir. Aynı zamanda savaşın

boğa tanrısı Montu olarak tezahür eden Mısır tanrısı Horus'un da köküdür. Montu ve Montauk arasındaki yazışmalar "Montauk Piramitleri"nde tamamen tartışılıyor. Hor kökü aynı zamanda İncil'de Kali ya da Babil'in Fahişesi olarak tanımlanan ana tanrıça Babalon'a gönderme yapan fahişe sözcüğünden türemiştir. Aşılmaz güçleri ve yutma potansiyeli nedeniyle korkuluyor.

[* Kudüs'te bir zaman yolculuğu projesini anlatan Truva Atı adında Portekizce yazılmış bir kitap var. Ne yazık ki bu yazının çevirisi mevcut değil.]

Bu noktada arkadaşım Maia'ya (bana KOALA Projesi hakkında bilgi veren - Pleiades'teki adı artık daha açık bir anlam kazanıyor) tekrar değinmek ve onun bana yazdığı ilk mektubunda söylediklerine yer vermek istiyorum. O sırada gizem okulunun üyeleri Yunanistan ve Türkiye'de (Troy'un bulunduğu yer) "eski eşkenar dörtgen portalları açtıkları" bir proje üzerindeydiler. "Montauk Projesi"ni okuduktan sonra şunları söyledi:

"Elbette Altın At'ı 'deneyimledim'. THOTH bana atın birkaç zaman dalgasının kesiştiği bir 'ölü bölge'ye yerleştirilmiş bir 'zaman işaretçisi' olduğunu söylüyor. Bana 'Oğlaklar'ın, o zamanların Oğlak çağından itibaren gezginler (Oğlak burcunu en az 15 yıldır tanıyorum) bu işaretleri ölü bölgelere yerleştirmişlerdir. Bunlar, ruhsal güçleri Metatronik'e uyumlanmış olanlara izin veren, inanılmaz enerji alanları içeren enerjik cihazlardır. veya işarete "girmek" için tüm Işık Spirali. THOTH bunların satranç taşlarına benzetildiğini söylüyor çünkü evrensel süreklilikteki hamleleri, "oyun oynama" kodlarını içeriyor."

Mitolojiden bahsedecek olursak Truva'da olup bitenler hakkında ancak spekülasyon yapabiliriz ama gizemleri öğreten büyük bir imparatorluğu yok eden bir şeyin gerçekleştiğini biliyoruz. Sahte zaman çizgisi devam etti.

Chapter 37

Bütün Yollar Romaya Çıkıyor

Truva'nın düşüşünden sonra Pleiades'in geride kalmaması gerekiyordu. Electra göklerde geri çekilmişti ama Pleiad Maia bir kez daha öne çıktı ve Yunanlılar tarafından Pan olarak bilinen Faunus ile evlendiği İtalyan yarımadasında kök saldı. Boynuzlu bir tanrıyı seçmesi çok anlamlıydı. Yunanlıların gözünden düşen amcası Satürn de aynı bölgeye yerleşmiş ve tarım yoluyla uygarlığın gelişmesine yardımcı oluyordu. Orijinal zaman çizgisine geri dönmek bir komploymuştu. Satürn yalnızca zamanın tanrısı değildir. Astrolojide Oğlak burcunun yöneticisi Satürn gezegenidir. Maia'nın son bölümde Oğlak burcundan zaman yolcusu olarak bahsetmesinin nedeni budur. Evrende zamanda yolculuk olarsa mitolojik olarak “kafadaki boynuz” anlamına gelen Oğlak burcuyla temsil edilecektir. Bu konuda daha sonra daha fazla bilgi açıklanacaktır.

İtalyan yarımadasında Maia, Fauna olarak tanındı. Faunus'la birlikte Latince kelimesinin türediği Latinus adında bir tanrı oğlu vardı.* Latinus'un bir kızı Lavinia vardı ve bir gün kurban sunarken alevler içinde kaldı. Garip bir şekilde hiç acı hissetmiyordu. Latinus, babası Faunus'a bu mucizeyi sormuş ve o da Lavinia'nın evleneceği muhteşem bir savaşçının gelişini beklemesi gerektiğini anlatmıştı. Bunun Truva'nın düşüşünden kaçan tek Truva savaşçısı Aeneas olduğu ortaya çıktı.

[* Etimologlar bu kelimenin kökeninden emin değiller. İbranicede anahtar anlamına gelen lotus kelimesine yakın olan geniş (düz arazi) anlamına gelen latus ile akrabadır.]

Aeneas, Venüs'ün oğluydu ve periler tarafından büyütüldü. Priamos ve Paris'in akrabasıydı ama Aşil onun sığırlarını çalıncaya kadar Truva savaşına katılmamıştı. Aeneas, korkusuzluğu onu tanrılar tarafından rutin olarak kurtarıldığı birçok zorlu duruma sürükleyen cesur bir savaşçıydı. Troyalıların yok oluşu sırasında Aeneas, babası ve birkaç sadık takipçisiyle birlikte İda Dağı'na gider. Buna Troyalıların safında savaşan Amazonlar da dahildi. Savaşın sonra yedi yıllık bir yolculuğa çıktı ve gizemlere inisiye olduğu Girit ve Mısır'da durdu. Hera hâlâ Truva atlarını kızdırmaya çalışıyor ve yolculuğunu engellemek için şiddetli rüzgarlar gönderiyordu ama Pleiad Alcyone fırtınaları yumuşatarak imdada yetişti.

Sonunda Aeneas, Mısır gizemlerine dayanan Etrüsk imparatorluğu haline gelen bölgeye ayak bastı. Daha sonra kendisini Latinum'da kral olarak buldu. Onun soyundan gelenler, başka bir Pleiades kolonisi olarak tasarlanan Roma'yı kuran Romulus ve Remus'tu.

Bu genel döneme ait efsaneler, başka bir "zaman tanrısının" Janus'un şahsında sahneye çıktığını gösteriyordu. Bir filoyla İtalya'ya yerleşti, Janiculum'u kurdu ve Latinum'un kralı oldu. Göklerden kovulduktan sonra Satürn'ü ilk karşılayan oydu. Janus, şüphesiz Roma panteonunun en büyük tanrısıdır; Zeus'un, Jüpiter gibi, tanrıların en büyüğü olduğunun düşünüldüğü düşünüldüğünde bu dikkat çekicidir. Burada Romalıların Yunan Zeus'una isyan ettiğini görüyoruz. Görünüşe göre, sorunun doğru zaman bilinci olduğunu göstermek için yeni bir tanrıya, Janus'a ihtiyaçları vardı. Bunların hepsi oldukça dikkat çekici.

Janus, biri geriye, diğeri öne bakan iki yüzü olan bir tanrı olarak tasvir edilmiştir. Bu, Satürn'ün ona geçmişin ve geleceğin bilgisini ifade eden "çifte bilgi" armağanını simgeliyordu. Janus aynı zamanda kapıları gözetken tanrıydı çünkü kapıların iki tarafı vardır. Bunun zaman açısından başka etkileri de var. Janus başlangıçların tanrısıydı ve Ocak ayına onun adı verildi. Ocak ayı aynı zamanda bir yılbaşı ritüeli olan

geçmişe dönüp geleceğe bakmayı da içeriyor. Aynı zamanda dört mevsimin tanrısıydı. “Janus” aynı zamanda Montauk Projesi'nin zaman doktoru olan Macar bilim adamı John von Neumann'ın da gerçek adıydı.

Roma'nın Yunan tanrılarına karşı isyanı bir tesadüf ya da sadece farklı bir kültürel eğilim olamayacak kadar incelikli. Tanrıça ve zamanla ilgisi vardı. Yunan uygarlığı, dişi yılan olarak bilinen Delphi Kahini'nin: Pythoness'in gelişile gelişmeye başlamıştı. Apollo, pitonu fethetti ve gasp etti. Bundan sonra Apollon'un kehanetinin Toprak Ana'nın kehanetinden daha üstün olduğu söylendi. Dişi yılanın yok edilmesinin ardından Yunan kültüründe çürümenin tohumları kök salmaya başladı. Yunanlılar ataerkil bir toplum olarak biliniyordu ve aynı zamanda Montauk'ta yapılan deneylere tamamen paralel olan sodomitik uygulamalarıyla da ünlüydü.

Pleiadeslilerin tanrıçayı yeniden tahtına oturtma mücadelesi artık Roma'da sürüyordu. Vesta Bakirelerinin tapınağı kuruldu. Yedi tane vardı ve aynı sayı Pleiades'e atfedildi. Vesta ocak tanrıçasıydı ve sembolü ateşti. Her şehrin, ocağı ve onun kutsal özgürlük ve aydınlanma ateşini sürdürecektir kendi Vesta Bakirelerine sahip olması gerekiyordu.

Rea Silvia, Vesta Bakirelerinden biriydi ve Aeneas'ın soyundan geliyordu. Babası Alba'nın kralı Numitor'du. Rea Silvia'nın Vestal Bakire olarak yaşaması konusunda ısrar eden ve onu devirecek bir çocuk kalmaması konusunda ısrar eden kardeşi Amulius tarafından tahttan indirildi. Tanrı Mars, Truva'nın eski bir müttefikiydi ve Rea Silvia'yı baştan çıkardı ve bunun sonucunda Romulus ve Remus adlı ikizlerin bakireden doğması sağlandı. Kötü amcası Amulius onu öldürttü ve cesedini onunla evleneceği söylenen Tiber Nehri'ne attı. İkizlerin oğulları hasır bir sepet içinde Tiber'de başıboş bırakıldı. Kader, bir girdabın sepeti gelecekteki Roma'nın tepelerinden birinin kıyısına bırakmasını emretti.

İkizler, hayvanlarla dişi arasındaki bağı simgeleyen bir dişi kurt tarafından emzirildi. İkizler kısa süre sonra başka ebeveynler buldular ve sonunda kraliyet miraslarını anlamaya başladılar, bunun üzerine amcalarını tahttan indirdiler ve babalarını yeniden tahta çıkardılar. Sonunda tahtı devraldılar ve İtalyan yarımadasını birleştirdiler. Roma'yı yine Pleiades'in Yedi Kız Kardeşine karşılık gelen yedi tepe üzerine kurdular.

Romulus ve Remus farklı tepelere yerleştiler ve yeni şehirlerinin kendi adlarından sonra Roma mı yoksa Remora mı olarak adlandırılması gerektiğini tartıştılar. Efsaneye göre Romulus tüm şehrin çevresine aşılması kolay küçük bir duvar yaptırmıştı. Remus bunun saçma bir hareket olduğunu düşündü ve duvarın üzerinden atladı. Romulus bunu bir aşağılama eylemi olarak değerlendirdi ve kardeşini öldürerek aşırı tepki gösterdi. Daha sonra pişmanlık duydu (bu kelime aslında Remus'tan geliyor) ve ona en yüksek onurla bir cenaze töreni düzenledi.

Bu özel efsanenin kültürümüzde en derin anlamlardan bazılarını sahiptir. Bu ikizler ve onların Roma'yı kurmadan önceki maceraları hakkında yazılmış çeşitli hikayeler vardır. Hatta bazılarında Remus hayatta kaldı ancak bu versiyonları bulmak çok zor ve muhtemelen kasıtlı olarak gizlenmiş durumda. Romulus'un hikayeleri çoğu zaman zamanın siyasi rüzgarlarına uyacak şekilde yeniden yazıldı. Tarih, mitlerle ilgili olsa da kitleleri kontrol etmek için kullanılan psikolojik bir araçtı.

Bu ikizlerin tanrı Mars tarafından sihirli bir şekilde doğmuş olmaları, "Montauk Piramitleri"nde anlatıldığı gibi Mars'ın Dünya'yı kolonileştirmesine ışık tutmaktadır. Burada ortaya konulan Pleiades burcunun rolü başka bir etkiyi daha göstermektedir. Belki daha da önemlisi bu efsanenin en önemli yanı Remus'un ölümüdür. Romulus, yanlış yapmasına ve suçlu olduğunu bilmesine rağmen uzun süre hüküm sürmeye devam etti. Onların kavgası, olaylara ataerkil bir bakış açısı

olan mülkiyet sınırlarının her yerindeydi. Remus sınırların anlamsızlığını gördü ve bu nedenle kadınısı tarafı temsil ediyordu. Romulus'un erkek kardeşini öldürmesi kadınısı olanı yok etme eylemiydi. Uzun süre hüküm sürmesinin kendi sonuçları var. Remus'un hayatta kalmasıyla ilgili yazılar, kişiliği ve adaşı gibi gömüldü. Sonunda Amerika'da, tamamen tehditkar olmayan, nazik, yaşlı bir zenci olan Remus Amca'nın efsaneleriyle ortaya çıktı. O ve adaşı yalnızca uyku öncesi hikayeleri için uygundu. Elbette bu, siyah ırkın dişil enerjiyle aşağılayıcı bir şekilde konumlandırılmasıydı. İktidardaki güçlerin her ikisine de saygı göstermemesi, küçümsemelerini ustaca ifade eden hicivsel bir klişenin ortaya çıkmasına neden oldu.

Remus'un etimolojisi şimdiye kadar gördüğüm en ilginçlerden biri. İngilizcede "rem" ile başlayan neredeyse tüm kelimeler bu efsaneden türetilmiştir. Kaldırmak, ihmal etmek ve arta kalan bunlardan birkaçıdır. Remit sözcüğü "geri göndermek" anlamına gelir ama remittere, yani günahı bağışlamak sözcüğünden türemiştir. Çare kelimesi "iyileşmek" anlamına gelir. Bu sözler Remus öldüğünde derin bir kayıp duygusunun yaşandığını ima ediyor.

Remus şehri için Remora adını seçmişti. Modern kullanımda remora, başının üstünde bulunan oval bir emme diski ile köpekbalıklarına ve balıklara bağlanan bir balıktır. Uzun süre tutundukları biliniyor. Bir ikizin erkek veya kız kardeşi öldüğünde başına neler geldiğini düşündüğünüzde bu oldukça şaşırtıcıdır. Ruh kalıcıdır ve bu, özellikle ikizin doğumda veya rahimde öldüğü durumlarda oldukça belirgindir. Bu tür hayatta kalanlar, çoğu zaman bu bedensiz varlığın, tıpkı bir remora gibi, "perili" olurlar.

Remus kelimesini ters çevirirseniz daha da ironik bir durum görülebilir. Bu size Zacharia Sitchin'in "On İkinci Gezegen" kitabında Dünya üzerindeki dünya dışı temaslar için tarihi bir merkez olarak öne çıkan antik Sümer'in adı olan Sümer'i verir.

En güzelini sona sakladım. Kelimenin tam anlamıyla, bu bölümün son taslağını yazmamdan bir gün önce, Larry Brian Radka'nın Tekboynuzlar İçin Tarihsel Kanıt adını verdiği kitap istenmeden bana gönderildi. İbranice'deki reem kelimesinin tek boynuzlu at anlamına geldiği söyleniyor. Kitabı okumamış olsam da diğer kaynaklar bana tek boynuzlu atın boynuzundaki afrodisyak gücü nedeniyle nesli tükenme tehlikesiyle karşı karşıya kalan gerçek bir hayvan olduğunu söylüyor.

Tek boynuzlu at aynı zamanda Oğlak burcunun gizli sembolüdür. Spiral boynuz sadece yükselen kundalini'yi değil aynı zamanda daha önce Altın At'a atıfta bulunularak tartışılan at aracılığıyla girdabı da temsil eder. Boynuz üçüncü gözün üzerinde bulunur. Boynuzun afrodisyak gücü cinsel büyüyü ima eder. Ayrıca tek boynuzlu at birçok farklı efsanede Mesih bilincinin sembolü olarak kullanılmıştır. Tek boynuzlu at, Oğlak burcunun bir yarattığı olan onun gerçek doğası olmasına rağmen, çoğu zaman gerçekçi bir şekilde tasvir edilmez. Tek boynuzlu at bizi başka bir zamana geri götürüyor. Belki de soyları tükenmemiştir. Belki birileri onları saklıyor ve ortaya çıkmaları için doğru zamanı bekliyordur. Her durumda, tek boynuzlu atın genetik planı hâlâ kolektif bilinç dışında mevcuttur.

Birisinin orijinal zaman çizgisini bildiği, antik Roma'nın tüm mitlerinden oldukça açıktır. En azından kolektif bilinç dışı bunu unutmamıştı. Roma yedi tepe üzerinde dengeli bir şehir olacak şekilde tasarlandı. Romulus ataerkilliği kurduğunda, Pleiadesliler ya da KOALA hareketi, buna ne ad verirsiniz verin, arka planda kalmak zorunda kaldı. Tanrı ile insan arasında rahibe kavramını kabul etmeyen Katolik Kilisesi'nin önü açıldı. Buna rağmen Pleiadesliler pes etmediler. Vestal Bakireleri modern zamanlarda hala hayatta kalıyor. Onlar gerçek bir gündemi olan gerçek insanlardır. Görünüşe göre Ülker biz mesajı alana kadar parlamaya devam edecek.

Chapter 38

Montauk

Bağlantı

Ülker'in sunduğu gizemleri tam olarak anlayabilmek için boğanın kutsallığını dikkate almalıyız. Paris'in boğa güreşlerinden hoşlandığı söylendiğinde Truva efsanelerinde bize bir ipucu sunuldu. Aslında güzellik yarışması ortaya çıkana kadar bu onun hayattaki en büyük tutkusu ve öncelikli ilgisiydi. Aeneas inisiyasyon için sadece Mısır'a gitmekle kalmadı, aynı zamanda Minotaur ve Minos uygarlığının evi olan Girit'e de uğradı.

Boğa bir zamanlar kutsal bir Pleiades sembolü olarak tanınıyordu. Kutsal boğa fikrini Pleiades'e bağlayan madeni paralar ve heykeller de dahil olmak üzere çok sayıda antik eser var. 1 Mayıs'ta Ülker gökyüzünde ilk kez görüldüğünde güneş Boğa takımyıldızında olduğundan bu durum astrologları şaşırtmamalı. Ekinoksların Presesyonu'na göre, Dünya M.Ö. 4.000 ile M.Ö. 2.000 yılları arasında Boğa burcunun etkisi altında kalmış, bu da güneş boğa tanrısı Mithras'ın ve Yunanistan'ın Minos uygarlığının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu aynı zamanda Minotaur efsanesinin de ortaya çıktığı dönemdi. Latin ülkelerinde çok popüler olan boğa güreşleri bu antik dönemden kalma bir mirastır. Dinlerini Mithras'a tapınmayı örnek alarak şekillendiren Katolik Kilisesi, hâlâ en yüksek fermanını "Papalık Boğası" (bu aynı zamanda argo "saçmalık" kelimesinin türevidir) olarak adlandırmaktadır. Masonlar Ülker takımyıldızını kutsal saymışlar ve bu yedi yıldız kutsal merdivenlerinin en üst ucuna yerleştirmişlerdir. Aslında Masonluğun kökeninin Boğa takımyıldızına dayandığı öne sürülmektedir. Bunların "T karesi", boğa yüzünden türetildiği

düşünülen Mısır “Tau haçı” ile aynıdır. “Tau” Boğa burcundan gelir ve boğa anlamına gelir.

Tau haçı basitçe bir “T”dir. “Tahuti” veya “Thoth” isminin türetildiği Hermes veya Merkür’ün sembolüdür. “T” çift cinsiyetliliği ifade etmek içindir. “T”, çapraz çubuğu indiren ve bize Hıristiyanlık ve diğer birçok dinde kutsal olan o geleneksel haçı veren boğanın başı olarak görülüyor. Çapraz çubuğu aşağı çeken boğa, çift cinsiyetli bir durumdan iki cinsiyete bölünmeyi simgelemektedir. Bu doğurganlığın gelişidir ve boğanın erkekliğinin anlamıdır. Tau aynı zamanda yaratıcı ruhu da ifade eder.

Mısır geleneğine göre boğa Boğa, Babalon'un ya da İsis'in (ya da Pleiad Maia'nın) oğluydu. Boğa, gece gökyüzünde bir takımyıldızı olarak Tanrı'nın büyük şehri, vahiylerin annesi ve ilahi sesin tercümanı olarak biliniyordu.

Ayrıca etimolojisi şüphe uyandıracak kadar boğa Toros'unkine yakın olan başka bir Mısır tanrıçası daha vardır. Bu, eski Mısır'da hamile bir su aygırı veya Suların (uzayın) Canavarı olarak tapınılan ilkel ana tanrıça Taurt'tur. Takımyıldızı göklerin etrafında döndüğü için “Devrimlerin Annesi” olarak biliniyordu. Zaman, tekrar, döngüsel dönüş ve gecede ki ışık fikrini somutlaştırdı.

Yukarıdakiler, tekerlek anlamına gelen ve “Yıldızların Gizli Devrimleri ve Kozmik Zaman Döngüleri Kitabı” olduğu söylenen “Tarot” kelimesiyle bariz bir bağlantıyı ortaya koymaktadır. “Tau” kelimesiyle olan bu ilişki, Mon-Tau-K'ye ayrılan “Montauk” kelimesiyle oldukça şaşırtıcı bir şekilde örtüşüyor. “Mon” yukarıda belirtildiği gibi “Tau” ile tanrı olarak tanımlanmaktadır. Montauk'un bu tanımında “K” da bir o kadar önemli. Kenneth Grant'ın “Aleister Crowley ve Gizli Tanrı” adlı eserinden yapılan aşağıdaki alıntıda bunun nasıl karşılık geldiğini göreceksiniz.

[Siz onun diyarına girerken ve antik Thebes'teki iç mabedinin sırlarına bakarken Tanrı Montu yukarı bakıyor. Onun koruyucu gezegeni Mars, geçitten parlıyor ve evrimsel gelişimimizin matrisini temsil eden geometrik süreçleri yansıtıyor.

“K” (Majinin son harfi) pek çok önemli alfabenin onbirinci harfidir; aracı (kartal) dişil yönüyle majikal gücün simgesi olan tanrı Jüpiter'e atfedilir; “Oğlak burcuna ya da Babalon'a yakınlığı olan, rengi kırmızı olan o devasa gücün sembolüdür”. Oğlak burcunun (Keçi) özel önemi, Hint Geleneğinde aracı kan olan tanrıça Kali'ye atfedilmesiyle ortaya çıkar.[

“K” aynı zamanda kuyruk veya vajina ile sembolize edilen ve eski Mısır'da Büyük Büyülü Gücün kaynağı olarak saygı duyulan Khn, Khou veya Kuyruk'tur. Dolayısıyla “k” ile yazılan büyü, Therion'un (Crowley) somutlaştırdığı ve ilettiği Akımın kesin doğasını gösterir.

Yukarıdakilere dayanarak “Montauk” kelimesinin birçok ilginç tanımı yapılabilir. “Tanrıçanın zamanın yanılması olarak tezahürü yoluyla ortaya çıkışı” bunlardan biridir.

“Montauk Piramitleri”ni okumayanlar için kapakta Menthu veya Montu adında boğa başlı bir tanrı vardı (bir önceki sayfada tasvir edilmişti). O, Truva atlarının ve ilk Romalıların müttefiki olan tanrı Mars'ın Mısırlı eşdeğeri idi. “Montu” ve “Montauk” arasındaki çağrışımlar tesadüfi değil. Aslında bunu bana ilk işaret eden kişi Aleister Crowley'in gayri meşru oğlu Amado Crowley'di. Babası sadece Montauk'ta değildi, aynı zamanda önemli çalışmalarından bazıları tanrı Menthu ile ilgiliydi.

Montu ve Montuak arasındaki yazışmayı keşfettikten kısa bir süre sonra, bana Pleiades'e ait bazı bilgileri aktaran bir kadınla tanıştım. Aynı gece canlı bir rüya gördüğüm dışında ne söylendiğini bile hatırlamıyorum. Rüyamda süslü bir yatakta uyandım ve altınla süslenmiş devasa bir kitap buldum. Yaklaşık bir buçuk metre yüksekliğindeydi ve yataktan bile daha süslüydü. İndigo kadife üzerine işlenmiş parlak metalik harfler arasında “Aleister Crowley'den Ülker'in Sırları” yazıyordu. Ne yazık ki o zamanlar kitabı okumaya fırsat bulamadan uyandım.

Teosofi hareketinin kurucusu Madame Helene Blavatsky'nin, Montauk Projesi'nin (1983) Philadelphia Deneyi (1943) ile bağlantılı olduğu tarih olan 12 Ağustos'ta doğduğunu okuduğumda sonunda bir ipucu bulacaktım. Ayrıca Aleister Crowley'nin, Blavatsky'nin Teosofi Cemiyeti'ni kurduğu yıl olan 1875'te doğmuş olmasından gurur duyduğunu da hatırladım.

Crowley'nin Madame Blatvasky hakkında söyleyeceği çok ilginç bir şey vardı. Zamanında son derece popülerdi ve gazetelerde aşırı saldırılara maruz kalıyordu. Hikayeye göre, kalabalıklara sahte "mucizeler" sahnelerken suçüstü yakalanmıştı. Bu tür şeylerle ilgili çeşitli raporlar vardı ve bunları onun hakkındaki çeşitli biyografilerde okuyabilirsiniz. Öğrencileri onun mucizelerinin gerçek olduğuna yemin ettiler. Crowley tüm bunlarla ilgili kendi gözlemini yaptı. Yakalansın diye kasıtlı olarak sahte büyü gösterileri yaptığını düşünüyordu. Sadece bu şekilde heyecan için orada bulunan öğrencilerden ve askılardan kurtulabilirdi. Gerçek öğrenciler onun öğretilerindeki gerçeği zaten biliyor olacak ve her türlü şovmenlikten ilham almayacaklardı. Bu sadece buğdayı samandan ayırmanın bir yoluydu. Askılar sola döndüğünde gerçek öğrenme gerçekleşebilir ve krema en üst seviyeye çıkabilir. Crowley'in yorumlarının doğru olup olmadığını ya da gerçek mucizeler yaratıp yaratmadığını şahsen bilmiyorum. Onun bursu kesinlikle okumaya değer.

Blavatsky'nin "Gizli Doktrini" yaklaşık 1.500 sayfadır ve oldukça derin bir okumadır. Aylarca bir manastıra girmeden baştan sona okuyabileceğim bir şey değil. Kitapta tuhaf bir özellik dikkatimi çekti. İçindeki bilgiyi özümsemeye hazır olduğunuzda onu alıp okursunuz. Eğer buna hazır değilseniz, ilginizi bile çekmeyecektir. Kitap evrenin varoluşunun tüm mantığını ve onun nasıl anlaşılacağını anlatmaya çalışıyor. Kitabın tamamını okumadığım için dürüstçe eleştiremem ama harikadan da öte olduğunu söyleyebilirim. Bana onu eleştirenlerin nadiren onun bursunu eleştirdiği, ancak iddia edilen kişisel hayatı hakkında konuştuğu söylendi. Bazen intihalle suçlanıyor ama bu çok saçma çünkü sürekli dipnot kullanıyor ve kaynaklarından alıntı yapıyor.

"Gizli Doktrin", Cilt II'nin 619. sayfasından itibaren Pleiades hakkında söylenecek çok ilginç şeyler içeriyordu. Orada, Sanskritçede Mars anlamına gelen Karttikeya sözcüğünün, Sanskritçede Ülker anlamına gelen Krittika sözcüğünden alındığını öğreniyoruz. Aynı sayfada,

Mars'ın tüm dini ve astronomik semboller arasında en gizli ve gizemli olanı olduğunu belirten Dr. Kenealy'nin hikayesi yer alıyor. Tüm gizemlerin bu gizemine inisiyasyonu tamamlamak için görülebilen altı Pleiadesli kız kardeşe ve görünmez yedinciye ihtiyaç vardı.

Bu gizemi bir sonraki bölümde inceleyeceğiz.

Chapter 39

—

Ülker Ortaya Çıktı

Ülker'in mitolojide ve ezoterik bilgilerde ortaya konan en önemli yönü, Hermes'in annesi olan Pleiad Maia'nın hikayesi ve hermetik gelenektir. Bu, Pleiades'in Yedi Kız Kardeş olarak anılması gerçeğine de yansıyor. Takımyıldızında açıkça yediden fazla yıldız var, ancak mitograflar bize yedi yıldız olduğunu bildirmek için ellerinden geleni yaptılar, hatta birinin Truva Savaşı sırasında geri çekildiğini açıkladılar.

“Yedi” sayısına yapılan ezoterik referans burada ne başlar ne de biter. Aeneas'ın yedi yıllık bir yolculuğu vardı. Roma yedi tepe üzerine kurulmuştu. Yedi aynı zamanda İbranice'de üretken prensibi de ifade eder. Yedi gök, yedi çakra, yedi müzik notası ve gökkuşağının yedi rengi vardır. Hatta haftada, yaratılışın orijinal yedi gününü temsil eden yedi gün bile vardır. Babalon kelimesinin yedi harften oluşmasının yanı sıra, Babalon Çalışması da Babalon Yıldızı olarak bilinen yedi köşeli geometrik bir glif üzerine kurulmuştur. Dünya petrol kartelinin “Yedi Kız Kardeş” olarak anılan yedi büyük şirketten oluştuğunu bilmek sizi eğlendirebilir.

Yedinin tüm anlamı, yaratılışın yedili (bölüm = yedi) etkileri olarak adlandırılan şeylerle ilgilidir. Yedinin tam anlamını tam olarak takdir etmeden önce, daha önce Cennet Bahçesi'nin melekler ve alevli bir kılıç tarafından korunduğuna dair söylediklerime geri dönmemiz gerekiyor. Şimdi size Yaratılış 3:24'ten tam alıntı yapacağım.

“Bunun üzerine adamı kovdu; ve hayat ağacının yolunu korumak için Aden bahçesinin doğusuna Kerubiler ve her yöne dönen alevli bir kılıç

yerleştirdi.”

“Hayat ağacı” elbette orijinal zaman çizgisini ifade ediyor ama başka bir anlamı daha var. “Hayat ağacı”, bu evrenin ikilemlerini anlamamanın bir yolu veya birçok yolu olarak düşünölebilecek Mistik Kabala'ya veya Kutsal Kabala'ya atıfta bulunur. Bu tür bir çalışmada buna ancak çok kısaca değinebiliriz. Okuyucunun konuyu kendi başına incelemesi teşvik edilir. Kabala en iyi şekilde yaratılışın ruhsal yönü ile zihinsel yönleri arasında var olan bir matris veya arayüz olarak anlaşılabilir. Aynı zamanda ruhsal ve fiziksel bağışıklık sisteminizin temeli olarak da tanımlanmıştır.

Amacımız açısından ilgilendiğimiz şey, küreler veya sephiroth olarak temsil edilen yaratılışın on temel yayılım noktasıdır. Bu küreler doğada bulunabilen tekrarlanan bir desendir. Ancak ilk üçü diğer yedisinden ayrıdır. İlk üç küre, sıradan bilinç seviyemizin üzerinde oldukları için üst küreler olarak anılır. Bu üç süpernalın İbranice'de Keter, Hokmah ve Binah isimleri vardır. Keter (Doğu'da gizemli Tao olarak tanımlanır) her şeyin aktığı ilahi kaynağı temsil eder. Hokmah pozitif veya erkek prensiptir (Uranüs veya Metatron), Binah ise negatif veya dişil prensiptir (Gaia veya Meryem). Kether Tao ile karşılaştırıldığında Hokmah ve Binah sırasıyla yang ve yin'i temsil eder. Bu birincil güçler tüm yaratılışın ateşler.

"Kutsal yedi" kavramı, yaratılışın geri kalanını oluşturan farklı yayılımlar veya sephiroth ile ilgilidir; evren olarak bildiğimiz şey. Bunlar yedi çakraya karşılık gelen yaratılışın yedi temel referans noktasıdır. Eğer Kabala ve çakralar üzerine kitaplar okursanız, çakraların görünmeyen yönlerine nüfuz edeceksiniz.

varoluş ve bu “yedilerin” tekrarını görün. Bu sadece evrenin nasıl inşa edildiğiyle ilgili bir meseledir. Bu “yediler”in gizemidir.

Yukarıdakilerin detaylı bir çalışma olduğu açıktır. Bu bakımdan bu kitap, bazıları için ancak bu gizemlere bir giriş veya bir yeniden tanıma olabilir. Bu çalışmayı daha da ilerletmek isteyenler için Blavatsky'nin "Gizli Doktrini" bu konulara dair anlayışınızı önemli ölçüde artıracaktır.

Aryan mitolojisinde yedi Pleiades, göksel orduların komutanı savaş tanrısı Mars'ın hemşireleriydi. "Göksel ordular" terimi cennetteki yogileri ve dünyadaki kutsal bilgeleri ifade eder. Bu, Mars'ı, ejderhayı veya yılanı öldüren göksel savaşçı Başmelek Mikail'e eşitler.

Eğer tezahür eden evrenin kundalini sistemi ile inşa edildiğini fark edersek, bu basit terimlerle açıklanabilir. Bir bilgisayar için belirli bir yazılım türünden farklı değildir. İşletim sistemini takip etmeyi veya takip etmemeyi seçebiliriz, ancak o oradadır. Sıradan Hristiyan "düşün" bize yilandan kaçmamızı söyledi, ancak İsa şunu söyledi: "Yılan kadar kurnaz, ama güvercin kadar yumuşak olun". Mikail'in yılanı öldürmesi, varoluşun bu yedi ilkesine hakim olmanın bir benzetmesidir. O, tüm yogilerin ve bilgelerin ustasıdır çünkü onların ne öğrettiklerini bilir. Michael veya Mars bu açıdan yükselmiş bir üstattır. Göklerdeki savaşla ilgili bu benzetme bizi Vahiy'e getiriyor.

Yedinci Ülker'in gizli yönü veya görünmezliği, "Vahiy Kitabı"nda bahsedilen ve bildiğimiz şekliyle yaşamın mahvolmasına işaret eden yedinci mührü temsil eder. "Kayıp Ülker" in bu yönüne ilişkin ezoterik öğretiler, tüm okült sırların, açıklanabilecek ya da açıklanamayacak bir darboğazda bulunduğunu göstermektedir. Bu yedinci mührün gizemidir. Aynı zamanda Kayıtlar Salonuna erişimi içeren Sfenks bilmecesiyle de karşılaştırıldı. Bilginin nasıl ve ne zaman yayınlanacağı tamamen bilincimizi orijinal zaman çizgisine döndürmekle ilgilidir. Preston Nichols'un bu kitabın başlarında söylediği gibi, eğer yeterli sayıda insan olup bitenlerin bilincinde olursa, Yaratıcı'nın alemine yükseleceğiz.

"Vahiy Kitabı"nda adı geçen Babil Fahışesi, maddi dünyanın tamamen kundalini sistemine tabi kılınmasını ifade eder. Crowley'in tarotunda Babalon, evrenimizin egemen ilkesini simgeleyen Canavara biner. Beğensek de beğenmesek de, Babalon'un yönettiği hayvani dürtülerin yönettiği, bölünmüş bir evrende yaşıyoruz. Havva ve yılanla aynı hikaye. Bütün bunlar, insanı ruhsal olarak maddiyatla birleştiren cinsel dürtüde kısaca sembolize edilir.

Aleister Crowley, Sol El Yolu olarak bilinen, cinsellik aracılığıyla Kutsal Ruh'la birleşmeyi öğretti. Sağ El Yolu, Kâse Romanslarında ifade edildiği gibi tamamen asil yöntemlerle Kutsal Ruh ile birleşmeyi ifade eder. Ezoterikçiler, öğrencilerini Sol El Yolu ile ilgili aşırı tehlike konusunda uyardıklarıyla ünlüdür. Sağ El Yolu ile ilgili sorun, onu takip eden insanların, Sol El Yolu ile ilişkili arzu unsurlarının tuzağına düşmesidir çünkü orada çözülmemiş sorunlar vardır veya onu uygunsuz bir şekilde araştırmışlardır. Öğrenciler sıklıkla yanlış nedenlerle Sol El Yolu'nu takip ederler; bunların en önemlisi seks ve güçtür. Adil olmak gerekirse, her iki yoldan da zirveye ulaşan çok fazla aday yok. Buda'nın Orta Yolu öğretmesinin nedeni budur. Bir denge olması gerekiyor.

Bu kitabın başlarında Preston, implantları temizlemenin yolunun Kundalini'yi salıvermek olduğunu oldukça açık bir şekilde belirtmişti. Wilson ailesinin üyeleri tarafından gerçekleştirilen Babalon Çalışması, evrenin yüce implantını temizlemek için tasarlanmış büyük ölçekli bir operasyondur. Gerçeğin açığa çıkmasını sağlamak ve varoluşun bütünlüğünü hesaba katmaktır.

Yukarıda bahsettiğim bilgi darboğazı kritiktir. Ne kadar çok bilgi ortaya çıkar ve bilince nüfuz ederse, her şey o kadar değişecektir. Montauk Projesi'nin arkasındaki güçlerin, Preston'ın daha önce de belirttiği gibi kendi gündemleri var. Kendi kontrol konumlarını korumak istiyorlar.

Bu konularla ilgili kişisel araştırmam kadarıyla ilginç bir model ortaya

çıktı. Preston Nichols'un Montauk hikayesiyle karşılaştığım anda 666 ile yazışmalar bulmaya başladım. Buna Cameron, Amado Crowley ile karşılaşmalarım ve Montauk kitaplarında anlatılan diğer çeşitli faktörler de dahildi. 666, muhtemelen en iyi şekilde karbon atomunun yapısında gösterilen fiziksel alemin kodlanmasıdır. Tek bir karbon atomu 6 proton, 6 nötron ve 6 elektron içerir. Tüm organik yaşam karbon bazlı olduğundan 666, etteki yaşamın şifresi olarak kabul edilir.

Ezoterik açıdan, bu mevcut çalışma, ruhsal sistemin kodu veya organik yaşam ile saf ruh arasında yatan bağlantı olan 777 alemine bir mezuniyettir. 777'nin ötesinde 888 alemini yatıyor. Bu, Mesih bilincinin kutsal sayısıdır. Aynı zamanda sonsuzluğu da temsil eder. Bu gerçekten oturup çalışacağınız bir alem değil çünkü bir kez 888 bilincine ulaştığınızda, sizi doğrudan 999 olarak temsil edilen orijinal zaman çizgisine, 666'nın tersi olana gönderir.

Fiziksel alemin tüm mekanik koşullarını ortadan kaldırmak için kişisel bir karar verdiğimde, o zamanlar bu özel terminoloji hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen 999 alemini arıyordum. Bazı harika deneyimler yaşamam, "ara ve bulacaksın" şeklindeki basit düsturun bir sonucudur. Bağlantı, bundan yararlanmak isteyen herkes için oradadır.

Chapter 40

Lyra ve Ötesi

Bu çalışmayı bitirmeden önce Ülker'in yorumlanması gereken bir yönü daha var. Joseph Campbell, "Tanrının Maskeleri: Yaratıcı Mitoloji" adlı kitabında, erken Hristiyanlık döneminden kalma ilginç bir eseri gün ışığına çıkarıyor. Üzerinde Orpheos Bakkikos yazan silindirik bir mühürdür ve üzerinde hilal bulunan çarmıha gerilmiş bir adam vardır. Yukarıda Campbell'in Ülker olarak tanımladığı yedi yıldız var. Ayrıca Pleiades'in antik çağda Orpheus'un Liri olarak bilindiğini de söyler.

Orpheos Bakkikos yazıtı kelimenin tam anlamıyla "Gerçek İnsan, Gerçek Tanrı" anlamına gelir. Orpheus, Yunan mitolojisinde var olan İsa'nın daha eski bir prototipiydi. Trakya kralı Oeagrus ile Muse Calliope'nin oğluydu. Apollon, Orpheus'u tercih etti ve onu birçok yetenekle kutsadı. Ayrıca ona yedi telli bir lir de verdi.

Orpheus'un liri öyle melodik ve hareketli melodilerle çaldığı söylenir ki, nehirlerin akışı durur, ağaçlar hışırtıyı bırakır ve kayalar onu takip eder. Ayrıca vahşi canavarları da evcilleştirebilirdi. Sesi o kadar yumuşak ve güzeldi ki dalgaları sakinleştirebilir veya ejderhaları uyutabilirdi. Orpheus'un, Osiris'in gizemlerine kendi inisiyasyonundan sonra Eleusis'in gizemlerini de öğrettiği söylenir.

Orpheus, Argonotlarla birlikte altın postu arama çalışmalarına katıldıktan sonra, bir yılanın ısırıldığı ve ölen bir periyle evlendi. Kederden bunalıp onu yeraltı dünyasından Dünya'ya geri getirmek için Zeus'tan izin istedi ve aldı. Lirini kullanarak Hades'in vahşi hayvanlarını ve öfkesini sakinleştirdi, ancak yaşayanlar diyarına ulaşana kadar

sevgilisine bakmaması konusunda uyarıldı. Yeraltı dünyasının kapılarına varmadan hemen önce karısının onu takip ettiğinden emin olmak için arkasına baktı. Gözünün önünden kayboldu ve bir daha geri dönmedi. Orpheus hayata döndükten sonra karısına sadık kaldı ve onu parçalayan diğer tüm kadınların sevgisini reddetti.

Bu efsane, kendisi de parçalara ayrılan Osiris'in örneğini takip ediyor. Orpheus'un sevgisinin dünyevi sevgiyi aştığını ve Dünya'nın yaratıklarının eninde sonunda onu ve ilkelerini reddedeceğini gösteriyor. Efsanenin en önemli kısmı yedi telli liridir. Bu, yedili etkinin gücünü göstermektedir. Kelimenin tam anlamıyla maddeyi kontrol edebiliyor ve vahşi hayvanları yönlendirebiliyordu.

Bu açıdan Pleiades, yaratılışın planlarının yer aldığı bilinç alanıyla ilgilidir. Eğer gidip Dünya'nın farklı yönlerine ait planları incelemek istiyorsak, Pleiades'i ziyaret etmemiz tavsiye edilir. Ülker takımyıldızında, Foton Kuşağı olarak bilinen, oldukça yüklü bir enerji formunun var olduğu bulunmuştur. Güneşimiz Ülker'in etrafında yaklaşık 24.000 yılda bir döndüğünden, bu foton kuşağının kültürümüz veya bu bölgeden enerji kanalize ettiğini iddia eden varlıklar üzerinde tam olarak ne gibi bir etki yarattığını ancak merak edebiliriz. Her halükarda galaksimizdeki bu bölge ışıkla doludur. Pratik deneyimde Pleiadeslilerin holografi çizgisinde bir şeyler işlettiğini görebilirsiniz. Bu, Nikola Tesla'nın projelerini yazılı planlara dökmeden önce tüm ayrıntılarıyla düşündüğü prensip gibidir. O her zaman haklıydı.

Bu kitapta yer alan mitolojik yönlerle birlikte tüm bu bilgiler, Preston Nichols'un

Ülker sadece bir rüya değildi. Belki gerçeğin tam olarak ne olduğunu ancak zaman ya da kendi deneyimleriniz anlatacaktır.

Ülker'in plan odası olarak anılmasına rağmen mimarından

bahsedilmemiştir. Belki bu başka bir zamana ait bir hikayedir, ama bize Orpheus'un liriyle bir ipucu sunuluyor. Orpheus'un parçalanıp ölmesinin ardından Zeus, Apollon'un ve Musaların isteklerini yerine getirerek onun ve eserlerinin anısına liri yıldızlara yerleştirdi. Bugün bu takımyıldız Lyra olarak biliniyor.

Lyra arketipi "Lyra Prizması" başlıklı bir kitapta tartışılmaktadır. Bu kitaba ve farklı efsanelere göre Pleiades, Sirius ve Orion'a yerleşen insansıların hepsi Lyra'dan doğmuştur. Bir prizma olarak düşünülür çünkü orijinal zaman çizgisinden Düşüşten sonra bilinç saf ışıktan gökkuşağının renklerinde ayırt edilen yedi ışık ışımına bölünür. Lyra'nın ışığın kaynaklandığı matris olduğu düşünülür. Bu bizi ayrı bir çalışma olarak ele alınması gereken yeni bir konuya getiriyor: ışığın incelenmesi.

NOT: Lyra'nın arketipsel sonuçlarını daha fazla incelemek isteyenler Lyssa Royal ve Keith Priest'in yazdığı "The Prism of Lyra" kitabını okumalıdır.

Sonsöz — Peter Moon tarafından

Bu kitap Preston Nichols'un kişisel deneyimleriyle başladı. Onun bilgisini aktarmanın amacı sadece ilginç bir hikaye anlatmak değil, aynı zamanda insanlığın UFO'lar ve onlara eşlik eden olaylar hakkındaki anlayışındaki bir boşluğu kapatmaktır. Kişisel hikayemin amacı insanlığı aydınlatmak için çalışan görünmez bilinç güçlerinin varlığını ve bunların Preston'ın hikayesinin anlatılmasının nasıl gerçekleşmesini sağladığını göstermektir.

Preston Nichols'la birlikte yazdığım kitapların tümü bazıları tarafından kopuk olduğu gerekçesiyle eleştirildi ve bu kitap da bir istisna olmayacak. Açık bir şekilde iletişim kurmak için mümkün olan her türlü çabayı göstermeme rağmen, yapbozun parçalarının hiçbir zaman

mükemmel odaklanmamasının bir nedeni var. Üçüncü boyutu aşan olgular hakkında yazıyoruz. Olay bu alanın bir parçası değil ve bilgi bir motosikletin bakım kılavuzunu bulmak kadar kolay gelmiyor. Açıkçası, eleştirmenler ve (ben de dahil olmak üzere) herkes, üçüncü boyutu aşmaya kadar her şeyin onlara gümüş tepside sunulmasını istiyor.

Bütün bunları söylemekteki amacım, eleştirmenleri susturmak değil, çok önemli bir noktayı ortaya koymaktır. Ruhsal evrim zor bir iştir. Bu sadece kitap okuyarak elde edilmiyor. Kitaplar destek olabilse de koşulları değiştirmek için kişinin fikirleri uygulamaya koyması gerekir. Her insanın yolu ayrı ve bireysel bir yolculuktur. Kendi yolunu arayanlar için bu kitapta bu yolda nasıl ilerleyebileceğinize dair ipuçları yer alıyor. Gerçekten yapmanız gereken tek şey, kendi sezginize danışmak ve kendi bilincinizin ufkunu takip etmektir. Eğer bu sözler bir şey çağrıştırmıyorsa o zaman çalınması gerekmiyor. Yukarıdakilere uygun olarak, bu çalışmayı Buda'nın söylediği söylenen son sözlerle bitirmek istiyorum.

“Çürüme, tüm bileşen şeylerin doğasında vardır. Kurtuluşunuzu gayretle gerçekleştirin.”

Ek A - Antika Tabaklar, Preston B. Nichols tarafından

Bu kitabın ana bölümünde anlattığım UFO, uçan dairenin çok gelişmiş bir şeklidir. Küresel gemilerin ve bazı uçan disklerin içinde bulunan tipik işletim sistemine sahiptir. Tam bir son teknoloji sanal gerçeklik sistemidir. Şimdi tartışacağım başka uçan araç türleri de var. Her ne kadar onlara “Antika Tabaklar” adını vermiş olsam da, bunlar insanlığın popüler teknolojisinin çok ilerisindedir.

En son teknolojiye sahip UFO'dan sonraki teknoloji seviyesi kama şeklindeki gemidir. Bu, yolcular için giriş sandalyelerine sahip olması bakımından daha gelişmiş tekneye benzer. İşin karmaşıklığına bağlı olarak iki ila altı arasında giriş koltuğu vardır. Bu geminin en büyük farkı bir tür kontrol panelini görebilmenizdir. Bazı düğmeler ve düğmelerin yanı sıra video ekranları da vardır. Kontrollerden birinin başlatma düğmesi olabileceği izlenimini edindim. Gerçek yönlendirme ve yön bulma fonksiyonları hala varlıklardan nörolojik yollarla alınmaktadır.

Wedge gemisi, kristal bir bilgisayar yerine, çok gelişmiş bir çip teknolojisi kullanan, daha geleneksel tarzda bir bilgisayara sahip. Bu, kısmen gümüş, altın, platin, demir, bakır ve alüminyum gibi Dünya malzemelerinden yapılmış ekipmanlara bağlanır. Ayrıca ekipmanlarda Dünya'da bulunması tam anlamıyla imkansız olan alaşımlar da bulacaksınız.

Kama şeklindeki gemi, gelişmiş gemilere göre daha normal görünümlü bir teknolojiye sahiptir. Ancak kendisini ilerletmek için aynı elektro-yerçekimi ve gerçeklik manipülasyonu ilkelerine göre çalışır. Güç, bir kristalin merkezindeki bir çeşit radyoaktif topaktan üretiliyor. Saçığın Element 115 olduğu belirlendi. Takoz gemilerinin füzyon veya fisyon

reaktörlerine sahip olduğuna dair çok sayıda rapor duydum. Kiminle konuştuğuna bağlı. Hiç görmedim çünkü reaktörün doğasını tam olarak anlamak için parçalarına ayrılması gerekiyor.

Kama gemisinde ayrı silah ve iletişim sistemlerinin olduğuna inanıyorum. Daha gelişmiş gemilerde, tümü operatör tarafından kontrol edilen, gemideki diğer arayüz işlevlerine bunlar yerleştirilmiştir.

Puro şeklindeki gemiler de aynı şekilde Element 115 tarafından çalıştırılıyor ve bizimkine benzer teknolojiyi kullanıyorlar, tek farkı bizden elli ile yüz yıl arasında bir yerde olmaları. Bu gemi için bir sandalyeleri ve devasa bir kontrol panelleri var. Sistemler daha büyük ve daha çeşitlidir; girdilerin çoğu sandalyedeki varlıklara kıyasla kontrol panelinden gelir. Puro teknesinde ayrıca bir anti-yerçekimi sistemi ve bir jeneratör kullanılıyor.

İlginç olan nokta, tüm farklı dairelerin kendi bükümlerini ve döndürücülerini üretmek için aynı frekans dönüşümünü kullanmasıdır (bu terimlerin açıklaması için Altıncı Bölüm'e bakınız). Elektromanyetik imza analizi yaparken UFO'lardan yayılan tek bir elektromanyetik imza dışında hiçbir şey duymadım. Görünen o ki, 435 MHz'lik bu tek imza sürücüler için evrensel olarak kullanılıyor. Radyo bantlarında ne dinleyeceğinizi biliyorsanız, imzayı duyabilir ve bir UFO'nun yakınında olduğunu anlayabilirsiniz.

Ek B – Parçacık Hızlandırıcı, Preston B. Nichols

NOT: Bu ekteki bilgiler ilk olarak “Montauk Piramitleri” kitabında yer almıştır.

1993 yılının sonbaharında Camp Hero'nun yanından geçerken çektiğim bir videonun sonucunda bir parçacık hızlandırıcı keşfedilmişti. Yapraklardan kesilmiş büyük bir daire gibi görünen şeyin, nükleer fizikçi arkadaşım Danny tarafından parçacık hızlandırıcı olduğu tespit edildi. Ona üssün tepesinden çektiğim videoları gösteriyordum. Heyecanlandı ve benden kareyi dondurmamı istedi. Daha sonra bir parçacık hızlandırıcının şemasını çıkardı, ekrana tuttu ve parçacık hızlandırıcının çeşitli parçalarını tanımlamaya başladı.

“İşte ışın çizgisi. Burası bakım portu. İşte kriyojenik (çok düşük sıcaklıkların oluşması ve bunların maddenin özelliklerine etkisi ile ilgilenen bilim) limanı. Parçacık enjeksiyon noktası burası.”

Eğer Danny'nin parçacık hızlandırıcı diyagramı video ekranıma yerleştirilseydi, bu tam olarak Montauk çemberinin görüldüğü yere sığardı.

Bütün bunlar Montauk Projesi'ne yeni bir ışık tutuyor. Ben de bu doğrultuda araştırmalara başladım ve parçacık hızlandırıcıları inceledim. Bulduğum şey, çok büyük bir parçacık hızlandırıcının daha küçük olanları beslemek için kullanıldığıydı. Sanırım en büyüğü Brookhaven Ulusal Laboratuvarlarında bulunuyor. Farklı hızlandırıcılar arasında meydana gelen enerjisel etkileşimler nedeniyle, küçük olanların ana hızlandırıcılardan biraz uzakta konumlandırılması gerekir. Montauk ve Long Island'ın doğu ucu, daha küçük hızlandırıcılar için ideal bir yer

olarak seçildi.

Daha sonra bu parçacık hızlandırıcı sisteminin nasıl çalıştığını açıklayacağım. Teknik açıdan bilginiz yoksa bu ekin geri kalanını atlamak isteyebilirsiniz.

Süreç, protonların büyük hızlandırıcıya enjekte edilmesiyle başlıyor. Proton, atomun çekirdeğinde bulunan pozitif yüklü bir parçacıktır. Elektronun antitezidir. Hızlandırıcının amaçları doğrultusunda protonlar, elektronların hidrojen atomlarından ayrılmasıyla üretildi. İlk önce hafif hidrojeni ağır hidrojenden ayırdılar. Bu onlara çekirdekte nötron bulunmayan hafif hidrojeni verdi. Bu durumda elektronu hidrojen atomundan ayırmak ve ona pozitif yük vermek çok kolaydır. O zaman bir proton olurdu. Daha sonra büyük hızlandırıcıya bir proton akışı enjekte edildi ve protonlar hızlanmaya başlayacaktı. Üretilen protonlar genişleyecek ve giderek daha fazla sanal hale gelinceye kadar daha fazla yer kaplamaya başlayacaktı.

Büyük hızlandırıcının çıkış noktasında protonlar yaklaşık 0,5c hızla hareket ediyordu (c = ışığın hızı, dolayısıyla 0,5c ışık hızının yarısıdır). Protonlar çıkış noktasından manyetik olarak odaklanmış bir tünele gönderildi ve Montauk üssündeki hızlandırıcı halkaya enjekte edildi. Daha sonra ışık hızına kadar hızlandırılacaktır.

Işık hızında yaptığınız şey, enerjinin kütle çarpı ışık hızının karesine eşit olduğunu söyleyen Albert Einstein formülünden yararlanmaktır ($E=mc^2$ burada "2", "karesidir"). Bunun önemli olmasının nedeni, ışık hızındaki bir parçacığın, Einstein'ın denklemindeki kütle/hız ilişkisine bağlı olarak belirli bir miktarda enerjiye sahip olmasıdır; bunun diğer formu, v hızı temsil ederken $E=mv^2$ olarak ifade edilebilir. . Maksimum hız ışık hızıdır, dolayısıyla maksimum enerji v'nin c ile değiştirildiği yerdir.

Parçacık hızlandırıcının tüm fikri, hızını sürekli olarak artırmak için bir

birim elektromanyetik enerji (parçacık gibi davranan bir proton) elde etmenizdir. Parçacıklar ışık hızına çevrilirken, büyük miktarda enerji açığa çıkar çünkü gerçek dünyadan, zihinsel enerji olarak da tanımlanabilecek tamamen hayali bir dünyaya geçiyorsunuz.

Montauk'ta Dan'le birlikte parçacık hızlandırıcı üzerinde çalışmaya devam ederken kafamda her türlü alarm zili ve ampul yandı çünkü bu bana yıllardır karşılaştığım bir sorunu açıklamamı sağladı. Ne zaman farklı medyumlardan Montauk'ta ne kadar güce sahip olduklarını okumalarını istesem, her zaman astronomik bir miktarla karşılaşırlardı: bir milyon megawatt enerji. Bu hiç mantıklı değildi çünkü eğer bir milyon megavatlık bir amplifikatörü çalıştıracaksanız, en az iki milyon megavatlık bir güce ihtiyaç duyacaktır. Long Island'da bu işi yürütecek yeterli güç yok.

Bunu Dan'e ilettiğimde, ışık hızına ulaşan farklı parçacık hızlandırıcıları hakkında az önce aktardığım şeyleri bana zaten açıklamıştı. Daha sonra ona bu parçacık hızlandırıcılardan birinin ışık hızına ulaşıldığında ne kadar enerji üretebileceğini sordum. Dan daha sonra üzerinde hızlandırıcıların dairesel çaplarıyla karşılaştırmalı enerji çıkışı da dahil olmak üzere birçok şeyin yer aldığı bir tablo aldı. Montauk çemberinin çapının 625 feet olduğunu zaten ölçmüştük. Tabii ki Dan'in haritasında kayıtlardan birinin 625 feet olduğunu bulduk. Bu sadece bir tesadüf müydü?

Kirişin çapı ve ona verilen enerji de dahil olmak üzere grafikteki diğer öğeleri tahmin ettik. Dan biraz hesap yaptı ve Montauk'taki parçacık hızlandırıcının yüz megatonluk nükleer cihaza eşdeğer olduğunu söyledi. Daha sonra yüz megatonun güç açısından neye dönüştüğünü öğrenmek için başka bir haritaya gitti. Bu, farklı medyumların okuduğu miktarla aynı olan bir milyon megavatlık güce eşitti.

Dan'le görüşmemden sonra parçacık hızlandırıcılar hakkında daha fazla şey keşfetmeye başladım. Parçacık hızlandırıcıları için çok büyük güç

yükselteçlerinin üretildiğine dair bir dizi raporla karşılaştım. 435 Megahertz'de çalışacak şekilde tasarlanmışlardı, bu da muhtemelen Montauk'a giden yolu buldukları anlamına geliyor. Bu güç amplifikatörlerine klistron adı verildi ve yeraltında kullanılan devasa amplitrone yerini aldı. Bu açıkça bir mühendislik kararıydı çünkü iki veya üç klistron 24 amplitrone işini yapabiliirdi. Yörüngesi olmayan doğrusal olmaları dışında, bir magnetrona benzer şekilde güç verilmesi ve hareket etmesi daha kolaydır. (Bir magnetron, mikrodalga fırındakine benzer bir mikrodalga sinyal kaynağıdır. Büyük miktarda RF enerjisi üreten, elektron yörüngesine sahip bir tüpten oluşur.) Klistronlar, yaklaşık 100 feet uzunluğunda ve 20 feet derinliğinde bir tüpten oluşur. çapındadır ve esasen parçacık ışın hızlandırıcısını çalıştıran yüksek güçlü bir mikrodalga amplifikatördür.

Parçacık ışını yükselticisinde (parçacık ışını hızlandırıcısı demekle aynı anlama gelir), elektronlar (bir magnetron veya amplitronda kullanılır) yerine nötronlar ve protonlar gibi atomik parçacıklar kullanılır. Protonlar/nötronlar daha sonra bir yörüngeye odaklanır, böylece hızlandırıcının boşluklarında rezonans etkisi meydana gelir. Boşluk, metal bir plaka veya korumalı yüzey gibi RF enerjisinin yansıtıcı bir yüzeyi ile sınırlanan bir rezonans alanıdır. Hıza, bu durumda ışık hızına bağlı olarak fiziksel olarak rezonans yapar.

Bu nötronlar/protonlar, bir magnetron veya amplitrondaki (her ikisinin de yörüngede elektronları olan) enerji paketleri gibi davranacak şekilde yörüngelerinde özel olarak gruplandırılmıştır. Parçacık hızlandırıcısındaki parçacıklar Montauk'taki dairenin etrafına gönderilip ışık hızına yaklaştıkça, boşluk atom parçacıklarıyla birlikte enerji paketleri halinde gruplanacaktı. Boşluk daha sonra parçacıklardan gelen enerjiyle rezonansa girer. Elektron ışını daha da hızlandırıldığında boşluklara enerji verir ve bu da çıktıya dönüşür.

Parçacık hızlandırıcısının zaten bir parçacık yörüngesi var. Işın püf noktası

parçacıkları bir şekilde göreceli faz hızına göre gruplandırmaktır. Bu yapılırsa, parçacık ışını ışık hızına yaklaşıırken, tıpkı magnetrondaki gibi bir grup boşlukla parçacık hızlandırıcının enerjisini kelimenin tam anlamıyla dışarı aktarabilirsiniz.

Montauk'taki 625 fit çapındaki daireyi içeren parçacık ışın amplifikatöründe, bir daireyi çevreleyen iki takım boşluk birbirine dik açılarla konumlandırılmıştır. Yaklaşık 30 megavatlık bir vericinin çıkışını kullanarak, X eksenini adını vereceğimiz eksenlerden birinde bir grup oyuk açarsınız. Tıpkı normal bir amplitronda olduğu gibi, giriş gücü, amplitronda dönen elektron ışınını bir dizi boşlukla gruplandırır. Buna yavaş dalga yapısı denir (yavaş dalga, ışık hızının altında hareket eden parçacıkları ifade eder). Parçacık ışın amplifikatöründe yavaş dalgayla değil, ışık hızlı dalga yapısıyla uğraşıyoruz. Giriş boşlukları daha sonra parçacık ışınını yaklaşık 0,9c'de gruplandırır.

Parçacık daha hızlı ivmelenip c'ye ulaştığında tüm enerjiyi serbest bırakacaktır. Enerji daha sonra toplanmış parçacıklar üzerinde serbest bırakılacak ve Y boşluğu daha sonra enerjiyi alacaktır. X boşluğundan 90° uzağa konumlanmıştır ve enerjiyi ayarlandığı şekilde iletir.

Enerjiyi parçacık yükselticisinden çıkarmak için onu dalga kılavuzlarına yerleştirip radar kulesine geri göndermek normal olacaktır. Ancak bu işe yaramayacak çünkü bir milyon megavatla dalga kılavuzları eriyecektir. Parçacık ışın yükselticisindeki enerjiyi bir enerji ışını olarak almak yerine, parçacık ışın yükselticisinin anten olmasına izin verdiler. Delta T anteniyle birleştirilen E alanı anteni aslında bir milyon megavatlık çıkış gücüne sahip parçacık ışın amplifikatörünün dairesiydi. Bu kesinlikle uzayı ve zamanı bükmeye yetiyor.

Bu noktada hala tam olarak anlamadığım bir tür doğrultucuya gitmek için çıkış boşluğunu inşa ettiler. Bu enerjinin bir kısmı, üst ucu yerin merkezinin hemen altında bulunan Delta T antenini çalıştırmak için

kullanıldı. Alt uç, yerin merkezinin çok altında ve parçacık hızlandırıcının altındadır. Delta T'nin X ve Y bobinlerine güç sağlamak için parçacık hızlandırıcıyı yerin hemen üstüne bağladılar. Daha sonra, muhtemelen beyaz gürültü kaynağı olarak Z bobinini ana kasaba Montauk'taki (şehir merkezindeki trafik çemberi) parçacık hızlandırıcıdan sürdüler. Benim varsayımım, bu enerjinin bir kısmını ışık hızına kadar hızlandırmış olabilirler. Şehirdeki hızlandırıcının çıkışı modüle edilmediğinden, beyaz gürültü olacak ve bükülme süresi için korelasyon sinyali görevi görecekti ("Montauk Projesi"nin 12. Bölümüne bakın).

Parçacık hızlandırıcının tek kullanımı bükülme süresi değildir. Günümüzde parçacık ışın silahı olarak da kullanılıyor. UFO'ların 20 Megahertz bant genişliğinde 435 Megahertz'e duyarlı olduğu biliniyor. Bu, parçacık ışınını 435 MH'de toplamak için bir dizi boşluk kullanılarak gerçekleştirilir. Daha sonra bu şeyi bir parçacık ışın silahı olarak fırlatmak için yansıtıcı aynalara ve manyetik odaklanmaya sahip parçacık ışın portunu kullanacaklar. Bunu yaptıklarında, caduceus fonksiyonuna çok benzeyen, birbirine geçmiş iki sarmal kiriş üretiliyorlar. Aşamalı ışınları kontrol ederek, ne kadar uzağa gideceklerini ve bir noktada yıkıcı bir müdahalenin meydana geleceğini kontrol edebilirler. Işınlar her birini yok edecek ve karşılığında minyatür bir kara delik oluşturacak bir girişim yaratacaktır. Modülasyon, Sage radarının UFO'ları vurmaya başladığı ilk günlerden beri iyi bilinen UFO kalkanını aşmanın anahtarıdır.

Sözlük

Döngü — Sürekli olarak kendini tekrarlayan bir dalga içindeki aktivite birimi. Bir döngü kendini tekrarlamadan önce bir aşağı bir yukarı gidecektir. Okyanus dalgalarının tamamının tekdüze olduğunu gözünüzde canlandırırsanız, dalga dizisine "dalga" adı verilir. Bir sörfçünün binebileceği tek okyanus dalgası bir "döngü" olacaktır.

Delta T — "Delta Zamanı"nın kısaltması. Delta bilimde değişimi belirtmek için kullanılır, dolayısıyla "Delta T" zamandaki bir değişikliği belirtir.

Delta T anteni — Zamanı bükmek için tasarlanmış oktahedral bir anten yapısı. Görsel olarak tabandan tabana iki piramit gibi görünüyor. Tanım gereği, aslında zaman dilimlerinin değiştirilmesini kolaylaştırabilir. Piramit yapısının kenarlarına birbirine 900 açıyla dikey olarak iki bobin yerleştirilir. Üçüncü bir bobin tabanı çevreliyor. Zaman dilimlerinin değiştirilmesi, "Montauk Projesi"nin 12. Bölümünde tartışıldığı gibi, Delta T antenine darbe verilmesi ve güç verilmesiyle gerçekleştirildi. Antene güç verilmediğinde bile zamanın doğası üzerinde ince bir boyutlararası etkiye sahiptir.

"elektromanyetik şişe" — Bu, belirli bir alan elektromanyetik alanla çevrelendiğinde yaratılan "şişe efektini" ifade eder. Spesifik alanın kendisi "şişenin" içidir. Duvarlar elektromanyetik alan olacaktır. İnsanlar veya nesneler belirli bir alanın içindeyken, bir "elektromanyetik şişenin" içinde olurlar.

elektromanyetik dalga — Salınım yapan (ileri geri sallanan) bir elektrik yükü olduğunda, yükün etrafında bir alan oluşturulur. Bu alan doğası gereği hem elektrik hem de manyetiktir. Bu alan aynı zamanda salınım yaparak uzayda bir dalga yayar. Bu dalgaya elektromanyetik dalga denir.

Eleusis Gizemleri — Mısır'daki İsis kültünün doğrudan soyundan gelen, Yunanistan'daki bir gizem okulu. Gece tarafını veya dışıl enerjileri öğretiyordu ve başlangıçta bizzat İsis tarafından öğretildiği söyleniyordu.

Elohim — Webster bu kelimeyi Tanrı olarak tanımlar, ancak bu kelime daha çok Tanrı'nın ilk doğanını, yani melekleri ifade etmek için kullanılır. "El" kelimesi, Tanrı anlamına gelir ve Elohim, insanlığın yaratılışına ilham veren Düşmüş Melekler veya Yaşlı Irk olarak kabul edilir.

dünya dışı varlıklar — En geniş anlamıyla dünya dışı, Terra'dan (Dünya) olmayan herhangi bir şeyi ifade eder. Bu terim artık UFOlojide yaygın olarak insanların genetiğini kullanan veya kendi evrimsel amaçlarına hizmet etmek için onları başka şekillerde tehlikeye atan varlıklara atıfta bulunmak için kullanılmaktadır.

435 Mhz — 435 Mhz'in aşağıdaki teknik açıklaması Pleiadesli bağlantıları tarafından Preston Nichols'a önerilmiştir. Yalnızca teknik kişiler için dahildir. Gerçekliğimizin dönen temeli, 435 Mhz'de salınan uzay-zamanın dokusudur. Bu, kara delik boyutuna ve dönme hızına ve içinden çekilen enerjilere bağlı olarak dönerken siklotronik (daireesel yörüngede giden parçacıklar anlamına gelir) rezonansa dayalı galaksimizin merkezindeki kara deliğin çapıyla ilgilidir. ışık hızında. Oluşturulan şey, diferansiyelin trigonometrik kısmında açısıl sınırları olan üçüncü dereceden bir diferansiyel denklemdir (Uzay ve Zamanı ifade etmenin yolu): açısıl sınırlar, info'yu veya n boyunca dönen 435 Mhz'yi girdiğinizde denklemini çözer. Frekansın açısıl momentuma oranı n bölü 2'dir.

frekans — Saniyedeki dalga veya döngü sayısı.

hertz — (abbr Hz) Bu sadece bir dalganın bir döngüsüdür. Bir dalga, bir

döngünün tekrarı olan çok sayıda döngüden oluşur. Biraz daha teknik olmak gerekirse, hertz, bir dalganın artıdan (en yüksek nokta) eksiye (en alçak nokta) kadar olan tam dalgalanmasıdır. Beş hertz saniyede beş devir anlamına gelir.

Metatron — Metatron, maddenin temel bileşenlerinin veya alt parçacıklarının prototipi olarak tanımlanır. Aynı zamanda maddenin yarım ışık veya azalan sarmalının aksine, maddenin tam ışık sarmalını da ifade eder. Başka bir deyişle, metatronik enerji, ilk nedenden gelen tam ışık spektrumu veya genişleyen ışıkla yutulan enerji olacaktır.

MHz — Megahertz, 1.000.000 hertz'e eşdeğerdir.

Montauk Boys — New York Montauk Point'te bulunan Camp Hero'da yapılan zihin kontrol deneyleri için kaçırılan, çoğunlukla Aryan kökenli, mavi gözlü ve sarı saçlı genç oğlanları ifade eder. Pek çok farklı gündemle programlanmışlardı; bunlardan biri toplumsal kaos durumunda sıkıyönetim diktatörlüğünü yürütmekti.

Montauk Sandalyesi - Etrafında bir piramit olacak şekilde yerleştirilmiş üç set bobinden oluşan şezlongun bir kısmından oluşan ayrıntılı ve ezoterik bir zihin kontrol cihazı. Bobinler, sandalyede oturan bir insanın düşüncelerini yakalamak için tasarlanmış sensörlerdi. Düşünceler daha sonra bir bilgisayar tarafından çözülüyor ve bir vericiye bağlanıyor, böylece farkında olmayan alıcılara gönderilip alınabiliyordu. Bu teknoloji ve zamanı manipüle etmek amacıyla nasıl geliştirildiği hakkında daha fazla bilgi için Montauk Projesi: Zaman Deneyleri'ni okuyun.

MRI — Manyetik Rezonans Görüntüleme. Elektromanyetik prensipler kullanılarak insan vücudunun iç kısımlarının görsel görüntülerinin yeniden üretildiği bir prosedür. Bu, günümüzün tıp mesleği tarafından yaygın olarak kullanılmaktadır ve röntgenden çok daha ayrıntılıdır.

osilatör — Salınımları oluşturan ve sürdüren bir cihaz. Salınım, ileri geri sallanmak anlamına gelir. Elektronikte salınım, akım veya voltaj gibi maksimum ve minimum değerler arasındaki düzenli değişimi ifade eder.

Aşama — Bir şeyin meydana geldiği an ile ilgili ikinci bir şeyin meydana geldiği an arasındaki zaman aralığı.

Philadelphia Deneyi — 1943'te Philadelphia Donanma Tersanesi'nde gerçekleştirilen gizli bir deney; burada USS Eldridge, radarlara görünmez görünmesi için mıknatıslığı giderici bobinlerle donatıldı. Görgü tanıklarına göre tamamen ortadan kayboldu ve Virginia kıyılarına ışınlandı.

Psi Corp — ABD istihbarat topluluğunun, hayal edilebilecek hemen hemen her türlü psişik faaliyete katılan eğitilmiş medyumlardan oluşan gizli bir kolu. Faaliyetlerinin küçük bir örneği aşağıdakileri içerir: uzaktan izleme, insanları rüyaları aracılığıyla kontrol etme, bir kişiyi zarar verme niyetiyle hedef alma ve bir savaş düşmanının eylemlerini belirlemek için telepatiyi kullanma.

psiko-aktif — Bu, zihin veya ruh üzerinde etkisi olan herhangi bir aktivite veya işlevle ilgilidir. Bu kitapta psikoaktif terimi öncelikle insan düşüncesini ve davranışını etkileyen elektromanyetik işlevlere veya elektronik ekipmanlara atıfta bulunmaktadır.

psikotronik — Yaşamın nasıl işlediğini inceleyen bilim ve disiplin. Teknolojinin insan zihni, ruhu ve bedeni ile nasıl etkileşime girdiğinin incelenmesini içerir. Bilim, matematik, felsefe, metafizik ve ezoterik çalışmalar psikotronik çalışmaları aracılığıyla birleştirilir. Aynı zamanda diğer gerçeklikleri ve varoluşun diğer boyutlarıyla nasıl arayüz oluşturduğumuzu da içerecektir.

darbe modülasyonları — Bunlar, herhangi bir sinyal iletilmeden,

nispeten uzun zaman aralıklarıyla ayrılan bir dizi kısa darbe olarak gönderilir.

RF — Radyo Frekansı. 20.000 hertz'in üzerindeki frekanslara radyo yayınlarında faydalı olması nedeniyle radyo frekansları adı verilmektedir.

radyo dalgası — Akıllı bilgiler (resimler, ses vb.) taşıyan elektromanyetik dalga.

göreceli - Göreli işlevler, normal referans çerçevemizin dışındaki faaliyetleri ifade eder. Aynı zamanda diğer referans çerçevelerindeki faaliyetlerin bizimkilerle nasıl ilişkili olduğuyula da ilgilidir. Görelilik, diğer boyutlar ve tüm evren(ler) de dahil olmak üzere, hiçbir sınırlama olmaksızın her şeyin kavramını kapsar.

scry — Bir kristale bakma ve potansiyelleri önceden bildirme sanatına, tarama adı veriliyordu. Kişinin bir perdenin arkasından bakıp gerçeği gördüğü herhangi bir faaliyeti ifade eder.

yan bant — Bu, aslında akıllı bilgiyi taşıyan radyo dalgalarının bileşenidir.

soloton — Kendi kendine yeten bir elektromanyetik alan. Doğrusal bir biçimde yayılmaz, bir sınıra kadar gider ve sonra durur.

uzay-zaman — Daha yüksek seviyedeki fizik üzerinde çalıştığınızda, uzay ve zamanın birbiriyle ayrılmaz biçimde ilişkili olduğu açıkça ortaya çıkar. Yalnızca uzay veya zamanı tek başına ifade etmenin daha az doğru olduğu düşünülmektedir (çünkü onlar kendi başlarına mevcut değildir). Bu, akşam yemeğini ağzının yediğini söylemek gibi olurdu.

torus — Bir çörek şekli. Fizikçilere ve ezoterikçilere göre evren torus

şeklindedir.

alıcı-verici — Hem alıcı hem de verici olarak görev yapan bir alet.

verici — Bir sinyal veya mesaj gönderen bir cihaz veya ünite.

transponder — Belirli bir sinyalle çalıştırıldığında elektrik sinyallerini otomatik olarak ileten bir alıcı-verici.

ultra-dünyasal - Metatronik veya tam ışık spiralinde işlev görebilen daha yüksek düzeydeki bir varlığı ifade eder. İnsanı vampirleştirmez, tehlikeye sokmaz, ilahi bir plana göre çalışırlar.

dalga — Periyodik olarak yükselip alçalan hareket durumuna dalga denir. Gerçekte madde taşınması gerçekleşmeden belirli bir alandan diğerine iletilir. Bir dalga birçok döngüden oluşur ve sinyal, resim veya ses taşıyabilir.

Kaynakça

Blavatasky, HP "Gizli Doktrin, Cilt I ve II", Teozofi Şirket, Los Angeles, Kaliforniya

Campbell, Joseph "Tanrının Maskeleri: Yaratıcı Mitoloji", The Viking Press, Larousse, New York ©1968

Taşralı, J." Atlantis ve Yedi Yıldız", St. Martin's Press, New York ©1979

Fortune, Dion "Mistik Kabala", Samuel Weiser, York Plajı, Maine

Grant, Michael "Roma Efsanesi", Charles Scribner's Sons, New York, ©1971

Grant, Kenneth "Aleister Crowley ve Gizli Tanrı", Skoob Books Publishing, Londra ©1992

Grant, Kenneth "Gölge Tarikatları", Skoob Books Publishing, Londra ©1994

Grant, Kenneth "Sihirli Diriliş", Skoob Books Publishing, Londra ©1991

Graves, Robert "Yunan Mitleri", Moyer Bell Ltd, Kisco Dağı, New York ©1960

Owen, Lara "Onun Kanı Altındır", Harper Collins, New York ©1993

Reed, AW "Avustralya Mitleri ve Efsaneleri", Taplinger Publishing Company, New York ©1965

Schmidt, Joel "Yunan ve Roma Mitolojisi", MacGraw-Hill Book Co., New York ©1980

1992 yılında kurulan Sky Books, yarattığı etkiyle dünyayı sarsan "Montauk Projesi: Zamanda Deneyler" kitabını yayınladığında, zamanda yolculuk ve zaman kontrolüne yönelik bilimsel araştırmalar konusunda dünyanın önde gelen yayıncısı olarak hemen tanındı. zamanın mekaniğine dair benzeri görülmemiş bir anlayış. Her zaman çok tartışmalı konulara dalmış olan ve geleneksel olarak ana akım medya tarafından boykot edilen Sky Books, tabandan gelen popülerliğe dayalı bir şirkettir ve etkisi Japonya, Çin, Almanya, İspanya, Romanya ve Bulgaristan'daki çevirileriyle dünya çapında tanınmaktadır. . Sky Books, "The Montauk Project"i yayınladığından bu yana on beşten fazla kitap yayınladı ve ayrıca 1993'ten bu yana sürekli olarak basılan üç ayda bir bülten yayınladı. Bu başlıklar hakkında daha fazla bilgi ve ayrıca konuyla ilgili haber bültenleri (eski sayılar dahil) için okumaya devam edin. Montauk Projesi. Sipariş talimatları en sonundadır.

"Montauk Projesi"nin 1992 yılında yayınlanmasından bu yana, Montauk Projesi'nin gerçekten var olup olmadığını belirlemeye yönelik soruşturmayı kronolojik hale getiren pek çok ilginç gelişme ve birçok devam filmi yaşandı. Bu arayışın önde gelenlerinden biri, Peter Moon tarafından 1993'ten bu yana üç ayda bir yazılan bir haber bülteni olan Montauk Pulse olmuştur. Hiçbir konuyu kaçırmamış ve rapor edilecek ilginç şeyler hiçbir zaman eksik olmamıştır; bunlar arasında Peter da bulunmaktadır. Moon'un Dr. David Anderson'la maceraları (bkz. www.andersoninstitute.com), zamanın gerçek mekaniğini anlamada başarılı olan ve zaman kontrol teknolojisinde dikkate değer atılımlar gerçekleştiren bir bilim adamı. Dr. Anderson'ın çalışmalarının tamamı somut bilime dayanmaktadır.

Montauk Pulse'a abone olmak veya eski sayıları almakla ilgileniyorsanız, Sky Books web sitesini ziyaret edebilir veya bu e-kitabın sonundaki sipariş talimatlarını takip edebilirsiniz. Sky Books web sitesi aynı zamanda "The Montauk Project"in tüm devam kitaplarını ve tamamı basılı kopya formatında mevcut olan diğer kitapları da içermektedir. Biz

de

şu anda her biri altı yıllık haber bültenlerinden oluşan    ayrı cilt içeren Montauk Pulse'un eski sayıları da dahil olmak üzere tüm Sky Books kitaplarını e-kitap formatına dönüştürmek için çok  alışıyor. Sky Books'un web sitesi aşağıdaki gibidir:

www.digitalmontauk.com

www.skybooksusa.com

LÜTFEN D KKAT: BU E-KİTAPTA L STELENEN TÜM F YATLAR DEĞİşİKLİK TABİDİR

Okuyucuların katılımını ve yorumlarını teşvik etmek için web sitemize bir blog da ekledik. Aşağıda Sky Books tarafından yayınlanan kitapların açıklaması yer almaktadır. Ek ve gelecekteki başlıklar için lütfen web sitemize başvurun.

MONTUAK PROJESİ: ZAMANDA DENEYLER
Preston Nichols ve Peter Moon tarafından

THE MONTAUK PROJECT

EXPERIMENTS IN TIME

PRESTON B. NICHOLS
WITH PETER MOON

MONTAUK PROJESİ: ZAMANDA DENEYLER

“Montauk Projesi” kayıtlı tarihteki en şaşırtıcı ve en gizli araştırma projesini anlatıyor. 1943'teki "Philadelphia Deneyi" ile başlayarak USS Eldridge'de görünmezlik deneyleri yapıldı ve bu deneyler geminin ve mürettebatın tam ölçekli ısınlanmasıyla sonuçlandı. Kırk yıl süren devasa araştırmalar Montauk Point'te yaratılışın güçlerinden yararlanan ve zamanı manipüle eden tuhaf deneylerle sonuçlandı. “Montauk Projesi” Bilimin yöntemlerini şimdiye kadar hayal edilen en ezoterik tekniklerle birleştiriyor ve sonunda bizi yıldızların eşğine fırlatıyor. Hepimiz orada bir şeyler olduğunu biliyoruz ama tam olarak ne olduğundan emin değiliz. Bu kitap nihayet bazı sağlam ipuçları vermeye başlıyor.

180 sayfa, ISBN 0-9631889-0-9 \$15,95

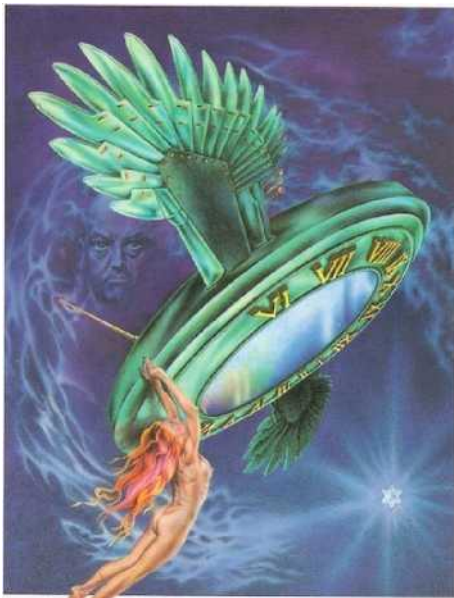
DEVAMI

"Montauk Projesi"nin yarattığı heyecan ve tartışmalar, 1992'de yayınlandığı toplum için çok büyüktü. Askeri sanayi kompleksinin arkasında yer alan güçlerin açıklayacak çok şeyi vardı. On yıllardır olduğu gibi, eski müttefiklerinden biri olan Hollywood'a başvurdular ve soruların sonuçlarını absorbe etmek ve bilginin izinde hasar kontrolü yapmak amacıyla yepyeni bir televizyon programı türü ortaya çıktı. böylece açığa çıktı. Bu dizilerden en başarılısı X Files oldu. Bu arada Peter Moon, "Montauk Projesi"nde ortaya atılan genel tezi doğrulamaya çalıştı. Sonuç, ilk kitapla aynı derecede ilgi çekiciydi ve şu sonuçlarla sonuçlandı:

Montauk'a Yeniden Bakış: Eşzamanlılık Maceraları, Preston Nichols ve Peter Moon

PİOUTRUK REU1SİTED

EŞZAMANLILIKTA MACERALAR

PRESTON R. NICHOLS
& PETER MOON

Montauk Revisted: Eşzamanlılıktaki Maceralar

Peter Moon, bu gizemli zaman yolculuğu projesinin geriye kalan izini araştırırken, eşzamanlılık konusunda inanılmaz ve benzeri görülmemiş deneyimlerle karşılaştı ve bu deneyimler, Montauk Projesi'nde kullanılan teknolojinin arkasında bulunan okült güçlerin çoğunun maskesini en sonunda ortaya çıkardı. Bu "tesadüflerin" izini süren Peter Moon, Cameron Klanı'nın gizemli birlikteliklerinden Amerikan roketçiliğinin doğuşuna ve Aleister Crowley, Jack Parsons ve L. Ron Hubbard'ın büyüüne kadar uzanan gizemli bir okült dokuyu ortaya çıkarıyor. Montauk soruşturması, Preston Nichols'un Peter Moon'a kapıyı açarken elektronik transistörün tuhaf tarihini anlatması ve bir dizi inanılmaz karakter ve yeni bilgiyi açığa çıkarmasıyla devam ediyor. İlk kitabın kapsamının çok ötesine geçen şaşırtıcı bir senaryo anlatılıyor. Çizimler ve fotoğraflar dahildir.

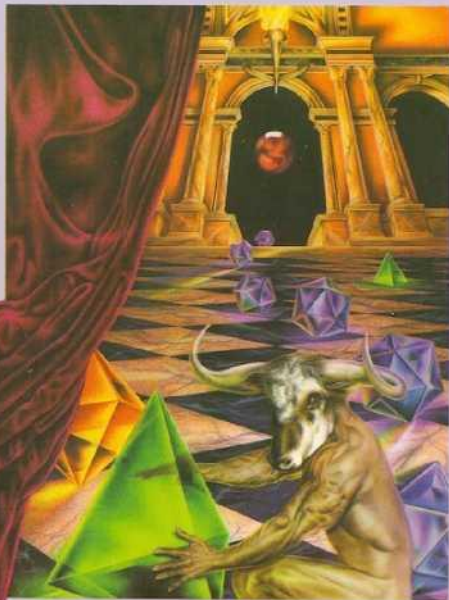
256 sayfa, ISBN 0-9631889-1-7 \$19,95

"Montauk Yeniden Ziyaret Edildi" tamamlandıktan hemen sonra Peter Moon, Montauk Projesi deneylerinin yapıldığı yerin bir zamanlar Kızılderililerin kutsal toprakları olduğunu keşfettiğinde eşzamanlılıkların gizemli izinin daha da büyüleyici hale geldiğini keşfetti ve onu çok şaşırttı. Montauk'un eski fotoğraflarında açıkça görülebilen antik piramitler eşlik ediyor. Bu yepyeni araştırmanın sonucu şuydu:

MONTAUK PİRAMİTLERİ: BİLİNÇTE KEŞİFLER

Preston Nichols ve Peter Moon tarafından

BİLİNÇTE ARAŞTIRMALAR

PRESTON B. NICHOLS & PETER
MOON

BOOK III
OF THE
MONTAUK
SERIES

Montauk Piramitleri: Bilinçteki Araştırmalar

"Montauk Projesi" ve "Montauk'a Yeniden Bakış"ın şaşırtıcı ikinci devamı, Montauk'taki piramitlerin keşfi aracılığıyla insanlığın bilincini kadim tarihine ve kökenlerine uyandırıyor. Montauk Point'teki piramitlerin gizemlerinin tam olarak incelenmesi, Montauk Kabilesi'nin Long Island'ın kraliyet ailesi olduğunu ve miraslarını eski Mısır ve ötesine bağlayan bir isim olarak Firavun adını kullandıklarını ortaya koyuyor. Bu piramitlerin Amerika yerlilerinin kutsal topraklarına yerleştirildiğinin keşfi, dünyadaki gizemli okulların ve bunların Mısır, Atlantis, Mars ve Sirius yıldızıyla bağlantılarının eşi benzeri görülmemiş bir şekilde araştırılmasına kapı açıyor. Bu kitap, Montauk'un neden piramitler ve zaman yolculuğu deneyleri için seçilmiş bir yer olarak seçildiğini açıklıyor. Kutsal geometrinin daha ileri bir incelemesi, insanlığın bilincini onun eski tarihi ve kökenleri konusunda uyandırır. Preston Nichols ayrıca nükleer parçacık hızlandırıcının keşfi ve psikotronik silahların geliştirilmesini de içeren gizli operasyonlara ilişkin bir güncellemeyle bizi büyülüyor. "Montauk Piramitleri" bildiğimiz şekliyle zamanın sonu arayışını harekete geçiriyor. Fotoğraf ve illüstrasyonlar içerir.

256 sayfa, ISBN 0-9631889-2-5, 19,95 ABD doları

Maceralar bu noktada daha yeni başlamıştı. Yıl 1995'ti. Tüm bu bilgiler ortaya çıktıktan sonra Preston Nichols, hem küçük bir çocuk hem de genç bir çocukken gizemli UFO deneyimleri yaşadığını açıkladı. Bunun sonucunda fizik ve UFOloji tarihini Preston'ın kişisel deneyimleriyle harmanlayan ve uçan daireler teknolojisi ve bunlara eşlik eden fenomenler hakkında eşi benzeri görülmemiş bilgiler veren yeni bir kitap ortaya çıktı:

ÜLKELERDE KARŞILAŞMA: UFOS'A İÇTEN BİR BAKIŞ
Preston Nichols ve Peter Moon tarafından

rr^sfyttl, V/i^eâ'c

ABICOUNTERINTHE BENPleiades: (SİÇERİDEN BİR BAKIŞ

UFOs

R\ -ben yi t

Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış

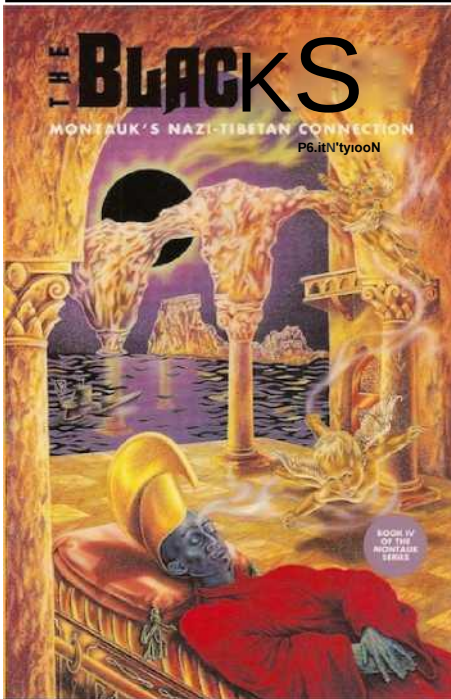
Gece gökyüzünde hiçbir takımyıldızı, insan zihni üzerindeki etkisi açısından Pleiades'e rakip olamaz. Sanatçılar, şairler, bilim adamları, mitograflar ve peygamberler Ülker'i yalnızca eserlerine ilham veren bir yıldız olarak değil, aynı zamanda insanlığı ve onun varoluşun yaratıcı ilkeleriyle olan ilişkisini anlamanın anahtarı olarak da göstermişlerdir. Bu kitap, kendisini Pleiades'e götürülmüş bulan bir adamın, burada insan gibi görünen zeki yaşam formları tarafından incelenip eğitildiğinin inanılmaz öyküsüdür. Pleiadesliler ona sağlığına kavuşabilmesini ve elektromanyetik bilim ve onun UFO teknolojisindeki rolü konusunda eş benzeri olmayan bir anlayışa ulaşmasını sağlayacak bir eğitim ve beyin yıkama vermeye devam ettiler. Einstein'a yeni bir bakış, fizik tarihine ve gerçeklik mühendisliği ilkeleri yoluyla ışık hızının nasıl aşılabileceğine dair içgörüler sağlıyor. Bilimdeki yeni kavramlar, teknik olmayan ancak sıradan insanların bile anlayabileceği basit açıklamalarla sunulmaktadır. Bunlar arasında bükümler ve eğiricilerin kullanımı yoluyla alternatif gerçekliklerin yaratılması; Yıldız Savaşları savunma sisteminin zihin kontrolü yönleri; implantlar; uzaylıların kaçırılması ve çok daha fazlası. UFO'lar gibi karmaşık bir konu daha önce hiç bu kadar basit bir dille bilim insanlarının anlayabileceği ve sıradan insanların anlayabileceği şekilde bir araya getirilmemişti. Peter Moon, kendisini Preston Nichols'a götüren tuhaf bir projedeki rolünü ve bunun sonucunda bu bilginin yayınlanmasını açıklayarak karışma daha fazla ilgi katıyor. Pleiades'in antik mitolojideki rolüne ilişkin açıklaması, insanoğlunun mevcut durumuna yeni bir ışık tutuyor ve gelecek için bir umut yolu sunuyor.

256 sayfa, ISBN 0-9631889-3-3, 19,95 ABD doları

"Pleiades'te Karşılaşma" yayımlandığında Peter Moon, Montauk Projesi ile Naziler arasındaki, okült dehası Karl Haushofer aracılığıyla Nazilerin Tibet'le olan gizemli bağlantılarına kadar uzanan ilgi çekici bağlantılar hakkında önemli miktarda bilgi toplamıştı. Peter'in bu konuyla ilgili bilgi toplaması, dünyaca ünlü yazar Jan van Helsing'in, İkinci Dünya Savaşı öncesi ve sırasında inşa edilen gizemli Alman uçan geminin

fotoğraflarını (Amerika'da ilk kez) yayınlamasına izin veren Jan van Helsing'in ziyaretiyle doruğa ulaştı. Vril Topluluğu ile bağlantılı olarak. Okunacak çok şey var:

**KARA GÜNEŞ: MONTAUK'UN NAZİ-TİBET'İ
BAĞLANTI**
kaydeden Peter Moon

Kara Güneş: Montauk'un Nazi-Tibet Bağlantısı

İkinci Dünya Savaşı ve ardından Almanya'nın işgal edilmesinin ardından Müttefik askeri komutanlar, Nazi rejiminin devlet sırlarının derin derinliğini keşfettiklerinde şaşkına döndüler. Dünyanın en iyi istihbarat teşkilatı bu ifşaatların en küçüğü değildi. Ayrıca gizli topluluklar, öjeni ve Müttefik komutasının hayal gücünü hayrete

düşüren diğer bilimsel uğraşlar hakkında devasa ve titiz araştırma dosyaları da keşfedildi. Daha da muhteşem olanı, hala sıradan inanışlara meydan okuyan teknolojiye sahip yer altı roket ve uçan daire fabrikalarından oluşan bir ağdı. Dünyadaki en gelişmiş denizaltı teknolojisine sahip olan kayıp bir denizaltı filosu, birçok kişinin Nazilerin başka sırlarla mı, hatta Hitler'le birlikte mi kaçtığını merak etmesine neden oldu. Tüm bu gizemlerin arkasında daha da derin bir unsur vardı: İnisiyeler tarafından Kara Güneş Tarikatı olarak bilinen gizli bir tarikat; o kadar korkulan bir organizasyon ki artık modern Almanya'da sembollerinin ve amblemlerinin basılması bile yasa dışı. "Kara Güneş", Üçüncü Reich'ın sırlarını ve onun Tibet'teki bağlantılarını daha önceki tüm girişimlerden daha derinlemesine araştırıyor. Yazar Peter Moon, tüm bu garip çağrışımları, Nazilerin kendi tuhaf deneylerini ilerletmek ve Üçüncü Reich'ın gündemini sürdürmek için bir Amerikan askeri tesisinin kullanıldığı Montauk Point'e bağlıyor. Peter Moon, Montauk'un daha fazla gizemini açığa çıkarıyor ve bu da Üçüncü Reich'a ve onların nihai arayışına şimdiye kadarki en anlayışlı bakışa yol açıyor: Ahit Sandığı ve Kutsal Kase. Bu arayış, Mısır ve Tibet'in "Ölü Kitapları"nın ardındaki gizli anlamlara nüfuz ediyor. Fotoğraf ve illüstrasyonlar içerir.

304 sayfa, ISBN 0-9631889-4-1, 24,95 ABD doları

"Kara Güneş" tamamlandığında, "Montauk Revisited"da, Preston Nichols'la bağlarını kesmeyi reddettiği için hapse giren Stan Campbell takma adıyla adı geçen çok ilginç bir adam ortaya çıktı. Preston'un Montauk'la ilgili açıklamaları o zamanlar çok sıcaktı ve "Stan'in" Montauk Projesi'ne katılımı yetkililer açısından çok hassas bir konuydu. Sonunda hapishaneden serbest bırakıldığında artık kaybedecek bir şeyi kalmamıştı ve gerçek adı Stewart Swerdlow ile kamuoyuna açıklandı ve şunu yazdı:

MONTAUK: UZAYLI BAĞLANTISI
kaydeden Stewart Swerdlow
Düzenleyen: Peter Moon

MONTAUK

THE ALIEN CONNECTION

STEWART SWERDLOW

EDITED BY PETER MOON

Montauk: Uzaylı Bağlantısı

Yeni milenyum ilerledikçe, uzaylıların kaçırılmasına ilişkin sayısız hikaye insanlığın ana bilincine nüfuz etmeye başladı. İnsanlık durumuna dair bazı yeni anlayışlar elde edilmiş olsa da, bu anlatımlardan çok azı bu tür deneyimleri tüketilebilecek ve bireysel okuyucu için yararlı bir anlayışa dönüştürülebilecek bir düzeye taşımıştır. "Montauk: Uzaylı Bağlantısı", doğduğundan beri duyu dışı algılamayı deneyimleyen yetenekli bir mentalist olan Stewart Swerdlow'un dikkat çekici hikayesini ortaya çıkarıyor. Stewart'ın nadir yetenekleri, onu yalnızca hükümet gözetimi için bir mıknatıs haline getirmekle kalmadı, aynı zamanda benzersiz genetik yapısı, onu kendi amaçları için arayan farklı uzaylı gündemleri için bir takas merkezi haline getirdi. Stewart'ın Preston Nichols ile hafızalarını ve yerleşik kontrol edici etkileri temizlemek için tasarlanmış bir program kaldırma prosedürüne başlamasıyla herkesin kötü planları alt üst oldu. Stewart daha sonra tehdit edildi ve sonunda Nichols ile bağlarını koparma emirlerine uymayı reddettiği için hapse atıldı. Buna rağmen gerçek, hayatına girmeye başladı. Ailesinden uzaklaşan Stewart, mali açıdan yoksul, umutsuz ve trajik bir figür olarak hapishaneye gönderildi. İnsanlığın şiddetli mücadelesine rağmen, Tanrı'nın kendisine verdiği yeteneklerini kullanabildi, desteyi yeniden düzenleyebildi ve hayatını ve ondan yararlanmaya çalışan çeşitli kurum ve kuruluşları yeniden değerlendirebildi. En olumsuz etkileri ayıklayan Stewart, önemli anıları geri getirmeyi ve onu tuzağa düşürmeye çalışan güçleri ortadan kaldırmayı başardı. İnanılmaz hikayesinin en ilgi çekici yönü, paylaşacak değerli bir mirasa sahip olmasıdır.

256 sayfa, ISBN 0-9631889-8-4, 19,95 ABD doları

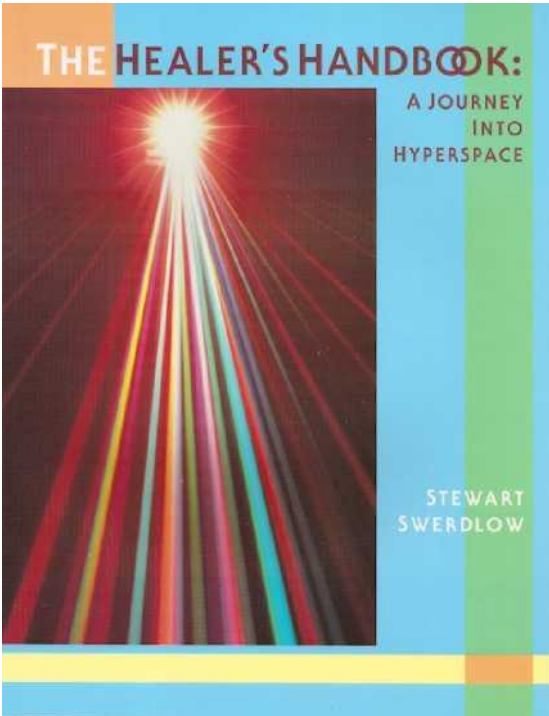
"Montauk: Uzaylı Bağlantısı" tamamlandığında, Peter Moon, Stewart'ın, sembollerin boyutlararası dilini içeren şifa çalışmasıyla ilgili bir özet hazırlamasına yardımcı oldu:

ŞİFACIN EL KİTABI: HİPERUZAYA BİR YOLCULUK
kaydeden Stewart Swerdlow
Düzenleyen: Peter Moon

THE HEALER'S HANDBOOK:

A JOURNEY
INTO
HYPERSPACE

STEWART
SWERDLOW

Şifacının El Kitabı: Hiperuzaya Yolculuk

Stewart Swerdlow'la birlikte bu boyutun dışına çıkıp ekin çemberlerinden okült evrenin tam panoramasına kadar evrensel gizemleri anlamamızı sağlayan basit bir geometrik ve arketipsel glif sistemi olan Hiperuzay Dilini keşfederken mucizevi ve tuhaf olan sıradan bir hal alır. bilim. Hem bireyler hem de uygulayıcılar için yazılan Şifacının El Kitabı, renk şifasını, rüya analizini, sayısal değerleri ve sembolleri, aurik alanları, astral ve hiperuzay yolculuğunu ve radyonikleri kucaklamanın yanı sıra, içinde programlanmış DNA dizilerinin kilidini açmak için tasarlanmış egzersizler de sunar. varoluşunun başlangıcından beri. Kadim insanlar, bir zamanlar tüm insanlık için ortak olan, Tanrı'nın Zihniyle bağlantılı olan ve aynı zamanda türler arası ve evrenler arası bir dil olarak hizmet eden, bazen Vril veya Babilce olarak tanımlanan gizli bir dilden sürekli olarak söz ediyorlardı. Şimdi ilk kez bu eski kavramların açıklanmasına adanmış bir metin var. Bu kitap, DNA aracılığıyla yaratılışın sırlarına nüfuz ediyor ve şifa ve meditasyon tekniklerinin geniş bir panoramasını içeriyor. Egzersizler, renk şeması, Rüya Sözlüğü ve Hiperuzay Dilinin mevcut en eksiksiz sunumunu içeren Hiperuzay Sözlüğü ile tamamen resimlendirilmiştir.

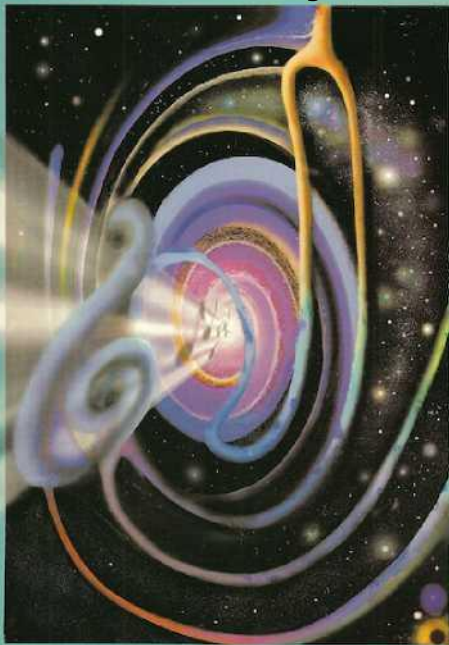
152 sayfa, geniş formatlı kitap, ISBN 0-9631889-9-2, 22,00 ABD doları

Bu noktada Preston Nichols'u uzun yıllardır tanıyan Peter Moon, Preston'ın altmışlı ve yetmişli yılların birçok popüler rock grubunda ses mühendisi olarak çalıştığı müzik endüstrisine ilgi çekici katılımına dair birçok hikaye duymuştu. Aynı zamanda Preston, Long Island UFO Ağı'nın kurucusu ve başkanı John Ford'la ilgili hukuki dava nedeniyle çok sıcak siyasi sulara bulaştı. John, hükümet güçleri tarafından hedef alındı ve o zamandan beri hiçbir duruşma yapılmadan hapsedildi. Preston'ın hayatının bu ilgi çekici yönlerini şu adreste okuyabilirsiniz:

ZAMANIN MÜZİĞİ

Yazan: Preston B. Nichols ve Peter Moon

SMÜZİK veya

PRESTON B. NICHOLS *PETER*
MOON ile birlikte

Zamanın Müziği

Preston Nichols'un Rock'n Roll'un Altın Çağı'nda uzman ses mühendisi olarak çalıştığı ve yüzlerce hit plak kaydettiği müzik endüstrisindeki gizli rolünü ortaya çıkardığı "Zamanın Müziği", müziği zaman yolculuğuyla harmanlıyor. Time Records'taki çalışmalarından başlayarak Preston, ses mühendisliğindeki yeniliklerini anlatıyor ve Bell Sound'da Phil Spector için dünyanın önde gelen müzik stüdyosunu nasıl kurduğunu anlatıyor. Yetenekli müzisyenler için bir Mekke yaratan Preston, kendisini Beatles, Beach Boys, Rolling Stones ve daha birçok popüler grupla çevrelenmiş ve onlarla etkileşim halinde buldu. Preston ilk kez Brookhaven Laboratuvarlarında çalıştığını ve müzik endüstrisindeki bağlantılarının kitlelerin zihin kontrolü ve manipölasyonu için nasıl kullanıldığını açıklıyor. Sonuçta, Preston'ın gerçek hayattaki maceraları, zaman yolculuğuna ve rakiplerinin onu kalıcı olarak devre dışı bırakmak için tüyler ürpertici çabalarına yol açar. Bunlar arasında, yerel İlçe Yöneticisinin dış macununa radyum koymak için komplo kurmak gibi gülünç bir suçlamayla tutuklanan Long Island UFO Ağı'nın kurucusu John Ford ile olan ilişkisi de yer alıyor. Ford, yargılama yapılmadan hapse atıldı ve daha sonra, bırakın adil bir yargılamayı, hiçbir yargılama bile yapılmadan, suçlu delillerin kaldığı bir enstitüye yerleştirildi. İlçe Yöneticisi daha sonra kendisi hapse atıldı ancak Ford bugüne kadar kilitli kaldı. Kaderin olağanüstü bir cilvesi olarak, gizemli güçler Preston'ı kurtarır ve onu yeni bir zaman yolculuğu projesine dahil olmaya hazırlayan bir dizi tuhaf mali işlemlere sürükler. "Zamanın Müziği", insanoğlunun zamanın paradoksunu ve bilincin hapsedilmesini anlamaya yönelik destansı arayışındaki gizem katmanlarını daha da açığa çıkarıyor.

244 sayfa, ISBN 0-9678162-0-3, 19,95 ABD doları

Şu ana kadar üretilen tüm literatüre rağmen, Montauk Projesi'nin konusu kamuoyunda çok popüler ve merak uyandırıcıydı ancak bu konudaki tartışmalar, verilerden rahatsız olan ve kendi inanç sistemlerinin parçalanmasından hayal kırıklığına uğrayanlar tarafından

birçok soruyu ve saldırıyı gündeme getirdi. . Peter Moon, Montauk Projesi'nin genel öyküsünün Montauk Projesi ile bağlantılı olmayan yönlerini doğrulamak için ek kaynaklar aradı. Sky Books'un bu nitelikteki ilk kitabı şuydu:

PHILADELPHIA DENEYİ CİNAYETİ:
PARALEL EVRENLER VE DELİLİK FİZİĞİ - Alexandra Bruce
Düzenleyen: Peter Moon

THE**PHILADELPHIA****EXPERIMENT****MURDER****ALEXANDRA BRUCE****PETER MOON'UN DÜZENLEDİĞİ**

Philadelphia Deneyi Cinayeti: Paralel Evrenler ve Deliliğin Fiziği

Sky Books'un, zamanı manipüle etmeye yönelik komplo hakkındaki gerçeği ortaya çıkaran ilgi çekici serisine eklenen bir baskı. Peter Moon'un editörlüğünü yaptığı ve katkıda bulunduğu, Alexandra Bruce'un yazdığı bu kitap, komplo eğitmeni Phil Schneider'ın trajik cinayetiyle başlıyor. Bu cinayete ilişkin bir soruşturma, yetkililer tarafından yapılan büyük bir örtbas olayını açığa çıkarıyor ve izleri 1943'teki Philadelphia Deneyi'ne kadar uzanan şaşırtıcı bilgileri ortaya çıkarıyor. Suikasttan önce Schneider, ülke çapında konferanslar verdi ve babasını suç örgütüyle ilişkilendiren belgeleri yayınladı. USS Eldridge. Ayrıca babası, Müttefikler tarafından yakalandıktan sonra sağlık görevlisi olarak işe alınan ve Eldridge mürettebatında Kıdemli Sağlık Görevlisi olarak görev yapan bir Nazi denizaltı kaptanı olduğunu iddia ediyordu. Daha da akıldan çıkmayan şey, babasının eşyaları arasında Nazi amblemi bulunan külçe altınların bulunmasıydı. "Philadelphia Deneyi Cinayeti" bu koşulları araştırıyor ve Preston Nichols'un Montauk Projesi'ndeki gerçek patronu da dahil olmak üzere bir dizi yeni karakteri ortaya çıkarıyor. Paralel evrenlerin ve deliliğin doğasının incelenmesine yol açan şaşırtıcı gerçekler ortaya çıkıyor.

252 sayfa, ISBN 0-9631889-5-X, 19,95 ABD doları

"Philadelphia Deneyi Cinayeti" yazılırken, Montauk Projesi'nin tasarlandığı yer olan Long Island'daki gizemli Brookhaven Laboratuvarı'nda ve çevresinde büyümüş bir adam ortaya çıktı. Onun şaşırtıcı hikayesi:

BROOKHAVEN BAĞLANTISI
kaydeden Wade Gordon
Düzenleyen: Peter Moon

THE

B ROOKtA/£MTU PART II

BY WADE GORDON
EDITED BY PETER MOON

Brookhaven Bağlantısı

Atom çağının ortaya çıkışından bu yana, Long Island'ın Brookhaven Ulusal Laboratuvarı dünyanın en önde gelen ve en gizli araştırma laboratuvarı olarak hizmet vermiştir. Başlangıcından bu yana gizemle örtülen bu ortamı çevreleyen gizlilik kodunu hiç kimse kıramadı. Laboratuvarın içinde, çevresinde ve laboratuvarın en iyi oyuncuları arasında büyüyen Wade Gordon, şimdi çok küçük yaşlardan itibaren orada olup bitenlerin mirasını paylaşmak üzere nasıl yetiştirildiğine dair kişisel öyküsünü anlatıyor. Brookhaven'ın Philadelphia Deneyi'nin araştırıldığı gelişme yıllarından başlayarak, Brookhaven'ı doğrudan Roswell Çöküşü, Ulusal Güvenlik Yasası, (bu kitapta yer alan) MJ-12 belgeleri ve Montauk Projesi ile bağlayan bağlantılar ortaya çıkıyor. Bu, araştırmacıların varlığının devamı için finansman sağlamak amacıyla JFK suikastını izlemek için kullanılan bir zaman odasının açıklamasını da içeriyor.

250 sayfa, ISBN 0-9678162-1-1, 19,95 ABD doları

Peter Moon'un şimdiye kadar karşılaştığı en ilginç araştırma konularından biri "Montauk Revisited"ı tamamladıktan hemen sonra ortaya çıktı, ancak bu gizemli kuantum araştırma efsanesini internette yaymaktan sorumlu olan adamla tanışması yıllar aldı. Adı Joseph Matheny. Birlikte bunu basılı bir kitaba koymak için işbirliği yaptılar:

ONG'NİN ŞAPKASI: BAŞLANGIÇ Yazan: Joseph Matheny ve Peter Moon

Ong's Hat

The Beginning

Joseph Matheny
with Peter Moon

Ong's Hat, New Jersey'nin güney merkezinde, fizikte bir karşı kültür devrimine ilham veren gerçek ama esrarengiz bir yer. Princeton fizikçilerinin kuantum mekaniğinin Çoklu Dünyalar Yorumu'ndaki egzotik arayışlar, kuantum bilincinde avangard deneylerin yolunu açtı. Meditasyonu biyogeribildirim ve beyin makinesi teknikleriyle bütünleştirerek, Dünya'nın sınırlarının ötesindeki somut varoluş durumlarını arayan eşzamanlılık çekicileri geliştirildi. İddiaya göre deneyciler paralel evrenlere erişim konusunda başarıya ulaştı. Şimdiye kadar tarikat hakkındaki gerçekler belirsiz ve kararsızdı, ancak onu çevreleyen efsaneler, teknoloji ve kuantum teorisi somut olmaktan çok daha fazlasıdır. Peter Moon, Montauk soruşturmasına dahil olduğundan beri, uzay-zaman projeleri ve gizem klanları açısından inanılmaz eşzamanlılıklarla karşılaştı. Bunların hiçbirisi Joseph Matheny ile karşılaşması ve New Jersey'in güney merkezinde gerçek ama esrarengiz bir yer olan ve bir zamanlar ortaya çıkan isimsiz makaleler yazan muhalif Princeton fizikçilerinin dönüş adresi olarak kullanılan Ong's Hat efsaneleri kadar sürükleyici olmamıştı. günümüzün bilimsel engelleri. Bu kitap, Tantra, Sufizm, İsmaili ezoterizmi, simya, psikofarmakoloji, biyogeribildirim ve beyin makinesi meditasyon tekniklerinin karmakarışık olduğu hem bilimsel hem de doğal özelliklere sahip gizemli bir aşramın evi olan Ong'un Şapkası'nı keşfeden basılı kopya formatındaki ilk kitaptır. bunun katılımcılar tarafından gerçek zaman yolculuğunu içerdiği söylendi. Zaman yolculuğu tarikatı tarafından aracı olarak "seçilen" çok yetenekli Joseph Matheny tarafından derlenen bu çalışma, "The Incunabula Papers" olarak bilinen popüler e-kitaba dayanıyor ancak aynı zamanda ortaya çıkan yeni materyalleri de içeriyor. Aşramdan gerçek hayatta kalanlarla yapılan röportajları ve eşzamanlılığın neden olduğu zaman yolculuğunu çekmek için kullanılan bir "yumurtanın" ortaya çıkarılmasını içeren ilk sefer. Şimdiye kadar tarikat hakkındaki gerçekler belirsiz ve kararsızdı, ancak tarikatı çevreleyen efsaneler, teknoloji ve kuantum teorisi somut olmaktan çok daha fazlasıydı.

192 sayfa, ISBN 0-9678162-2-X, 19,95 ABD doları

Peter Moon'un Joseph Matheny ile olan işbirliği büyük bir atılımdı

çünkü "Montauk Revisited"da ortaya çıkarılan büyüleyici büyülü konuların çoğuna daha fazla yanıt verdi. Zamanın bu noktasına gelindiğinde Peter, özellikle Babalon Çalışması ve Jack Parsons ile L. Ron Hubbard arasındaki önceki çalışmalarında tam olarak anlatılmamış olan bağlantı başta olmak üzere bu hikayenin birçok yönü üzerinde de çalışıyordu. Bunlar şu dillerde yazıldı ve yayımlandı:

EŞZAMANLILIK & YEDİNCİ MÜHÜR

kaydeden Peter Moon

SYNCHRONICITY AND THE SEVENTH SEAL

PETER MOON

Eşzamanlılık ve Yedinci Mühür

Bu Peter Moon'un Eşzamanlılık üzerine mükemmel çalışmasıdır. Kuantum evreninin (meslekten olmayanlar için) kısa bir bilimsel tanımıyla ve kuantum gözlemcisinin (ruhun) eşzamanlılık ilkesini nasıl deneyimleyebildiği veya deneyimlediğiyle başlayarak, bize eşzamanlılığın aynı zamanda ilahi veya ilahi olanın bir ifadesi olduğu öğretilir. sonsuz akıl. Paralel evrenler kavramını ve etkilerini keşfetmenin yanı sıra bu kitap, yazarın yalnızca eşzamanlılığın nasıl deneyimleneceği ve takdir edileceğine dair bir yol çizmekle kalmayıp, aynı zamanda eşzamanlılığın nasıl deneyimleneceğine ve takdir edileceğine dair bir yol çizmekle kalmayıp, aynı zamanda eşzamanlılığı keşfetmeye çalışan ilgi çekici karakterlerin büyümlü maceralarının çok derinlerine inen çok sayıda kişisel deneyimini içerir. Yaratılışın nihai güçlerinden yararlanın ve onları iyi ya da kötü yönde kullanın. Bu sadece Babalon Çalışması'nın basılı olarak en derinlemesine analizini ve doğru tasvirini değil, aynı zamanda çeşitli oyuncuların çeşitli tuhaflıklarını ve atılımlarını ve onları etkileyen şeyleri de içerir. Bu karakterler arasında Jack Parsons, Marjorie Cameron, L. Ron Hubbard ve Aleister Crowley'in mirasları ve kişilikleri yer alıyor. Peter Moon, bize bu insanlarla olan kişisel deneyimlerini ve onların John Dee'nin gizemli mirasına nüfuz eden daha derin karşılaşmalara yol açan uyanışlarını anlatarak karışıma büyük bir entrika katıyor. Sonunda, bu eşzamanlılık arayışı Peter Moon'u, yalnızca Peter'la benzer deneyimlere sahip olmakla kalmayıp aynı zamanda Ong'un Uzay-Zaman Projesi olarak bilinen kendi uzay-zaman projesi versiyonuna sahip olan Joseph Matheny ile son derece ilgi çekici ve gizemli bir karşılaşmaya sürükler. Şapka. Matheny sadece inanılmaz eşzamanlılıklara sahip olmakla kalmadı, aynı zamanda insanoğlunun bildiği en yüksek yapay zeka biçimlerinden birini, eşzamanlılıkları hızlandırmak ve üretmek için tasarlanmış, Metamachine olarak bilinen bir bilgisayarı da yarattı. Bu birçok eşzamanlılık kitabın doruğa çıkmasına, gerçek Yedinci Mühür'ün açığa çıkmasına yol açar. Kanıt teslim edildi. Hiçbir ilahiyatçı ya da hiç kimse bu iddiaya karşı çıkmaya çalışmadı bile.

455 sayfa, 29,95 ABD doları, ISBN 0-9678162-7-0

"Eşzamanlılık ve Yedinci Mühür" bittikten sonra Peter Moon, uzun yıllar boyunca takip ettiği ve bunun hakkında yazarken gizemli bir şekilde kendisine verilen bir "kuantum kalıntısını" çevreleyen okült fenomenlerle ilgili olan bir araştırma sürecini tamamlamak istedi. "Montauk Piramitleri" ndeki Montauk Firavunları. Bu "kuantum kalıntısı" hayatının dokusuna o kadar iç içe geçmişti ki, tam bir tablo sunabilmek için bir yerine iki kitap yazması gerektiğini fark etti. İlk kitap otobiyografikti ve Peter Moon'un L. Ron Hubbard'la olan kişisel ilişkisine derinlemesine bir bakış içeriyordu. "Kuantum kalıntısı" konusuna değinmeden önce bu kitabın yazılması gerekli görüldü.

ÖLÜLERİN MONTAUK KİTABI

kaydeden Peter Moon

THE MONTAUK BOOK OF THE DEAD

PETER MOON

Montauk Ölüler Kitabı

Varlığımızın en kutsal özü olan yaşamın ve ölümün sırlarının üzerinde gezinen entrika ve gücün hikayesi. Peter Moon, ilk yıllarından başlayarak Scientology'ye nasıl dahil olduğuna ve tesadüfen L. Ron Hubbard'ın Apollo adı verilen ünlü "gizemli gemisinde" kişisel olarak çalışmaya nasıl başladığına dair büyüleyici ayrıntıları açıklıyor. Bu sürükleyici anlatıma, yirmi yedi yaşındaki L. Ron Hubbard'ın klinik olarak nasıl "öldüğünü" ve ancak "uzaktan görüş" alabildiğini keşfetmesinin öyküsü de dahildir. Daha sonra "dışsal" olarak adlandırılacak olan bu bilinç halinden, filozofları veya insan zihinlerini şimdiye kadar şaşırtan tüm soruların cevaplarına ulaşabildi. Bu bilgiyi bugün hala kilit altında olan "Excalibur" adlı bir esere aktararak tarihin en tartışmalı hareketlerinden birini geliştirdi: Dianetik ve Scientology. Yukarıdakilerin doğruluğu ve önemi ancak hükümet güçleri ve casus teşkilatları tarafından yukarıda bahsedilen işin yasal olarak yorumlanan haklarını elde etmek için yürütülen topyekün savaş ve bu savaştan kaynaklanan tüm gelişmeler ve teknikler ile değerlendirilebilir. Bu, Peter Moon'un, yalnızca ölümün gizemini delip geçen ve L. Ron Hubbard'ın gizemli gemisinde geçirdiği yılların büyüleyici ayrıntılarını açığa çıkaran kişisel hikayesi değil, aynı zamanda son zamanların en tartışmalı figürlerinden birine şimdiye kadarki en samimi ve içten bakışı da sunuyor. tarih.

451 sayfa, 29,95 ABD doları, ISBN 978-0-9678162-3-4

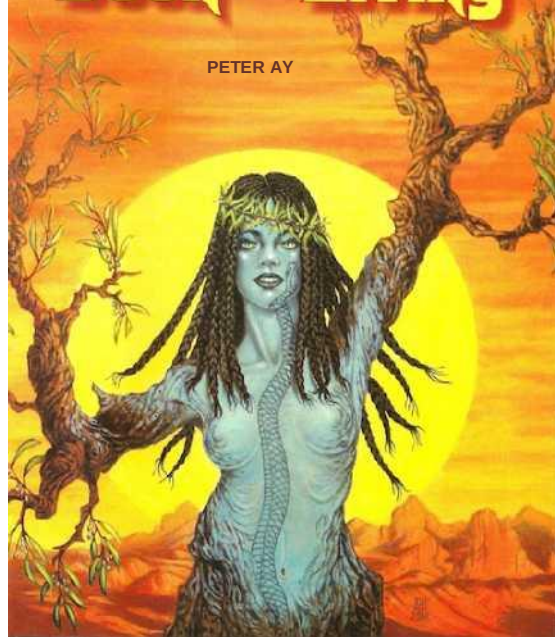
"Montauk Ölüler Kitabı" tamamlandığında Peter Moon, on iki yıl boyunca biriktirdiği bilgi ve deneyimleri nihayet ilişkilendirecekti; bunların hepsi, aslında 1909'da bir oyun ilanı olan gizemli bir "kuantum kalıntısı"nı çevreliyordu. Tam olarak açıklanan şifreli okült mesajları içeren Yeni Montauk Tiyatrosu:

YAŞAYANLARIN MONTAUK KİTABI

kaydeden Peter Moon

The Montauk Book of the Living

PETER AY

Yaşayanların Montauk Kitabı

Peter Moon'un Montauk Piramitleri üzerine yaptığı araştırmanın nasıl gizemli bir kuantum kalıntısının keşfine yol açtığını anlatan çarpıcı yeni kitabı. Bu kalıntı yalnızca Montauk Firavunlarının Ana Rahibesine yol göstermekle kalmadı, aynı zamanda tarihin en büyük gizemlerini anlamanın kapısını da açtı. Bunlar arasında Mısır kültürünü kuran ve Sirius yıldızı aracılığıyla dişil prensibi onurlandıran Amazon Mavi Irkının okült biyokimyası da yer alıyor. Bu gerçekler, Bakire Doğum'un ardındaki biyolojik gerçeğin ortaya çıkmasına ve bu temanın, bugün yaşayan ve Sahra'nın Mavi Halkı olarak bilinen Amazonların torunlarıyla nasıl iç içe geçtiğine yol açmaktadır. Diğer okült sürprizler arasında Aleister Crowley'in Kanun Kitabı ile ilgili yeni açıklamalar yer alıyor; bu kitap, Kahire ve Mars piramitlerini inşa eden kadim insanların DNA ile ilgili, günümüz bilim adamlarının bildiğinden daha derin sırları bildiklerini açıkça ortaya koyuyor. Bu çeşitli konuların peşinde koşmak, Peter Moon'un, kaderinde Firavunların İkinci Gelişi'ni gerçekleştirmek olan Montauk'ların Şifa Adamı Red Medicine ile karşılaşmasına yol açar. kardeşlik ve şifa. Bu aynı zamanda Montauk Projesi'nin açığa çıkmasına yol açan olayların ardındaki mistik arka planı da içeren yeni eşzamanlılık akımlarını içeren Peter Moon'un sürükleyici kişisel hikayesidir. Eski temalar yeniden ziyaret ediliyor ve daha derinlemesine araştırılıyor, ancak her zamankinden daha fazla yeni dönüm noktası ve dönüş var. Montauk Firavunlarının mirası daha önce hiç olmadığı kadar araştırılıyor ve bir zamanlar Yerli Büyükler tarafından Firavunların İkinci Gelişi olarak kehanet edilen ve antik çağın geri dönüşünün sinyalini verdiği söylenen yeni bir dönemi başlatmak için tasarlanan, kolayca inanılabileceğinden daha fazla gerçeğe yol açıyor. bilgelik, evrensel kardeşlik ve şifa.

384 sayfa, 29,95 ABD doları, ISBN 978-0-9678162-6-5

Her ne kadar "Montauk'a Yeniden Bakış" ve "Montauk Piramitleri"nde ortaya çıkarılan verilerle ilgi çekici takipler yapılmış olsa da, Nazilere ilişkin aynı derecede büyüleyici bir veri izi de mevcuttu.

"Kara Güneş"te Tibet bağlantısı araştırıldı. Bu araştırma o kadar

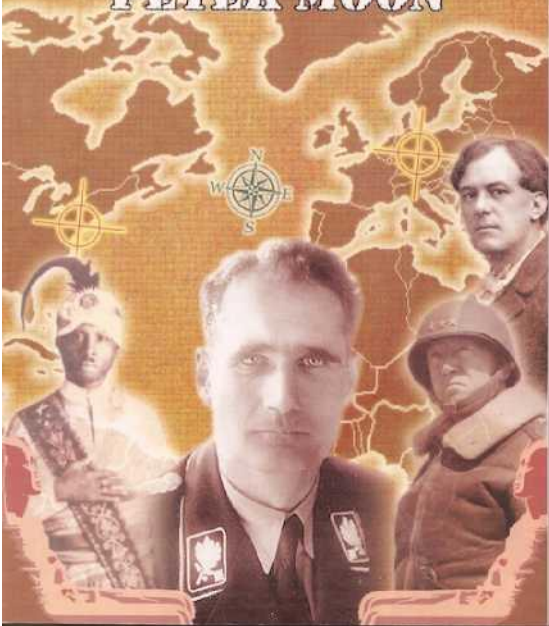
tartışmalı ve hükümetin mülkiyetinde ki, eğer rutin gazetecilik kullanılacaksa belli bir noktadan sonrasını sürdürmek neredeyse imkansız. Gazeteciliğin katı gerçeklerine dayanan sağlam konuları ele alan Peter Moon, sezgisel bir bilinç akışı yoluyla Nazi-Tibet hikayesinin bilinmeyen veya gizli yönlerine nüfuz etmeyi seçti:

SPANDAU GİZEMİ

kaydeden Peter Moon

SPANDAU MYSTERY

PETER MOON

Spandau Gizemi

General George Patton ve Yardımcısı Fuhrer Rudolph Hess'in gizemli ölümlerinin Nazi'nin gizli uçan daire teknolojisiyle nasıl iç içe geçtiğini ortaya koyan, Peter Moon'un yazdığı tarihi bir roman. Tibetli büyüklerin yönettiği Almanlar, çok güçlü bir enerji olan Vril'den yararlanmaya çalıştı. bizzat elementlerin doğasını değiştirebileceğini. Ancak başarılı olmak için insan türünün evrimsel gelişiminde büyük bir değişiklik yapılması gerekiyordu. Bununla birlikte, yalnızca bu çabanın sabote edilmesini sağlamakla kalmayan, aynı zamanda insanlığın kadim mirasını ve Vril'in sırlarını keşfetmesini engellemek için tasarlanmış bir girişimi de içeren dramatik bir olay senaryosu ortaya çıktı. İkinci Dünya Savaşı'nın en renkli karakterlerinden ikisi olan Rudolph Hess ve George S. Patton, işte bu arka planda, ışığın ve karanlığın lejyonlarının dahil olduğu çok eski bir savaşa daldılar. İkinci Dünya Savaşı'nın sonu, savaşın kendisinden daha fazla entrika ve iktidar mücadelesini hızlandırdı. Bunların çoğu, Rudolph Hess'in sponsor olduğu, yalnızca Antarktika projesini değil aynı zamanda Vril uçan dairelerin yapımını da içeren gizli projeler etrafında yoğunlaşıyordu. Savaş sona erdiğinde Patton'un görevi, Almanların gizli teknolojisini kurtarmak ve onu Amerika'nın kullanımı için korumaktı. Görevini tamamladıktan ve Alman savaş tarihini derledikten sonra General Patton şüpheli bir kazada öldürüldü; bu olayın gizemi hiçbir zaman çözülmedi ve hükümetin onun ölümüyle ilgili soruşturma dosyasının gizliliğini kaldırmayı reddetmesiyle daha da büyüdü. Patton'dan çok daha dikkat çekici ve güçlü olan, Almanya'nın Führer Yardımcısı Rudolph Hess'ti; 1941'de barış elçisi olarak İngiltere'ye uçtu ve ömür boyu hapse atıldı ve yakında serbest bırakılmasından hemen önce şüpheli bir şekilde öldürüldü. Bu iki kişiye nüfuz eden ve onların çöküşüne yol açan entrika ve güç akımı, ABD Hükümeti'nin ülkesine geri gönderilmesine ve halk tarafından ve halk için yönetilen anayasal hükümetin baltalanmasına yol açan akımla aynıydı. Teknolojinin yanı sıra, bu entrikaların çoğu, Nazilerin Masonlardan el koyduğu banka dosyaları etrafında yoğunlaşıyordu. Bu sırrı saklama çabası günümüz siyasetinde hâlâ bir etkidir. Bu nedenle Patton ve Hess farklı üniformalar giyiyordu ama ortak çıkarları

paylaşıyorlardı ve kontrol altına alınırsa kadim Atlantis uygarlığını ayağa kaldırabilecek kadar güçlü bir gücü ellerinin altında tutuyorlardı. İkisi de bu güç uğruna öldürüldü ve gizemimiz böylece başladı. "Spandau Gizemi", Nazileri çevreleyen en büyük entrikalardan birine ve onların Tibet'teki okült ilgi alanlarına nüfuz eden, 350 sayfalık hızlı ve kolay okuma içeren tarihi bir roman ve cinayet gizemidir: eski Dropa uygarlığı, bir grup "küçük insan". Yıldızlardan geldiklerini iddia eden ve bunu destekleyen eserleri yarım yüzyıldan fazla bir süredir bilim adamları tarafından incelenmektedir. Dünya tarihine yeni bir bakış açısı istiyorsanız,

350 sayfa, 22,00 ABD doları, ISBN 978-0-9678162-4-1

Bahsedilen kitapların tümü yazıldığında ve Peter Moon, Montauk fenomeninin çeşitli yönleri hakkında rapor vermeye devam ederken, kendi Zaman Yolculuğu Araştırma Merkezine sahip bir mühendis ve fizikçi olan çok sıradışı ve ilgi çekici bir bilim adamı olan Dr. David Anderson ile tanıştı. Long Island'da. Burası, müstakil bir alanda zamanın yavaşlatılabileceği veya hızlandırılabilceği ciddi bir laboratuvarı. Dr. Anderson'ın Romanya'da da bir araştırma merkezi vardı ve sonunda Peter'ı Birleşmiş Milletler gençlik kampında ders vermesi için o ülkeye davet etti. Bu süre zarfında, "Montauk Projesi" Romence diline çevrildi ve nihai olarak Romanya'da yepyeni bir yayıncılık şirketi olan Daksha Publishing'in yaratılmasından sorumlu oldu; bu şirket daha sonra edebiyat tarihindeki tartışmasız en muhteşem hikayeyi yayınladı. İnsanoğlu. Peter Moon'un Dr. David Anderson'la yaşadığı maceralarla iç içe geçmiş durumda:

TRANSİLVANYA GÜN DOĞUMU
Radu Cinamar ve Peter Moon

Tiran-Suvanya dili / \$DOGUM

RADUSINAMAR
... ile Moou ile

Transilvanya'da Gün Doğumu

David Anderson adında gizemli bir bilim adamı, 1999 yılında Romanya'ya olaylarla dolu bir gezi yaptı. ABD hükümeti tarafından gelişmiş zaman-bükme alanı teknolojisini geliştirdiği kabul edilen Dr. Anderson, bu gezide diplomatik bağlantılar kurdu. Romanya'da ayrıca zaman yolculuğunun matematiğini incelemeye adanmış ileri düzey bir araştırma tesisi kurdu. Amerika Birleşik Devletleri'ne döndükten sonra Dr. Anderson, "Montauk Projesi: Zamanda Deneyler" kitabının uluslararası tanınmış yazarları Preston Nichols ve Peter Moon'u ziyaret ederek kendisini tanıttı. Dr. Anderson'un önerisi üzerine, Peter Moon ile kısa süren, zayıf bir işbirliği başladı ve sonunda Long Island'da kurulmuş olan benzer bir araştırma merkezine yapılan lojistik saldırı sonucunda güvenlik kaygıları nedeniyle iptal edildi. Dr. Anderson'ın Romanya'ya devam eden seyahatleri sonunda Peter Moon'un Rumen bir yayıncı ve Romanya İstihbarat Servisi'nin okült bölümünün bir üyesi olan Radu Cinamar ile bağlantı kurmasıyla sonuçlandı. Bu işbirliğinin amacı, insanlık tarihindeki tartışmasız en önemli arkeolojik keşifle ilgilidir: Modern bilimin kavramlarının çok ötesinde teknolojiden yararlanan gizemli bir holografik kayıt salonu. "Transilvanya'da Gündoğumu" bu gizemli keşfin ve onu çevreleyen siyasi entrikaların öyküsüdür ve tamamı Radu Cinamar tarafından ustaca anlatılmıştır. Peter Moon bu dikkat çekici hikayenin yayın haklarını aldıktan sonra Dr. Anderson onu Romanya'ya davet etti ve orada bu gizemleri bir adım daha ileri götürdü. Hikaye bu kitabın içinde ve okunmayı bekliyor.

288 sayfa, 22,00 ABD doları, ISBN 978-0-9678162-5-8

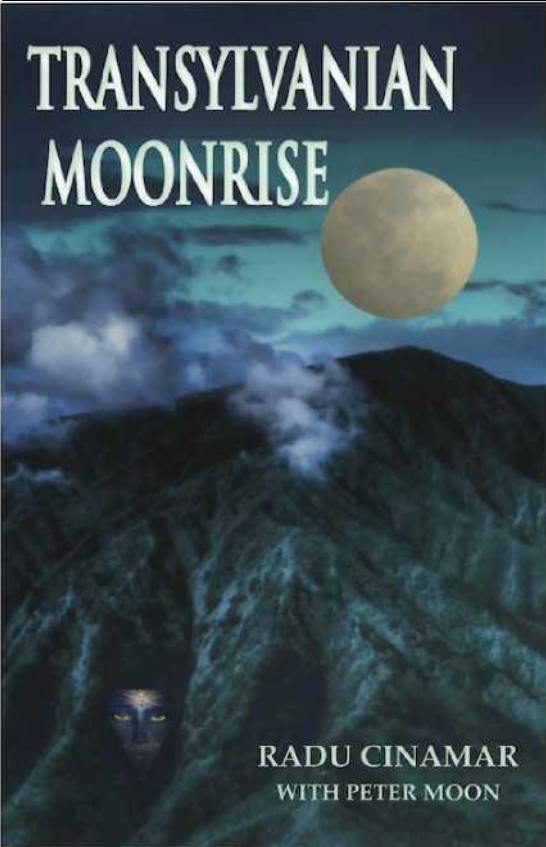
Transilvanya Gündoğumu'nda anlatılan dikkat çekici hikaye, insanlık tarihindeki en şaşırtıcı keşfe zemin hazırlayan gizemli faktörler ve gerçek karakterlerle ilgili olduğundan devamında abartılmıştır. Peter Moon ayrıca Dr. David Anderson'la devam eden maceraları ve Transilvanya'nın kalbindeki eski bir kültürün kalıntılarına yaptığı yolculuk hakkındaki raporlarıyla katkıda bulunuyor:

TRANSİLVANYA AY DOĞUMU

TANRILARIN GİZLİ DİYARINDA GİZLİ BİR İNSİYASYON

Radu Cinamar ve Peter Moon

TRANSYLVANIAN MOONRISE

RADU CINAMAR
WITH PETER MOON

Transilvanya Ay Doğuşu: Tanrıların Gizemli Ülkesinde Gizli Bir İnisiyasyon

Radu Cinamar, insanlık tarihindeki en dikkate değer arkeolojik keşfi ortaya çıkarmadaki rolüyle ön plana çıktı: Romanya Sfenks'inin altında, Dünya tarihinin holografik kayıtlarını içeren gizli bir oda, biyo-rezonans görüntüleme teknolojisi ve oraya giden üç gizemli tünel. İç Dünyanın en derin sırlarına. Bu büyük keşfin etrafındaki siyasi entrika, kargaşa ve kısıtlamalara rağmen, keşif gezisinin lideri Radu Cinamar'ın bu eserleri ziyaret etmesini ve keşfetmesini sağladı. O zamandan beri Radu'nun hayatı tuhaf olaylar, gizli ilişkiler, olağanüstü insanlar ve koşullarla dolu labirent gibi bir maceraya dönüştü. "Transilvanya Ay Doğuşu"nda Radu, Çin hükümetinin gizli ajanı olan Dr. Xien takma adı altında çalışırken bu keşfi düzenleyen gizemli Tibetli lama tarafından aranır. Esrarengiz lama, Radu'yu, bir kum mandala ritüeli tarafından yaratılan, uzay-zaman sürekliliğini kelimenin tam anlamıyla çarpıtabilen, enerjik ve fiziksel bir varlık olan yidam olarak bilinen bir yaratıkla tanıştırır ve Radu'yu Transilvanya'dan gizemli Ülkeye mistik bir yolculuğa çıkarır. Mavi tanrıça Machandi'den gizli bir inisiyasyon aldığı Tibet'teki Tanrıların. Bu sadece dikkat çekici bir hikaye değil, aynı zamanda onu okuyan herkese fayda sağlayacak en yüksek düzeydeki bir inisiyasyondur. Geçmiş şekillendiren ve önümüzdeki on yıllarda geleceği etkileyecek olayları anlatmak için kullanılır.

288 sayfa, 22,00 ABD doları, ISBN 978-0-9678162-8-9

PETER MOON'DAN DAHA FAZLASI

MONTAUK'UN NABIZI: ZAMANIN KRONİKLİĞİ

Peter Moon tarafından her Kış, İlkbahar, Yaz ve Sonbahar olmak üzere üç ayda bir yayınlanan

Montauk Projesi'nde Preston Nichols ve Peter Moon tarafından devam eden soruşturmayla ilgili olayları ve keşifleri anlatmak için Montauk Pulse adlı bir haber bülteni 1993 kışında basıldı. O zamandan beri basılmaya devam etti ve üç ayda bir yayınlandı. En az altı sayfa ve

kendine özgü bir kimliğe sahip olan The Pulse, genellikle kitaplarda yer almayan ayrıntılar ve tarih hakkında yorum yapacaktır. 1995 yılı boyunca Montauk Nabızı, Montauk hikayesine ilişkin heyecan verici yeni atılımların yanı sıra Philadelphia Deneyi ve diğer uzay-zaman projeleri gibi benzer ilgili olguları da dahil etti. Sonuç olarak Nabız'ın kapsamı, zamanda yolculuk veya ilgili olaylarla ilgili her türlü yeni olguyu kapsayacak şekilde genişletildi. Dr. David Anderson'ın çalışmalarını ve zaman yolculuğu araştırmalarını kapsayan önde gelen yayın olmuştur. Montauk Pulse aboneliğinin maliyeti 20,00 dolardır. Ancak ABD dışında değilseniz nakliye/taşıma ücreti teklif etmeyin. Böyle bir durumda lütfen 12,00\$ ekleyin. Eski sayılar, her biri 24 sayıdan oluşan (altı yıl kapsayan) üç cilt halinde mevcuttur. Her bir cildin fiyatı 30,00\$'dır. Sipariş formuna bakınız.

MONTAUK NABIZI - ZAMANIN KRONİKLİĞİ CİLT I - Sayılar 1-24 (1993 Kışından 1998 Sonbaharına kadar)

THE MONTAUK PULSE

A Chronicle of Time

*Volume I — Issues 1-24
(Winter 1993 -1998)*

MONTAUK NABIZI — ZAMANIN KRONİKLİĞİ
CİLT III - Sayılar 1-24
(1999 Kışından 2004 Sonbaharına kadar)

The Montauk

PULSE

A Chronicle of Time

*Volume II — Issues 1-24
(Winter 1999 — Fall 2004)*

MONTAUK NABIZI — ZAMANIN KRONİKLİĞİ
CİLT III - Sayılar 1-24
(1999 Kışından 2004 Sonbaharına kadar)

THE MONTAUK PULSE
A Chronicle of Time

Volume III — Issues 1-24
(Winter 2005 — Autumn 2010)

NASIL SİPARİŞ VERİLİR

Sky kitaplarından sipariş vermek kolaydır. E-posta kullanıyorsanız en kolay yol şu adresten bizimle iletişime geçmektir: skybooks@yahoo.com ve bir PayPal faturası talep edin veya

parayı aşağıda listelenen fiyatlara göre PayPal aracılığıyla bize gönderin. PayPal müşterisi değilseniz, bizden önce bir PayPal faturası almanız durumunda kredi kartı yoluyla PayPal aracılığıyla para gönderebilirsiniz.

Ayrıca bizi 516-681-0273 numaralı telefondan arayabilir veya şu adrese e-posta gönderebilirsiniz:gökyüzü- kitaplar@yahoo.comve kredi kartınızı doğrudan kabul edebiliriz.

Çek veya banka havalesi yoluyla ödeme yapmayı tercih ederseniz, lütfen aşağıdaki nakliye ücretlerini not edin ve çeki veya havaleyi Sky Books'a ödenecek şekilde yapın ve şu adrese gönderin:

Gökyüzü Kitapları
Posta Kutusu 769
Westbury, NY 11590-0104

NOT: ABD DIŞINDAN SİPARİŞLERDE, TAM NAKLİYE ÜCRETLERİ İÇİN ÖNCE BİZİMLE İLETİŞİME GEÇMELİSİNİZ; BU ÜCRETLER ÜLKEDEN ÜLKEYE DEĞİŞİKLİK GÖNDERİR.

Gönderimden önce TÜM kontrollerin tamamlanmasını bekliyoruz. Buna Öncelikli Posta siparişleri de dahildir. Teslimat süresini hızlandırmak istiyorsanız lütfen ABD Havalesi gönderin veya MasterCard veya Visa kullanın. Bu siparişler hemen gönderilecek. İstedığınız kitapları uygun fiyatlarla listeleyin, gönderim bedelini ekleyin, toplamı toplayın ve tutarı gönderin.

telefon: 516-681-0273
e-posta:skybooks@yahoo.com

KİTAP FİYATI:

Montauk Projesi: Zamanda Deneyler

..... 15,95\$

Montauk'a Yeniden Bakış: Eşzamanlılıktaki Maceralar

..... 19,95\$

Montauk Piramitleri: Bilinçteki Araştırmalar \$19,95

Ülker'de Karşılaşma: UFO'lara İçeriden Bir Bakış

..... 19,95\$

Kara Güneş: Montauk'un Nazi-Tibet Bağlantısı \$24.95

Zamanın Müziği

..... 19,95\$

Montauk: Uzaylı Bağlantısı

..... 19,95\$

Şifacının El Kitabı: Hiperuzaya Yolculuk

..... 22,00\$

Philadelphia DeneyiCinayet

..... 19,95\$

Brookhaven Bağlantısı

..... 19,95\$

Ong'un Şapkası: Başlangıç

..... 19,95\$

Eşzamanlılık ve Yedinci Mühür

..... 29,95\$

Montauk Ölüler Kitabı \$29,95.....

Montauk Yaşayanlar Kitabı \$29.95

SpandauGizemTransilvanyaGündoğumu

..... 22,00\$

TransilvanyaAy Doğuşu

..... 22,00\$

Montauk Nabızı (1 yıllık abonelik)20,00\$

(ABD dışında olmadığınız sürece nakliye gerekmez)

Montauk

Geri darbe sorunları

Hacim

BE

(1993-	 30,00\$		
Montauk	Geri darbe sorunları	Hacim	II
(1999-	 30,00\$		
Montauk (2005-	Geri adım atma sorunları —	Hacim	III
2010)	30,00 USD		

NAKLİYE HESAPLAMASI (YALNIZCA ABD İÇİ)

30,00 ABD dolarının altında 5,00 ABD doları ekleyin
 30,01 ABD Doları — 60,00 6,00 ABD Doları ekleyin
 60,00 ABD Doları — 100,00 ABD Doları, 8,00 ABD Doları ekleyin
 100,01\$ ve 10,00\$ ekleyin

NAKLİYE HESAPLAMASI (YALNIZCA ABD DIŞINDA)

Bir, iki veya bazen üç kitap 15,00\$ ekleyin
 (ancak Montauk Pulse Volumes değil; standart öncelikli posta zarfları için çok büyükler)
 Montauk Pulse'un eski sayılarını veya öncelikli posta zarfına sığmayacak birkaç kitabı sipariş ediyorsanız, lütfen uygun gönderim ücretleri için önce bize e-posta gönderin.

SATIŞ VERGİSİ (YALNIZCA NEW YORK EYALETİ İÇİN)

Satış vergisi, yalnızca kitabı New York Eyaleti'ndeki bir konuttan satın alıyorsanız yasal olarak gereklidir ve vergi, toplam tutarın %8,625'idir.

İşiniz için teşekkür ederim.

Başka sorularınız varsa bize 516-681-0273 numaralı telefondan e-posta gönderebilirsiniz.

Daha fazla başlık ve etkinlik için bizi takip etmeye devam

edin:www.digitalmontauk.com www.skybooksusa.com

@Tarafindan yaratıldı [PDF'den ePub'a](#)